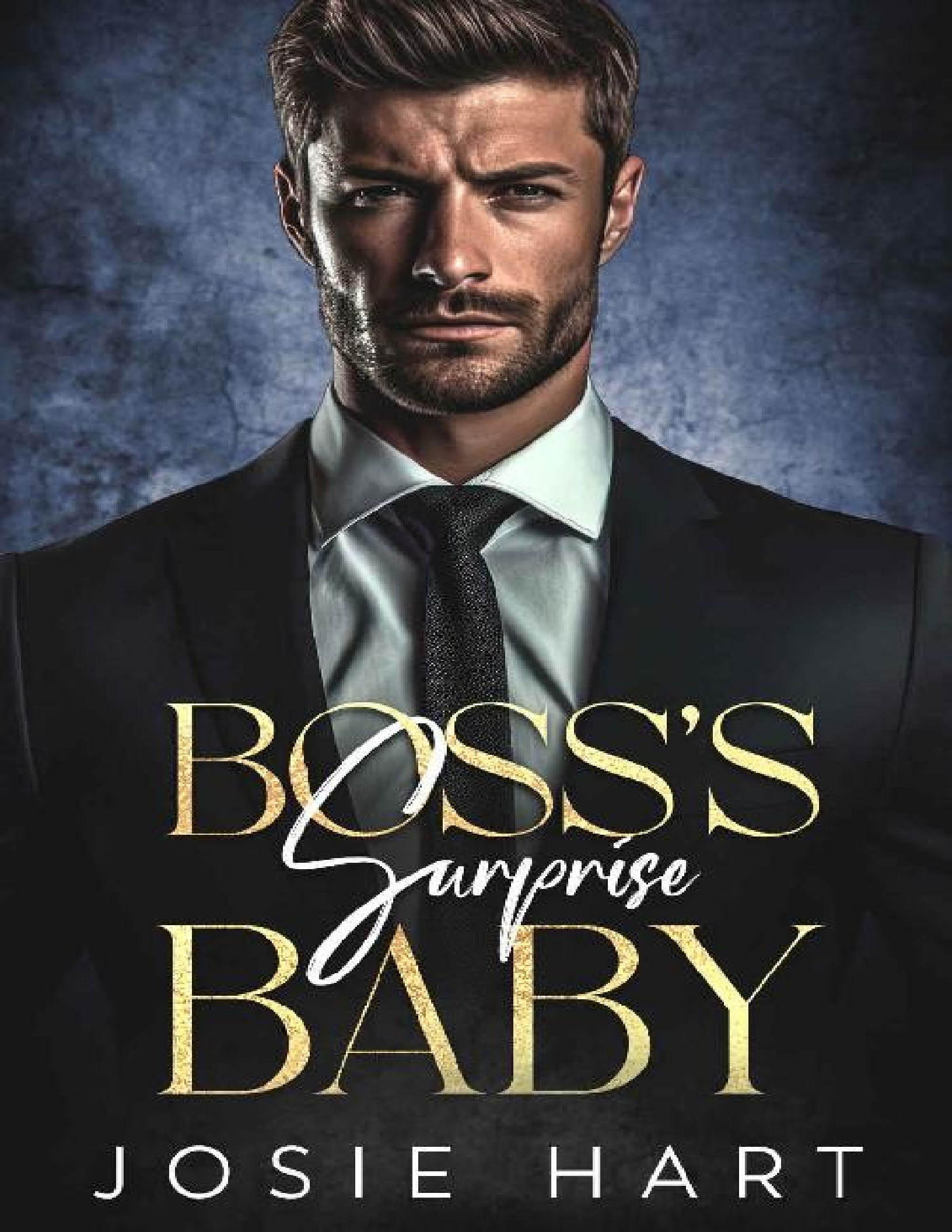

BOSS'S
Surprise
BABY
JOSIE HART

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Patronun Sürpriz Bebeği

Kardeşin En İyi Arkadaşı Düşmandan Sevgiliye Romantizm

Josie Hart

Telif Hakkı © 2023 Josie Hart tarafından.

Tüm hakları saklıdır.

Bu bir kurgu eseridir. Bu hikayede tasvir edilen tüm karakterler, organizasyon ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İçindekiler

1. OLIVIA

2. ELI

3. OLIVIA

4. ELI

5. OLIVIA

6. ELI

7. OLIVIA

8. ELI

9. OLIVIA

10. ELI

11. OLIVIA

12. ELI

13. OLIVIA

14. ELI

15. OLIVIA

16. ELI

17. OLIVIA

18. ELI

19. OLIVIA

20. ELI

21. OLIVIA

22. ELI

23. OLIVIA

24. ELI

25. OLIVIA

26. ELI

27. OLIVIA

28. ELI

29. OLIVIA

30. ELI

31. OLIVIA

32. ELI

Huysuz Babanın Bebeği Gizli

Gösterim KAI

MOLLY

1

OLIVIA

"I senin egoist, oyuncu en iyi arkadaşın için çalışmak istemiyorum, Owen!" Başımı kardeşime doğru salladım, sarı dalgalarım omuzlarıma çarpıyordu. "Hunts Point'te bir karton kutuda yaşamayı tercih ederim."

"Dinle, anlıyorum ama Eli'ı tanımıyorsun bile. Ona bir şans vermelisin Olivia. O *kadar* da kötü biri değil."

"Doğru."

"Hadi gel." Owen yanımı dürterek bana gülümsedi. "New York'taki en büyük medya prodüksiyon şirketinin sahibi. Los Angeles'ta olanlardan sonra bu senin için *mükemmel* bir fırsat."

"*Benim* yazdığım bir filmden atılmaktan bahsediyorsun."

Küstah ifadesi soldu. "Eli'ye bir şans ver. Onun Los Angeles'taki o ahmaklarla bir bağlantısı yok. Sana ihtiyacın olan yeni başlangıcı verebilir - ve senin kesinlikle yeni bir başlangıca *ihtiyacın var*."

"Çünkü benim ağabeyim onun en iyi arkadaşı." Topuklarım New York kaldırımında tıkırdarken sesim kısıldı. Büyük Elma'ya yabancı değildim ama üniversiteden sonra geri dönmeyi hiç düşünmemiştim...

Ve kesinlikle New York'un muhteşem milyarder playboyu Eli Whiss'in kuyruğunda değil.

"Ne olursa olsun seni işe alacaktı."

"Benimle görüşmeden ya da benimle hiç tanışmadan mı?" Mavi gözleri benimkileri yansıtan Owen'a bir kaşımı kaldırdım. Birbirimize çok benziyorduk; ikimiz de sarışın, açık tenli ve açık renk gözlüydük...

Ama Owen benim 1.80'lik boyumdan bir karış daha uzundu.

"O benim *en iyi arkadaşım* ve evet, bu bir tür iyilik miydi?" Durakladı ve omuz silkti. "Belki, ama kabul et Olivia. Yıllardır seninle tanışmak istiyordu. Sen hep Los Angeles'ta hayallerinin peşinden koşmakla meşguldün."

Doğru, çünkü bir şekilde benim üzerimde.

Yüksek gökdelenin hemen dışında durduk ve yukarı doğru baktım, yakında patronum diyeceğim adamı düşündükçe midem bulanıyordu. Owen, Eli ile üniversiteden sonra bazı ortak arkadaşları aracılığıyla tanışmıştı ve yaklaşık altı yıldır aralarından su sızmıyordu ama Eli Whiss bir kez bile benimle tanışmaya zaman ayırmamıştı.

"On yedinci kat," dedi Owen, beni döner kapıya doğru hafifçe iterek. "Git şu işi yap, seni neredeyse ünlü senarist seni."

Neredeyse ünlü.

İçimi çektim ve kardeşime küçük bir el salladım, ancak o çoktan topuklarının üzerinde dönmüş ve sokağa geri dönmüştü.

Bunu yapabilirim.

Derin bir nefes alarak döner kapıdan içeri girdim. Gözlerim beş santimlik siyah topuklu ayakkabılarımdaydı, sakarlığımla ayağımın takılmasını engellemeye çalışıyordum. Ancak, ileriye doğru bir adım atıp yukarı baktığımda...

"Bu da ne!" diye bağırdı derin bir ses ve beni geriye doğru irkiltti.

Açık mavi bir elbise gömleğinin üzerinde, benimle göz hizasında, sıvının açık gri bir pantolona doğru aktığı taze koyu lekeyi görünce çenem düştü. "Aman Tanrım, *çok* üzgünüm." Hemen elimi uzattım ve kahvenin daha da aşağıya damlamasını engellemek için kolumu kullandım.

"Ne yapıyorsun lan sen?" d i y e gürledi ses ve az önce kolumu adamın kasıklarına sildiğimi fark e d i n c e donup kaldım. Bakışlarım yukarı kaydı ve okyanus mavisi iki gözle karşılaştım.

Garip bir şekilde güldüm. "Şey, leke lekedir, nerede olursa olsun, değil mi? Sadece senin için üzerime düşeni yapmaya çalışıyorum."

Gözleri daha da büyüdü - tabii bu mümkünse. "Elini çeker misin?"

"Evet, bunu yapacağım, *hemen* şimdi," diye boğuldum, kirli kolumu kasıklarından çekerek dik durdum. Orada durduk, birkaç uzun dakika boyunca birbirimize baktık, ben yanağımın içini vahşice çiğniyordum.

Sonra yüzü değişti. "Olivia?" Kahvenin birkaç damlası aramızda yere düşerken kara kaşları çatıldı.

Çenem düştü.

Aman Tanrım.

Az önce Eli'ın *kahvesini döktüm.*

Sonra da kolumla kasıklarını sildim.

Öksürdüm ve aynı anda boğazımı temizledim. "Ben Olivia'yım ama *o* Olivia ben miyim? Bilmiyorum." Dramatik bir şekilde omuz silktim ve ona biraz aptalca bir gülümseme verdim.

Hiçbir tepki vermedi.

"Owen benim ağabeyim," dedim sessizce, yanağımı biraz fazla ısırdığım için bakır tadı alıyordum.

Keskin bir nefes verdi, gözleri takım elbisesine kaydı. "Siktiğimin rakamları. Benimle ofise gel ve kuru temizlememi sen yap."

"Kuru temizleme mi?" Benden fersah fersah önde olduğu için ona yetişmek için koşarken yankılandım. "Senin için yazar olarak çalışacağımı sanıyordum. Senaryolarımdan ve diğer çalışmalarımdan oluşan bir listem var." Asansörlere doğru attığı uzun ve güçlü adımlara yetişmek için kelimenin tam anlamıyla *koşmam* gerekiyordu.

O bir atlet olmalıydı.

Ancak, yazımla ilgili yorumlarıma yanıt vermedi. Aslında düğmeye basarken bana bakmıyordu bile.

Kapılar kapanmadan önce ancak yanına varabildim, saçlarımı yüzümden çekerken oflayıp pufladım. "Çok hızlısın. Spor salonu üyeliği almam gerekebilir. Bir çitaya ayak uydurmaya çalışan bir penguen gibi şekilsizim." Her zamanki gibi kendi şakama güldüm.

Bana baktı, yüzü buz gibiydi. "Uh, tamam."

Başımı salladım, ondan uzaklaşıp asansörün bordo duvarlarına baktım. Gerçekten de iğrenç bir renkti ama konu bu tür şeylere geldiğinde sorulacak kişi ben *değildim*. Tarzım eksikti ve resimlerde gördüğüm *her şeye* sahip olan Eli'ye bir bakış attığımda, biraz gözümün korkmasına engel olamadım.

Koyu dalgalı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti, parlak mavi gözleri kapıya odaklanmıştı, sanki benden uzaklaşmak için sabırsızlanıyordu. Ten rengi muhtemelen benimkinden daha iyiydi ve temiz traşlı kare çenesi *gerçekten*

bunu gösterdi. Eli sanki bir dergiden çıkarılmış ve tam önüme konmuş gibiydi.

Takım elbisesinin üzerindeki kahve lekeleri dışında.

Hay aksi.

"Kuru temizlemecinle ilgileneceğimi söylemiştin?" Tam on yedinci katın kapıları açılırken sordum. "Bu nelerden oluşuyor? Yine, beni duyup duymadığından emin değilim ama yazmayı planlıyordum. Her şeyimi getirdim-"

"Ben üstümü değiştirirken ofisimin hemen dışındaki bekleme alanında bekleyebilirsiniz. Kullandığım kuru temizlemeci Elite Cleaners, buradan çok uzakta değil."

Kıs kıs güldüm. *Elit* Temizleyiciler-çok uygun.

"Özür dilerim, komik bir şey mi var?" Bana döndü, bakışları benimkileri delip geçerken gözleri birden buz gibi oldu. "Çünkü yepyeni takım elbisemdeki lekenin komik *bir* tarafı yok."

"Eminim bir tane daha alacak paran vardır," diye geveledim kendimi durduramadan, gözlerim irileşirken elim ağzımı kapattı.

Dudakları *aslında* biraz yukarı doğru kıvrıldı ve potansiyel bir gülümsemenin işaretlerini gösterdi. "Bence bunu benim için temizleyiciye götürmeye odaklanmalısın."

"Evet, efendim." Son derece lüks ofiste onu takip ettim, insanların çoğu masalarında oturuyor ve bana kesinlikle *hiç* dikkat etmiyorlardı. Aslında, büyük siyah bir kapının dışındaki küçük bir bekleme alanında kaybolduğumuzda neredeyse görünmezmişim gibi hissettim.

"Günaydın Bay Whiss," dedi genç, esmer bir kadın alana girdiğimizde. "Görünüyorsun..." Gözleri takım elbisesinin üzerindeki büyük koyu lekeye takılınca sesi kesildi. "Gelip alması için Elite'i aramamı ister misiniz?"

"Buna gerek kalmayacak," dedi parlak bir gülümsemeyle. "Bayan Gray'e onu benim için almasını söyleyeceğim."

Birden varlığımı fark edince kaşları yukarı doğru kalktı. "Ah, yeni yardımcı bugün başlıyor, unutmuşum."

"Ben Olivia." Yargılayıcı bakışları görmezden gelerek elimi uzattım. Ne de olsa, belki de sadece dinlenen bir orospu suratı falan vardı.

"Brittany." Elimi tutmadı, sadece Eli'ye dönmeden önce bir bakış attı. "Öğle yemeği ne olacak? Bay Ronaldo ile hâlâ görüşüyor musunuz? Yoksa yeniden planlamamı ister misiniz?"

"Hayır, toplantıyı olduğu gibi bırakalım. Prodüksiyon ekibiyle toplantıdan önce bunu ayarlayabilirim. Mason için bu akşamki parti ne olacak? Bunun için her şey ayarlandı mı? Bugün onun doğum günü ve müthiş bir partiyi hak ediyor."

Brittany hafifçe ve kusursuzca gülerek gür siyah saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Kesinlikle. Yemek şirketiyle her şeyi ayarladım. Tüm ofis partilerinde olduğu gibi bunun da çok popüler olacağını düşünüyorum."

"Sadece bu işte çok iyi olduğun için." Eli ofisine girip kapıyı kapatmadan önce ona göz kırptı. Bu konuşma karşısında tiksintiyle burnumu kırıştırdım. O da *bu* tür adamlardan biriydi.

İğrenç.

Kapı kapanır kapanmaz Brittany sesli bir iç geçirdi ve bana baktı. "Demek sen Owen'ın kız kardeşisin, öyle mi?"

"Evet," dedim, kendimi her zamankinden daha yersiz h i s s e d e r e k ileri geri sallandım. Görünüşe göre *herkes* benim acınası bir vaka olarak işe alındığımı biliyordu.

Harika.

"Sana burada iyi şanslar. Eli çok soğukkanlı ve eğlenceli olabilir ama o gerçek bir iş adamı. Onun flörtleri sadece iyi eğlencedir.

Kurallar. Aklına bir şey gelmesin." Uh...

"Tamam," diye mırıldandım. Onu tanıdığım yirmi dakika boyunca Eli'dan bir *kez bile* flört havası almamıştım. Brittany'nin yaşadığı sorunu *yaşamayacağımdan* emindim, bu yüzden konuyu değiştirdim. "Yazı yazıp yazmayacağımı biliyor musun? Ya da bir masam var mı?" Çantamı elime aldım ve biraz aptalca döndürdüm. "Tüm sihir bunun içinde."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Eli'ye sorman gerekecek. Burada ne yapman gerektiğini bilmiyorum. Yazar mısın?"

Gülümsemem soldu. "Um, evet. Aslında Los Angeles'ta birkaç filmde senarist olarak çalıştım."

"Adınızı hiç duymadım." Klavyesinde yazmaya devam etti, gözleri ekrana odaklanmıştı. "Owen'ın kız kardeşi olduğun ve bir işe ihtiyacın olduğu dışında senin hakkında hiçbir şeyden bahsetmedi."

"Ah," diye mırıldandım, çantamı omzuma geri attım, yenilgi ve utanç üzerime çökmüştü. "Oturup onu bekleyeceğim."

Bana başıyla onay verdi, bilgisayar ekranından başını kaldırmadan yazmaya başladı. İçimdeki güvensiz ben anında onun benim hakkımda ofis arkadaşlarına neler söylediğini hayal etmeye başladım. Dizlerim gergin bir şekilde zıplayıp içindekileri itip kakarken kucağımdaki çantama baktım.

Gözüm telefonuma takıldı ve herhangi bir mesaj olup olmadığını kontrol etmek için onu çıkardım. Elbette, Owen bana çoktan bir şey göndermişti.

Yani üzerine kahve mi döktün? LOL

Eli'ın ona ne söylediğini merak ederek dudaklarımı büzdüm ve ofis kapısına doğru baktım. Bir cevap yazmadan önce parmaklarım klavyenin üzerinde gezindi.

Sanırım benden nefret ediyor.

Gönder tuşuna bastım ve anında üç nokta belirdi. Kardeşimin cevabını bekledim, belki olumlu bir şey olur diye umuyordum - ne de olsa hatam hakkında konuşmuşlardı. Ancak kapının açılma sesi dikkatimi çekti ve Eli yeni bir takım elbiseyle görünüp kirli olanı uzatırken telefonumu hızla çantama geri attım.

Ayaklarıma sıçrayarak elinden almak için koştum. "Gerçekten üzgünüm Eli. Üzerine kahve dökmek istememiştim. Sadece bu topukluların içindeyim ve yapmamaya çalışıyordum-"

"Elite Cleaners," diye sözümü kesti. "Geri döndüğünde, senin için bir görev listesi hazırlayacağım."

Kaşlarımı kaldırdım. "Tamam."

"Döndüğünde görüşürüz."

Eğer geri gelirsem.

2

ELI

"Dude, kız kardeşim ondan nefret ettiğini düşünüyor." Owen'ın sesi telefonun diğer tarafından sinirli bir şekilde geliyordu. "Neden? Sen genellikle
odadaki en soğuk adam."

Omuz silktim, kalemimi tıkladım. "Bilmiyorum dostum."

Ama biliyordum. Ona karşı sert davranıyordum çünkü Olivia Gray'in *muhteşem* olduğu hakkında *hiçbir* fikrim yoktu. Gördüğüm en sinir bozucu şekilde sevimli olduğundan bahsetmiyorum bile. Ve işte ihtiyacım olan *son* şey dikkat dağıtıcı bir şeydi, özellikle de en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi olan bir şey.

"Eminim lobide yanlışlıkla seni ellediği için çok utanmıştır. Ona her şeyin yolunda olduğunu söyleyemez misin? Demek istediğim, bunun için gerçekten çok endişeleniyor."

İçimi çektim. "Evet, endişeden felç falan geçirmeyeceğinden emin olacağım. Eminim bu akşamki parti burada çalışma konusunda kendisini çok daha iyi hissetmesini sağlayacaktır."

"Evet, ve züppe sekreterinin ona zorbalık etmesini engelle." Owen'ın babacan tonu eğlenceliydi ve kendimi tutamayıp kıkırdadım.

"Dostum, Brittany kız kardeşine zorbalık yapmaz ve ikimiz de biliyoruz ki o işini sadece tanıdığım herkesten daha düzenli olduğu için elinde tutuyor."

"Evet, ama kız kardeşim... *kırılgandır*."

"Owen, *sakin ol*. Burada çalıştığı sürece kız kardeşine kötü bir şey olmayacak. Yani, evet, buraya yeni başlayanlara her zaman hadlerini bildiririm. Yazarların nasıl olduğunu bilirsin, egoisttirler. Onlara ilk işlerini vermeden önce birkaç çentik atmam gerekir."

"Kız kardeşim çoktan bir sürü çentik atmış durumda."

"Şu anda başka bir yazara ihtiyacım yok." Owen'ın haftalar önce bana verdiği çalışma örneklerine baktım ve bir iç geçirdim. "Ama eğer bir boşluğum olursa onu düşünebilirim."

"Teşekkürler, sadece... sadece bunu ona söyleme. Onu bana iyilik olsun diye işe aldığınızı biliyorum ve zaten bu konuda zor zamanlar geçiriyor."

"Kadınlar," diye homurdandım, gözlerimi devirerek. "Ona bir şey olmaz."

"Ciddiyim Eli," diye uyardı. "Ona pislik gibi davranma."

"Yapmayacağım," diye tersledim, tam o sırada ofisimin kapısı çalındı. "Ama gitmek zorundayım. Bu akşam partide görüşürüz."

Owen veda bile etmeden telefonu kapattı ve benim tek yapabildiğim bu hareket karşısında başımı sallamak oldu. Kız kardeşinin duyguları hakkında çok fazla endişeleniyordu. Kadını incitmek gibi bir niyetim yoktu ama onu yapacak işlerle meşgul etmek zorundaydım. Yazı ekibimde yeri yoktu ve dürüst olmak gerekirse, iyi olup olmadığını anlamak için yazdıklarını okumamıştım bile...

Los Angeles'taki bir film setinden atılmış ve kariyeri mahvolmuştu. Ve bunun bir nedeni olmalıydı.

"İçeri gel," dedim sonunda telefonumu masama bırakırken kapıya doğru.

Olivia başını içeri uzattı, çarpıcı soluk mavi gözleri endişeyle benimkilerle buluştu. "Ben de sana dinlenme odasını ve tuvaletleri temizlemeyi bitirdiğimi söylemek için geliyordum ve bu listedeki son şeydi." Yolun geri kalanını ofisime doğru adımladı, mükemmel küçük kum saati vücudu benim için tam görünümdeydi.

Ve *lanet olsun*, dikkat dağıtıcıydı.

Ofisteki *hiçbir* kadın onun kadar dikkatimi çekmemişti ve nedenini de bilmiyordum. Olivia'da dikkatimi çeken bir şey vardı. Belki de cildinin kremsi yumuşak rengi, açık doğal sarı saçları ya da çenesindeki küçük sevimli gamzesi...

"Şimdi ne yapmamı istiyorsun?" Beyaz kolunun ucundaki kahve lekesi hâlâ durduğu yerde garip bir şekilde dururken sesi düşüncelerimi böldü.

"Uh, saat kaç?"

Gözleri akıllı saatine kaymadan önce bana tuhaf bir bakış attı. "Saat neredeyse dört, ama Owen hepinizin genellikle beş civarına kadar paydos etmediğinizi söyledi. Sadece tüm zamanımı sizin yararınıza kullandığımdan emin olmak istiyorum.

-Yapabileceğim başka bir şey varsa..."

Bana fayda sağlayabileceği *pek çok* yol düşünerek neredeyse gülecektim ama kendimi tuttum. "Dürüst olmak gerekirse, bugünlük bu kadar yeter. Muhtemelen bildiğin gibi, bu akşam Mason için bir doğum günü partisi var, onunla tanıştın mı?"

"Hayır. Gerçekten kimseyle tanışmadım. Listeyi bitirmeye çalışmakla çok meşguldüm." Dolgun dudakları düz bir çizgi halindeydi, yüzünde en ufak bir pozitiflik belirtisi yoktu.

"Tamam, bu akşam daha iyi tanışacağınıza eminim. Her neyse, kokteyl kıyafeti ve burada yapılacak. Bu geceden sen sorumlu olacaksın.

Temizleyin, herkes evine gidene kadar burada kalmanız gerekecek."

Ağzı hafifçe açıldı ve bir an için itiraz edeceğini sandım ama etmedi. "Partiler genellikle ne kadar sürer?"

"Bilmiyorum, ne kadar uzun olursa olsun. Gününe göre değişir sanırım. Bugün Cuma, o yüzden geç saate kadar sürebilir. Şaşırtıcı bir şekilde yarın kimsenin işte olması gerekmiyor. Planlanmış bir çekimimiz yok."

Başını salladı, dudağını öyle bir ısırdı ki sikim canlandı. "Kardeşimin sana verdiği örnekleri okuma fırsatın oldu mu?"

Gözlerim kâğıt yığınına kaydı. "Görmedim."

Tekrar toparlanmadan önce yüzü düştü. "Anlıyorum. Owen az önce size benim örneklerimden bazılarını verdiğini söyledi, haftalar önce." Kollarını göğsünde kavuştururken sesinde bir miktar kızgınlık vardı. Biraz dekolteli bluzundan göğüs dekoltesi görünüyordu ama hemen başka tarafa baktım.

"Gerçekten çok meşgulüm ve şirkete bir şeyler gönderen, buraya girmeye çalışan çok sayıda yazarımız var. Bu sektörde kendimize gerçekten bir isim inşa ediyoruz ve çabalarınıza -ve kardeşinize- saygı duymakla birlikte, şu anda bir yazar için yerimiz yok."

"Yani onları *okumadın* bile?"

"Yerim olmayan bir şeyi neden okuyayım ki?" Ona bir kaşımı kaldırdım ve sandalyemde geriye yaslandım. "Ne düşündüğünü anlıyorum, çünkü sen Owen'ın küçük kız kardeşisin, ama ben torpil yapmam, Olivia."

"Belli oluyor. İlk günümün yarısını tuvalet temizleyerek

geçirdim." "Birinin bunu yapması gerek."

Gözlerini bana dikti ve aramızdaki gerginlik beni tahrik etmeye başlamıştı. "Beni iyi bir kadın *olduğum* için işe aldığını sanıyordum.

işiniz için uygun. Birçok proje üzerinde çalıştım-"

"Ayrıca Los Angeles'taki bir film setinden de kovuldun ve adın orada resmen yandı." Biraz sert davrandığımın farkındaydım ama biraz mesafeli olmasaydım, onun kıyafetlerini tam burada çıkarabilirdim.

Bu da iş dünyası için iyi *olmaz*.

Olivia sessizleşti ve ben içten içe ürperdim. Muhtemelen çok ileri gitmiştim ve onu kötü hissettirmenin ötesinde, Owen muhtemelen beni de öldürecekti. Gözleri New York'a bakan devasa pencerelere kaydı.

"Dinle, herkes buradaki yerini hak etmek zorunda. Senin gerçekten bir işe ihtiyacın vardı ve ben de sana kendi daireni falan karşılayabileceğin bir iş verdim."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Gözleri tekrar bana döndü. "Sanki ben bir sadaka vakasıymışım gibi davranıyorsun."

"Ben öyle bir şey demedim."

Başını salladı ve keskin bir nefes verdi. "Ne var biliyor musun? Tamam. Ama eğer zamanımı temizlik ve ufak tefek işlerle geçireceksem, her gün işe topuklu ayakkabılarla gitmem." Olivia'nın yüzünde küçük, sevimli bir ifade vardı, gözleri bana meydan okuyordu.

Kıkırdadım, sanki söylediği şey bir tür tehditmiş gibi. "İşe giderken ne istersen giyebilirsin. Burada kıyafet kuralı yok. Kimsenin topuklu ayakkabı giymesini şart koşmuyorum."

Birkaç dakika daha bana baktı. "Bu akşam partide eşofman giyeceğim."

"Tamam, eğer sana uyuyorsa."

Yüzünde oluşan hayal kırıklığını görebiliyordum ve kahkahalar atmamak için kendimi zor tuttum. Saçmalığın ötesinde davranıyordu ve bu

uzun zamandır tanık olduğum en eğlenceli şeydi.

Kesinlikle Owen'ın kız kardeşi.

İçini çekti. "Sorun olmazsa temizlik için yanıma yedek kıyafet alacağım. Yarı resmi kıyafetlerle temizlik yapmayı sevmiyorum, sadece leke bırakıyor - kötü bir şey olduğundan değil, kahve lekeleri her zaman herkesin başına gelir." Sesi biraz aceleci ve soluk soluğa çıkmıştı ve tıpkı lobide olduğu gibi garip bir söylenmeye doğru gittiğini şimdiden anlayabiliyordum. "Biliyor musun, temizlikçi kadın gerçekten çok nazikti ve dedi ki-"

Sözünü kestim. "Bunu bana neden söylüyorsun? *Az önce* ne istersen giyebileceğini söyledim. Umurumda değil Olivia ve leke takım elbisemden çıkacak."

"Üzgünüm, bazen filtre kullanamıyorum." Omuz silkti, yanakları kıpkırmızı oldu. "Partide görüşürüz."

"Görüşürüz o zaman." Başımı salladım, kapı arkasından kapanır kapanmaz kahkahalara boğuldum. Olivia Gray güzel ve eksantrik bir kadındı...

Ve ona karşı koymak *zor* olacaktı.

"Bu iş için iyi değil," diye kendime hatırlattım, masamdan telefonumu alırken. Milyarder babam, kadınların bir erkeğin kariyer hedeflerine ulaşmasını engelleyebileceğini ve o zamana kadar yuva kurmamam gerektiğini küçük yaşta beynime kazımıştı. Bu yüzden kadınlarla ilişkimi basit tutmak için bir anlaşma yaptım: onlarla yatacaktım ama bundan daha fazlasını asla yapmayacaktım. Etiket yok, duygu yok. Bu da işe yaramıştı. Eğer etrafımda bana fiziksel bir çekimden daha fazlasını hissettiren bir kadın varsa, ondan uzaklaşıyordum.

Ancak Olivia'nın zorlanacağı şimdiden belliydi.

Mesafeni koru. Belki bırakır.

Kafamın içinde kendi kendime yaptığım moral konuşması pek de başarılı olmamıştı ki aşağıya baktım ve gözlerimin önünde onun sosyal medya sayfasını gördüm. Sayfası kilitliydi ve profil fotoğrafı olarak kullandığı küçük sevimli selfie'sinden başka bir şey göremiyordum. Sadece birkaç yüz takipçisi vardı ve bu beni nedense şaşırtmıştı.

Beni takip ediyor mu?

Kendi takipçi listeme girdim ve onun adını yazdım. Elbette, oradaydı. Dudaklarımı bükerek sayfasına geri döndüm, parmağım takip et düğmesinin üzerinde geziniyordu...

Bu profesyonelce değil mi?

Yakın olmadığımız ve birbirimizi iş dışında görmediğimiz sürece hiçbir çalışanımı takip etmedim ve benimle ilgilenmediklerinden *emin* olmadığım sürece ofisteki kadınları *asla* takip *etmedim*. Bu sadece bela aramaktı.

Ama Olivia, Owen'ın kız kardeşi.

Ve Owen benim için ailem gibiydi. O benim dördüncü kardeşimdi ve tüm kardeşlerim de onu öyle görüyordu. Derin bir nefes aldım ve ekrandan bana bakan büyüleyici mavi gözlerine baktım.

Bir şey düşünmeyecektir.

Ya da belki aramız düzelir ve Owen bugün için bana kızmaz.

Bu düşünce, takip isteğini bekleterek düğmeye basmam için yeterliydi.

Umarım bu bana geri tepmez.

3

OLIVIA

"Wşapka..." Taksiyle ofis partisine doğru giderken önümdeki ekrana baktım. Eli'dan bekleyen takip isteği *şaşırtıcıydı.* Yani, dürüst olmak gerekirse, *neden* beni sosyal medyada takip etmek istesin ki?

Belki de bunu tüm çalışanları için yapıyordur?

Keskin bir nefes verdim ve sayfamdaki tüm resimlerimi hızlıca gözden geçirmeden önce isteği kabul ettim - bunun bir önemi yoktu. Eli belli ki benden nefret ediyordu ve daha *ilk* günüydü. Adamı tanıyalı yirmi dört saat bile olmamıştı ve nasıl olduysa hemen onun bok listesine girmeyi başarmıştım.

Ugh.

"Hanımefendi," diye düşüncelerime daldı şoför. "Geldik."

"Özür dilerim," diye mırıldandım, ona özür dileyen bir gülümseme verdim ve kapıyı açtım. "Bıraktığın için teşekkür ederim."

Kapıyı kapatırken "Sadece işimi yapıyorum," diye kıkırdadı. Onun uzaklaşmasını izledim ve siyah kokteyl elbisemi düzelttim. Benden biraz daha dardı

tercih ettim, ancak çok fazla haberim yoktu ve New York, Los Angeles'tan biraz daha soğuktu. Ceket seçeneklerim vasatın altındaydı ve elbiselerim çoğunlukla kolsuzdu. Ben dantel kollu siyah bir elbise tercih etmiştim.

Ve ben *hala* donuyordum.

"Hey, abla," diye seslendi tanıdık bir ses arkamdan. "Bakıyorsun *keskin*!"

Gülümsedim ve Owen'ın güzel bir takım elbise içinde bana doğru koştuğunu görmek için döndüm. "Partilere geldiğini bilmiyordum."

"Dürüst olmak gerekirse onları hiç özlemiyorum. Bedava içki."

Kardeşim küçük bacaklarım için yavaşlayarak benimle aynı hizaya geldiğinde içimi bir rahatlama kapladı. "Burada olmana çok sevindim."

"Evet, kahve olayı yüzünden ilk günün zor geçti biliyorum ama bence gerçekten fazla düşünüyorsun. Eli çok soğukkanlıdır. O tasarımcı takımlarından bir sürü kirletti, güven bana."

Yüzüm tiksintiyle buruştu. "Nasıl olduğunu bilmek bile istemiyorum."

"Hayır, hayır gerçekten bilmiyorsun," diye kıkırdadı, titreyerek. "Söz konusu partiler olduğunda pek çok şüpheli şey yapmıştır."

"*Ofis* partileri gibi mi?" Aklım Eli ve Brittany arasındaki konuşmaya gitti.

"Tanrım, hayır. Eli işini çok ciddiye alır. Onun için çalışan hiç kimseyle ilişki kurmaz. Bu ilişkilere çok dikkat eder.

-Onları sosyal medyada bile takip etmiyor. Bence bu biraz abartılı ama yine de onun nasıl biri olduğunu bildiğim için anlıyorum."

Başımı salladım ama başım dönüyordu - o zaman neden beni takip etti?

Ben Owen'ın kız kardeşiyim, belki.

"Henüz biriyle tanışmadın mı? Burada seninle anlaşabileceğini düşündüğüm birkaç yazar var." Owen sanki bütün günümü sefalet içinde geçirmemişim gibi konuşuyordu.

"Bu gece daha iyi tanışmayı umuyorum."

Ya da sadece kovulmak. Bu da fena olmazdı.

"Evet, bu herkesi tanımak için harika bir yol. İstersen seni tanıştırabilirim?" Bana hevesli bir bakışla baktı -neredeyse *fazla* hevesli.

"Benden gerçekten nefret ediyor, değil mi?" Lobiden asansöre doğru ilerlerken talep ettim. "Bana karşı dürüst ol, Owen."

"Senden *nefret* etmiyor."

"Aman Tanrım," diye inledim, elimi yüzümde gezdirirken muhtemelen makyajımı bulaştırmıştım. "*Biliyordum*. Sanki bana yazarlık şansı vermek istiyormuş gibi konuşmandan bahsetmiyorum bile, daha yazdıklarımı okumadı bile Owen!"

Gözleri büyüdü. "Ne? Evet, öyle."

"*Hayır*, yapmadı."

Boş asansöre adım attığımızda arkamızdan bir ses "Hey, bekle!" diye seslendi.

Arkamı döndüğümde Eli'nin siyah takım elbisesi içinde, yüzünde kocaman bir sırıtışla bize doğru koştuğunu gördüm. Ne kadar yakışıklı göründüğünü görünce midem bulandı, takım elbisenin uyumuyla mükemmel bir şekilde tamamlanan fiziği çıldırtıcıydı.

"Hey dostum, biz de tam senden bahsediyorduk," diye selamladı Owen onu, sesi pek de dostça değildi.

Kahretsin. Hayatımı daha da kötüleştirecek.

"Gerçekten de değildik," diye araya girerek Eli'nin dikkatini çektim.

Gözleri vücudumu tararken gülümsemesi soldu ve omurgamdan aşağı bir heyecan ürpertisi gönderdi. "Doğru. Umarım iyi bir sohbet olmuştur. N'aber dostum?" Çoktan on yedinci kat düğmesine basmış olan Owen'a döndü.

"Çok değil, sadece bedava içkiyi dört gözle bekliyorum. Barı yine Andy'ye mi hazırlattın? Harika bir iş çıkarıyor."

"Evet, Andy'den başka kimsenin bunu yapabileceğini sanmıyorum," diye kıkırdadı Eli, vücudunu benden tamamen uzaklaştırmadan önce bakışları bir anlığına bana kaydı.

Pislik.

Kardeşim ve Eli yemek şirketinin içkileri hakkında atıp tutmaya devam ederken, iğrenç kahkahaları asansörü doldururken duvara baktım. İkisi bir elmanın iki yarısı gibiydiler ve ben de onlara uyum sağlamaya çalışan bir mısır parçası gibiydim...

İşe yaramazdı.

Kapı açılır açılmaz hemen dışarı fırladım ve ofis kapısına yöneldim. Owen ve Eli fark etmediler, yani ben fark edemedim. Gözlerimi önüme dikmiş, bu harika barmenin *nerede* olduğunu bulmaya odaklanmıştım. Ancak kapıdan içeri girer girmez bir el beni yakaladı.

"Merhaba," diye parlak bir ses beni karşıladı. "Ben Zena. Bu gece size kendimi tanıtma fırsatı bulmayı umuyordum."

Benden çok da büyük olmayan, ateşli kızıl saçlı kadına bakmak için döndüm. "Merhaba. Sizinle tanıştığıma gerçekten memnun oldum." Sözcükler zorlama gibi gelmişti ama bunun nedeni Brittany tarzı başka bir karşılaşmaya hazırlanıyor olmamdı.

"Evet, bugün çok meşgul olduğunuzu gördüm, bu yüzden sizi çok fazla rahatsız etmek istemedim. Ben kadrolu yazarım - masam şu köşede." Neredeyse saçının renginde olan kırmızı bir tırnağını masaya doğru uzattı.

odanın karşı tarafında. "Hemen yanımda boş bir tane var. İstersen onu alabilirsin. Kimsenin aldırmayacağını biliyorum."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi, bir parça samimiyet için minnettardım. "Teşekkür ederim. Bütün gün çantamı taşımak zorunda kaldım -gerçi ona gerçekten ihtiyacım olup olmadığını bile bilmiyorum."

"Şaka mı yapıyorsun? Kesinlikle eşyalarını getirmelisin. Çalışmalarından bazılarını okudum Olivia. Olağanüstü. Keşke benim de sahne düzenlemesi için böyle bir gözüm olsaydı. İnanılmaz bir şey. Eminim bir projede senin için de bir yer olacaktır. Yaklaşan birkaç büyük proje var."

"Evet, göreceğiz." Zena'nın bana verdiği umut ışığını elimin tersiyle ittim. "İçkiler nerede?"

Güldü, ela gözleri parlıyordu. "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum. Hadi bunu çözelim."

Onu takip etmeye başladığımda birinin beni izlediğini hissettim. Soluma baktım ve gözlerim okyanus mavisi gözlerle buluştu - Owen ve diğer birkaç kişinin yanında duran Ali bana *bakıyordu*.

Ne oluyor lan?

Başımı sallayarak hızla başka tarafa baktım. Benimle ilgili bir şey onu *gerçekten* rahatsız etmiş olmalıydı ve bu sadece içkileri daha da iyi hale getirdi. Eğer adımı temize çıkarabilir ve itibarımı yeniden inşa edebilirsem, onun için çok uzun süre çalışmak zorunda kalmama ihtimalim vardı...

Ve belki bazı büyük projelere girersem, bu süreci hızlandırabilir.

"Size ne hazırlayabilirim?" diye sordu sarışın barmen, siparişini bekleyen Zena'ya yetiştiğimde.

"Sanırım sadece votka kızılcık. Bu yeterli olur." Neden *bu kadar* garip hissettiğimi bilmiyorum. Los Angeles'ta bunun gibi pek çok etkinlikte sosyalleşmiştim.

Angeles, yine de bir şekilde her şey yepyeni hissettiriyordu.

Ve Eli'ı suçladım.

"Kaliforniya'daki filmle ilgili olanları duydum." Zena'nın sesi beni nefret festivalimden uyandırdı. "Ve bence seni bu şekilde çekmeleri tamamen saçmalık. Bence sadece bütçe kesintisiydi ve bunu kabul etmek istemiyorlar."

Sesindeki samimiyet dokunaklıydı. "Bilmiyorum, gerçekten. O filmle nihayet başardığımı sanmıştım ama yapım ekibiyle sözleşme imzalamamı istediklerinde beni filmden çıkardılar."

"Evet ve yaratıcı farklılıklar oldukça düşüktü." Zena bardan içkilerimizi aldı ve benimkini bana uzattı. "Seninle çalışmanın zor olduğunu söyleyen bir açıklama yayınladılar ve bunun doğru olamayacağını *biliyorum*. Yapımcı cinsiyetçi bir domuz."

Geçmişimden bir şeyler hatırlamaktan nefret ederek başımı salladım. "Evet, onun gibi bir şey. Onu pek görmedim; sadece bu şekilde kovulduğumda gafil avlandığımı biliyorum. Yine de tazminat aldım. Sanırım bu sadece bir dava olasılığını ortadan kaldırmak içindi."

"New York'ta kendini yeniden inşa edebileceğinden hiç şüphem yok. Üniversiteden sonraki ilk birkaç yıl şansımı Los Angeles'ta denedim ve başaramadım. Ben burada başarılı olursam, senin de başarılı olacağını biliyorum."

"Bunun anlamı çok büyük, teşekkürler." İçkimden bir yudum aldım ve *ağabeyimin neden* bu içkileri bu kadar sevdiğini hemen anladım - likörün dozunu kaçırmışlardı.

Yikes gibi.

Tam Zena'ya bir şeyler daha söylemek için başımı kaldırdığımda, neredeyse yüzü kadar büyük koyu çerçeveli gözlükleri olan gri kafalı bir hipster tarafından çekilerek ortadan kayboldu. Orada tek başıma durmuş, misafirlerin

ve çalışanlar gülüyor ve içiyorlardı, görünüşe göre hepsi harika vakit geçiriyordu. Kardeşim ortalıkta yoktu, ben de kızılcık votkamı yudumlayarak her şeyi içime çektim.

Bu uzun bir gece olacak.

Sonrasında sorumlu olduğum temizliği düşünerek içten içe ürperdim. Yani, neden? Eminim bu tür işlerle ilgilenen bir temizlik ekibi vardı. Daha önce böyle şirketlerde bu işlerden sorumlu çalışanlar görmemiştim. Eli kendimi *istenmeyen biri* gibi hissetmem için elinden geleni yapıyor gibiydi.

İçkimi yudumlarken, toplamaya başladım - çok fazla bir şey yoktu, ama insanlar peçete ya da boş bardaklar bıraktıkça, hepsini toplayıp attım ya da bardakları yemek şirketlerine geri verdim.

"Ne yapıyorsun?" Birkaç kâğıt tabağı çöpe atarken arkamdan bir ses duydum.

Eli.

"Benden istediğin şeyi yapıyorum," dedim ona, arkamı dönüp gözlerimi kısarak. "Benden ortalığı temizlememi istedin ve ben de bunu yapıyorum."

"Evet, partiden sonra. Temizlikçilerin işini de yapmak istememiştim. Sadece masaları düzeltmek gibi bir şey demek istedim. Temizlik görevlisi gibi davranıyorsun."

Bu cüret karşısında ağzım açık kaldı. "Geldiğimden beri bana temizlik işleri vermekten başka bir şey yapmadın - kahve ve kuru temizleme işlerini saymazsak." O anki kızgınlığım muhtemelen profesyonelce değildi, ama dürüst olmak gerekirse, lanet olası yüzündeki sırıtma *çileden* çıkarıcıydı.

"Ah, Olivia." Adımın onun dilinden dökülüşü midemi bulandırdı. "Sen başka bir şeysin."

Ama kollarımı kavuştururken bunu belli etmedim. "Bunu nasıl karşılayacağımı bilmiyorum Eli. Sadece ne yapmamı istediğini söyle, ben de onu yapayım. Patron sensin." Sesim çocukça geliyordu ama işe *ihtiyacım* vardı. Eli'ın bana ödediği parayla yapabileceğim başka bir şey yoktu ve eğer Zena haklıysa, adımı yeniden inşa etmek için bir şansım vardı. Yine de kendimi durduramadım.

"Tamam, o zaman temizlik yapmayı bırak, Tanrı aşkına. Bedava içkiyi iç ve sosyalleş. Kardeşini strese sokuyorsun." Sesi beni etkilemeye başlamıştı ve başını sallayarak yanımdan geçip giderken kolonyasının kokusunu aldığımda yüzümün kızardığını hissettim.

Onu çekici bulmuyorum.

Şimdi, keşke kendimi bu düşünceye gerçekten inanmaya ikna edebilseydim.

4

ELI

"Katelyn bana mesaj attı, ben de gidiyorum," dedi Owen ve derin bir iç çekti. "Dışarıda kalmamdan nefret ettiğini biliyorsun. çok geç."

"Evet, nasıl olduğunu biliyorum. Gitsen iyi olur, yoksa seni bir ay falan göremeyeceğim."

"O kadar da kötü biri değil," diye tersledi Owen, bana uyarıcı bir bakış fırlatarak. "O benim nişanlım ve onunla birlikte olmaktan oldukça memnunum."

"Belli ki ona evlenme teklif ettiğinden beri." Kaba konuştuğumu biliyordum ama parti boyunca her fırsatta kendimi Olivia'ya bakarken yakalamıştım ve bu *çok* sinir bozucuydu.

Neden ondan bu kadar etkilendim?

"Evet, ben gidiyorum. Yarın brunch'ta görüşürüz." "Evet,

tamam. Her zamanki yer, değil mi?"

Başını salladı ve kapıya yönelmeden önce omzumu sıktı. Sadece bir avuç insan kalmıştı ve Olivia hariç hepsi

gitmek için kapıya doğru ilerliyorlardı. Onunla yalnız kalma düşüncesi sikimin canlanmasına neden oldu ve o anda onu hemen koparmak istedim.

Karışmama gerek *yoktu*.

Tüm kuralları çiğnedi. Benden pek hoşlanıyor gibi görünmediğinden bahsetmiyorum bile. Başkalarıyla gelişigüzel konuşmasını izledim. Gülümsemesi parlak, sıcak ve *dostçaydı.*

Ondan biraz *istedim*.

Ama *ihtiyacım* yoktu.

"Yapmamızı istediğiniz başka bir şey var mı Bay Whiss?" diye sordu yemek şirketinin çalışanlarından biri, elleri zaten ekipmanla doluydu.

"Hayır, hepiniz gidebilirsiniz. Gece ekibi her şeyi toplayacak ve gözden kaçan her şeyi alacak."

"Tamam, harika, teşekkürler." Bana minnettar, yorgun bir gülümseme verdi ve kapıya doğru yöneldi, yanındakilere başıyla selam verdi.

Biramın kalanını içip çöpe attım, gözlerim Olivia'yı arıyordu. Sonunda onu birkaç şişe şampanyayı temizlerken gördüm.

"Bunları temizlikçilerin alması gerektiğini sanıyordum," diye homurdandı ona yaklaştığımda, sarı saçları yüzüne düşüyordu.

"Eğer onları bırakırsan olacaklar, ama..." Durakladım, şişelerden birini aldım. "Bu henüz boş bile değil." Salladım, içindekiler etrafa saçıldı. "Gördün mü, içinde hâlâ iyi mallar var."

Başını sallamadan önce bana baktı. "Sanırım eve götürebilirsin o zaman."

"Biraz ister misin? Bölüşebiliriz."

Tereddütlüydü. "Bu bir tür garip istihdam testi falan mı?"

"Ne? Hayır," diye kıkırdadım. "İşte, önce ben içeceğim." Aceleyle yerine konmuş olan kapağı açtım ve soğuk şampanyadan bir yudum aldım. "Senin sıran." Kadehi ona uzattım.

"Tamam." Şişeyi benden alırken parmakları benimkilere dokundu ve aletime doğru bir uyarılma titreşimi gönderdi.

Sadece profesyonel bir sohbet. Bu kadar.

Ama dudaklarının şişeyi içine almasını izlerken, aletim canlandı ve o güzel, dolgun etin ereksiyonumun etrafına sarılmasını diledim. Beni yanlış anlamayın, ben kesinlikle iyi bir kirli düşünceyi seven bir adamdım...

Ama Olivia beni aşırı düşündürdü.

"Biraz sıcak," diye güldü ve şişeyi bana uzattı. "Neredeyse çok sıcak gibi."

"Evet, harika değil," diye kabul ettim, ondan aldım ve yine de bir yudum içtim. "Ama boşa gitmesinden iyidir."

"Doğru." Gözlerini devirdi. "Owen'la neden arkadaş olduğunuzu kesinlikle anlıyorum."

"Evet." Boş bir şişeyi alıp yakındaki çöpe atarken omzunu dürttüm. "Artık temizlik yapmana gerek yok. Her şey yeterince toparlandı. Gerisini hafta sonu ekibi halledebilir."

Olivia iç geçirdi. "Tamam, o zaman sanırım bu gecelik bu kadar yeter."

"Yapabilirsin..." Mavi gözleri benimkilere kilitlenince sesim kesildi, ikimiz de kapıya doğru bir santim bile ilerlemedik. "Bu şişeyi bitirmeme yardım edebilirsin."

"Artık içmeme gerek yok." Ağzına bir parça et attı, bembeyaz dişleri parlıyordu.

Hay sikeyim.

"Ben de." Sesim boğuk çıkıyordu, sikim onun için pantolonumun içinde zonkluyordu. "Bu gece biriyle daha iyi tanıştın mı?"

"Zena çok hoş." Aramızdaki gerilim artmaya devam ederken göğsü kabardı ve gözlerim göğsündeki dantelin arasından görünen göğüs dekoltesine kaydı. Çok *seksi* bir siyah elbiseydi ve tek yapmak istediğim onu üzerinden çıkarmaktı.

"İyi bir yazar," diye kabul ettim, ama o anda Zena'yı pek düşünemiyordum.

"Evet, her neyse..." Olivia boğazını temizledi ve kapıya doğru bir adım attı. "Görüşürüz-" Elim hafifçe bileğini kavradı ve dönüp tekrar bana baktı. "Ne yapıyorsun Eli?" Sesi hırıltılı bir tonda çıkıyordu, ağzı hafifçe ayrılmıştı.

Dondum kaldım, ne yapıyordum ben? Başımı sallayarak elini bıraktım. "Özür dilerim, sanırım o anı yanlış okudum."

Olivia bana katılmadı ya da karşı çıkmadı. Bunun yerine orada durdu, gözleri uzunca bir süre yüzümü inceledi.

Sonra bana doğru bir adım attı.

"Neden beni Instagram'da takip ettin?" diye sordu, vücut dili değişiyordu. Özgüven kazanıyordu...

Ve *çok sıcaktı.*

"Bilmiyorum..." Yine dudağını ısırırken sesim kesildi. "Sanırım sadece merak ettim - sen Owen'ın kız kardeşisin."

"Ve sen de benim varlığımı uzun zamandır biliyorsun," diye hızla ekledi. "Arkadaş olduğunuz süre boyunca seninle bir kez bile karşılaşmadım."

"Ben meşgul bir adamım."

"Mmm, ilginç," diye güldü ve başını salladı. "Nasıl isterseniz, 2023'ün Bay Milyarder Playboy'u."

Oof. Araştırmasını yapmış.

"Bu unvanı hak ettim."

"Eminim öyledir." Uzanıp göğsümü okşadı. Ancak o daha geri çekilmeden ellerim oradaydı ve onu orada tutuyordu. Olivia dilini alt dudağında gezdirirken gözleri benimkiler arasında gidip geliyordu.

Ve daha fazla dayanamadım.

Eğildim, dudaklarım sonunda onunkilere değerken burnum onunkilere değdi.

İlk başta tereddütlüydü ve geri çekilebileceğini düşündüm.

Ama sonra dudağımı ısırdı ve yumuşak bir inilti çıkardı.

Dilim onun ayrık dudaklarına daldı, şampanya ve başka bir meyveli kokteyl karışımının tadına baktı. Eli göğsümün önünden aşağıya doğru indi, takım elbise pantolonumun içinden sertleşmiş sikimi avuçlayana kadar durmadı. Olivia beni sıktıkça inledim, ellerim çoktan sırtının altından mükemmel, yuvarlak şeftali kıçına doğru kayıyordu. Öpüşmemiz sıcak ve ağır kalırken onu hissettim, ikimiz de paylaştığımız kimyaya yakalandık.

Onu iyice sıktığımda "Aman *Tanrım,*" diye haykırdı. Onu beceriksizce en yakındaki masaya doğru yönlendirdim ve bir elimle masayı temizledim. Kimin masası olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama ortalığı daha sonra temizleyecektim. Rastgele eşyaların yere çarpma sesi sessiz ofisi doldurdu ve parmak uçlarım elbisesinin eteğini bularak belinin üstünden yırttı.

Solgun tenine karşı siyah tangasını gördüğümde nefesimi tuttum. Bu kontrastta çok seksi bir şey vardı ve onu masanın kenarına kaldırdığımda bacakları benim için açıldı.

Oof.

Dudaklarım boynuna indi, ensesini öpüp tenini ağzıma çekerken tatlı parfümünün kokusunu içime çektim. Ellerimden biri uyluğunun iç kısmında gezinirken biraz daha sert emdiğimde bir çığlık attı.

Bunu yapmamalıyım.

Elleri pantolonumun üzerinden beni okşamaya devam ederken mantıklı sesim güçlü bir şekilde ortaya çıktı ve beni rahatsız etti. Sebebi bir kenara ittim, parmaklarım sonunda onun sırılsıklam iç çamaşırına ulaştı.

Sebebini sikeyim. O benim için ıslak.

Onu nazikçe ovdum, yüzüm hala boynuna gömülüydü, teninin tadına bakıyordum. Kumaş yumuşaktı ama ondan daha fazlasını istiyordum. Dikkatlice iç çamaşırını yana iterek elime tam erişim sağladım. Kıvrımları boyunca ilerlerken parmaklarımı nem kapladı, ağzım aniden kurumuş gibi hissetti. Ondan uzaklaştım, dizlerimin üzerine çöktüğümde gözlerimiz kilitlendi.

"Eli," diye inledi iç uylukları boyunca öpüşürken, yavaşça amına doğru ilerlerken acele etmedim. Kadınsı kokusunu içime çektim, kokusunun tadını çıkardım ve hafızama kaydettim. Sonunda klitorisini öptüğümde parmakları saçlarımın arasından geçti ve sonra dilimi kıvrımları boyunca gezdirerek onu içime çektim.

"Tadın çok güzel," diye homurdandım, yüzünün her yerinde yazılı olan zevki yakalamak için yeterince geriye eğildim. Dudağını ısırıyordu ve kalçaları arzuyla sallanırken gözleri kapalıydı.

"O zaman durma," diye nefes aldı Olivia, saçlarımı amına doğru çekiştirerek. Bu hareket seksi ve cesurcaydı, aletim onun güveniyle zonkluyordu. Onu emmeden önce iç uyluklarını tekrar öptüm, dilimi klitorisine karşı döndürdüm. Yoğunluğumu artırdığımda inlemeleri boş odayı doldurdu,

Kollarımı bacaklarına doladım ve onu kendime doğru çektim. Onu boşaltan kişi olmak istiyordum.

"Oh, oh, *oh*," diye haykırdı, vücudu avuçlarımın arasında kıvranıyordu. "Aman *Tanrım. Evet.*" Gergin sesi beni neredeyse pantolonumun kenarına gönderdi, ama kendimi dışarı çıkarma ve onu alma dürtüsünü tuttum.

Ben öyle bir adamdım, her zaman önce bayanın gitmesine izin verirdim.

Onu içime çekerken sabit ve hızlı kaldım, dilimi açıklığına doğru ittim. Giderek daha yüksek sesle inlerken bacakları titremeye başladı. Tam doruğa ulaştığında kaslarının etrafımda gerildiğini hissettim, bir ıslaklık fışkırıyordu. Geldiği gibi hepsini yaladım, tadını çıkarmak için dilimi dudaklarımda gezdirdim.

"Bu *çok* iyiydi," dedi Olivia, sesi hala uyarılmanın etkisiyle titriyordu, ben amına son bir öpücük verip ayağa kalkarken. Gömleğime uzandı ve beni bir öpücük için kendine çekti. Çekilmeden önce kendi tadına bakmasına izin verdim, burnum onunkine değdi.

Sonra telefonum cebimde titredi.

Düşüncelerimi, ekrandaki ismi görebilmek için cebimden çıkardığım telefona bakmama yetecek kadar böldü...

Owen.

Oh

lanet

olsun.

Olivia tekrar ağzıma yapıştı ama başımı sallayarak geriye doğru sendeledim, bu hiç iyi *değildi*. Tanrı aşkına, kadın benden *hoşlanmıyordu* bile.

"Ne yapıyorsun?" Kaşları bana doğru çatıldı.

"Bunu yapamayız." Aletim onun için zonklamaya devam ederken göğsümü dolduran hayal kırıklığını görmezden gelerek bakışlarına karşılık verdim. "Ben ofis romantizmi yapmam."

"Doğru." Boğazını temizledi, yanakları kızarmıştı. Olivia masadan kayarak elbisesini kalçalarının üzerinden geri çekti. *Kızgın* görünüyordu.

Bu hiç mantıklı değildi, az önce kadına orgazm yaşatmıştım.

"Burada olanları kimseye anlatamayız," diye devam ettim, o ofisten geçip çantasını kaptığı gibi kapıya yönelirken. "Ben ofis romantizmi yapmam, hatta hiç yapmam."

"Uh huh." Olivia arkasını dönüp bana bakma zahmetine bile girmeden kapıya doğru ilerledi. "Eminim bunu ilk kez yapmak zorunda kalmıyorsunuzdur, sadece bana Gizlilik Sözleşmesi'ni ya da her neyse onu gönderin."

Ağzımı açtım ama ofis kapısı arkasından çarpılmadan önce bir şey söylemeye fırsatım olmadı. Orada aptalca dururken başımı salladım.

Gerçekten o kadar *büyük bir pislik olduğumu düşünüyor.*

5

OLIVIA

"I Aslında onunla yatmadım," dedim aynada kendime bakarak. "*P*'de *d* yoktu." Bu çocukça söz beni

Sarı saçlarımı yüzümden çekip at kuyruğu yapmayı bitirdiğimde güldüm. Owen'a brunch için ona katılacağıma söz vermiştim ve iyi bir gece uykusu için bolca zamanım varken eve dönmüştüm...

Ben almamıştım.

Eli bana hayatımın en iyi orgazmlarından birini yaşatmıştı ve sonra birdenbire benden iğreniyormuş gibi davranarak bunu *mahvetmişti*. Derin bir nefes aldım, bu konuda ne kadar *mahcup* hissettiğimi bir kenara ittim ve siyah tişörtümü çekiştirdim. New York'un bir özelliği de *nasıl* giyindiğimin önemli olmamasıydı. Erkek kot pantolonum ve Vans'ımla eşleştirdim, gündelik olmayı tercih ettim. Ne de olsa, mimozalara vurmayacaktım. Midem hâlâ sıcak şampanyanın etkisini hissediyordu. Çıkarken çantamı aldım ve kardeşimin mesajla gönderdiği yerin adresini yazdım.

Geç kalacağım.

Restorana giden sekiz blok boyunca neredeyse koşmak zorunda kaldığım için minibüslerim kaldırıma çarptı. Alnımda boncuk boncuk ter birikmişti ve aniden üzerime geçirdiğim hafif deri ceket fazla gelmişti.

Oraya gittiğimde bir felaket gibi görüneceğim.

Duvardaki küçük işletmenin ön kapısına ulaştığımda nefesimi tutmaya çalıştım, kolu çekerken omuzlarımdaki gerginliği silkeledim. *Gerçekten* bir spor salonu üyeliği almam gerekiyordu. Formda olmadığımdan değil...

Ben de gerçekten formda değildim.

"Olivia!" Eski bir lokanta gibi dekore edilmiş, eski pastırma yağı kokusu ve çocuk kahkahalarıyla dolu mekâna adımımı atar atmaz ağabeyimin seslendiğini duydum.

Kardeşimin hoşuna gideceğini düşündüğüm bir yer değildi.

Etrafı taradım, gözlerim hızla Owen'a takıldı ve sonra kalbim duracak gibi *oldu.*

Lanet olsun.

Owen'ın karşısında oturan Eli'ydı - bunu sadece mükemmel başının arkasından anlayabiliyordum. Sertçe yutkunarak terden ıslanmış tişörtümü düzelttim. Saçlarımın at kuyruğu yaptığım zamankinden daha da dağınık olduğundan emindim.

"Sadece *bizim* olmadığımızı bilmiyordum," diye dişlerimi sıkarak onu selamladım ve kabine doğru yürüdüm, Owen yanına oturmam için bana doğru kaydı.

"Eli Cumartesi brunch'larına *hep* benimle gelir." Otururken kardeşim bana garip bir bakış attı. "Tanrım, Olivia, buraya *koşarak* mı geldin?"

"Evet, sadece biraz kardiyo yapmaya çalışıyorum." Tek kelime etmeyen Eli'a baktım. O da neredeyse benim kadar mahcup görünüyordu ve göz göze gelmekten tamamen kaçınıyordu.

İletişim.

"Çok tuhafsın." Owen bir bardak suyu bana doğru itmeden önce kahkahayı patlattı. "Al, sana su getirdim. Lütfen bayılmadan önce iç. Kalp masajı yapmayı bilmiyorum."

"*Doktor* olduğunu düşünürsek komik." Kardeşimin yüzündeki aptal sırıtışı görmezden gelerek ona gözlerimi devirdim. Her zaman *çok* komik olduğunu düşünürdü.

Eli sonunda gözleri ikimizin arasında gidip gelirken, "Garip mizahın kalıtsal olduğu açık," dedi.

"Ne? *Hayır.*" Owen ellerini havaya kaldırarak bana baktı. "Olivia kadar aptal olmama *imkân* yok. Gerçekten *de* geç kalmayı *kardiyo* yapmak olarak göstermeye çalıştı *ve* bunu yüzüne karşı söyledi."

"Bunu *gerçek* kardiyo için işe kıyafetleriyle *koşan* adam söylüyor," diye karşılık verdi Eli, dudakları alaycı bir gülümsemeye dönüşerek. Kendimi birkaç dakika boyunca onlara bakarken yakaladım.

Daha dün gece o dudaklar üzerimdeydi.

Bu düşünceyle amım kasıldı, tüm vücudum onu bacaklarımın arasında *gerçekten* hissetmenin nasıl bir şey olduğunu ve doruğa ulaştığında yüzünün nasıl görüneceğini bilmeyi diledi. Bunun yerine, sadece benimle bir şey yaptığı için *utandığında* nasıl göründüğünü biliyordum.

Ugh.

"İyi misin?" Owen'ın sesi düşüncelerimi böldü. "Yorgun ya da hasta gibi görünüyorsun."

"Bana bunu sormanızdan bıktım usandım, bıktım usandım." Onu dürttüm, ikisi de tepki vermeyince ağzımdan garip bir kahkaha çıktı.

"Evet, her neyse..." Eli boğazını temizledi. "Bu sabah yeni bir şey denemeyi düşünüyordum. Fransız tostu yerine, belki de her zaman aldığınız etli kahvaltıdan alırsınız."

Owen omuz silkti. "Ne yapmak istersen, kardeşim. Gerçek erkekler et yer."

"Bunu lisenin neredeyse tamamında vejetaryen olan adam söylüyor," diye homurdandım ve menüyü elime alırken güldüm. "Domuzcukları kurtarın."

"Bu politik bir açıklamaydı," diye bana çıkıştı Owen. "Açıkça görülüyor ki, gerçekten destekleyecek kadar güçlü hissetmediğim bir ifade."

"Evet, biliyorum, küçükken kahvaltıdan sonra gizlice odana pastırma götürdüğünü görmüştüm." Sudan bir yudum aldım, bu da bardağın yarısını yutmama neden oldu.

"Neden ikinizi daha önce birlikte görmedim?" Eli kıkırdadı. "Bu tam bir eğlence."

"İşte bu yüzden," diye homurdandı Owen, tam da garson kız masaya yaklaşırken.

"Her zamankinden mi alacaksın?" diye sordu yaşlı kadın

Owen'a. "Evet, her zamankinden."

Eli'ye dönmeden önce siparişi not almasını izledim. "Sizin için de her zamankinden Bay Whiss?"

Eli başını sallamadan önce bir süre düşündü. "Evet, aynı şeyi yapmaya devam edelim. Sanırım yirmi dört saat boyunca yeterince alışılmışın dışına çıktım." Bir an için gözüme takıldı.

Ağzımdaki bir *avuç* suyu neredeyse tükürüyordum ki bu da boğazıma kaçmasına neden oldu. Boğazımdaki gıdıklanmadan kurtulmak için mücadele ettim ve Owen, Eli *ve* garson kız bana endişeli bakışlar atarken bir ciğerimi öksürerek çıkardım.

Gözlerim sulanmaya başladığında "O iyi mi?" diye sordu.

"Ona çırpılmış yumurtalı Fransız tostu ve yanında domuz pastırması getirin. Birazdan harika olacak." Sırtımı sıvazlarken Owen'ın sesi eğlence doluydu.

Elimle ağzımı kapattım, o uzaklaşırken hâlâ öksürüyordum. "İyi misin?" Eli masaya doğru eğildi, gözleri endişe doluydu.

Öksürüğüm *nihayet* azalmaya başladığında, "Ben iyiyim," diyebildim. "Sadece biraz boğuldum - en iyilerimizin bile başına gelir." Owen kıkırdarken Eli kaşları çatılmış bir halde bana bakmaya devam etti. "Ben iyiyim, gerçekten," diye ekledim, düzensiz bir nefes alarak. "Kalabalığın önünde ilk kez boğulmuyorum."

Eli arkasına yaslanmadan önce gözlerini birkaç kez kırpıştırdı. "Bilmek bile istemiyorum."

"Hayır, gerçekten bilmiyorsun," diye araya girdi Owen, ensesini ovuşturarak. "Neyse, Olivia buraya gelmeden önce ne diyordun, Harlee Mendez hakkında bir şeyler mi?"

Gerçekten klas bir kızmışım gibi akan burnumu koluma sildim. "Harlee Mendez? Cidden *en sevdiğim* şarkıcılardan biri. Saf bir yetenek o."

"Evet, her neyse," diyerek Owen beni başından savdı.

"Bekle," diye araya girerek onu durdurdum. "Katelyn nerede? Neden nişanlını brunch'a getirmiyorsun?"

Owen sinirli bir iç geçirdi. "Çünkü bu kardeş zamanı."

"Ama ben buradayım?"

"Çünkü sen aslında bir kardeşsin." Eli garip bir yüz ifadesi takınınca Owen omuz silkti. "Ama bir kadın gibi araya girmeye devam edersen bu ayrıcalığını geri alacaksın."

Cinsiyetçi.

"Her neyse, evet," dedi Eli, parmaklarını laminat masanın üzerinde gezdirerek. "Her şeyin yolunda gidip gitmeyeceğini gerçekten bilmiyorum, ama yaklaşan müzik videosu için şirketimizi kullanmakla gerçekten ilgileniyor."

"Gerçekten mi?" Kaşlarım havaya kalktı. "Bu *inanılmaz*! Her zaman bu seviyede bir müzik videosu çekmek istemişimdir. Onlar için çok fazla fikrim var ve-"

"Bunun için oldukça iyi bir ekip kurduk ve bu kadar büyük bir şeyin benim tarafımdan yönetilmesi gerekecek. Şirketi gerçekten hayata geçirme fırsatını berbat etmek istemiyorum."

Benim üzerimden konuşması karşısında dudaklarımı büzdüm ve bu konuda bir şeyler söyleme isteğimle savaştım. Konuşmamı istemiyorlarsa neden brunch'a davet edilmiştim ki? Çantama uzandım ve telefonumu çıkarıp meşgul olup olmadığına baktım.

-Ve ilgisiz.

"Olivia müzik kliplerinde gerçekten çok iyi," diye söze girdi Owen, beni şaşırtarak. "Bence ona bir şans vermelisin. Bağımsız sanatçılar için birkaç tane yaptı ve harikalar. Onları YouTube'dan bulabilirim."

Eli'ye baktım, tepkisini bekliyordum ama hiç tepki vermedi. Sadece omuz silkti.

"İşi alırsak takımda kimin olacağını bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse dışarıdan yardım alabilirim. En iyinin en iyisi olmak zorunda."

Ouch.

"Los Angeles'ta film dünyasında çok hızlı yükseliyordum," dedim, garson tabaklarımızı getirirken sesim kısılmıştı. "En azından birkaç fikir sunabilirdim."

"Evet, belki, göreceğiz." Boğazını temizledi. "Hâlâ anlaşmayı yapmamız gerekiyor." Eli dikkatini önüne konan tabağa çevirmeden önce bir anlığına bana baktı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım garson kız benimkini önüme koyarken. Pudra şekeri serpilmiş dilimlerin üst üste dizildiği yumurtalı ekmeğe baktım. Her ne kadar iştah açıcı olsa da, o anda kendimi aç hissetmiyordum.

Kendimi yabancı hissettim.

"Bir kutu alabilir miyim?" Gitmek için döndüğünde ona seslendim.

Omzunun üzerinden bana baktı ve kaşlarını çattı. "Tabii. Sana bir tane getireyim, tatlım."

"Teşekkürler." Owen ve Eli'ın bakışlarını görmezden geldim, ikisi de kendi kahvaltılarını aç domuzlar gibi ağızlarına götürüyorlardı.

"Neden g i d i y o r s u n ?" Owen ağzındaki lokmayı yutacak kadar bile nazik davranmadan konuştu. "Cidden *daha yeni* geldin."

"Evet, bu şeyin bende olduğunu unutmuşum," diye cevap verdim, bir bahane bulmak için beynimi zorlarken sesim kesildi. "Geç kalmak istemiyorum."

"Nereye gidiyorsun?" Owen gözlerini bana dikti.

"Um..." İkisi *de* orada oturmuş, gözleri üzerimde, cevap vermemi beklerken sesim kesildi. "Bekârlar için bir şeyim var."

"Bekârlar olayı mı?" Owen da aynı şeyi tekrarladı, yüzü hiç değişmemişti. "Ne zamandan beri *bekârlar şeyine* gidiyorsun?"

"Büyük bir şehre taşındığımdan beri burada *kimseyi*

tanımıyorum." "Beni tanıyorsun."

"Evet, sen de benim *kardeşimsin*."

"Ve Eli." Owen masanın karşısındaki sessiz Eli'yi işaret etti.

"Evet, gitmeliyim," dedim, dolu tabağımı garsonun masanın ucuna koyduğu kutuya yerleştirirken. "Geç kalmak istemiyorum - belki Bay Doğru'yla falan tanışırım. Kim bilir?" Ellerimi beceriksizce havaya kaldırdım, kutuyu kaptım ve kabinden kayarak çıktım.

"Evet, iyi eğlenceler," diye mırıldandı Owen, bana hâlâ tuhaf bir bakış atarak.

"Tuhaf tiplere karşı dikkatli ol," dedi Eli sonunda, mavi gözleri benimkilere dikilmişti. "Şehirde onlardan çok var."

"Evet, bu şehirde kız kardeşimden daha tuhaf biri olduğundan emin değilim." Owen kahkahalara boğuldu. "Git biraz eğlen, kardeşim."

Eli'ın yüzüne baktım. "Oh, *yapacağım*, *yapacağım*."

6

ELI

I Parmaklarımı konferans odasındaki masaya vuruyor, Harlee Mendez'in sabah toplantımız için gelmesini bekliyordum. Olivia'yı kendimden uzak tutmuştum ama bunun işe yarayıp yaramadığını bilmiyordum. Hâlâ ona bakmaya devam ediyor, biraz daha ileri gitseydim amının nasıl bir his olacağını merak ediyordum.

onunla...

Yani, o *istedi*.

"Efendim." Brittany kafasını kapıdan içeri uzattı. "Harlee menajeri Chris'le birlikte burada. Onları şimdi geri göndermemi ister misiniz? Ayrıca, kahve istediğinden bahsetti, biraz kahve almamı ister misiniz?"

"Um..." Durakladım. "Aslında neden Olivia'yı kahve almaya göndermiyorsun? Harlee ve menajerinin siparişlerini al ve sonra onu gönder. Dürüst olmak gerekirse bugün yapmasını istediğim başka bir şey yok."

"Kusura bakmayın ama," diye kıkırdadı, "kadına yaptıracak hiçbir şeyiniz *yok*. Neden ona başka bir iş bulmasını söylemiyorsunuz anlamıyorum."

Ne kadar istediğimi bilemezsin.

Onun yerine derin bir nefes aldım. "Sadece istediğimi yap Brittany."

Başını salladı ve başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Brittany'nin önerisini düşünerek parmaklarımı ağır, masif meşe masaya vurmaya geri döndüm. Ne kadar öyle olmadığını söylemeye çalışsam da Olivia dikkatimi dağıtan biriydi. Belki *de* çözüm ona başka bir iş yeri bulmaktı. Ancak bunu yaparsam Owen çok kızardı. Olivia'nın yanlış bir şey yaptığı bile söylenemezdi; her zaman ondan ne istersem onu yapardı. Sadece...

O...*vardı.*

Ugh.

Cumartesi brunch'ında Owen ve benimle birlikte yaptığı bekârlar saçmalığı beni endişelendirmiş ve *kıskandırmıştı*. Yattığım kadınların ne yaptığını hiç umursamadığım düşünülürse, bu benim için yeni bir duyguydu. Olivia'yla *gerçekten* yatmamış olmam dışında.

Ama tadı çok güzeldi.

"Bay Whiss?" diye bir ses dikkatimi çekti. Başımı, açıldığını bile duymadığım kapıya doğru salladım. "Ben Chris Vera, Harlee'nin menajeriyim." Uzun boylu, sofistike gri kafalı adam tutmam için elini uzattı.

Ayağa fırladım ve onu sıkıca salladım. "Seninle yüz yüze tanışmak çok güzel. Telefonda ve Zoom aracılığıyla konuştuğumuzu biliyorum ama yüz yüze görüşmek her zaman daha iyidir."

"Kesinlikle," diye kıkırdadı, tam o sırada arkasından esmer genç bir kadın içeri girdi. Pop süperstarını hemen tanıdım, ama genellikle ekranları dolduran abartılı görünümden uzak giyinmişti. Ayrıca *çok* daha genç görünüyordu - ki bu da mantıklı, çünkü henüz yirmi bir yaşındaydı.

"Merhaba," diye selamladı Harlee beni, mükemmel manikürlü elini zayıf bir tokalaşma için benimkine uzattı. "Ekibinizle birlikte çalışacağım için heyecanlıyım."

"Sizinle çalışacağımız için çok heyecanlıyız," dedim hızlıca, o anda biraz gergin hissediyordum. Bu kadar endişeli olmak bana göre değildi ama bu videoyu çekmek -ve bunu başarmak- şirketi ya batıracak ya da çıkaracaktı.

Harlee, konferans salonundaki sandalyelerden birini çekmeden önce koyu renk dalgalarının bir kısmını omzunun üzerinden geçirdi. Minyon bedenini yere bıraktı ve kot giysili bacak bacak üstüne attı. Böylesine önemli bir toplantı için süperstar son derece rahat giyinmişti; üzerinde sadece tasarım bir sweatshirt, yırtık kot pantolon ve Vans vardı.

Sanırım bu şöhret seviyesinde istediği gibi giyinebiliyor.

"Yani." Chris boğazını temizledi. "Harlee'nin video için birkaç fikri var. Single yayınlandıktan yirmi dört saat *sonra* yayınlanmasını umuyoruz. Ekibinizdeki herkesin imzalaması gereken tüm Gizlilik Sözleşmesi evrakları elimde. Bu işi çok ciddiye alıyoruz ve eminim siz de bunu anlıyorsunuzdur. Bir sızıntı, düşüşün ivmesini mahveder."

"Kesinlikle," diye cevap verdim. "Gizlilik sözleşmeleri altında çalışmaya çok aşinayız. Ekibim için işe aldığım kişiler konusunda son derece seçiciyimdir. Güvenilir olduklarından emin olmak için hepsi ayrıntılı bir şekilde incelenir."

Harlee telefonunu çıkarırken Chris başıyla onayladı. "Şirketiniz hakkında iyi şeylerden başka bir şey duymadık. Eminim birkaç yıl önce ikinci platin albümüyle ilgili bir sızıntı yaşadığımızın farkındasınızdır. Bunun tekrarlanmasını istemiyoruz."

"Anlaşıldı. Bunun olmasına izin vermeyeceğime söz veriyorum." Tekliyi sızdırmama vurgusundan biraz rahatsız olmak cazipti ama aynı zamanda

Zamanla anladım. Yüksek profilli bir hayat yaşamanın nasıl bir şey olduğunu biliyordum - çocukluğumdan beri bunu yapıyordum.

"Mükemmel, Gizlilik Sözleşmeleri yanımda," dedi Chris ve çantasını açıp bir yığın kâğıt çıkardı. "Aynı odada bulunan ve bir şeyler duyabilecek *herkesin* bunlardan birini imzalaması gerekiyor."

Bana kaç kopya verildiğine şaşırarak başımı salladım. "Sanırım bu, hademeler de dahil olmak üzere burada çalışan herkese yeter," diyerek kıkırdadım ve ikisine de gülümsedim. Harlee kıkırdamama boş bir bakışla karşılık vererek beni rahatsız etti.

Bizi kullanmak istemiyor mu?

Boğazımı temizlemeden önce dudaklarımı büzdüm. "Peki, video için ne düşündüğün hakkında konuşmaya ne dersin?"

"Önce Gizlilik Sözleşmesi'ni imzalamanız gerekiyor." Chris önümdeki kâğıt yığınını işaret etti. "*Herhangi bir* görüşmeye başlamadan önce bunun imzalanması gerekiyor."

"Elbette," diye mırıldandım parlak bir tonda, ama içimden kâğıdı yüzüne fırlatmak geliyordu. En üstteki kopyayı çıkardım ve ceketimin cebinden kalemimi çıkardım. Metni taradım, gizlilik anlaşmasının ne kadar ayrıntılı olduğunu görünce içten içe sinirlendim.

Ama *her şeyi* kapsamaları gerektiğini biliyordum.

"Kahvenin ne zaman geleceğini biliyor musun?" Puanların yanına baş harflerimi karalarken Harlee sordu. "Biraz kafein için *ölüyorum*."

Gözlerimi belgeden ayırmadan, "Olivia birazdan burada olur," diye cevap verdim. "En hızlı ayak işlerini yapan kız o değil."

"O zaman yeni bir taneye ihtiyacın var gibi görünüyor," diye kıkırdadı Chris ve Olivia'nın savunmasında midem sıkıştı. Yine de bir şey söyleme isteğimi bastırdım, kendimi sadece bir kıkırdamaya bıraktım.

Tam o sırada, sanki ilahi bir zamanlama varmış gibi, kapı hafifçe vuruldu. Olivia elinde dört kahveyi dengeleyerek odaya girdiğinde kafamı kaldırdım. Kapıyı arkasından kapatırken gözlerimi kaçırdı.

"Herkese günaydın," dedi utanç verici derecede şarkılı bir sesle.

Aman Tanrım. Tabii ki aptal olacak.

"Günaydın," diye homurdandı Chris, ama gözleri Olivia'da istediğimden biraz daha uzun süre kaldı. Olivia'nın zeytin rengi bluzu göğüs dekoltesini ortaya çıkaracak kadar dekolteydi ve Chris'in bunu fark ettiğinden emindim.

Olivia kahvesini önüne koyarken Harlee*,* "Aman *Tanrım,* kafein almak için ölüyorum," diye inledi. "Sen tam anlamıyla bir *cankurtaransın*."

"Teşekkür ederim." Olivia kalan içecekleri dağıtırken gülümsedi. "Kahve dükkânı bu sabah o kadar kalabalıktı ki, sanırsın orada kahve toplantısı falan yapıyorlar."

Oh hayır. Şakalar olmaz.

Ancak ben dehşetle başımı kaldırdığımda Harlee bir kahkaha patlattı ve ela gözleri Olivia'ya dikildi.

"Tam bir cümbüşsün," diye kıkırdadı Harlee. "Burada ne

yapıyorsun?" "O-"

"Aslında buraya yeni başladım," diye sözümü kesti Olivia. "Los Angeles'ta senaristlik yapıyordum."

"Ah?" Harlee başını eğdi. "Peki, yazıların da esprilerin kadar zekice mi?"

Duyduklarıma inanamıyordum; Olivia ve Harlee birbirlerinden *hoşlanıyor* muydu? Chris iki kadına gülümserken ve Olivia Harlee'nin yanına bir sandalye çekip rahatına bakarken sessizce oturdum.

"Yeni şarkım doğru kişiyi bulmakla ilgili, bilirsiniz, ruh eşiniz gibi. Ancak, zamanlama doğru değildir, bu yüzden gitmesine izin vermeniz gerekir."

Tipik.

Ama Olivia'nın yüzündeki ifade saf bir hayranlıktan başka bir şey değildi. "Bu inanılmaz ve aman Tanrım, böyle bir konuyla tiyatroda yapabileceğiniz çok şey var. Şarkıyı dinlemedim ama karakterin -ya da sizin- ruh eşiyle geçirdiği zamana dönüp baktığında nostalji katacak çok sinematik bir film görüyorum şimdiden."

Harlee'nin gözleri fal taşı gibi açılırken sinirim göğsümde alev alev yandı. "Ben de *tam olarak* bunu düşünüyordum Olivia! Benim ekibimde *olmalısın*. Chris" -müdürüne döndü- "bu güzel kadına bir Gizlilik Sözleşmesi getir. Onu takımımda istiyorum."

Chris önümde duran Gizlilik Sözleşmelerinden birini kapınca ağzımı açtım. "Olivia bu proje için uygun olup olmadığına karar vermemize yetecek kadar uzun süredir burada değil." Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz Olivia başını bana doğru çevirdi, gözleri acı ve hayal kırıklığıyla dolmuştu.

Ve bir sebepten dolayı *acıttı*.

Ve beni kızdırdı.

Neredeyse bir yıldır pazarlığını yaptığım en yüksek profilli işime kendini sokarak ayak parmaklarımın üzerine basıyordu. Ve işte Olivia, Los Angeles'tan gelen başarısız bir senarist, Harlee Mendez'in vizyonuna giriyor ve onu büyülüyordu.

Lanet olsun.

Chris sözlerimi duymazdan gelerek, "Buyurun," dedi. "Sadece şunu imzala ve tüm toplantılara katılmanı çok isteriz. Harlee tabii ki bizim yönetimimiz altında ama kendi kararlarını kendisi veriyor, biz de onu destekliyoruz. I

Bay Whiss'in buna saygı duyacağını düşünüyorum, değil mi?" Bana döndü ve sakin bir gülümseme takındı.

"Elbette," diye mırıldandım, gururuma saplanan bıçağı yutarak. "Olivia'nın gelecekteki tüm toplantılarda hazır bulunmasını sağlayacağım."

"Yaşasın!" Harlee ellerini birbirine çırptı. "Tamam, şimdi şarkıyı dinlemeye ne dersin? Göstermek için *can* atıyorum. Bence şimdiye kadarki en iyisi bu."

"Vay canına, çok heyecanlıyım!" Oliva koltuğunda zıplayarak haykırdı. "Müziğiniz inanılmaz. Muhtemelen sinir bozucu olduğunu biliyorum ama ben sizin *büyük* bir hayranınızım. Siz kız gücünün timsalisiniz."

"Çok teşekkür ederim," diye cevap verdi Harlee, sanki daha önce kimse ona bunu söylememiş gibi elini göğsünün üzerine koyarak. "Bazı eşyalarınıza bakmak isterim. Soyadınız nedir?"

Olivia bir an sessiz kaldı ve tereddüt ettiğini görebiliyordum. "Şey, ben Gray. Muhtemelen benim-"

"Sana onun örneklerinden bazılarını vereceğim Harlee," diye araya girdim aniden, konuştuğumun farkında bile olmadan. "Toplantıdan sonra elimdekileri sana göndereceğim."

"Bu mükemmel olur." Chris postacı çantasından bir dizüstü bilgisayar ve Bluetooth hoparlör çıkarırken Harlee'nin yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. Çanta sahip olduğu her şeyi taşıyacak kadar büyük görünmüyordu...

Ve o anda onu Mary Poppins'e benzetmekten kendimi alamadım, neredeyse gülüyordum. Bununla birlikte, Olivia'ya kendisini mizah duygusundan yoksun bir *şekilde* araya soktuğu için çok kızgındım.

"Tamam, işte başlıyoruz," dedi Chris, bilgisayarındaki bir düğmeye basarak. "Not almaktan çekinmeyin."

Olivia başını salladı ve yumuşak bir senfonik giriş konferans salonunu doldururken Harlee'nin gözleri parladı. Tam olarak benim tarzım değildi ama tanıdığım herkese göre zaten berbat bir müzik zevkim vardı.

Ben dağılırken sen yanımdaydın. Ve kaderimizde var sanmıştım.
Sen benim ruh bağımdın, ama göremedim, Sadece bendim, sadece bendim.

Şarkı sözlerindeki derinlik eksikliğinden dolayı dudaklarımı büzdüm ama sessiz kaldım, Olivia'nın odayı dolduran sözlerden ve seslerden tamamen etkilenmiş göründüğünü fark ettim. Sektörde klişeler o kadar yaygındı ki, yıldızlar bu klişeler hakkında şarkı söylemeye devam ediyordu. Ancak, özellikle Harlee'nin sahip olduğu yetenekle arenalarda kapalı gişe oynuyorlardı. İnsanlar bu saçmalığa bayılıyordu.

Ve ben o insanlardan biri değildim.

7

OLIVIA

I Harlee'nin beni takımına almak istediğine hala inanamıyorum!

Asansöre doğru yönelirken az önce Owen'a gönderdiğim mesaja gülümsedim. Şu anda bulutların üzerindeydim ve bunun tam da ihtiyacım olan şey olduğunu hissediyordum. Harlee benimle *kişisel* numarasını bile paylaşmış, şimdi ve bir sonraki toplantı arasında fikir alışverişinde bulunmak istediğini söylemişti. Her şey yolunda gidiyordu ve hafta sonu kardeşim ve Eli'yle yaptığım brunch'ın ne kadar garip geçtiğini unutmuştum.

Asansöre adımımı attığımda zemin kat düğmesine bastım, aklım akşam yemeği için kendime ne yapabileceğimdeydi.

Belki biraz Çin yemeği alabilirim.

Bu düşünceyle midem guruldadı ve kendi kendime başımı salladım - *tam olarak* yapacağım şey buydu. Ayrıca, her gün işe giderken o kadar çok yürüyordum ki bu da egzersiz sayılırdı, değil mi?

Yeterince yakın.

Asansörün kapıları tam kapanırken bir el kapıyı yakaladı. Eli'nin kolonyasının kokusunu, onun asansörde olduğunu fark etmeden önce tanıdım.

bana katıldı. Beni nasıl etkilediğini görünce yutkundum, partide olanları hatırlayınca külotum nemlendi.

Ugh. Bırak gitsin, Olivia.

Eli asansörün diğer tarafında durup gözlerini yere dikerek bana baktı.

Yani, bunu böyle yapacağız - sadece konuşmayacağız.

Kapılar kapandı ve bunun sadece kısa bir yolculuk olduğunu kendime hatırlatarak bir iç çektim. Garip olmasının tek nedeni kendimi öyle hissettirmemdi. Aslında benimle doğrudan konuşmamıştı ama ben kendimi bunu görmezden gelmeye zorlamıştım. Olan olmuştu.

Eli aniden, "Biliyor musun, bugün toplantıda yaptığın şey tamamen uygunsuzdu," dedi.

Şok olmuş bir halde ayağa kalktım. "Özür dilerim, az önce ne dedin sen?" Birdenbire beni *delip* geçen gözleriyle karşılaştığımda kaşlarımı çatmıştım.

"Beni gayet net duydun Olivia. Bu yaptığın lanet bir numaraydı," diye öfkelendi Eli, kirli sakalının altındaki çenesi gerilmişti. "Brunch'ta bu projenin sana göre olmadığını söylediğimi *biliyorsun*, bu yüzden beni baltalamaya ve sinsice bu işe girmeye karar verdin."

Ağzım açık kaldı. "Bu bir suçlama." "Eğer

doğruysa suçlama sayılmaz."

"Evet ama gerçek bu *değil*," diye karşı çıktım, sesim giderek soğuyordu. "Ve böyle bir şeyi varsayman gerçekten çok alçakça. Seni *asla* baltalamam. Sadece onunla arkadaşça davranıyordum-"

"Uygunsuz aptalca şakalarla," diye sözümü kesti, sesi ustura gibiydi.

İncinmiş bir şekilde geri çekildim. "Affedersiniz? Şakalarımda uygunsuz bir şey yok. Onlar profesyonelden de öte. Bunu bana söylemeniz çok kaba."

"Kimse sana iyi davranmam gerektiğini söylemedi."

Başımı salladım, onun bu saf... *pislik* seviyesiyle başa çıkmakta zorlanıyordum. "O zaman beni kov, Eli."

"Ha, evet doğru." Gülmekten başını arkaya eğdi. "Seni kovmaya kalkarsam kardeşin beni öldürür."

"O zaman bana başka bir yerde iş bul. Benden açıkça *nefret eden* biriyle uğraşmaktansa bir barda falan çalışarak zar zor geçinmeyi tercih ederim." Sözlerim Eli'yi tam bir sessizliğe sürükledi ve ben de kapıların üzerindeki ekrana bakıp neden karardığını merak ettim.

Ve sonra asansör karardı.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye inledi Eli. "Yine mi?"

"Yine mi?" Zifiri karanlığın beni tedirgin etmesine izin vermemeye çalışarak yineledim. "Ne demek *yine*?"

"Bu aptal asansörde uzun zamandır elektrik sorunu var. En son böyle karardığında Brittany neredeyse altı saat boyunca asansörde mahsur kalmıştı."

"*Altı saat mi?*"

"Evet," diye homurdandı. "Umarım karanlıktan korkmuyorsundur."

Yorumu görmezden geldim ve telefonuma uzandım. Owen'dan bir mesaj vardı.

Tebrikler! Üçümüz de kutlamaya gitmeliyiz.

Başımı sallayarak ekranı kilitledim ve çantama attım. *Üç* derken uzun süredir birlikte olduğu kız arkadaşı Katie'yi kastettiğini umuyordum ama aslında Eli'ı kastettiğinden emindim.

Ve onunla çıkmamın imkanı yoktu.

Duvara yaslandım ve kalp atışlarımı düzene sokmak için derin bir nefes aldım. "Öylece... *düşmeyecek*, değil mi?"

"Biliyorsam ne olayım."

"Çok bilgilendirici," diye homurdanarak yere çöktüm. Beni yanlış anlamayın, asansör zemininin her türden mikropla kirlenmiş olduğunu biliyordum, ama onu paylaşmak zorunda olduğum lanet *mikroptan* daha kötü olamazdı.

Tamam, bu biraz kabaydı.

Ama yine de Eli bana karşı *çok* nefret doluydu ve ben Harlee ile bağlantı kurarak harika bir şey yaptığımı düşünmüştüm. Odadaki gerginlik hissediliyordu ve bu iyi bir şey değildi. Harlee'nin bir kadınla daha rahat olduğu açıktı.

Benim gibi bir kadın.

"Şarkıyı çalmamın bir sakıncası var mı?" Telefonunda hararetle mesajlaşan Eli'a bakarak sessizce sordum. Ekranın ışıltısı yüzünü aydınlatıyordu ve bu kadar yakışıklı görünmesinden *nefret* ediyordum; düz burnu kare çenesini vurgulayacak kadar büyüktü ve kalın kaşları asimetrik bir görünüm yaratıyordu. İnsanların modellerde aradığı özelliklerin özeti gibiydi.

Ve ben değildim.

"Devam edin, şu anda burada kimse bizi duyamaz. Işıklar çalışmazsa kamera da çalışmaz." Sesi düzdü ve başını ekrandan kaldırmadı. "Tamir edecek birini bulmaya çalışıyorum."

Dizüstü bilgisayarımı çıkarıp güç düğmesine basmadan önce "Tamam, teşekkürler," diye mırıldandım. Chris'in bize verdiği MP4 dosyasına tıkladım ve acı tatlı pop baladı küçük odayı doldurdu. "Çok romantik," diye yorumladım kendi kendime, Harlee'nin hışırtılı alto sesi unutulmaz bir şekilde şarkı söylerken.

"Eğer düşündüğün buysa," diye kıkırdadı Eli. "Kulağa hep aynı klişe aşk saçmalıkları gibi geliyor."

"Ne?" Ona kaşlarımı kaldırdım. "Gerçekten mi? Bence söz konusu duyguları olduğunda derinlere inebilme becerisiyle öne çıkıyor."

"Vay canına, yani var olan diğer tüm 'yanlış zamanlama' şarkılarını yeniden yazıp yeni bir pop ritmine sokmak gibi mi?"

"Gerçekten sevmiyor musun?" Bunun benim için neden şaşırtıcı olduğunu bilmiyordum. Yani, Eli'nin *ne* dinlediğini tam olarak *kestiremiyordum* ama şarkıdan nefret edecek gibi görünmüyordu...

Ama yine de benden nefret ediyordu ve ben de şarkıyı seviyordum.

"Umurumda değil, hayır." Ben başımı duvara yaslayıp otururken gözleri hâlâ ekrandaydı. Klipte olması gerektiğini düşündüğüm şeyleri hayal etmeye çalıştım, şarkıyı bir hikâyenin temsili olarak canlandırdım.

"Bence bu bir film gibi oynanmalı," dedim Eli'a bakarak. "Evet, sinematikten bahsettiğini duydum."

Başımı salladım, ama o hiç oralı olmadı. "Tamam, peki, ne düşünüyorsun?"

"Sanırım Harlee ne isterse onu yapacağız. Yine de pazarlanabilirliğe bakmaları için uzmanlar getireceğim. Bunu hep yaparım. Videonun başarısız olmasını istemem. Bir şey yaratıcı bir şaheser olabilir, ama dünyanın geri kalanı için değil. Yaratıcı insanları projeler konusunda özgür bırakmanın sorunu da bu."

"Madem sevmiyorsun, neden yaratıcı medya işine girdin?" Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve şarkı aniden durdu. "Saygı bile duymadığın bir şeye dahil olmak bir yük gibi görünüyor."

"İşin yaratıcı yönüne saygı duymadığımı bir kez bile söylemedim."

"Ama az önce çalıştığınız sanatçılara yaratıcı özgürlük vermenin bir sorun olduğunu kabul ettiniz."

"Bu sanatçılarla ilgili değil."

"O zaman bu da *bana* bir başka sataşma mı?" Kızgınlıkla sordum, o anda kendimi daha da kötü hissediyordum. "Tekrar söylüyorum, benden neden bu kadar nefret ettiğini gerçekten anlamıyorum Eli. Benden istediğin *her şeyi* yapıyorum ve sen benim ne yapmama kızıyorsun? Harlee'ye bağlandığım için mi? Orada pek de iyi değildin."

Telefonunu yüzünden düşürdü, sadece kızgın ve soğuk bir ifade olduğunu tahmin edebildiğim şeyi saklıyordu. "Öncelikle bir şeyi açıklığa kavuşturalım: Senden nefret *etmiyorum* Olivia. Kimseden *nefret* etmiyorum. Sadece *her* zaman sınırlarını aşıyorsun. Bu beni *deli* ediyor."

"Ne demek istiyorsun? Hangi sınırları aşıyorum?" Eşyalarımı yere bırakıp ayağa kalkarak talep ettim. "Çünkü en son baktığımda, bana asılan ve ofis politikanızın *tüm* kurallarını çiğneyen *sizdiniz*."

Sessizdi ve zifiri karanlık olduğu için söylediklerime gerçek tepkisinin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Birkaç dakika bekledim, ona düşünmesi için bir şans verdim...

Ama söyleyecek bir şeyi *varsa* da söylemedi.

Ugh.

Gözlerimi dramatik bir şekilde devirdim ve ona sırtımı döndüm -sanki bunu görebilecekmiş gibi. Dürüst olmak gerekirse, bu muhtemelen iyi bir şeydi. Bu ona beni ve karakterimi azarlamak için başka bir neden verecekti.

Bu yüzden artık kimseyle çıkmıyorum.

Bu düşünce kalbimin üzüntüyle sıkışmasına neden oldu. *Hiç* kimse benim aptallığımı takdir etmemişti ve *etseler* bile asla güvenilir olmamışlardı. En çok ihtiyacım olduğunda hiçbir erkek yanımda olmamıştı. İşler zorlaştığında hep kaçıp gittiler. Eli bir şey istese bile

Benimle - ki neden böyle düşündüğünü bilmiyordum, muhtemelen çekincelerimle her şeyi mahvederdim.

Her zamanki gibi.

"Kuralları çiğnememeliydik." Eli'nin sesi beni ürküttü. Orada olduğunu bilmek ama onu gerçekten görememek tüyler ürperticiydi. Gözlerim karanlığa alışmış olsa da, onun şeklini bile seçemeyecek kadar karanlıktı.

"Haber verdiğin için teşekkürler," dedim iç çekerek.

"Parti gecesi bana ne oldu bilmiyorum. Birkaç kadeh içmiştim ve bunun bir faydası olmadığını biliyorum ama sarhoş değildim." Sözleri beni şaşırttı. Sanki kendi kendine yüksek sesle düşünüyor gibiydi. "Sen sadece... Bilmiyorum. *Çok* sinir bozucu ve aptalsın ama *çok* da seksisin."

Benimle ilgili olarak *seksi* deyişi karşısında amım kasıldı. Karanlıkta kıvrandığımı göremediği için şükrederek yer değiştirdim. Tam o sırada telefonu çaldı, zil sesi asansörü dolduruyordu.

"Ben Eli," diye cevap verdi, sesi düz çıkıyordu. Bekledim, diğer uçta derin bir erkek sesinin boğuk sesini duydum. "Ne?" dedi cevap olarak. "Bir ekibin buraya gelmesi *beş* saat sürecek de ne demek? Bu gece için *planlarım* var."

"Tabii ki biliyorsun," diye homurdandım nefesimin altında, sosyal medyasının her tarafını kaplayan kadınları düşünerek. Ofiste tamamen iş adamı olabilirdi ama Owen'dan Eli'ın kulüplerde ve barlarda bir playboy olduğunu biliyordum.

İnternetin dışında onun bu yönünü henüz görmemiştim.

"Neden buraya daha erken birini getiremediğinizi anlamıyorum. Fazladan ödeyeceğim. Bütün akşam boyunca asansörde *mahsur* kalmak istemiyorum. Saat 10'a kadar bizi buradan çıkaramamaktan bahsediyorsun."

Bu düşünceyle sesinin ne kadar mutsuz çıktığını görünce kendi kendime kıs kıs gülmekten kendimi alamadım. Görünüşe göre benimle sıkışıp kalmayı düşünmek tam bir işkenceydi.

Ve bu bir tür intikam gibi hissettirdi.

8

ELI

I Lanet olası cihazı yere fırlatmadan önce bina yöneticisiyle konuşup telefonu kapattım. Asansörde sıkışıp kalan hiç ben olmamıştım ama Böyle olan pek çok çalışanım ve ortağım vardı. Bu lanet şeyi tamamen düzeltmemiş olmaları çok saçmaydı. Peki ya Olivia?

Hadi ama.

Bu tam bir işkenceydi.

"Peki kaçırdığın için harap olduğun planların neler?" diye sordu sesi karanlığın içinde. Ses tonunda bir şey göze çarpıyordu ve zifiri karanlıkta bile aletim canlandı.

Sadece onu *istiyordum*.

"Bana söylemek zorunda değilsin," diye devam etti Olivia ben sessiz kalınca. "Sadece zaman geçirmek için bir yol bulmaya çalışıyorum."

Aklıma birkaç yol geliyor.

Boğazımı temizleyerek bu düşünceden sıyrıldım. Olivia'ya ayak parmaklarıma bastığı ve kendini en büyük projeme dahil ettiği için *kızgındım* ve yine de buradaydım, onu *becermek* istiyordum.

Çok, çok kötü.

"Planım sadece birkaç arkadaşımla dışarı çıkmaktı." Sesim bilmediğim nedenlerden dolayı gergin ve sert çıkmıştı.

"Ah, böylece kadın montajınıza ekleme yapabilirsiniz?" Ses tonu sert ve aslında biraz da şok ediciydi.

"Pardon? Ne zamandan beri kadınlardan oluşan bir *montajım* var?"

"Sanki tüm dünya senin bir playboy olduğunu düşünmüyor," diye homurdandı. "Hesabında iki saniye geziniyorsun ve on ya da on beş farklı kadın sana asılıyor. Bunu anlamak için dahi olmaya gerek yok."

"Vay canına, tamam," diye tersledim onu. "Aylardır paylaşım bile yapmadığım sosyal medyamı takip ettiğini bilmek güzel." Bunun doğru olup olmadığından emin değildim ama prodüksiyon şirketim gerçekten yükselişe geçtiğinden beri cidden hiç dikkat etmemiştim. "Medyanın hakkımda söylediklerine dayanarak bu varsayımları yapıyorsun, gerçekte kim olduğuma değil."

"Bana devam etmem için iyi bir şey vermedin," diye karşılık
verdi. "Sanırım sana yaşattığım orgazm *iyi* bir şeydi." Nefes
nefese kaldı. "Bu *adil* bile değil."

Tepkisine gülmekten kendimi alamadım. "Yine de iyiydi biliyorsun. Bunu daha önce bir ofis partisinde hiç yapmamıştım, yani beni bir erkek fahişe olarak düşünebilirsiniz ama bu benim için bir ilkti. Senin için de öyle miydi?"

Kadın sustu. "Öyle olsa bile sana söylemezdim."

Karanlığın içinde gülümsedim. "Bu oynamak için eğlenceli bir oyun."

"Oyun oynamıyorum. Şu anda konuşmak zorunda değiliz. Belki de önümüzdeki *beş* lanet saat boyunca sessizlik içinde otursak daha iyi olur."

"Maaş teşvikinin onları buraya daha çabuk getireceğini umuyorum," diye önerdim. "Ayrıca Harlee ile aynı takımda olduğun için *kızgın* değilim. Sadece bu işi halletmek için beni baltaladığın için kızgınım."

"Bunu bilerek yapmadım," diye bana çıkıştı. "Ben asla böyle bir şey yapmam. Sadece bir kazaydı, gerçekten."

Sözleri beni rahatsız etmişti ama yalan söylediğini düşündüğüm için değil. Doğru söylediğini bildiğim içindi. Beni kendine çektiği gibi Harlee'yi de kendine çekmişti.

Çok samimi olarak.

Dudaklarımı büzdüm, tam o sırada asansörün diğer tarafında, onun durduğunu tahmin ettiğim yere yakın bir yerde bir gümbürtü duydum. "Lanet olsun, iyi misin?" Düştüyse kalkmasına yardım etmek umuduyla elimi uzattım...

Ama onun yerine, elim *tam* kıçına indi.

Lanet olsun.

Elimi geri çektim. "Tanrım, özür dilerim."

"Sadece telefonum düştü," diye homurdandı bana. "Bulmama yardım eder misin? Ve ayrıca, sanırım ödeştik diyebiliriz. Artık *ikimiz* de resmen kazara birbirimizi taciz ettik."

Gülmemi engelleyemeyerek başımı salladım. "*Berbat* durumdayız." Dizlerimin üzerine çöktüm ve asansörün zemininde telefonunu aramaya başladım. "Burası *çok* karanlık," diye mırıldandım.

"Sadece elinizin muhtemelen neye dokunduğunu düşünün."

Keşke sana dokunuyor olsaydı.

Onun tatlı amcığının hatırası zihnimi doldururken ağzım kurudu. Telefonu bulma umuduyla elimi yerde gezdirmeye devam ederken bu anının aklımdan çıkmasına izin verdim.

"Anladım," diye seslendi Olivia. Ekranın ışığı bir anda yüzüme vurdu ve Olivia benimle göz göze geldi.

Bunca zamandır ne kadar yakın olduğumuzu bilmiyordum.

"Onu bulduğuna çok sevindim," diye mırıldandım, birden etrafımı saran parfümünün kadınsı kokusunun farkına vardım. "Asansörün uçurumunun onu sonsuza dek çalması berbat olurdu."

Bana bir kaşını kaldırdı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ah, sen de aptalca şakalar yapanın *ben* olduğumu söylemiştin?"

"Ben de aptalca şakalar yapmadığımı hiç *söylemedim*," diye karşı çıktım, yüzündeki eğlence arttıkça yanaklarımın kızardığını hissettim. "Sadece seninkiler çok daha aptalca."

"Öyle mi? Çünkü asansörün telefonumu uçuruma çekmesiyle ilgili asla şaka yapmam." Kalbimin göğsümde çarpmasına neden olacak şekilde kıkırdadı.

"Evet, ama bir toplantıda böyle bir şaka yapmazdım." İkimiz de ayağa kalkarken ciddi olmaya çalıştım. Ancak bunu yaparken Olivia dengesini kaybetti ve öne doğru savruldu. Bana doğru düştü, telefonu yere düştü... *yine*.

"*Tam* bir sakarım," diye inledi, bana yaslanırken elleri gömleğimde bir *delik* açıyordu. Beni nasıl etkilediğinin farkında olup olmadığından emin değildim...

"Sen bir şeysin," diye boğuldum, aletim pantolonuma baskı yapıyordu.

"İyi misin?" diye sordu, sesi giderek kalınlaşıyordu.

Ellerim onu nazikçe kendimden uzaklaştırmak niyetiyle beline indi, ancak donup kaldığımı hissettim. Sikim onu *hissetme* ihtiyacıyla zonklarken kalbim kulaklarımda çarpıyordu.

Benim neyim var böyle?

Ağırlığımı kaydırdım, ama tam bunu yaparken asansör bir an için durdu, ışıklar titredi. Hareketin yarattığı sarsıntı onu kendime doğru çekmeme, sıkıca bana yaslamama ve kocaman sikimin artık onun için çok daha belirgin olduğunu unutmama neden oldu.

"O da neydi?" diye mırıldandı hava tekrar kararırken.

"Muhtemelen sadece düzeltmeye çalışıyorlar," dedim, ama açıkçası o anda emin değildim. "Sorun yok."

"Mmm." Hâlâ bana yaslanmıştı ve sanki içgüdüsel olarak kendini ereksiyonuma sürtüyordu.

Hay sikeyim.

"Olivia..." Dedim ama bu uyarıdan ziyade boğuk bir inilti olarak çıktı.

"Bunun sebebi ben miyim?" *Sesi* baştan çıkarıcı bir hal almıştı ve Sesindeki uyarılma.

Eminim benim için çoktan ıslanmıştır.

Dudaklarımı büzdüm, onun tadına bir kez daha bakarsam neler olacağını düşündüm, suları azgın susuzluğumu giderdi. Ancak bir hamle yapamadan elinin karnının yerine geçtiğini ve beni sıktığını hissettim.

"Tanrım, kendine güveniyorsun," diye mırıldandım, ellerim bu cesur hareketi belinden aşağıya doğru süzülmek için bir neden olarak kabul etti ve mükemmel küçük kıçına indi. "Bu çok ateşli."

"Mmm," diye tekrarladı, bu sefer daha çok mırıldanarak. Ben kıçını sıkarken eli şaftımı yukarı ve aşağı ovuşturdu. Parmaklarım elbise pantolonunun ön tarafına doğru ilerledi ve düğmesini çekiştirdi.

Ama o beni durdurdu.

"Sıra bende," diye talimat verdi, aletim pantolonumun içinde patlayacakmış gibi hissederken baskınlığı duraksamama neden oldu.

Neden bana bu kadar *seksi geliyor?*

Parmakları ustalıkla çalışarak kemerimi ve takım elbisemin pantolonunu çözdü. Sikimi dışarı çıkardığında nefesimi tuttum. Serbestçe zıpladı ve eli onu okşadı, sadece ucundaki prekumu silmek için durakladı.

Vay anasını.

Bunun olduğuna inanamıyordum ama zihnim bulanıklaşmıştı, elinin ağır ve hızlı darbelerinden başka bir şey hissetmiyordum. Kendimi daha fazla tutamadım ve karanlıkta ona doğru uzandım. Parmaklarım yumuşak saçlarının arasından geçti ve o beni elle sikmeye devam ederken ağzını kendime çektim.

"*Oh,*" diye inledi, dilimi dudaklarının arasına daldırdığımda nefesi sıcacıktı. Onun tadının tadını çıkardım, bir parça nane ve sadece... *Olivia*. O beni boşaltmaya devam ederken, ben öpüşmemizin içinde kaybolurken elim onunkinin üzerinde duruyordu. Onu geriye doğru ittim, karanlıkta tökezleyerek asansörün karşısına geçtim.

Tanrıya şükür kameralar çalışmıyor.

Aletim zonklarken inledim. Daha fazlasını istiyordum. Onun dar, ıslak amının içini *hissetmek* istiyordum. Elim onunkinden tekrar pantolonunun düğmesine gitti ve çekiştirdi.

Ve yine beni durdurdu.

"Hayır," diye nefes nefese dudaklarını dudaklarımdan ayırdı. Protesto etmek için ağzımı açtım, sadece ona *dokunmak* için çaresizdim. Ancak ben bunu yapamadan o aşağı doğru düştü.

Dili aletimin ucunda daireler çizerken yüksek sesle "*Lanet olsun*," diye inledim. Bakışlarımı aşağı kaydırdım, lanet olası ışıkların yanmasını her zamankinden daha çok diledim. Sadece onu *görmek* istiyordum.

Nefesim kesilirken "Hoşuna gitti mi?" diye mırıldandı. "Bana sikini emmemi istediğini söyle, Eli."

Yanıt olarak ürperdim, daha önce hiç böyle konuşulmamıştı. "Kahretsin evet, istiyorum." Ellerim saçlarını buldu ve yüzünden çekti.

Yavaşça, beni tamamen ağzına aldı, sıcak nemli his, arzuladığım her şeydi.

"Beni ağzınla becer," dedim, kalçalarımı ona doğru sallayarak hızını artırmaya zorladım. "Beni *becermeni* istiyorum."

Beni aniden boğazının derinliklerine alarak inledi. Taşaklarım dudaklarına çarptı ve neredeyse o anda kendimi kaybediyordum, his çok yoğundu. Bunu yapmadan önce kalçalarımı geri çektim, düzensiz bir nefes alırken ağzını tamamen terk ettim.

"Sen çok iyisin Olivia," diye homurdandım.

"Mm, biliyorum," diye alay etti, başını yavaşça ağzına geri çekti. "Yine de tadın çok güzel." Sesi mızmız ve çok seksiydi. Onu görebilmeyi diledim ve zihnimde kendine dokunmak için uzandığını, zarif, ince parmaklarının elbise pantolonunun içine kaydığını hayal ettim.

Aman Tanrım.

"Seni görmem gerek," diye boğuldum ve cebimdeki telefonuma uzandım. "Seni göremezsem çıldıracağım."

Beni tekrar içine almadan önce gerçekten güldü, bu sefer eliyle taşaklarımı dudaklarına bastırarak sıktı. Sikimin ucu boğazındaydı ve hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Siktir, siktir, siktir.

Olivia beni pompalamaya başladı, elleri ağzıyla birlikte çalışıyordu ve bana şimdiye kadar aldığım en iyi oral seks yaptı. Boşalmamak için kendimle savaştım, ağzı aletimin etrafındayken nasıl görünmesi gerektiği düşüncelerini bir kenara ittim. Biliyordum ki o tatlı dolgun dudakları

Şaftımın üzerine uzandı, ağzı gidebildiği kadar genişledi ve beni tekrar tekrar taşaklarımın derinliklerine aldı.

Ağzını bile tıkamadı.

Çok yaramaz.

Kenara yaklaştığımda yumruklarım saçlarında sıkılaştı, artık kendimi tutamıyordum. "Boşalacağım," diye homurdandım ve onu ileri geri yönlendirdim. "Oh, lanet olsun, boşalacağım." Ağzında patlamadan önce kelimeleri zar zor çıkarabildim, daha önce hiç olmadığı gibi üzerimde bir orgazm yuvarlandı. Aşağı inerken nefesimi tutmak için mücadele ettim, horozum ağzının derinliklerinde titreşiyordu.

Sadece amının derinliklerinde olsaydı daha iyi olabilirdi.

"Tanrım, Olivia..." Dudakları sikimi terk ederken sesim kesildi. "I-" Düşüncemi tamamlayamadan ışıklar yandı ve beni kör etti. "*Kahretsin*." Asansörün köşesindeki kamerada bir gecikme olmasını umarak aletimi hızla kaldırdım. Sertçe yutkundum ve kemerimi geri taktım. Sarı saçları hafifçe dağılmış olan Olivia'ya baktım.

Yüzünü silmeden hemen önce kaşlarını eğlenerek kaldırarak bana baktı.

"Olivia..."

Sonra asansörün kapıları açıldı, bakım işçilerinden oluşan bir ekip bize bakıyordu.

Boş ver o zaman.

9

OLIVIA

"S Harlee Mendez ile çalışacağınız için heyecanlı *mısınız*?" Zena kokteylinden bir yudum almadan önce gülümsedi.

"Oh, kesinlikle," diye cevap verdim, sonra duraksadım. "Sadece Eli'nin benim ekipte olmamdan çok mutlu olup olmadığını bilmiyorum. Kendimi yanlışlıkla projenin içine soktum ve bundan pek hoşlanmadığını biliyorum."

Zena'nın gülümsemesi soldu, kaşları çatıldı. "Gerçekten mi? Mason'la konuşurken bu konuda oldukça heyecanlı görünüyordu. Senin ve Harlee'nin gerçekten çok iyi anlaştığınızı söyledi."

"Gerçekten mi? Konu ben olduğumda onun hiçbir şeyden mutlu olduğunu düşünemiyorum."

Oral seks içermediği sürece.

Her ne kadar böyle bir şey yapacak bir tip olmasam da, adamı asansörde sersemlemiş bir halde bıraktığım için kendimle gurur duymaktan kendimi alamadım. Ne kadar sık kafayı yediğinden emin değildim - ya da bunu düşünmek bile istemiyordum - ama aklını başından aldığımı *biliyordum*.

Ve bu *en büyük* güven artırıcıydı.

"Sanırım yeni çalışanlara her zaman biraz sert davranıyor." Zena tekrar dikkatimi çekti. "Özellikle de kadın olanlara."

"Kulağa cinsiyetçi geliyor," diye yorumladım martinimi alırken. "Bunu neden yapsın ki?"

"Şey..." Sesi kesildi. "Bence bu, dışarıda çapkın olarak ün salmış olmasıyla ilgili, ama ofiste öyle değil. Gelen kadınlardan bazıları..." Durakladı. "Bunu başka nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama... ona aşık oluyorlar."

Tabii ki var.

"Biraz huysuz olduğunda bile çok çekici biri," diye devam etti Zena. "Sanırım ben bile ilk başta ona vurulmuştum. Onda beni çeken bir şeyler vardı. Bir kızın kendini kaptırabileceği türden bir karizması var."

"Ondan *harika* bir seri katil olurdu," diye homurdandım ve alkolün yüzüme yaydığı sıcaklığı hissettim.

Zena kahkahalara boğuldu. "Y a p a r , değil mi? Tanrım, biz *korkunç*."

"Hayır, bu sadece gerçek suç modası, değil mi?" Omuzlarımı silktim ve ona hoppa bir sırıtış attım. "Eli'nin ofisten biriyle ilişkisi oldu mu hiç?" *Çok* meraklı davranıyordum ama Zena başından beri onun için çalışıyordu ve tüm çayın onda olduğunu *biliyordum*.

"Hayır, sanmıyorum. Onun için çalışmaya gelen hiç kimse gerçekten dikkatini çekmiş gibi görünmüyor. Şey dışında..." İçkisine bakarken sesi kesildi.

"Oh, şimdi dökülmek *zorundasın*," diye ısrar ettim, masanın öbür ucuna uzanıp elimi koluna koydum. "Bana sadece drama hakkında bir ipucu veremezsin

ve bana söylemeyin!"

Biraz gülerek başını kaldırdı. "Cevabımın hoşuna gideceğini sanmıyorum."

Donakaldım, kaşlarım çatıldı. "Neden?"

Zena durakladı, ela gözleri benimkiler arasında gidip geliyordu. "Çünkü o *sensin*." Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Bekle, ne? Ben mi?"

Güldü. "Evet, Eli'nin gözlerini dikip *baktığını* gördüğüm *tek* kadın sensin. Yemin ederim ne zaman bir odaya girsen sana bakıyor ve sonra sana *davranış* şekli *çok* farklı oluyor. Hiç espri yok ve bence bunun nedeni senden gerçekten etkilenmiş olması."

"Vay canına." Şokumu gizleyemedim.

"Sadece kafamda kuruyor da olabilirim," dedi Zena çabucak, yanaklarında kırmızı bir ton belirmişti. "Ben bir insan gözlemcisiyim ve tamamen romantik biriyim, bu yüzden her zaman böyle şeylere bakıyorum."

Boğulacakmışım gibi hissetmeme rağmen zorla bir kahkaha attım. "Kim bilir."

Saatine bakmadan önce "Elbette," dedi. "Gitmem gerek. Kocama saat ondan önce evde olacağıma söz verdim, böylece film izleyebiliriz. Yine de Pazartesi görüşürüz," diye ekledi bar taburesinden kayarak. "Bunu daha sık yapmalıyız. Sen harikasın."

"Elbette," dedim ona. "Pazartesi görüşürüz." Bardan çıkarken bakışlarım onu takip etti ve beni orada yalnız bıraktı. Zena gerçekten harikaydı ama her ne kadar çok iyi arkadaş olabileceğimizi hissetsem *de* Whiss Productions'da çalışıyordu - bu *da* Eli ile aramızda olanları ona anlatırsam başımın ciddi şekilde belaya girebileceği anlamına geliyordu.

Ki bu *gerçekten* berbattı.

Birine anlatmak için *ölüyordum.* Tüm bu durumla nasıl başa çıkacağım konusunda tavsiyeye ihtiyacım vardı. Daha önce hiç garip bir nefret-seks ilişkisi yaşamamıştım.

ilişki. Pek kimseyle çıkmadım, çıktığımda da.

Ciddi bir şeydi.

Bu düşünceyle birlikte gelen kısa süreli kalp ağrısını yuttum ve geçmişi zihnimden uzaklaştırdım. Derin bir nefes alarak hesabı ve bahşişi karşılamak için masaya biraz para koydum ve taksiyle evime dönmek üzere dışarı çıktım. Muhtemelen eve yürüyerek de dönebilirdim ama New York'ta geceleri beni hâlâ tedirgin eden bir şeyler vardı. Barın kapısından dışarı çıktığımda şehrin serin havası yüzüme çarptı, kaldırım beklediğimden daha kalabalıktı.

Ugh.

New York City sorunları.

Barın dışında toplanmış gençlerin arasından geçerek bir taksiye el salladım -en azından el sallamaya çalıştım.

"Olivia?"

Kalbim *durdu.* Arkamı döndüm ve okyanus mavisi gözlerle karşılaştım. "Hey, Eli," dedim, onu gündelik kıyafetler içinde görünce irkildim.

Neden hep *bu kadar iyi görünüyor?*

"Dışarıda ne yapıyorsun?" diye sordu, gözleri dar siyah kazağımı ve açık renk kot pantolonumu tarıyordu. "Owen öfke temizliği yaptığını söyledi."

"Öfke temizliği mi?" Gözlerimi devirerek ona katıldım. "Ben, uh, bunu daha önce yaptım. Aslında bir şeyler içmek için bir arkadaşımla buluştum. Eve gitmeye hazırlanıyorum."

"Arkadaşın çoktan eve gitti mi?" Sesindeki merakı duyabiliyordum ve bana doğru bir adım atarken gözleri umut dolu görünüyordu.

"Evet, öyle," diye cevap verdim, yüzündeki rahatlamayı fark ettim.

Kıskanıyor mu?

"Eve sağ salim varmanı sağlamamın bir sakıncası var mı? Kardeşinin nasıl biri olduğunu biliyorum," diye ekledi geniş ve kaslı omuzlarını silkerek. "Eğer yapmazsam beni öldürür."

Ve eğer ne yaptığımızı bilseydi.

"Sanırım öyle," dedim. "Çok uzakta oturmuyorum. Yürüyebilir miyiz?"

"Elbette, eğer yapmak istediğin buysa." Güneye, daireme doğru ilerlerken o da yanıma geldi. "Demek şehirde arkadaş ediniyorsun?"

Konuşkan tavrına şaşırarak ona baktım. "Evet, d e n i y o r u m . Bir sürü insanla dolu bir şehirde bağlantı kurmanın bu kadar zor olması şaşırtıcı. yani *normal* insanlar için."

"Ne ima ettiğinizi bilmiyorum," diye söze başladı ve iç geçirdi. "Ama Los Angeles'tan buraya taşındığımda bağlantı kurmakta zorlandım. İster inanın ister inanmayın, para size arkadaş kazandırabilir ama *gerçek* bağlantılar kazandırmaz."

"Dokunaklı," dedim gülerek. "Bir dahaki sefere eBay'de yeni bir arkadaş için teklif verirken bunu aklımda tutacağım."

"Ha ha," diyerek başını bana doğru salladı. "Ne *kadar* da komiksin."

"Gerçekten öyleyim aslında," diye karşılık verdim ona. "Sen neden Owen bu gece mi?"

"Katie ile bir gece geçiriyor. Bunu her zaman yaparlar. İlk başta buna kızmıştım ama şimdi anlıyorum. Dikkatimin dağılmasını istemiyorum ama bu, böyle bir bağlılığı takdir etmediğim anlamına gelmiyor."

Başımı salladım ama nedense sözleri beni hayal kırıklığına uğrattı. "Bir aile ya da başka bir şey isteyeceğini düşünüyor musun?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum, muhtemelen. Peki ya sen?"

"Yaptım, sanırım. Bilmiyorum." Apartman kompleksim göründüğünde başımı salladım. "Yedinci katta oturuyorum."

"Bir sürü merdiven var."

"Asansörleri var," diye güldüm. "Ama artık onlara pek güvenmiyorum."

Benim için ön kapıyı açarken yüzünü bir eğlence ve başka bir şey parıltısı doldurdu. "Sana eşlik edebilirim ya da seninle asansöre binebilirim." "Uçuruma çekilmeyeceğimden emin olman ne büyük incelik," dedim.

yukarı düğmesine bastığımda alay etti.

"Bundan daha iyi şakalarım var." Adımımızı atarken bana baktı. Kapılar kapanırken yedinci kat düğmesine bastı. "Daire tamamen mobilyalı mıydı?"

"Evet, ama fazla umutlanma, sadece tek yatak odalı. Bir tane bulabildiğim için şanslı olduğumu düşünüyorum."

Bana kıkırdadı ama benim katıma çıkarken hiçbir şey söylemedi. Dairemin mavi kapısına yaklaştığımızda kalbim hızla çarpmaya başladı. Gergin ve *sinirli* hissediyordum, sanki bu andan daha fazlası çıkabilirmiş gibi.

"İşte buradayım," dedim beceriksizce, anahtarımı kilide sokarken zorlukla yutkundum. "Sanırım beni eve götürme görevin tamamlandı."

"Uh, içeri girdiğinden emin olacağım," dedi, sesi düzensiz çıkıyordu, o kadar ki ona baktım. Gözleri lazer gibi bana odaklanmıştı ve gözlerindeki şehveti anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Kapıyı iterek açarken bakışlarını üzerimde tuttum, mum ısıtıcımın vanilya kokusu koridora yayılıyordu. "Belki sen..."

Sesim kesilince "İçeri gel?" diye bitirdi.

Başımı sallarken nefesimin kesildiğini hissettim, ikimiz de o anın içinde sıkışıp kalmıştık. "Evet."

"Yapmamı ister misin?" Sesindeki tereddütü duyabiliyordum. "Bunun düzenli olarak yaptığımız bir şey haline gelemeyeceğini biliyorsun."

Kelimeleri bir araya getiremeden tekrar başımı salladım. Ve sonra dudakları dudaklarıma yapıştı.

Geriye doğru tökezledik, Eli beceriksizce kapıyı kilitlerken ayağıyla kapıyı tekmeledi. Elleri belime dolanmıştı, ereksiyonu çoktan karnımın alt kısmına bastırmıştı.

Aman Tanrım, beni istiyor.

Dili ağzımın her santimini tararken burbon tadı alıyordu, öpüşünde çaresizlik ve açlık vardı. Alt dudağını ısırdım ve o da karşılık olarak inledi. Derin, gırtlaktan gelen ses külotumu ıslattı. Onu yatak odasına doğru götürdüm, çatlak kapıyı sırtımla iterek açtım.

Ona yeri bile *göstermemiştim*.

Elleri kazağımın alt kısmına indi ve onu yukarı çekip başımdan geçirdi. Ben onun koyu gri Henley'ini başının üzerinden çekerken o da aynı şeyi yaparak kazağı yerde bir yere attı. Fiziğine baktım ve ne kadar formda olduğuna hayran kaldım. Bir vücut geliştirmeci gibi değildi ama karın kasları hâlâ belirgindi ve keşke spor salonu üyeliğimi başlatmış olsaydım dedirtiyordu.

"Bakayım şunlara," diye homurdandı ve uzanıp sütyenimin kancasını açtı. Göğüslerim serbest kaldı ve dolgun, diri göğüslerimi görünce gözleri büyüdü. Sadece C kupasıydım ama küçük bedenimde çok daha büyük görünüyorlardı. Ağzı boynumdaydı, aşağıya doğru inerken tenimi emiyor ve yalıyordu. Eli'nin parmakları kot pantolonumun düğmesini çözdü ve aşağı çekti. Beni havaya kaldırıp yatağa yatırması için tam zamanında kottan çıktım.

"Büyüleyicisin, Olivia." Üzerimde geziniyor, gözleri kıvrımlarımın üzerinde geziniyordu. Bu görüntüden ne kadar zevk aldığını düşünmek beni ürpertti. Cüzdanını çıkardı, bir prezervatif aldı ve yatağın üzerine fırlattı.

Sonra kot pantolonunu indirdi.

"Mm." Önümde tamamen dik duran sert horozunu alırken dudağımı ısırdım. "Sadece sik beni, Eli." Parmaklarım vücudumda gezinip siyah dantel iç çamaşırımın altından kayarken kendime engel olamadım.

"*Siktir,* bebeğim." Kendime dokunduğumu görünce kendini okşadı. "Bunu yapmaya devam et, bu çok ateşli."

Klitorisime dairesel hareketlerle sürtünürken inledim, baskıyı arttırdım ve kalçalarımı elime doğru salladım. Serbest eli külotuma uzandı ve daha iyi görebilmek için bacaklarımı aşağı çekti.

"Parmakla kendini," dedi boğuk bir ses tonuyla. "Lütfen."

Dediğini yaptım ve bir parmağımı ıslak amımın içine daldırdım. Bunu yaptıktan sonra gözleriyle karşılaştım. "Hoşuna gitti mi?"

Yanıt olarak inledi, hâlâ kendini okşuyordu. "İki parmak."

Ona hınzırca bir gülümseme verdim ve emrettiği gibi yaptım. "*Ooh*," diye inledim, kendime verdiğim zevki sürüyordum. Diğer elimle göğsümü sertçe sıkarak ona bir gösteri yaptım.

"Tanrım, daha içine giremeden beni boşaltacaksın." Eli yatağın üzerine eğilirken sesi boğuk çıkıyordu. Bileğime kilitlendi ve elimi durdurdu. "Ama şimdi benim sıram."

Elimi hareket ettirip dudakları karnımın alt kısmına indiğinde ağzım kurudu. Eli göğüslerime gitti, aşağı doğru öpüşürken meme uçlarımla alay etti. Amıma ulaştığında tereddüt etmedi, dilini ıslak kıvrımlarımda gezdirdi.

"Ah *Eli,*" diye haykırdım, ellerim siyah saçlarında geziniyordu. Kalçalarım ona karşı kıpırdandı ve ıslaklığımla tüm yüzünü kapladı.

"Tanrım, tadını özlemişim," dedi içime, dili giriş yerimle oynamaya başlamadan hemen önce. Parmakları klitorisime doğru hareket etti,

Yüzünü okşadıkça baskıyı artırıyordum. Hareketlerime ayak uydurdu, ben yüzünü sürerken hiçbir ritmi kaçırmadı.

"Boşalacağım," diye sızlandım, vücudum gerilirken nefes nefese kaldım. "Aman Tanrım."

"Yüzümün her yerine boşal bebeğim," diyerek yüzünü kıvrımlarıma daha da gömdü. Bu hareket beni uçurumun kenarına gönderdi ve bir orgazmla nabız attım, amımdan nem sızdı ve yüzünü daha da ıslattı.

Hepsini yaladı, bitirir bitirmez beni aşağı yukarı öptü. "Çok iyisin, bebeğim." Eli bacaklarımın arasından kalktı, eğildi ve dudaklarımı öptü.

Dilinde kendi tadımı alabiliyordum ve bu beni daha da tahrik ediyordu. "Becer beni," dedim öpücüklerin arasında. "Sikini içimde istiyorum."

"Seninle tanıştığımdan beri yapmak istediğim tek şey bu," diye homurdandı. Prezervatifi eline aldı, yırtarak açtı ve lastiği kendi üzerine gerdi. Eli kendini girişime yerleştirdi, başparmağı klitorisimle oynarken ucunu kıvrımlarımın arasından geçirdi.

Bacaklarım beklentiyle titriyordu. "*Lütfen,* Eli. Sadece sik beni."

Yüzünde baştan çıkarıcı bir sırıtışla bana baktı. "Bana iki kez sormana gerek yok." Bu sözlerle amımın derinliklerine daldı, bana yavaşça verme zahmetine bile girmedi.

Kalçaları benimkilere çarparken dudaklarımdan bir çığlık kaçtı. "Oh Tanrım,

daha sert."

Yanıt olarak gözleri büyüdü. "Tekrar söyle Olivia."

"Beni *daha sert* becer *dedim* Eli*,*" diye nefes nefese omuzlarına uzandım.

Kalçalarını geriye doğru kaldırdı, bacaklarımı kavradı ve omuzlarına yasladı. "Seni *çok* sert becereceğim." Bana pozisyon verip kıçımı yataktan kaldırırken sesindeki derin törpüden midem bulandı.

Ve sonra beni daha önce hiç yaşamadığım kadar sert sikti.

Vücudu benimkine çarptı, bu hareket odamı dolduran bir tokat sesine neden oldu. Her temasta haykırdım, gerçek ilişki sırasında hiç olmadığım kadar tahrik olmuştum. Göğüslerim şiddetle zıplıyordu ve gözleri onları açgözlülükle yalayıp yutuyordu.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu, nefesleri ağırlaşmıştı. "Evet,"

diye inledim. "Evet, aynen böyle."

Yanıt olarak bir hırıltı çıkardı ve sikini içimde gidebildiği kadar derine sokmaya devam etti. Parmaklarım vücudumda aşağı doğru yuvarlandı ve göğüslerimi iyice sıkmak için durakladı. Bu benim zevkimi artırdı ve Eli'nin devasa aletinin beni tam da doğru şekilde okşamasının verdiği hisle birlikte bunun üzerine gittim.

"Yine boşalacaksın, değil mi?" diye homurdandı, ellerinden biri klitorisime uçtu, hızını korurken dönüyordu. "Benim için tekrar boşal bebeğim."

"Sadece dokunmaya ve beni becermeye devam et," diye inledim, doruk noktama yaklaştıkça sırtım kamburlaştı.

"Durmayacağım." Vücudum zevkten patlarken o da yoğunluğunu artırdı. Kukum onun sikini sıktıkça zor nefes alıyordum ve zaten yaptığımız karmaşaya daha fazla nem ekliyordum.

"Oh *lanet olsun,* bu çok iyi hissettiriyor." Eli bir inilti çıkardı, orgazmım sikini sıkarken vücudu neredeyse duruyordu. "Vay *anasını.*"

Sonunda geçerken ağır, keskin bir nefes verdim ve Eli tekrar hızını artırdı. Sadece sarsıntılı hareketlerinden bile kendi boşalmasına yaklaştığını anlayabiliyordum. Parlak, buz mavisi gözleri tam patlayacakken benimkilere kilitlendi ve neredeyse üzerime yığılıyordu. Yumruğu onu doğrudan üzerime düşmekten kurtarırken boğazından yüksek sesli, ilkel bir hırıltı çıktı.

Onun yerine dudaklarımı zarifçe yakaladı ve bana tutkulu bir aşığın öpücüğünü verdi. Beni nefessiz bıraktı, dudaklarımızı kenetlediğimiz diğer tüm zamanlardan farklıydı. Bu öpücükte *duygu* vardı.

Uzaklaştığında ise kalbim eskisinden daha çok çarpmaya başladı.

Bir an için bakışlarımı tuttu, en az benim kadar sarsılmış görünüyordu. "Olivia..." diye mırıldandı, sesi kesildi. "Gitmek zorundayım."

Ne?

Kafam karışmış bir şekilde başımı salladım; aleti *hâlâ* vajinamdaydı ve çoktan çıkmaya başlamıştı. "Tamam," diye mırıldanmayı başardıktan sonra içimden çıktı ve çıkışını yaptı.

Siktiğimin oyuncusu.

10

ELI

I masamda oturmuş, önümdeki senaryoya bakıyordum. Olivia ile tutkulu bir seks seansından sonra, kendimi onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye aç buldum ve bu da bütün gece uyumayıp her şeyi okumama neden oldu.

Kadının yazdığı her şeyi.

Ve her ne kadar düşünmek istemesem de.

O *iyiydi.*

Gerçekten iyi.

Birkaç dakika dudağımı çiğnedim, hafta sonu Olivia ve benim başıma gelenler hakkında ne yapacağıma karar vermeye çalıştım. Onunla eve gitmeye hiç niyetim yoktu ama bunu düşünmediğimi de söyleyemezdim. *Tek* düşündüğüm oydu.

Ve bu büyük bir sorundu.

Kadınlar sadece dikkat dağıtıcıdır.

"Kahretsin," diye homurdandım ve elindeki kâğıtları kenara ittim. "Bunu yapamam. Yapamam." Nedense bu sözleri yüksek sesle söylemek bana kendime yalan söylüyormuşum gibi hissettirdi ve bu midemi daha da ağrıttı.

Belki ona başka bir iş bulabilirim.

Keskin bir nefes alıp bilgisayarıma döndüm. *O kadar* da çirkin görünmüyordu. Pek çok bağlantım vardı, ancak Los Angeles'ın sorunları oldukça sorun yaratıyordu. Muhtemelen neden ona yeni bir yer bulmaya çalıştığımı cevaplamak zorunda kalacağımdan bahsetmiyorum bile.

Hay sikeyim.

Ve Owen. Bir de Owen sorunu vardı. Olivia'nın kariyerini yeniden eski seviyesine çıkarmasına yardım etmem için bana güveniyordu. Onu işe almaktan başka bir şey için endişelenmeye niyetim yoktu...

Ama Harlee ile çalışmanın ona vereceği bir destek *vardı*.

"Hey adamım," Owen'ın sesi çelişkili düşüncelerimi böldü ve beni o kadar şaşırttı ki sandalyede geriye doğru sıçradım.

"Ne oluyor lan? Neden kapıyı çalmadın, göt herif?" Takım elbisemin ceketini düzeltirken boğazımı temizleyerek tersledim. "Bir şeyler yapıyor olabilirdim." "Ne gibi?" Owen'ın yüzü eğlenmiş bir şekilde buruştu. "Mastürbasyon yapıyordun İş yerinde mi? Çünkü bu çok garip."

"Hayır," diye karşılık verdim, gözlerimi devirerek. "Ayrıca, kim ofisinde bir ya da iki kez otuz bir çekmemiştir ki? Çok uzun saatler çalıştım."

"Touché." Omuz silkti ve karşımdaki sandalyeyi çekip oturdu. "Cumartesi gecen nasıl geçti? Pazar günü senden hiç haber alamadım ve aslında ölmüş olabileceğini düşündüm."

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Sen de kız kardeşin kadar dramatiksin."

"Benden aldı." Owen bana göz kırptı. "Duygularımızı yönlendirme yeteneğimizle oyunculuk işinde başarılı olabilirdik."

"Tamam, şimdi aptallık ediyorsun. Ama gerçekten, ne oldu?" Kaşlarımı kaldırdım. "Gün ortasında işime hiç gelmiyorsun."

"Evet, aslında Olivia'yı görmek için uğramıştım ama burada değil."

"Evet, bugün Zena'yla birlikte. İkisini Harlee Mendez'in yaklaşan klibi için iyi çekim noktaları bulmaları için gönderdim."

"Ah, doğru. O zaman ona gerçek fırsatlar vermeye başlıyorsun?" Sesinde bir gerginlik vardı.

"Uh, sanırım öyle."

"Sanırım biriyle görüşüyor," diye ağzından kaçırdı Owen.

"Tamam," diye cevap verdim, soğukkanlı halimi takınarak. "Bunun benimle ne ilgisi var bilmiyorum."

"Bana söylemiyor ama birine bağlandığını hemen *anlayabiliyorum*. Farklı davranıyor. Bahse girerim o aptal bekârlar şeyinde biriyle tanışmıştır ve onu tanıyorsam bu her zamanki tipidir." Gözlerini devirdi ve sandalyede geriye doğru yığıldı.

"Peki onun tipi ne?" Merakımı gizleyemiyordum. Olivia'nın geçmişi hakkında pek bir şey bilmiyordum. Geçmişte biriyle birlikte olduysa bile, sosyal medyasında buna dair hiçbir iz yoktu - ki belli ki onu takip etmiştim.

"Uh... Sanatsal gibi, sanırım." Owen omuz silkti. "Bilmiyorum. Neredeyse altı yıl boyunca bir adamla çıktı. Adı Nate Webb'di ama *Bristle'ı* kullanırdı."

"Ne?" Kahkahalarımı bastırdım. "Kıl mı? Fırça kılı gibi mi?" "Evet,

bu onun *sanatsal* ismiydi."

"Tanrım," diye mırıldandım. "Adamın saçı ne kadar uzundu?"

"Uzun sürmedi. Aslında *normal* görünümlü bir adamdı. Sadece çok kaypaktı. Ona asla güvenemezdi. Plan yaparlardı ve adam onu ekerdi. Bir keresinde Pasifik otoyolunda hiçliğin ortasında arabası bozulmuştu ve onu aradı, değil mi? Adam *hiçbir şey* yapmadı. Adam resim işleriyle uğraşıyor ve kızı kendi başına bırakıyor."

"Pislik herif," diye homurdandım, sinirim göğsümü yakıyordu. "Neden böyle bir ezikle kaldı ki?"

Owen bir iç çekti. "Çünkü onu gerçekten nasıl etkileyeceğini biliyordu sanırım. Bilmiyorum. Ona evlenme teklif etti."

"Ve?" Birinin Olivia'yla evleneceği düşüncesi boğazımı düğümlemişti.

"Evet dedi," dedi Owen, gözleri şehre bakan pencereye doğru kayarak. "Ama sonra düğün günü onu mihrapta bırakıp gitti."

Nihai yanık.

"Tanrım, dostum, bu sadece... bu çok zor." O anda söyleyecek başka bir şey düşünemiyordum, az önce yaslandığım şey yüzünden başım dönüyordu.

Ciddi bir ilişkisi olan bir kadın. Harika.

"Evet ve dürüst olmak gerekirse, bir daha böyle biriyle ilişkiye girmesini istemiyorum. O her zaman insanların içindeki iyiliği görür, o böyle biri. Yine de o ilişkinin onu gerçekten mahvettiğini biliyorum. Onun için bunu tekrar görmek istemiyorum."

Omuzlarımı silkerek, "O bir yetişkin," diye düşündüm. "Onun için endişelenmeni anlıyorum ama o kendi kararlarını verebilecek kapasitede." Gözlerim onun okuduğum eserlerine kaydı, hepsi kalp kırıklığı ve kurtuluşla doluydu ve onun neler yaşadığını bildikten sonra...

Çok daha mantıklı geldi.

"Onun bir yetişkin olduğunu *biliyorum* Eli," diye tersledi Owen başını sallayarak. "Ben sadece doğru birine aşık olursa sonucun ne olacağı konusunda endişeleniyorum.

Şimdi. Zaten işiyle ilgili çok şey yaşıyor ve işini mahvettiğini görmek istemiyorum."

Oof. Ona yeni bir tane bulmak için çok fazla.

"Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Çünkü birine aşık olduğunda, onunla bir gelecek düşünmeye ve planlamaya başlıyor."

Lanet olsun.

Ellerim terlemeye başladı ve kız kardeşi hakkında öğrendiğim yeni bilgiler midemi bulandırmaya başladı. Olivia'nın söylediği hiçbir şey, bizim sadece birkaç takılmadan daha fazlası olduğumuzu düşünüyormuş gibi görünmüyordu, ama şimdi...

Bu işi berbat etmiş olabilirim.

İçimi çektim, o anda aklıma bir şey getirmeye çalışıyordum. "Sanırım anlıyorum... ama bunun için neden bana geliyorsun?"

Owen'ın kaşları çatıldı. "Çünkü sen onun patronusun. Ofiste Zena gibi birine güvenebileceğini düşündüm. Şehirde hiç arkadaşı yok. Sen hariç sanırım. Sen kalıtsal bir arkadaş sayılırsın."

Ve lanet dostum.

Boğazımı temizleyerek başımı salladım. "Kimsenin bir şey söylediğini duymadım."

Owen gözlerini kısarak, "Birkaç gece önce bir *arkadaşıyla* dışarıdaydı," dedi. "Sen miydin o?"

Nefes almaya çalışırken neredeyse boğuluyordum. "Ne demek istiyorsun? Onunla dışarıda değildim."

Yalanlar. Yalanlarla doluyum.

"Oh, kahretsin. O zaman yeni adam olmalı."

"Sadece bir iş arkadaşı falan olmadığına emin misin?" Olaydan sonra *tam olarak* ne olduğunu bilmeme rağmen, aslında benimle buluşmadan önce kiminle birlikte olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu...

Ben de merak *ettim*.

"Bilmiyorum. Bana bir arkadaşından bahsetti. Benden bir şey sakladığında böyle olabiliyor. *Her şeyi* sır olarak saklamaya başlıyor ve bu beni *deli* ediyor."

Avuç içlerimi takım elbisemin pantolonuna silerek ve Owen'ın fark etmemesini umarak başımı salladım. "Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum dostum. Sadece olanın bu olduğunu biliyorum. Eğer yapmak istediği buysa, hayatını kendine saklayacak kadar büyük."

"Biliyorum." İçini çekti. "Ama bir şey bilseydin bana söylerdin, değil mi? Çünkü şehirde başına bir şey gelmesini istemiyorum. Etrafta ne kadar pislik olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun ve ondan faydalanacaklardır."

Hâlâ odadaki tüm oksijenin nereye gittiğini anlamaya çalışarak başımı sallarken suçluluk duygusu içimi yakıyordu. "Elbette. Evet. İstersen ona kiminle birlikte olduğunu sorarım."

"Dostum, sen en iyisisin. Ondan bunu çıkarabileceğini biliyorum."

Bu garip bir varsayım.

"Herkesle her konuda konuşabilirsin. Sende bende olmayan bir karizma var ve *ne yazık ki* bu Olivia üzerinde işe yarıyor."

Sertçe yutkundum, zihnim onun bedeninin benim *işkencem* altındaki anısıyla doldu. "Evet, elimden geleni yapacağım."

Zena listeyi masama bırakırken, "Hey, işte tespit ettiğimiz yerler," diyerek beni selamladı. "Fotoğraflarını da çektik. Onları grupta paylaşacağım."

"Evet, bu harika." Etrafına bakarak gülümsedim. Olivia'nın da onunla birlikte gelmesini bekliyordum ama orada değildi. Başımı kaldırıp saate baktım. Saat neredeyse beşti ve acaba benden kaçmaya mı çalışıyordu diye düşünmeden edemedim.

"Olivia kendini iyi hissetmiyordu ve eve gitti," dedi Zena hızlıca. "İçeri girdiğimde sana bunu söylemeyi unuttum, özür dilerim. Bu benim suçum, onun değil."

Zena'nın Olivia'yı savunmak için bu kadar hızlı davranmasına kaşlarımı kaldırdım. "Evet, önemli bir şey değil. Günün sonu geldi ve siz ikiniz istediğim şeyi başardınız."

"Tamam, güzel." Zena rahatlamış görünüyordu. "Gerçekten verimli bir gündü. Olivia'nın çekim konusunda harika bir gözü var. Bence Harlee ortaya çıkardığımız şeyden memnun kalacak. Olivia gerçekten ne yaptığını biliyor."

"Harika," diye mırıldandım, sanki benim için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi bilgisayara baktım. "Sanırım takıma girmesi iyi bir şey o zaman."

"Evet, sanırım öyle."

Bekle, günü birlikte geçirdiler... belki biliyordur.

Başımı Zena'ya doğru çevirdim ve başının üzerine yığılmış ateşli kızıl saçlarına baktım. Biraz rüzgârla savrulmuştu ve bu durum Olivia'nın saçlarının o halde nasıl göründüğünü merak etmeme neden oldu, sikimin canlanmasına yol açtı.

"Günün ikiniz için de iyi geçmesine gerçekten çok sevindim," diye başladım omuzlarımı gevşeterek. "İkiniz iyi anlaşıyor musunuz? Olivia'nın şehirde çok fazla bağlantısı olmadığını biliyorum ve bir süre burada kalacağı için, yerleşmesine yardımcı olmak için elimizden geleni yapmamızın önemli olduğunu düşünüyorum."

Zena'nın gülümsemesi geri döndü, tüm tavrı aydınlandı. "Evet, bence gerçekten iyi gidiyor. Aslında bu hafta sonu bir şeyler içmek için dışarı

çıktık."

Oh...

"Bu harika. İyi çalışmaya devam edin."

11

OLIVIA

"İşte böyle!" Yönetmenlerden biri olan Mason, Harlee yeni şarkısına dudak senkronizasyonu yaparken seslendi. Tüm cadde kapatılmıştı ve akşam güneşi kameramanların arkasından mükemmel bir parıltı yayıyordu. I yüzümde bir gülümsemeyle izledim.

Bu mükemmel.

"Bu düzen hoşuma gitmiyor," diye mırıldandı Eli arkamdan.

Tabii ki bilmiyorsun.

Tepkisi karşısında başımı salladım. Tasarlanmasına yardım ettiğim *her* atış için homurdanıyordu. Aramızdaki şeyler her zamankinden daha kötüydü.

-Üç hafta önce takıldığımız ve o zamandan beri neredeyse hiç konuşmadığımız gerçeğinden mi emin değildim...

Ya da gerçekten benden

hoşlanmıyordu. Ama bundan

gerçekten yorulmaya başlamıştım.

Aslında bana karşı tutumundan o kadar bıkmıştım ki Owen ve Eli ile takılmayı tamamen bırakmıştım. *Asla* brunch'a gitmedim ve onlarla çıkmak için hiçbir daveti kabul etmedim. Zena'ya sadık kaldım.

arkadaş. Bununla birlikte, Eli ile başa çıkmak için harika bir müttefik ve destek olduğunu kanıtlıyordu.

"Onu görmezden gel," dedi kısık bir sesle, gözlerini devirerek. "Hâlâ senden nefret ettiğine yemin edebilirim çünkü o *kıçı* istiyor."

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Ona çok fazla bakıyor." Tekrar Eli'a baktım, o da her zamanki gibi bana bakıyordu. Nefret *etmeyi* seviyordu ama bakmayı da *seviyordu* ve işlerin gidişatından ne kadar nefret etsem de ne düşündüğünü merak ediyordum...

Ve eğer hala yaptığımız ateşli sekse takılıyorsa.

Tabii ki bu konuda başka bir şey söylememişti.

Ugh. Erkekler, yemin ederim. Sadece sevmek ve terk etmek için iyiler.

Bu düşünce kalbimi sıkıştırdı, geçmişim kafamı doldurdu. Her zaman etrafta hiç takılmayan erkeklere aşık olmuştum ve seçim yapma konusunda daha iyi olduğumu *sanıyordum*, ama görünüşe göre...

Çok yanılmışım.

"Nasıldı?" Harlee sokak dansından nefes nefese kalmış bir halde seslendi. Yanakları kırmızının pembe bir tonundaydı ve yüzündeki gülümseme bulaşıcıydı. Harlee'den gerçekten hoşlanmaya başlamıştım ve neden bu kadar hızlı ilerlediğini anlamıştım.

"Bayıldım," dedim ona, Zena'nın yanından ayrılıp Eli'nin ağzından çıkan alaycı ifadeyi duymazdan gelerek. "Sen bu konuda ne hissediyorsun?"

"Bence gerçekten harika geçti - yani, görüntüleri izlemedim ama tam olarak olmasını istediğim şey olduğuna dair iyi bir his var içimde."

"Videonun en önemli yanı da bu." Bunun harika bir müzik videosu olacağından emindim ve film benzeri unsurlar, *bayıldığım* tatlı bir Taylor Swift havası verdi.

"Aynı fikirde olduğumu sanmıyorum." Eli bir adım öne çıktı, sesi kalbimin sıkışmasına neden oldu. "Bence izleyicilerinizin ve hayranlarınızın ne beklediğini bilmemiz de bir o kadar hayati önem taşıyor. Onların tatmin olmuş hissetmelerini istiyoruz."

"Yani bu müzik videosuyla bunun gerçekleşeceğini düşünmüyor musun?" Harlee kara bir kaşını kaldırarak kollarını göğsünde kavuşturdu. "Beni endişelendiriyorsun. Belki de ekibimden bazılarına ne düşündüklerini sormalıyım."

"Elbette," dedim çabucak. "Kime ihtiyacın varsa ona danışmalısın-"

"Ekibinle bir toplantı ayarlayacağım," diye sözümü kesti Eli, beni yakarak.

Saygısız pislik.

Harlee başını sallayarak onu setin diğer tarafındaki menajerine yönlendirirken dilimi ısırdım. Eli'nin bana davranış biçimiyle ilgili her şey yanlıştı ve kıçıma bakıyor olsa da, böyle anlar bir gerçeklik kontrolüydü.

Benim için hiçbir şey hissedemez. Bu tavırla olmaz.

Eli uzaklaşırken saçlarımı at kuyruğu şeklinde topladım, ensemde boncuk boncuk ter birikmişti. Midem hiç de hoş değildi ve bunun suçunu Zena'nın bizim için aldığı Çin yemeğine yükledim.

"Hey, filme geri dönmeden önce konuşabilir miyiz?" Harlee dikkatimi çekti. Yanımda durduğunu neredeyse unutmuştum.

"Elbette." Zorla gülümsedim, Eli'nin yaptığı numaradan hâlâ biraz utanıyordum. "N'aber, Harlee?"

"Ben de tam sizinle çalışmaktan gerçekten keyif aldığımı ve setin inanılmaz olduğunu söyleyecektim. Tarihi New York'un vintage havasını ve ışıklandırmayı planlayış şeklinizi çok sevdim. Bana çok güzel hisler veriyor. Yazarken içinde bulunduğum kafa yapısıyla *mükemmel* bir uyum içinde."

En azından o takdir ediyor.

"Teşekkür ederim." İlk baştaki yenilginin bir kısmını atlatarak gülümsedim. "Bundan memnun olmana gerçekten sevindim. Sonuçta hâlâ en çok senin fikrinin önemli olduğunu düşünüyorum."

"Çünkü öyle." Makyajını silmeden önce bana göz kırptı.

"İşte." Yağlı bir mendil çıkardım. "Bunun yardımı olur."

"Teşekkür ederim," dedi ve rahatlayarak iç çekti. "Yemin ederim makyaj ekibi bu boku öylece sürmüş ki yüzümden *sıyırıp* atmak istiyorum. Yine de iyi görünüyor. Sanırım buna değer."

"Evet, kesinlikle." Bir an duraksadım, devam etmeden önce bir an için cesaretimi topladım. "Bildiğiniz gibi burada çok uzun süredir çalışmıyorum..."

Başını salladı. "Evet, biliyorum ama sen harikasın ve ayrıca Los Angeles'ta başına gelenleri okudum. *Çok* berbat bir şeydi."

"Teşekkür ederim," dedim, bunu söylemesine şaşırarak. "Bunu söylediğin için gerçekten minnettarım. Bunun anlamı çok büyük, ama aynı zamanda..."

Ona sormak neden bu kadar zor?

"Dur tahmin edeyim, Whiss Productions dışında bir yerle bağlantım olup olmadığını mı öğrenmek istiyorsun?" Gülümsemesi hafifçe soldu.

"Um..." Kendimi kötü hissettim, tepkisi umduğum gibi değildi. "Ben sadece... evet... buraya pek uygun olduğumu düşünmüyorum."

Harlee bir an sessiz kaldı, alt dudağını ağzına götürdü. "Dürüst olmak gerekirse, sana katıldığımı söylemeliyim. Çok az takdir ediliyorsun ve aslında..." Gülümsedi. "Birkaç iş arkadaşımla konuştum bile. Tanıdığım bazı insanlarla olağanüstü işler yapacağını düşünüyorum. Muhtemelen onlarla kolayca ortak olabilirsin ya da sadece

Tamamen serbest çalışıyordum. Whiss Productions ile çalışmaya ancak tanıştıktan sonra tam olarak karar verdim."

Ağzım açık kaldı. "Gerçekten mi?" "Evet, yüzde yüz." *Keşke biri Eli'a bunu söyleseydi.* "Bu gerçekten çok anlamlı."

"Şirketten ayrılmak mı istiyorsun? Eğer öyleyse, senin için bazı gerçek duyumlar almaya başlayabilirim. Sana yardım etmeyi çok isterim. Bu videoyu gerçekten istediğim şekilde hayata geçiriyorsun."

"Bu harika olurdu," dedim, göğsümü dolduran bir heyecanla. "Şu anda *tam da* ihtiyacım olan şey bu."

"Yakaladım seni kızım." Rötuş ekibinin yanına gitmeden önce şakacı bir şekilde kolumu dürttü. Her şeyin *mükemmel* olduğundan emin olmak için etrafını sarmalarını izledim. Bana hiç bu kadar ilgi *gösterilmemişti* ama açıkçası sektörde çalıştıktan sonra *gösterilmemesini* tercih ederdim. İlgi odağı olmak gibi bir arzum yoktu.

Çok fazla baskı var.

"Pekala, gün ışığının geri kalanını kaybetmeden önce bu sahnenin birkaç çekimini daha yapalım. Başka bir gün yeniden çekim yapmak zorunda kalmak istemiyorum. Program berbat olur."

Harlee şarkı söylerken arkasında yorumlayıcı, duygusal bir rutin sergileyecek olan iki dansçı da dahil olmak üzere herkes yerini aldı. Çok güzel ve dokunaklı bir sahneydi.

Eli'ın bunu neden görmediğini anlayamıyordum.

Notlarımı masama bıraktım ve boş ofise göz gezdirdim. Çoğu kişi doğrudan eve gitmeyi tercih etmişti ama ofis benim için eve dönüş yolunun üzerindeydi ve eve kadar bir kucak dolusu yük taşımamın imkanı yoktu - midem de bu fikre pek sıcak bakmıyordu...

Tanrım, çok yorgundum.

Belki uzun bir çekim günüydü ya da Eli ile yaşadığım garip itme-çekme ilişkisi beni tüketiyordu, ama ugh. Eve yürüme düşüncesi bile bana sanki bir maraton koşmuşum gibi hissettiriyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" Eli'ın sesi neredeyse iki büklüm olmama neden oluyordu.

Onunla yüzleşmek için döndüm, gözleri her zamanki gibi beni hazırlıksız yakaladı. "Sadece eşyalarımı bırakıyordum."

Başını salladı, ağır bir iç çekerken dudakları düz bir çizgi halindeydi. "İnsanların mesai saatleri dışında ofise gelmemesini tercih ederim. Şifreli bir kilit olduğunu biliyorum ama girmemeleri daha iyi."

Yanağımın içini çiğnedim, sinirlenmeye başlamıştım. "Tamam, bir dahaki sefere tüm bu ağır eşyaları eve kadar taşıyacağımdan emin olacağım o zaman."

Bir kaşını kaldırdı, yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. "Seni bırakabilirim."

"Sadece yürüyebilecek durumdayken bunun için para harcamak bana çok saçma geliyor. İki bacağım var, onları kullanmalıyım. Spor salonu üyeliğinden de tasarruf ederim." Kendi şakama güldüm ama Eli'nin pek de etkilenmediğini fark ettim. "Her neyse." Boğazımı temizledim. "Mesai saatleri dışında uğramam konusunda endişelenmene gerek yok."

"Eğer öyleysen bana haber ver."

Bu yoruma neredeyse gülecektim. "Evet, tabii."

"Bunun neresi komikti?"

Gülümsediğimi fark edince gözlerim büyüdü. "Hiçbir şey, komik olan hiçbir şey yok."

"O zaman neden gülmek üzereymiş gibi görünüyordun?"

"Hâlâ bacaklarımla ilgili yaptığım şakayı düşünüyordum, hepsi bu. Muhtemelen bir spor salonuna üye olmalıyım, çok tembelim."

Şimdi de saçmalıyorum.

"Ah, tamam." Gülümserken yanağında bir gamze belirdi - bu sefer biraz eğlendiğini gösteriyordu.

"Elbette. Pazartesi görüşürüz." Yanından geçip giderken neredeyse yüzümü saklayacaktım, yanaklarımın kıpkırmızı olduğunu biliyordum. Bana nasıl davranırsa davransın, ondan hâlâ *çok* etkileniyordum.

Bileğimi tutuşu daha fazla uzaklaşmamı engelledi. "Olivia..."

"Ne?" Dönüp ona baktım. "Bunun müzik klibiyle ya da her neyse onunla bir ilgisi varsa, yarına kadar bekleyebilir mi? Bu gün yeterince yorucu geçti. Beni daha fazla yıkmadan önce en azından biraz uyumama izin ver."

"Ne demek istiyorsun?" Kaşları çatıldı. "Seni 'yere serecek' değilim. Sadece şunu söylemek istedim-"

Boğazımın arkasına bir safra fırladı ve elim ağzıma doğru uçarak onu kısa sürede durdurdu. Başımı sallayarak kolumu onun elinden kurtardım ve ofisin karşısındaki banyoya koştum.

"Olivia? İyi misin?"

Kusmadan önce kadınlar tuvaletine ancak ulaşabildim, midem kustukça düğümleniyordu. Öğle yemeğimi bitirene kadar durmadım, midem içindekilerden tamamen arındı.

"Aman Tanrım," diye inledim ve ağzımı silmek için tuvalet kağıdına uzandım. "Bir daha *asla* orada yemek yemeyeceğim."

"İyi misin?" Eli banyo kapısının diğer tarafından seslendi. "Sesin hastalanıyormuşsun gibi geliyor."

Yüzümü yıkamadan önce "Sadece kötü bir paket servis," diye yutkundum. O anda midem daha iyi hissetti ve kapıya yönelmeden önce aklımı başıma toplayarak bir nefes verdim. Kapıyı açtım, Eli *tam* karşımda duruyordu.

Onu iterek yanından geçtim ve yüzünde tuhaf bir ifadeyle öylece kalakaldı. "Pazartesi görüşürüz, Eli."

12

ELI

I Olivia'nın yakın zamanda Instagram'da paylaştığı, Zena'yla birlikte sete yakın yerel barlardan birinde çekilmiş bir fotoğrafına baktı. Saçları şık bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve kalp şeklindeki güzel yüzünü ortaya çıkarıyordu. Siyah topuklu ayakkabılarla eşleştirilmiş dar bir siyah bluz ve açık renk kot pantolonun altındaki kıvrımlarına baktım. Mavi gözleri bana hançer gibi bakıyor, içime saplanıyordu.

Ruh.

Ne kadar güzel olduğunun farkında değil.

Olivia, şimdiye kadar gördüğüm tüm ünlülere, modellere ve influencer'lara rakipti ve erkeklerin nasıl olup da onun ayaklarına kapanmadıklarını anlamıyordum. Narin, aptal ve *seksiliğin* mükemmel bir karışımıydı. Birinin onu kapması uzun sürmeyecekti.

Ve bu düşünce uygulamadan çıkmama neden oldu.

Bu saçmalığa bir son vermeliyim.

Masamın en üst çekmecesini açtım ve telefonumu içine attım ama sessiz konuma getirmeden önce değil. Olivia ve ben takıldığımızdan ve sonra hiçbir şey olmamış gibi davranmaya başladığımızdan beri en kötü durumdaydım.

hayatımın ruh hali. Yaptığı *her şey* beni sinirlendiriyordu ve neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Owen'ın bunu fark etmesi an meselesiydi. Olivia'nın henüz ona açılmamış olmasına şaşırmıştım ama ikimizden de uzak duruyordu. Bu durum Owen'ı hâlâ çıldırtıyordu ama Olivia'nın sadece Zena ile takıldığını öğrendikten sonra biraz sakinleşmişti.

Brittany ofisimdeki hoparlörden, "Bay Whiss, Julio Bradford sizi görmeye geldi," diye cıvıldadı. "Onu geri gönderebilir miyim?"

"Evet, tabii ki." Kravatımı düzelttim, sandalyemde arkama yaslanırken düşüncelerimi toparladım. Kendimi kaybediyordum ve hepsi *onun* suçuydu.

Babam çok haklıydı.

Gerçi onu sarsamadığım için ben suçluydum.

"Selam dostum," diye selamladı beni Julio, mükemmel dişleri pencereden gelen güneş ışığının altında parlıyordu. En iyi müşterilerimden biriydi, geniş bir takipçi kitlesine sahip bağımsız bir sanatçıydı. Benim asla yapamayacağım kadar havalıydı, solmuş bir kot pantolon ve siyah bir Henley'i zahmetsizce giyiyordu.

"Ne oldu? Seni programa almamıştım." Umutsuzca tozunun alınması gereken masamı temizledim.

"Evet, evet. Bunun için özür dilerim. Buralardaydım ve gelecekteki bazı projeler hakkında düşünüyordum."

"Ah evet, tamam. Eğer bazı şeylerin üzerinden geçmek istersen öğleden sonra biraz zamanım var. Yeni bir müzik mi çıkacak?" Elime bir not defteri aldım, bazı notlar almaya hazırdım. Julio ne istediği konusunda son derece net olan bir adamdı ve *asla* tartışmamayı öğrenmiştim. Bir planı vardı, kendini temsil ediyordu ve ben de her seferinde bunu yerine getirmeye çalışıyordum.

"Evet, bu harika olur..." Sesi kesildi ve bu tereddüt duraksamama neden oldu.

"Bir sorun mu var?"

"Hayır, hiç de değil. Sadece Olivia Gray'i getirmenin bir sakıncası olup olmadığını merak ediyordum. Burada çalışıyor, değil mi? Onun hakkında çok iyi şeyler duydum ve bazı fikirlerim hakkında ne düşünebileceğini görmek istiyorum."

Olivia'nın toplantıya katılamaması için bir neden bulmaya çalışarak dişlerimi sıktım ama hiçbir neden yoktu. Dışarıda, ana ofisteydi. "Brittany'ye onu yakalamasını söyleyeceğim."

"Dostum, bu harika olur. Harlee'nin ekibinden birkaç kişiyle konuştum ve görünüşe göre sahne yazımı konusunda bir dâhinin aklına sahip. Hayatımda böyle bir yeteneğe ihtiyacım var."

Dahili telefon düğmesine bastım. "Hey,

Brittany?" "Evet?"

"Olivia'yı ofisime gönderecek

misin?" "Kesinlikle."

"Teşekkürler." Sandalyemde arkama yaslandım ve dirseklerimi kolçakların her birine dayadım.

"Ne bulacağını duymak için sabırsızlanıyorum." Julio gülümseyerek başını salladı, heyecanı yüzünden okunuyordu.

"Onun tarzının seninkine uyacağından emin misin?" Mümkün olduğunca soğukkanlı görünmeye çalışarak sordum. "Bir proje için neyin en iyi olacağını düşündüğü konusunda oldukça fikir sahibi olma eğilimindedir. Siz de aynı şekilde çok fikirli olma eğilimindesiniz. Ben sadece tam olarak istediğin şeyi elde etmeni istiyorum."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Onun tarzını beğenmiyor

musun?" "Şey, ben-"

Olivia ofisime girerken yüzünde bir gülümsemeyle "Günaydın," dedi. Gözlerimi onun ince vücudunda gezdirmemek için kendimi zor tuttum, dar kalem eteği ince belini ve mükemmel yuvarlak kalçalarını vurguluyordu.

Julio hızla ayağa kalktı ve tokalaşması için elini uzattı. "Ben Julio Bradford."

"Oh, kim olduğunu biliyorum." Gülümsedi ve onun elini sıktı. "Müziğinizi ve genel olarak içeriğinizi çok seviyorum."

"Ah, teşekkürler. Ben de senin çalışmalarını seviyorum." Elini bir saniye daha tuttu ve Olivia'nın tepkisini dikkatle ölçerken çenem gerildi.

Yanaklarında hafif bir kızıllık vardı. "Çok teşekkür ederim. Bunu sizin gibi birinden duymak çok anlamlı."

Tabii ki var.

Dizim masamın altında zıplamaya başladı ve göğsümdeki kıskançlık acısı neredeyse etkileşim kadar rahatsız ediciydi. "Pekâlâ, hadi şu toplantıya devam edelim. Öğleden sonra halletmem gereken birkaç iş var."

Julio bana tuhaf bir bakış attı ama başını sallayarak Olivia'ya döndü. "Harlee Mendez'le klibinde ne yaptığın hakkında konuştum ve senin önerdiğin sinematik tarzdan bahsetti. Yeni çıkacak single'ımı ve sözlü tanıtımımı dinlemeni çok isterim. Nereye gideceğim konusunda gerçekten kararsızım, bu yüzden fikrinizi almak isterim."

"Kesinlikle. Dinlemek ve elimden geleni yapmak isterim." Julio dizüstü bilgisayarını çıkarırken o da boş sandalyelerden birini çekip oturdu.

Dürüst olmak gerekirse, normalde bir müşteri yaratıcı ekibimin üyelerinden birinin fikrini almak istediğinde, orada bulunup bulunmadığımı hiç önemsemezdim. Ancak Olivia'da bu inancımı bir kez daha gözden geçirmeme neden olan bir şey vardı.

Hiçbir yere gitmiyordum.

"Tamam, peki bunu burada dizüstü bilgisayarımda çalmamın bir sakıncası var mı?" Julio bana bakarak sordu. "Bu sesin tartışılamayacağı konusunda hepimiz hemfikiriz.

kopyalandı, değil mi?"

"Kesinlikle," diye cevap verdi Olivia ben ağzımı açarken.

Yanağımın içini ısırdım, onunla o konuya girmemeye karar verdim. "Ne dedi?" Ses tonum sertti ve Olivia bir anlığına bana baktı ama bir şey söylemedi ya da göz temasını o kısa andan daha uzun süre sürdürmedi.

Julio çalma düğmesine bastı ve müziği ofisimi doldurdu. Ancak, müziği zar zor dinleyebildim, Julio'nun Olivia'ya nasıl baktığına, onun müziğe verdiği her küçük tepkiyi nasıl yuttuğuna kendimi kaptırmıştım
-Gözleri kapalı bir şekilde sallanarak ve başını sallayarak ona bakıyordu.

Ve bu çok sinir bozucuydu.

Kendimi garip bir yaratıcı randevunun üçüncü tekerleği gibi hissederek parmaklarımı masaya vurdum.

Saçmalıyorsun, Eli.

Ama kafamdaki azarlamalar bu duyguyu yok etmeye yetmiyordu. Ya Julio'yu bayıltmak ya da bu durumdan tamamen kaçmak istiyordum. Çok basit bir durum hakkında *hiç* bu kadar güçlü hissetmemiştim ve bu durum bir sorunum olduğunu daha da netleştirdi...

Büyük bir tane.

Olivia'ya karşı bir şeyler hissediyorum.

Başımı sallayarak keskin bir nefes verdim ve bu hem Julio'nun hem de Olivia'nın dikkatini çekti. Anı mahvetmiştim ve Julio duraklatma düğmesine bastı.

"Beğenmedin mi?" Julio'nun yüz ifadesi endişeyle buruştu. "Benim eşyalarımı hep sevmişsindir."

Gözlerim büyüdü, gerçekten dinlememiştim bile. "Hayır, dostum, özür dilerim. Ben sadece tamamen farklı bir şey düşünüyordum. Şarkıya bayıldım." "Oh, tamam. Güzel." Şarkı sona erdiğinde Julio rahat bir nefes aldı. "Şu sıralar sözlü şarkılar konusunda biraz çelişkili hissediyorum. Başlangıç. Bazı insanlar bunu sever, bazıları ise gerçekten sevmez."

Olivia bir bacağını diğerinin üzerinden geçirerek, "Bunu gerçekten seviyorum," diye konuştu. Bacağını biraz daha ortaya çıkarmıştı ve bu manzara karşısında sertçe yutkundum, zihnim yaşadığımız ateşli seks gecesinin anılarıyla doldu. Teni kremsi bir beyazdı ve kendi tenime karşı ne kadar yumuşak hissettirdiğini bilmek sikimin canlanmasına neden oldu.

"Bunu sevmene gerçekten bayılıyorum," diye cevap verdi Julio, kot pantolonumun içinde yükselen şehveti öldürerek. "Çok büyük bir hayranınım, Olivia. Gerçekten öyleyim."

Porselen yüzü pembeleşmişti. "Aman Tanrım, teşekkür ederim."

Ensemi ovuşturdum, beni bir pislik gibi göstermeyecek bir şey söylemeyi düşünemiyordum. Sırıtmam ve bu toplantının işkencesine katlanmam gerekecekti.

"Peki, bir fikrin var mı?" Julio'nun gözleri Olivia'nınkilere odaklanmış, onları tutuyordu. "Düşüncelerini duymayı çok isterim."

Tabii ki yaparsın.

Gözleri bir an için üzerindeki dekolteli zeytin bluzuna kaydı ve göğüs dekoltesini gördüğünü anladım. O gün için çoktan kontrol etmiştim...

Ve ona baktığı için *yanıyordu*.

"Peki, sinematik yoldan mı gitmek istiyorsunuz? Yoksa başka önerilere de açık mısın?" Olivia'nın ses tonu parlak ve profesyoneldi ve flörtüne gerçekten karşılık vermediğini bilmek beni daha iyi hissettirmesi gerekirken, benim için hiçbir şey yapmadı.

Kıskanç hissediyordum ve kıskandığım için *kızgındım*.

"Bilemiyorum. Sinematik fikri sevdim, ama aynı zamanda, bunu duyup tamamen farklı bir şey görüyorsanız, bu benim için de sorun değil. Genelde her şeyi kendi başıma çözerim ama artık öyle bir noktaya geldim ki yaratıcı düşünen diğer insanların fikirlerini de almak istiyorum."

"Kendi vizyonuna sahip olmak ve bunun peşinden gitmek yanlış bir şey değil, ama aynı zamanda iki başın bir baştan daha iyi olduğunu düşünüyorum," diye yanıtladı Olivia, kalemini tıklayıp kucağındaki not defterini açarak.

Pantolonumdaki ikinci kafam bana hiç yardımcı olmuyor.

Burada kıskançlıktan çatlayacak gibi oturmamın nedeni buydu ve Olivia'nın tatlı parfümünün kokusunu aldığımda vücudumu saran şehvetten kurtulmaktan başka bir şey istemiyordum.

"Katılıyorum. Peki sen ne düşünüyorsun tatlım?" Julio öne doğru eğildi ve dirseğini dizine dayadı.

Az önce ona tatlım mı dedi?

Boğazımı temizledim, buna izin verip vermemekten emin değildim. Julio benim en büyük müşterimdi ve ekipteki diğer kadınlarla nasıl konuştuğunu hatırlayamıyordum. Bildiğim kadarıyla herkese "tatlım" diyordu.

"İyi misin, kardeşim?" Julio bana baktı, yüzümde endişe vardı. "Hasta gibi görünüyorsun."

Ben cevap veremeden Olivia da bana baktı ve gözleri büyüdü. "Sen iyi misin? *Kötü* görünüyorsun."

Omuz silktim. "Sadece burası biraz sıcak. Bir vantilatör almak istiyordum. Havanın olması gerektiği kadar iyi dolaştığını sanmıyorum."

Saçma bir bahane.

"Burası oldukça sıcak," diye onayladı Olivia, gömleğinin yakasını çekiştirerek göğsünün yan tarafını ve beyaz dantelli sütyenini kısa bir süre görmemi sağladı

Bluzunun altından.

Hay sikeyim.

Aletim tekrar zonklamaya başlamıştı ve bulunduğu pozisyonda acı veriyordu, bu da beni takım elbise pantolonumun içinde ayarlamak için çaresiz bırakıyordu. Bunun yerine öne doğru kaydım ve ikisine de başımı salladım. "Şu toplantıya devam edelim."

Ve bu işi bitirelim.

13

OLIVIA

"Çok teşekkür ederim," dedi Julio bana, ikimiz de ayağa kalkarken son bir kez elimi sıkarak, toplantı sona erdi. "Sabırsızlanıyorum bu konuyu sizinle daha fazla konuşmak için."

"Elbette." Eli'nin bakışlarının beni delip geçtiğini hissetmeme rağmen yüzümdeki gülümsemeyi korudum. Toplantı boyunca sinirli görünüyordu ve bunun sebebinin ben miyim yoksa Julio mu olduğundan emin değildim - ama tahminimce bendim.

Her zaman benim.

Eli'nin ofisinden çıkarken ikimize de "İkinize de teşekkürler," dedi ve kapıyı benim için tuttu.

"Aslında Olivia, sen geride kalabilir misin lütfen?" Eli'nin sesi gergindi ve Julio ikimize de başını sallamadan önce bana sempatik bir bakış attı.

"Sonra görüşürüz."

"Seninle sohbet etmek her zaman güzeldi dostum," diye seslendi Eli dışarı çıkarken ve beni bekleyen sonuçlarla yüzleşmek üzere yalnız bıraktı.

Kapıyı kapatırken derin bir nefes aldım ve Eli ile yüzleşmek için arkamı döndüğümde kendimi destekledim. "Ne yaptım ben?"

Ayağa kalkarak, "Kapıyı kilitle," diye emretti. "*Şimdi.*" Sesindeki boğuk ton beni hazırlıksız yakaladı ve kapının kilidini çevirirken vücuduma bir heyecan ürpertisi gönderdi. Masanın ön tarafına doğru adım attığında, takım elbise pantolonunun üzerinden ereksiyonunu görebiliyordum.

Aman Tanrım.

"Ne yapıyorsun?" Bana doğru ilerlerken ciyakladım.

"Ne yapıyormuşum gibi görünüyor? Az önce o herifin senin üzerine salyalarını akıtmasını izledim ve hiç hoşuma gitmedi."

Şaşkınlığımı gizleyemeyerek bir kaşımı kaldırdım. "Son baktığımda, seni rahatsız etmekten başka bir sebep yokmuş gibi davranıyordun." O yaklaştıkça sesim titredi, kolonyasının odunsu, erkeksi kokusu beni sarhoş etti. İkimizin iç içe geçmiş ve çarşaflarıma dolanmış anılarını geri getirdi.

İt onu. Güçlü ol.

Ama parmak uçları saçlarımın bir kısmını yüzümden çekerken, kalbimin teklemesini ya da bacaklarımın arasında birikmeye başlayan nemi görmezden gelemedim. Onu *istiyordum*. Okyanus mavisi gözlerinin gözlerime yapışmasından onun da beni istediğini anlayabiliyordum.

"Bunu yapmamalıyız," diye mırıldandım ama kelimelerim boştu. "O zaman bana hayır de, Olivia."

Sertçe yutkundum, dudakları benimkilerden sadece birkaç santim uzaktaydı. "Ben... Ben istemiyorum." Gözlerim onunkileri aradı, kendimi yeniden riske attığımı biliyordum. Benim tarafımda cinsel çekimden daha fazlası olduğunu biliyordum ve işte buradaydım... coşku fırsatından uzaklaşamıyordum.

"O zaman beni istediğini söyle," diye mırıldandı, eli yüzümün yan tarafında duruyordu. "Söylemeyeceğim-"

"Seni istiyorum," diye sözünü kestim, beni öpmeden önce kelimeler ağzımdan zar zor çıktı. Dili ayrılmış dudaklarımın arasına dalıp anında benimkiyle dans etmeye başladığında bir inilti çıkardım. Eliyle başımın arkasını kavradı ve diğer eli belime dolanırken beni öpücüğün içinde sıkıca tuttu. Ereksiyonu karnımın alt kısmına baskı yapıyordu ve ben de vücudumu ona sürtüyordum, nefes alış verişini seviyordum.

Aç ve tutkulu öpüşmemiz devam ederken, parmak uçlarımın Eli'nin gömleğinin ince kumaşında gezinmesine izin verdim. Takım elbise pantolonunun içine soktuğu yerden çekiştirdim ve sonra kemerini kurcaladım. Onu ağzıma alma, asansörde yaşadığım zevki ona da tattırma düşüncesi ağzımı sulandırdı.

Pantolonunu indirip bağlı sikini boxer külotundan kurtarırken Eli beni durdurmadı. Dizlerimin üzerine çökmeden önce dudaklarımı onunkilerden ayırdım, ancak yere çöktüğüm süre boyunca gözlerini tuttum. Ağzımı açtığımda dudakları hafifçe ayrık kaldı ve yavaşça, prekumla parlayan sikinin başına doğru eğildi.

Dilimle temizledim ve keskin bir nefes verdi, parmakları anında yüzümden tutmak için saçlarımın arasından geçti. Onu ağzımın içine çektim, yumuşak teni nemli dudaklarıma sürtünüyordu. Ben ileri geri çalışırken dudaklarından iniltiler yükseldi ve sonunda kalın şaftının boğazımın arkasından aşağı kaymasına izin verdim. Burnum karnının alt kısmına değdi ve yumrukları saçlarımda sıkılaştı.

"Siktir, Olivia. Çok iyisin." Beni dizlerimin üzerinde tutarak kalçalarını hafifçe itmeye başladı. Ağzımı kullanmasına izin verdim, her hareketinde nefesinin kesilmesinin tadını çıkardım. Ellerim üst kalçalarında duruyordu,

Kendimi onun gergin kaslarına dayadım. Adamın vücudunda zerre kadar yumuşaklık olmadığından emindim...

Ve bu *çok* tahrik *ediciydi*.

Eli sonra başımı geri çekti, damlayan siki sıcak ağzımdan kurtuldu. "Seni tatmak istiyorum, Olivia."

Sözlerindeki şehvetle külotum daha fazla nemle doldu ve beni tekrar öpmek için eğilmeden önce beni ayaklarıma çekti. Eteğimi yukarı ve kalçalarımın etrafına doğru çekerken dilimi diliyle süpürdü. Parmak uçları çıplak tenimi okşayıp tüylerimi diken diken ederken bir inilti çıkardım. Eli'nin kavrayışı kıçımın hemen altında sıkılaştı ve beni kaldırarak masasına taşıdı.

Eşyaların yere çarpma sesi ofisi doldurdu ama Eli ağzımı parçalamaya devam ederken, öpüşmemiz hâlâ sıcak ve çaresizken fark etmedim bile. Yeni serbest kalan elleri kalçalarımın üst kısımlarında geziniyor, onları içeri sokup ıslak iç çamaşırlarıma değdirene kadar durmuyordu.

Ağzını benimkinden çekerek tatmin olmuş bir iç geçirdi. "Benim için çok ıslaksın, Olivia."

Bir şey söylemek yerine elini tuttum ve parmaklarını siyah saten kumaşın altına girmeye zorladım. Çenemi öpmeden hemen önce karanlık bir şekilde kıkırdadı. Eli'nin dudakları enseme doğru ilerlerken parmakları yarığıma kaydı ve bir tanesini içime soktu. Vücudum memnuniyetle patladı, amımın derinliklerindeki ağrı çok ihtiyaç duyulan bir rahatlamaya kavuştu. Elinin hareketlerine uyarak kalçalarımı ileri geri sallarken Eli'nin omuzlarını kavradım. Ancak, eli bacaklarımın arasından çekildiği için bu kısa sürdü.

Eli benden uzaklaştı, benim yaptığım hareketi taklit ederek yavaşça dizlerinin üzerine çökerken gözleri parlıyordu. Heyecan zonkluyordu

Dudaklarını yalarken vücuduma doğru ilerledi, odağı aniden amıma yöneldi.

"Aman *Tanrım*." Klitorisimi ağzına alırken dudağımı ısırdım. Sessiz olmaya çalıştıkça boğazımdan tahrik edici nefesler dökülüyor, dili her şekilde dönerken ona karşı kıvranıyordum. Avuçlarımın üzerinde geriye yaslandım, gözüm tanıdık bir senaryo yığınına takıldı...

Senaryolarım.

Ancak, bu farkındalık amımda oluşan ısı tarafından çabucak bastırıldı, zaten bir orgazmla patlamak için yalvarıyordu. Gözlerim kapandı ve kaslarım sıkıştı, tıpkı ecstasy vücudumda yuvarlanırken, dudaklarımdan bir çığlık kaçtı.

"*Eli*," diye inledim, amım onun dilinin üzerinde titreşirken bacaklarım titriyordu. Hala vücudumdan sızan nemi yalayıp yutarken keskin bir nefes verdim. Yüzü bacaklarımın arasından kalkarken gözlerim fal taşı gibi açıldı ve dudaklarındaki nemi silmek için durakladı.

"Sadece seni becermek istiyorum Olivia," diye homurdandı, cebini karıştırırken siki girişime sürtünüyordu. Bir prezervatif çıkarıp yırtarak açtı ve kalın sikinin üzerine gererken heyecanımı zorlukla tutabildim, bir an için lateksi çok fazla zorlayıp zorlamadığını merak etmeme neden oldu.

Bana baktı, gözlerimiz kilitlendi. "Benim için ne kadar ıslaksın?" Başını ıslak kıvrımlarımda gezdirirken sesi şehvetle damlıyordu.

"Senin için çok ıslandım," diye sızlanarak masanın kenarına yaklaştım. "Sadece sik beni, Eli."

Kıkırdadı, içime girerken hafif bir öpücük vermek için eğildi. "Kahretsin, *çok* darsın Olivia," diye inledi, aleti beni öyle bir dolduruyordu ki masanın yüzeyine yaslandım.

Dudağımı ısırdım, kalçalarımı sıkıca kavrarken bakışlarını tuttum. "Beni çok sert becer, Eli." Kelimeler nefes nefese çıktı ve dudakları hınzır bir sırıtışla yukarı doğru çekildi. Kalçalarını benimkilere çarpmadan önce geri çekildi.

Kalçalarını benimkilere vurmaya devam ederken elim ağzıma gitti ve bir çığlığı bastırdım. Kalçalarıma yapıştı, beni o kadar sert sikmeye devam ederken nefesleri derinleşti ve hızlandı ki yıldızları gördüm. Kalçalarımı onunkilere doğru salladım, zevkle karışık muazzam baskının tadını çıkardım.

"Çok sıkısın amına koyayım," diye hırladı Eli boynuma doğru, tenimi ağzına çekerken. Pazılarını kavradım, hızı daha da artarken tutundum, gözlerim sıkıca kapandı. Seksimizin ve onun kolonyasının kokusunu hafızama kazıyarak kendimden geçtim.

"Boşalacağım," diye nefes aldı Eli, yavaşladıkça alçak bir inilti yükseldi. "Benim için boşal o zaman." Kaslarının bana karşı gerildiğini hissettim.

Yüzü uyarılmışlıkla bulutlanırken gözleri benimkilere kilitlendi, içimde derinlere salınırken siki zonkluyordu. "Lanet olsun..." Eli öne doğru yığıldı, beni öperken vücudu benimkine bastırıyordu. Öpücüğü yumuşak ve yavaştı, sekse götüren aç ve istekli öpücüğün tam tersiydi.

Ben de onu öptüm, duygular göğsümün derinliklerinde kıpırdanıyor ve duraksamama neden oluyordu. Bu duyguyu çok iyi biliyordum ve tam olarak neye yol açtığını da.

Cidden Eli'a aşık oluyorum.

Tereddüt ettiğimi fark ederek benden uzaklaştı. "Sorun nedir?"

Başımı salladım, masanın kenarından kaydım ve eteğimi tekrar kalçalarıma doğru çektim. "Sana neden hayır diyemediğimi bilmiyorum."

"Ne?" Eli yumuşamakta olan ereksiyonundan prezervatifi çekerken bana tuhaf bir bakış attı. "Seks yapmak istemiyor muydun?"

"Açıkçası, ben *istedim*." İçimi çektim, dağınık saçlarımı düzeltmeye çalıştım. "Bunu benden *neden* isteyip durduğunu anlamıyorum."

"Yani, çok fazla *şey* olduğu çok açık." İkimizin arasında eliyle işaret etti. "Sanırım kimya gibi bir şey."

"Beni neden siktin Eli?" diye sordum, kalp ağrım göğsümde yanmaya başlamıştı. Tüm bu duyguların neden aniden taştığından emin değildim ama taşıyorlardı ve ben de neler olduğunu öğrenmek istiyordum. "Benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun ve sonra *bam*!" Ellerimi havaya kaldırdım. "Beni süpürüyorsun ve seks yapmak istediğine karar veriyorsun."

"Senden *nefret* etmiyorum, Olivia." Kollarını göğsünde kavuşturmuş, düğmelerini iliklemiş olan Olivia'nın ses tonu giderek düzleşiyordu. "Senden nefret edecek bir şey yok."

"Gerçekten mi? O zaman neden bu ofisteki diğer herkesle karşılaştırıldığında bana bok gibi davranıyorsun?"

Dudakları aşağı doğru döndü ve sanki az önce sorduğum soruyla onu şok etmiştim. "Olivia-" Kapının çalınmasıyla ikimiz de irkildik, ben yana doğru sıçradım ve Eli hızla gömleğini düzeltti. "Evet?" diye seslendi.

Kapının kolu hafifçe sallandı ve ben kilidi açmak için uzanırken Eli ve ben birbirimize bilmiş bilmiş baktık. Sonra kapı açıldı, Brittany kafasını içeri uzattı.

"Owen ikinci hatta telefonu açmanızı bekliyor. Sanırım cep telefonunuzu birkaç kez aramış ama ulaşamamış. Bazı parti rezervasyonlarını iki kez kontrol etmek istiyor."

ELI

"Dude, çok garip davranıyorsun." Doğum günü için kiraladığım kulübün barına yaslandığımda Owen'ın sesi mesafeliydi parti. Burası VIP çatılardan biriydi ve kutlamaya orada ev sahipliği yapmak benim için bir gelenek haline gelmişti. Gece serindi, çatıda esen rüzgar biraz üşütücüydü. Parti henüz başlamamıştı, Owen ve ben şu anda orada bulunan tek konuktuk.

"Neden bana neler olduğunu söylemiyorsun?" Sesi düşüncelerimi böldü.

"Ha?" Dönüp ona baktım, yüzünü inceliyordum. "Neden garip davranıyorum? Dostum, partilerde *hep* sana sürpriz yapmak istiyorum ama sen daha başlamadan burada olmakta ısrar ediyorsun. Herkes geldikten sonra kız arkadaşınla birlikte gelmen gerekiyordu."

"Bu partiden bahsetmiyorum - her yıl aynı şeyi yapıyoruz. Genel olarak konuşuyorum. Sen yoksun dostum. Öyle olduğunu biliyorum." Owen'ın kum sarısı saçları bana Olivia'nınkini hatırlatıyordu, gerçi bir iki ton daha koyuydu.

Lanet olsun, neden onu aklımdan çıkaramıyorum?

İçkimi elime aldım ve bardaktaki votkanın geri kalanını mideye indirdim. "Bilmiyorum. Şu anda Harlee Mendez'in projesiyle ilgili çok fazla stres var. Şu anda idare etmem gereken çok şey var. Projeyi bir video koleksiyonu olarak genişletiyor." Aslında her şeyle gayet iyi başa çıkıyordum. Bu saçma bir cevaptı, bunu biliyordum.

Owen'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da bunu biliyordu.

"Harlee'ye karşı bir şeyler mi hissediyorsun? Etrafında ilgi çekici bir kadın olduğunda dikkatini kaybetmeye meyilli olduğunu biliyorum." Sözleri dikkatliydi ve iyi bir cevap düşünerek topuklarımın arkasına doğru sallandım. "Ve... birkaç aydır bir kadın hakkında konuşmuyorsun. Artık birinden bahsetmenin zamanı geldi. Biriyle yatmadan bu kadar uzun süre duramazsın."

Yalanlar.

"Sorun o değil. Harlee benim için çok genç zaten. Sadece işle meşguldüm..." Kulübün kapıları açılıp Olivia ve Zena içeri girerken çenem sıkıştı. Olivia'nın minyon vücudunu, mükemmel kum saati figürünü inceledim. Kıpkırmızı elbisesi ağzımı sulandırdı, yuvarlak göğüsleri elbisenin üstünden dışarı fırlıyordu. Kremsi teni dudaklarımı çağırıyor, sarı saçları omuzlarına dökülüyordu. Bu kadında tamamen büyüleyici bir şey vardı.

"Bakın kim gelmiş!" Owen'ın sesi beni ürküttü ve neredeyse elimdeki boş bardağı düşürüyordum.

Tanrım. Kendimi toparlamam lazım.

Ama Owen'ın Olivia'yı kucaklayarak ilerleyişini izlerken, suçluluk duygusuyla dolu safra boğazımın arkasına doğru fırladı. En iyi arkadaşımın, kız kardeşine bu kadar takıntılı olduğumdan ve onunla iki kez yattığımdan haberi yoktu. Bunca yıl boyunca

çok yakındık, ondan hiç sır saklamamıştım. Adam biliyordu.
ve bu harikaydı.

İşte tam da bu nedenle, beni kız kardeşiyle birlikte istemeyeceğinden neredeyse yüzde yüz emindim.

"Selam patron," diye selamladı beni Zena üçü yaklaşırken. Kızıl saçlarını şık bir at kuyruğuyla arkaya toplamış, kare çenesini ve ince dudaklarını ortaya çıkarmıştı. "Seni burada görmek ne güzel."

"Seni böyle bir partide görmek garip," diye şaka yaptım ve ona sırıttım. "Sanırım işle özel hayatı karıştırınca böyle oluyor." Hâlâ Owen'a odaklanmış olan ve ona gülümseyen Olivia'ya baktım. "Hey, Olivia," diye selamladım onu, o soluk mavi gözleri bir an olsun görebilmeyi umarak.

"Hey, Eli." Bana baktı, Owen'a dönmeden önce gözleri bir saniyeliğine benimkileri yakaladı.

Pekala o zaman.

Ofisteki seksten beri benden kaçıyordu, en azından öyle sanıyordum. Kimin kimden kaçtığını söylemek zordu. O günkü seksten sonra duygusal olarak yüklenmişti ve bu beni ondan hızla uzaklaştırmıştı. Bu işe bulaşmak istemediğimi zaten biliyordum.

Yoksa ben mi?

Çünkü artık *tek* düşündüğüm kadındı ve bu seksten çok daha fazlasıydı. Alt yanağındaki gamzesi ve kendi aptalca şakalarına gülme şekliydi. O sadece... kendi tarzında *mükemmeldi*.

Ve *bu* daha önce hiç kimse hakkında hissetmediğim bir şeydi.

Owen, Zena'ya başını sallamadan önce Olivia'ya, "İyi bir arkadaş edinmene sevindim," dedi.

"Hayatım boyunca aradığım en iyi arkadaş o." Zena gülümsedi, kolunu Olivia'nın koluna doladı ve her türlü kıskançlık duygusunu uyandırdı.

duyguları benden uzaklaştırdı. Olivia'ya dokunan herkes beni yakıyordu ve bunun tek sebebinin bunu yapmamam gerektiğinden emindim.

"Ruh eşleri," diye kıkırdadı Olivia, Zena'yı dürterek. "Ama gerçekten. O olmasaydı nasıl uyum sağlardım bilmiyorum. Otuz beş yaşına sadece bir yıl kaldığını bilmek nasıl bir duygu?"

Owen bana bakarak, "Kendimi yaşlı hissediyorum," diye homurdandı. "Aramızda en yaşlı olan benim ve yemin ederim bugünlerde bunu daha fazla hissetmeye başladım. Sık sık sırt ve boyun ağrılarıyla uyanıyorum - Katie doğum günüm için bana cidden ortopedik bir *yastık* alacak. *İşte o* kadar yaşlıyım."

"Daha kötüsü de olabilirdi," diye kıkırdadım ve omzuna vurdum. "Sana bir yürüteç alıyor olabilirdi."

"Ha ha." Owen gözlerini devirdi.

"Neyse, sonra görüşürüz," dedi Olivia, Owen'a uzanıp kolunu sıkarak. "Katie'ye yetişmek için sabırsızlanıyorum."

"Evet, kesinlikle." İkisi dönüp banyoya doğru giderken Owen başıyla onu onayladı. Olivia uzaklaşırken onu izledim, topuklu ayakkabıları şeftali gibi kıçını vurguluyordu.

Dostum, onu bu açıdan sikmek isterdim.

Kıçının karnımda zıplaması, amının sikime dayanması fikriyle sikim canlandı.

Kes şunu.

Boğazımı temizledim ve Owen'a döndüm. "Bu müthiş bir parti olacak. Kabul edecek herkesi davet ettim."

"Bunu hep yapıyorsun," diye kıkırdadı Owen başını sallayarak. Bakışlarımla buluşmadan önce bir iç geçirdi. "Bana neler olduğunu anlat dostum."

"*Dostum*. Hiçbir şey olduğu yok," dedim bıkkınlıkla, tam da barmen yanıma yeni bir içki koyarken. "Bunu sana başka nasıl söyleyebilirim bilmiyorum."

"Hadi ama Eli. Bana yalan söylediğini anlayabiliyorum ve sen kesinlikle yalan söylüyorsun. Sadece aklından geçenleri söyle."

Siktir!

"Peki," diye tersledim. "Gerçekten bilmek istiyor musun? Çünkü bugün senin doğum günün ve bu daha başlamadan geceni mahvedecek."

"Evet, sadece söyle." Gözlerini devirdi. "Roma'daki sirkte olanlardan daha kötü bir şey olamaz."

"Olamaz, bu çok kötü," dedim, ama Roma'da sarhoşken zarar verdiğim çadırı onarmak için binlerce dolar tazminat ödememe neden olan kazayı hatırlayınca ürpermekten kendimi alamadım. "Bu... bu çok farklı."

Owen'ın yüz ifadesi hiç değişmedi. "Eee?"

"Sanırım... Sanırım kız kardeşinden hoşlanıyorum." Az önce itiraf ettiğim şeye inanamıyordum ama şaşırtıcı bir şekilde Owen şok *olmamıştı*.

"Öyle olduğunu

biliyordum." "Ne?"

"Biliyordum," diye güldü Owen başını sallayarak. "Ona herkesten farklı davranıyorsun ve bunun tek nedeni ona aşık olman."

"Ben buna *aşık* olmak demezdim... İlkokulda değilim." İçkimden uzun bir yudum aldım, alkolün yakıcılığına şükrettim. Yumruk yemeyi bekliyordum, bana gülünmesini değil.

"Evet, ama öyleymişsin gibi davranıyorsun Eli. Oyun parkında bir kızdan hoşlandığı için ona kötü davranmaya çalışan çocuk gibisin." Owen izin verdi

İçini çekti, kahkahası ve gülümsemesi soldu. "Ve bu da gösteriyor ki sen böyle bir ilişki için hazır değilsin."

İçim sıkıştı. "Kız kardeşinle bir ilişki içinde olmak istediğimi hiç söylemedim. Şu anda kariyerimin zirvesindeyim."

"Evet, tamam. Bu başarıyı paylaşacak kimse yoksa harika bir kariyere sahip olmanın ne anlamı var?"

"Dostum, bilmiyorum. Boş ver gitsin. Beni rahatsız eden şeyi itiraf ettim ve artık biliyorsun." Gözlerim kadınların kaybolduğu ama henüz çıkmadıkları tuvalete kaydı.

Uzun zaman oldu. Umarım her şey yolundadır.

"Eli, sen benim en iyi arkadaşımsın ama Olivia'nın peşinden gitmen gerektiğini düşünmüyorum." Sözleri mideme bir yumruk gibi indi. "Onun özel olduğunu biliyorum, katılıyorum ama o benim kız kardeşim. Onu canlı canlı yiyeceğini biliyorum. Sen çok fazla oyuncusun, dostum. Senin bu yönünle bir sorunum yok, gerçekten. Sadece bununla uğraşmak için doğru kişi olduğunu düşünmüyorum. Onun kalbini kıracaksın."

"Bilmiyorum." O anda söyleyecek başka bir şey bulamadım, sözlerine kırılmalı mıydım yoksa ona katılmalı mıydım emin değildim.

"Biliyorum. O yuva kurmak ve bir aile sahibi olmak istiyor, sen ise büyük kariyerinle hayatını yaşamak istiyorsun. Bu asla yürümez. Onun ezildiğini görmek istemiyorum ve senin de bunun için kendini suçlu hissetmeni istemiyorum."

Ben zaten biliyorum.

Bu düşünceden sıyrıldım ve bakışlarımı banyodan ayırıp Owen'a çevirdim. "Ne dediğini biliyorum ve bu yüzden onunla arama mesafe koydum," diye itiraf ettim. "Ben de ikimizin arasında herhangi bir soruna neden olmak istemiyorum. Bir kız yüzünden arkadaşlığımızı mahvetmek isteyeceğim son şey."

Owen'ın kaşları çatıldı. "O sıradan *bir kız* değil Eli ve senin bütün sorunun da bu. Birine gerçekten aşık olduğunda ve ona aşık olduğunda, o sıradan bir *kız* değildir. Onlar alabileceğin her riske değer."

Dişlerimi sıktım, alaycı bir cevap vermemek için kendimi zor tuttum. Olivia'yı düşünmek için kaç saat harcadığım hakkında *hiçbir* fikri yoktu. Onun benim için bu kadar önemsiz olmasının imkânı yoktu. Tanıdığım ve uykularımın kaçmasına neden olan ilk kadındı.

"Yine de her şey yolunda." Owen omzumu sıktı. "Olan oldu. Küçük kız kardeşime aşık oldun ve şimdi onu dolduracak birini bulman gerekiyor. Hayatına devam edeceğinden hiç şüphem yok." Güldü ve içkisinin kalanını da yudumladıktan sonra kız arkadaşının az önce belirdiği ana kapıya doğru koşmaya başladı.

Olivia'nın yerine birini bulmak mı? İmkansız.

Owen gözden kaybolunca barmene döndüm. "Bunlardan bir tane daha alabilir miyim?" Bardağı ona uzattım.

"Emin misin?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Doğum günü partin daha yeni başlıyor. Eğer bunları içmeye devam edersen geceyi hatırlamayacaksın bile. Arkadaşın bunu takdir eder mi bilmiyorum."

"Bütün mesele bu geceyi hatırlamamak," diye homurdandım ve ona başımı salladım.

"Nasıl istersen," diye güldü, üçüncü içkiyi hazırlamak için dönerken sarı saçları omuzlarında sallanıyordu. Barmen çekici bir kadındı, uzun boylu ve zayıftı -muhtemelen şehirde model olarak tutunmaya çalışıyor ve geçimini sağlamak için barmenlik yapıyordu. Bu tipleri tanırdım ve genelde bu tiplere bayılırdım...

Ama Olivia'ya karşı *kimsede* bir şey yoktu.

İşte bu noktada Owen'ın varsayımları yanlıştı.

15

OLIVIA

"NO, hayır, hayır," diye fısıldadım nefesimin altında. Banyo kabinine saklanırken kucağımda duran teste baktım. İki pembe Çizgiler her zamankinden daha netti ve o anda gözyaşlarına boğulmamak için kendimi zor tuttum...

Hamile olduğuma inanamıyorum.

"İyi misin?" Zena banyonun ön kısmından seslendi. "Eğer öyleyse, sanırım dışarı çıkıp bize birkaç içki alabilirim."

"Evet, iyiyim," diye boğuk bir ses çıkardım, sesim istediğimden daha fazla zorlanıyordu. "Devam et. Sadece paket servis sert vuruyor." Gülmeye çalıştım ama zorlukla nefes alabildim.

"Oof, tamam." Zena kıkırdadı. "Bunun olmasından nefret ediyorum. Mide rahatsızlığı için bir içecek biliyorum."

"Aslında," diye seslendim, onu durdurmayı umarak. "Sanırım onun yerine bir su içeceğim. Alkol her şeyi daha da kötüleştirecek."

"Ah, o gecelerden biri. Yine de anlıyorum." Banyo kapısını açtığında gıcırdadı, kulüp müziği tekrar azalmadan önce biraz daha yüksek sesle patladı.

Birkaç dakika daha teste baktım, hâlâ okuduklarımı anlamaya çalışıyordum. Aldığım yemeklerin midemi bulandırdığını düşünmüştüm ama sonunda regl dönemimi *iki* hafta geciktirdiğimi fark ettiğimde...

Evet, test yaptırmaya gerek yoktu.

Ve anlaşıldığı kadarıyla prezervatifler fark edilir bir şekilde kırılmadan da bozulabiliyordu. Yattığım *tek bir* adam vardı.

Eli.

Bu düşünceyi yuttum ve kendimi ayağa kalkmaya zorladım. Testi çapraz askılı çantama attım, onu saklamak isteyeceğimi biliyordum. Eli ile yaşadığım bir kaçamaktan hamile kaldığım için her ne kadar mutlu olmasam da...

Anne olmak istiyordum, *gerçekten* anne olmak istiyordum.

Eli'ın babası olması çok kötü.

Ona ve kardeşime söyleme düşüncesi midemi bulandırdı. Biraz heyecanlanmak, hatta biriyle birkaç kez yatmak bir şeydi... ama bebek sahibi olmak? Evet, bu hiç de küçük bir iş değildi. Bu haber ikisini de şok edecekti ve hangisinin daha çok şok olacağından emin değildim.

Muhtemelen Owen.

Kabin kapısını açıp açık banyoya adımımı atarken içimi çektim. Kulüp banyoları genelde iğrenç olurdu ama burası güzelin de ötesindeydi, evimdeki banyodan bile daha güzeldi. Kırmızı kadife koltuğa çöktüm, düşüncelerimi toparlamaya çalışırken yere yığıldım.

Eli'a söylemeliyim. Ona doğru yürüyüp söylemeliyim.

Gözlerim sırf parti için yaptırdığım yeni manikürlü tırnaklarıma kaydı. Ofisteki buluşmamızdan beri Eli'dan kaçıyordum,

İkimiz için de en iyisinin bu olduğunu düşünerek... *Ne* de olsa bir yere gitmesini istemiyordu.

Ve kesinlikle hamile olduğum için beni takip etmesini istemiyordum.

Ugh.

"Hey, Olivia," dedi tanıdık bir ses banyo kapısı açılıp dikkatimi çekerken. "İyi misin?"

Owen'ın kız arkadaşı Katie'ye baktım, simsiyah saçları omuzlarından aşağı sarkıyordu. "Evet, tabii ki. Sadece bu gece için paket servis yapıyorum."

Yüzünü buruşturdu, düğme burnu kırış kırış oldu. "Tanrım, bu en kötüsü. Yemin ederim o fazla yağ ve koruyucu maddeler içimden akıp gidiyor. İğrenç bir şey, Owen'a sorabilirsiniz. Zavallı adam benim mide sorunlarımla *çok* fazla uğraşmak zorunda kaldı."

"Ben almayayım," diye güldüm ve ona alaycı bir gülümseme verdim. "Ama bununla mücadele eden tek kişinin ben olmadığımı bilmek güzel."

Katie bana sempatik bir bakış attı. "Evet, gıda hassasiyeti gerçek bir şey."

Hamilelik de öyle.

Ayağa kalkmadan önce ona gülümsedim. "Kardeşime doğum günü için bir yastık aldığını duydum."

"Aman Tanrım, ona aldığım *tek* şey bu değil," diye inledi gözlerini devirerek. "Yemin ederim, etrafta dolaşıp ne kadar yaşlı olduğundan şikayet ediyor ve *bunu* bir sebep olarak kullanıyor. Ona yepyeni bir Rolex de aldım."

"Ah, ama hâlâ yastığa odaklanmış durumda," diye kıkırdadım, bir anlık rahatlama hissettim. "Yemin ederim kardeşim gelmiş geçmiş en tuhaf adam."

Katie bir kabinin kapısını açarken sırıttı. "Başka türlüsü olmazdı."

Banyonun kapısını açarken içimdeki kıskançlık duygusunu görmezden gelerek güldüm ve kulübü dolduran büyük kalabalığa şaşırdım. Ağabeyimin New York'taki doğum günü partilerinden birine hiç gitmemiştim ve o her zaman çok şey kaçırdığımı söylerdi...

Belli ki haklıydı.

Yüzlerin olduğu odayı tarayarak Zena'yı aradım, az önce aldığım test sonucunu ona anlatabilmeyi her zamankinden daha çok istiyordum...

Ama nasıl karşılayacağı hakkında *hiçbir* fikrim yoktu.

Bu konuda gerçekten destekleyici ve harika olma ihtimali vardı.

-Özellikle de Eli'ın bana karşı bir şeyler hissettiğine çoktan ikna olmuşken. Ancak, bu *yine* de ofis politikasına aykırıydı ve Eli ile yattığımı bir kez bile belli etmemiştim. O benim New York'taki tek arkadaşımdı ve bunu mahvetmek istemiyordum.

Gözlerim hâlâ bara yaslanmış olan Eli'a takıldığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Manken gibi güzel bir barmenle sohbet ediyor gibiydi ve barmenin gülüşü midemi bulandırdı. Eli'nin yüz ifadesini göremiyordum ama cilveli gülümsemesinden sohbetten *gerçekten* keyif aldığı anlaşılıyordu.

Ve ben onun bebeğini taşıyorum.

Keskin bir nefes aldım, ona doğru yürüyüp beni hamile bıraktığını ağzımdan kaçırma fikrinden pek emin değildim. Yine de omuzlarımı dikleştirdim ve çenemi kaldırarak ona doğru yöneldim. En azından onu hissedebilirdim, değil mi?

"Hey, sana bir şey getireyim mi?" Barmen beni Eli'dan önce gördü ve gülümsemesi bana kaydı.

"Evet, sadece bir su alacağım." Eli'ye bakmadım ama gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

"Bir su, ha?" Bana komik bir bakış attı. "Seni sorgulamayacağım. Buz mu, değil mi?"

"Buz mu?" Birinin su sipariş edip içinde buz istememesine şaşırmıştım.

Başını salladı, arkasını döndü ve beni orada bırakarak, mevcut en güçlü içkiyi istemiş olmayı her şeyden çok diledi. Sıvı cesarete *ihtiyacım vardı*.

"Stresli görünüyorsun," diyerek düşüncelerimi böldü Eli.

Dönüp ona baktım, onu orada gördüğüme şaşırmış gibi yaptım. "Evet, sadece işle ilgili şeyler."

Tamam, bu aptalcaydı. Onunla çalışıyorum.

Eğlenmiş görünüyordu. "İş meseleleri, ha? Patronun seni çok mu çalıştırıyor?

Yoksa başka bir şeyler mi oluyor?"

Sertçe yutkundum, kelimelerindeki bulanıklığı fark etmiştim bile. Eli *sarhoştu,* bu da durumumu ona anlatmanın beklemek zorunda olduğunu daha da belirginleştiriyordu. "Sanırım her şey yolunda. Harlee'nin çekimleri yakında bitecek."

"Ah, doğru, *Harlee Mendez*," dedi barmen suyumu önüme koyarken barın tepesine yaslanarak.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, başka birine hizmet etmeye gitmeden önce ikimize attığı tuhaf bakışı kaçırmadım.

"Selam." Eli barmene el salladı. "Bir tane daha alabilir miyim?" Neredeyse boş olan bardağını kaldırdı.

Ona baktı ve başını salladı. "Muhtemelen önce biraz sakinleşmelisin."

"Haksızlık," diye homurdandı, beceriksizce bardağı yerine oturttu. "Yemin ederim *o kadar* sarhoş değilim." Kızarmış, puslu gözleri benimkilerle buluştu ve bir kahkaha attım.

"Doğru, sadece alerji olmalı o zaman." Gözlerimi devirerek etrafımızda Zena'yı aradım.

"Şey, hayır, alerjim yok, *Olivia*." Adımın onun dilinden dökülüşü amımın gerilmesine neden oldu ve yanaklarıma küçük bir utanç belirtisi vururken dudağımı ısırdım. "Biliyor musun, kardeşin bana senden bahsetti."

Tamam, belki de Zena'yı henüz bulmak istemiyorumdur.

Meraklı bir kaşımı kaldırdım. "Kardeşim sana ne söyledi o zaman?"

"Bana senden uzak durmam gerektiğini söyledi, işte bu kadar." Kıkırdadı ve o anda eğlendiğini mi yoksa sinirlendiğini mi anlayamadım.

"Yani ağabeyim benden uzak durmanı mı söyledi?" Eli'ın Owen'a ne yaptığımızı söylememiş olmasını umarak soruyu boğuk bir şekilde sordum. Beni yanlış anlamayın, ağabeyim arkadaşlarının benimle ilgilenmesi gibi şeylerden korkacak bir tip değildi. Yıllar boyunca benden hoşlanan pek çok arkadaşı olmuştu ama ben bu ilgiye hiç karşılık vermemiştim.

"Kardeşin senin kırılgan küçük bir bebek olduğunu düşünüyor." Eli gülmeye başladı, sesi biraz küçümseyiciydi...

Kendimi kırgın ve kızgın hissederken buldum.

Sadece sarhoş.

Gitmek yerine dilimi ısırdım. Eli *bu kadar* sarhoşken onunla tartışmanın bir anlamı yoktu. Zaten parti daha yeni başlamıştı.

İyi kurtulduk.

Ondan uzaklaşırken başımı salladım, onu sarhoş sözleri ve görünüşe göre sadece gitmemi *bekleyen* bir barmen modeliyle orada bıraktım.

Rakamlar.

Suyumu yudumlayarak kalabalığın arasından çatının kenarına doğru ilerledim ve korkulukta durdum. New York'un güzel siluetini taradım ve her şeyi içime çektim. Bir zamanlar New York'un sihirli bir havası olduğunu, fırsatlarla dolu olduğunu düşünürdüm ve belki de sürekli başarısız olmasaydım hala böyle düşünürdüm. Her seferinde de parçaları kendi başıma toplamak zorunda kaldım.

Tıpkı bebeğimi tek başıma büyütebileceğim gibi.

Bu düşünce karşısında başımı salladım ve bir şekilde bu beni rahatlattı. Evet, Owen Whiss Productions'da işe girmeme yardım etmişti ama Harlee'yle kurduğum ilişki tamamen benim eserimdi.

Bunu tek başıma yapabilirim.

Gece havasını içime çekerek ufuk çizgisini bir kez daha seyrettim ve gülümsedim, elim karnıma gitti. Her ne olacaksa olsun, benim için sorun değildi. Mihrapta terk edilmenin utancını atlatmıştım, bekâr bir anne olmanın üstesinden gelebilirdim.

"Hey, ben de seni arıyordum kızım." Zena'nın eli omzuma indi. "Sana su getirdim ama görünüşe göre kendi başının çaresine bakmışsın." Hafifçe gülerek plastik su bardağını korkuluğun kenarına oturttu. "Çok güzel, değil mi?"

Başımı salladım. "Gerçekten öyle. Sadece New York'a geri döneceğimi hiç düşünmemiştim. Her zaman Los Angeles'ın benim için bir çözüm olacağını düşünmüştüm."

"Ah, evet, anlıyorum." Bana sempatik bir bakış attı. "Ama bence burada harika bir iş çıkarıyorsun. İstediğin zaman Los Angeles'a geri dönme seçeneğini bulursan hiç şaşırmam - özellikle de Harlee ile bu şekilde çalıştıktan sonra."

"Teşekkürler," dedim, devam etmeden önce tereddüt ettim. "Sana bir şey söyleyebilir miyim?

-Ve bunu aramızda tutacağına söz veriyor musun?"

Bana bir kaşını kaldırdı ama başını salladı. "Elbette. Biz her şeyden önce arkadaşız - hırsızlık falan yapmıyorsan," diye ekledi gülerek.

Keskin bir nefes verdim. "Harlee ile Los Angeles'ta benim için bir şeyler bulması konusunda konuştum ve Eli'a bundan bahsetmedim."

Zena konuşmadan önce bir an dudaklarını büzdü. "Bunun gerçekten büyük bir mesele olduğunu sanmıyorum, sence? Demek istediğim, insanlar her zaman sahip oldukları işin dışında bir iş ararlar. Bunun stres yapılacak bir şey olduğunu sanmıyorum." Bana güven verici bir gülümseme verdi. "Yine de seni özlerdim."

"Ben de seni özlerdim."

16

ELI

Lanet olsun.

Ofisimin duvarına yaslandığımda başım çatlayacak gibiydi. Owen'ın doğum günü, her gece dışarı çıkma gibi *kötü* bir alışkanlık edinmeme yol açmıştı; hepsi Olivia'yı unutmak içindi ve haftanın beş günü onun yüzüyle karşılaştığım düşünülürse bu imkânsızdı. Owen'ın sözleri beynimde ağır bir şekilde asılı kaldı, ancak onları bir tuz tanesi ile aldım.

Olivia yetişkin bir kadın.

Ve bir kez bile aramızda bir kaçamaktan fazlası varmış gibi davranmamıştı, değil mi? Kendimi ofisimin duvarından itip masanın üzerinde duran su şişeme yönelirken yanağımın içini çiğnedim. Şişeyi elime aldım ve baş ağrıma iyi geleceğini umarak soğuk suyu içtim.

Cehennemden akşamdan kalma.

Yutkundum, bir yandan da Olivia'yla *neden* seks kaçamağımıza devam edemediğimizi düşünüyordum. Demek istediğim, belki de kendime onun peşinden tamamen gitme izni verirsem, bunu daha hızlı atlatabilirdim. Yasak yönü

benim koyduğum ofis politikasına aykırı olsa bile ilişki bitecekti.

Böylece istediğim zaman değiştirebiliyorum.

Masamdaki sandalyeye doğru yürüdüm ve kafamın içinde bir savaş varmış gibi hissederek yere çöktüm. Olivia ile küçük bir seks kaçamağı yapmamam için tek bir sağlam neden yoktu...

Kalbini kırmak dışında.

Bunu yapmak istemedim ve belki de sadece Owen'ın kız kardeşi olduğu içindi ya da belki daha fazlası vardı. *Ugh.* İnledim, başım ellerime düştü. Berbat bir durumdaydım ve tıpkı babamın tüm hayatım boyunca tekrarladığı gibi...

Kadınlar sadece dikkat dağıtıcıdır.

Ve Olivia şimdiye kadar karşılaştıklarımın en büyüğü olduğunu kanıtlıyordu. "Eli?" Yumuşak, tatlı bir ses beni irkiltti.

Başımı kaldırdığımda Olivia'nın ofisimin kapısında durduğunu ve yüzünde endişeli bir ifade olduğunu gördüm. Onu görünce ağzım sulandı. Artık New York'lu profesyonel görünümünü gerçekten yakalamıştı, sadece her zaman içine bir parça seksilik katıyordu. Bugün, beyaz bluzundan dışarı taşan siyah dantel bir kaşkorse şeklindeydi. Dar dimi pantolonu ve siyah topuklu ayakkabıları kum saati siluetini tamamlıyordu ve sikim bu giysileri onun üzerinden söküp atmamı istiyordu.

"İyi misin?" diye sordu ofisime doğru adım atıp kapıyı arkasından kapatırken.

Lanet olsun, bu kadınla yalnız kalamam.

"Ben iyiyim," dedim düz bir sesle, kelimelerim başımı ağrıtıyordu. "Neye ihtiyacın var?"

"Harlee yarınki çekimi Cuma gününe ertelemek istiyordu - ve düşünmek için zamanı olması için son kurguyu bir hafta öne almamızın bir yolu olup olmadığını bilmek istiyor."

Başımı salladım. "Bu neredeyse imkânsız. Fazla mesai yapmamız gerekecek."

Masamın üzerindeki su şişesine bakarak, "Doğru ama müşteriler için bu tür şeyleri her zaman yapıyoruz," dedi. "Kendini iyi hissediyor musun?"

"Sadece akşamdan kalmayım," diye homurdandım, sandalyemde arkama yaslandım ve ellerimi yüzümde gezdirdim.

"Çarşamba günü mü?"

"Neden şaşırdığınızı anlamıyorum. Los Angeles'ta da insanların aynı şeyi yaptığını biliyorum."

Gözlerini bana dikti. "Evet, ama seni hiç Çarşamba günü akşamdan kalma görmemiştim."

"Vay canına, çok gözlemcisin Olivia," diye karşılık verdim. "Lütfen bana daha fazlasını anlat."

"Akşamdan kalma olduğunda tam bir pislik oluyorsun." Kalın dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ve ereksiyonumun etrafına sarılmış o dudakları düşününce sikim zonkladı.

"Ayrıca çok azgınım." Sesim zar zor duyuluyordu.

"Ne?"

"Hiçbir şey," dedim çabucak. "Harlee konusunda size ne diyeceğimi bilemiyorum. Çekimi başka bir güne ertelemek sorun değil ama son kurguyu değiştirebileceğimizi sanmıyorum. Bu karmaşık bir proje ve sanırım sen de bunu biliyorsun."

Başını salladı. "Biliyorum, bu yüzden seninle bu konuyu konuşmaya geldim. Sadece ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Bugün uğrayıp benimle görüşecek."

"Tabii ki öyle." Gözlerimi devirmek için içimden gelen dürtüyle savaştım. Olivia'nın Harlee'yle olan başarısında beni bu kadar rahatsız eden şeyin ne olduğundan emin değildim - belki de sadece ben tamam demeden bunu yapma şekliydi.

Ama her neyse.

"Bu yüzden ona her şeyi açıklamaya çalışacağım. O gerçekten mantıklı biri, bu yüzden her şey yoluna girecek." Olivia iç geçirdi ve benimle aynı odada kalmaya dayanamıyormuş gibi gitmek için döndü.

"Olivia, bekle," diye ağzımdan kaçırdım, daha o kapıyı açamadan. Durdu ve tekrar benimle yüzleşti. "Öyle mi?"

"Bir dakika konuşabilir miyiz? Ve iş hakkında değil." Ağzımdan çıkan kelimelere inanamıyordum.

Bana emin olmayan bir bakış attı. "Ah, tabii."

Sandalyemden kalktım ve masamın önüne doğru yürüdüm, kollarımı göğsümde kavuştururken masama yaslandım. "Şu anki dinamiğimizden hoşlanmıyorum."

Kaşları çatıldı. "Seni takip ettiğimi sanmıyorum."

İkimizin arasını işaret ettim. "Aramızdaki gerilimi hissetmiyor musun? Eğer sevişmiyorsak, birbirimizi öldürmek isteyecekmişiz gibi davranıyoruz ve bu gidişle senin burada uzun süre kalmana imkân yok."

Ağır bir iç geçirdi, omuzları çöktü. "Buna ne dememi istiyorsun bilmiyorum..."

"Ben sadece bunu sistemimizden çıkarmaya çalışmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Peki bu ne anlama geliyor Eli?" Gözlerini bana dikti, yüzünün her yerinde şüphe vardı.

"Bence heyecan, birbirimizin yanında dürtülerimizle savaşmaya devam etmemizden kaynaklanıyor - belki de sadece

İçinde. Kaçamaklar böyle çalışır. Kızışırlar ve sonra sönerler. Bu milyonlarca kez oldu."

Benim için değil ama evet.

Yüzü tiksintiyle buruştu. "Milyonlarca kaçamağın mı oldu? Cinsel yolla bulaşan hastalıklar için test yaptırdın mı?"

Başımı sallayarak güldüm. "Ne demek istediğimi anlıyorsun. Heyecan bir süre sonra geçiyor ve ağabeyinin bizden hoşlanmadığını biliyorum ama bu işe *tam olarak* ne olduğunu bilerek girersek, incinmiş duygulara yer kalmaz."

Birkaç dakika sessiz kaldı ve yüzüme yumruk mu atacak yoksa gülecek miydi emin değildim; cevabını beklerken dizlerim beklentiyle zıpladı. Olivia tekrar kapıya baktı ve keskin bir nefes alarak kilidi çevirdi.

Evet.

Kendimi masamın kenarından ittim ve ona doğru gittim, ellerim vücuduna dokunmak için çaresizdi. Ağır bir nefesle göğsü sıkışırken dudaklarım sahiplenici bir şekilde onunkilerin üzerine indi. Öpüşmemiz sıcak ve ağırdı ve onun bana olan açlığını tadabiliyordum.

Ve *lanet olsun,* tahrik ediciydi.

Parmaklarım pantolonunun düğmesini çözdü, hiç vakit kaybetmeden elimi iç çamaşırının altından geçirdim. Benim için ne kadar ıslak olduğunu hissetmek için endişelenerek yumuşak, sıcak teninde gezindim. Nem elimi kapladığında boğazımdan bir inilti döküldü.

"Benim için çok ıslaksın, değil mi?" Mırıldandım, bir anlığına gözlerine bakmak için öpüşmemize ara verdim. Buz gibi soluk mavi gözleri şehvetten puslanmıştı ve beni tekrar öpücüğün içine çekmeden önce başını salladı. Parmakları gömleğimin ön kısmında geziniyor, altındaki tenimi yakıyordu. Ben yapmadım

Olivia'nın nesi olduğunu bilmiyordum ama o benim için bir uyuşturucu gibiydi, içebileceğim her şeyden daha etkiliydi.

İki parmağımı içine sokup başparmağımla klitorisini ovarken "O*oh,*" diye nefes nefese kaldı. Sırtı kapıya dönüktü ve her ne kadar kimsenin duymamasını umsam da sikim kontrolü ele almıştı; birinin içeri girmesi bile beni ondan uzaklaştırmaya yetmezdi. Elimin etrafındaki daracık amının hissine odaklandım, ağzım onu tatma fikriyle salyalar akıtıyordu.

Dudaklarım onunkilerden ayrılıp çenesine ve boynuna doğru ilerledi. İpeksi teninin bir kısmını ağzıma alırken saçlarının tatlı, narenciye kokusu alnımı gıdıkladı. Ben onu ısırırken tırnaklarını boynumun arkasına geçirdi ve boştaki elimle onu kapıdan uzaklaştırıp masama doğru çektim.

Kıçını tahta yüzeye bastırarak bir dönüş yaptık. Yumuşak bir nefes verirken bluzunu başından çekiştirdi, parmaklarım hala onun sıcak, ıslak amında çalışıyordu. Bana yaslandı, ağzım köprücük kemiğine doğru yol aldı. Güzel kadınsı çıkıntı boyunca öptüm, eşsiz misk parfümünün kokusunu içime çektim.

Göğüslerinin etini öperken parmakları tekrar saçlarımın arasından geçti, neredeyse dar kaşkorseden düşüyordu. Boşta kalan elimle sütyenini ve atletini aşağı çekerek şımarık, mükemmel göğüslerini serbest bıraktım.

"Tanrım, bunlar hayatımda gördüğüm en güzel memeler," diye mırıldandım, yüzümü onlara gömmek istiyordum. Bunun yerine onları avuçladım ve dikleşmiş pembe meme uçlarını sıktım.

"*Aman Tanrım,*" diye inledi Olivia, bir *tanesini* ağzıma alırken sırtı kamburlaşmıştı. Bir kadının vücuduna tapmak için daha önce hiç bu kadar istek duymamıştım ve artık bununla savaşmıyordum.

"Mükemmelsin," dedim boğuk bir sesle, tenine değen nefesim tüylerini diken diken ediyordu. Onun üzerinde böyle bir etkim olduğunu bilmek

Şimdiye kadar yaşadığım en seksi şeydi. Onları öptüm, dilimi minik çıkıntılar boyunca gezdirdim. Vücudu tepki olarak titredi ve elimi ondan kaydırdım, parmaklarım onun nemiyle kaplanmıştı.

"Neden durdun?" diye sızlandı, hayal kırıklığına uğradığı her halinden belli olan gözleri benimkilerle buluştu.

"Çünkü seni tatmak istedim." Parmaklarımı ağzıma götürdüm ve hafifçe emdim. Yanıt olarak dudağını ısırdı ve ben de pantolonunu ve iç çamaşırını dolgun kalçalarından aşağı kaydırdım. Olivia iç çamaşırlarını çıkardı, bu sırada topuklu ayakkabıları da ayağından çıktı.

Yavaşça dizlerimin üzerine çöktüm, dudaklarım karnının alt kısmıyla çarpıştı. Onun seks kokusunu içime çektim, sikim pantolonumun içinde zonkluyordu. Ellerim kalçalarını kavradı, aşağıya doğru inerken onları birbirinden ayırdı. Klitorisine ulaşmadan hemen önce durakladım ve onun beklentiyle gerildiğini hissettim. Sonunda ortasını öpmeden önce her bir iç uyluğunu öpmek için ondan uzaklaştım ve klitorisini nazikçe emdim.

Ben ondan beslenirken dudaklarından keskin bir nefes çıktı, parmaklarımın getirdiği tüm uyarılmayı yalayıp yuttu. Tadı çok güzeldi ve girişiyle oynarken sikimi okşayabilmek için kendimi serbest bırakma dürtüsüyle savaştım.

"Aman Tanrım, *Eli*," diye sızlandı, kalçalarını yüzüme doğru sürtüyordu. Hareketleri yüzümü ıslak kıvrımlarının daha derinlerine gömerken memnuniyetle inledim. Konu amını yüzüme dayamak olduğunda kadına asla hayır diyemeyecektim. Girişini yaladım ve o da karşılık olarak mırıldandı.

Kavrayışım daha da sıkılaştı, ancak kalçalarını bana doğru hareket ettirmesine engel olmadım. Kıçı zıplıyordu ve dilimi klitorisinden geriye doğru gezdirmek için bir an ayırdım, vücudu tepki olarak titriyordu.

"*Oh*." Olivia'nın tırnakları kafa derime batarken beni çekiştiriyor, tekrar yapmam için yalvarıyordu.

Islak etine karşı karanlık bir şekilde kıkırdadım ve beni istediği yere yönlendirmesine izin verdim. Dilimi sürerken ağır nefesleri derinleşti ve kendini içimde kapladı. Bu seksi hareket karşısında sikim neredeyse pantolonumun içinde patlayacaktı ve ereksiyonumu ayarlamak için uzandım. Neredeyse acı veriyordu ama Olivia'nın istediği her şeye ve daha fazlasına sahip olmasını istiyordum.

Onu nasıl boşalttığımı asla unutmayacak.

Olivia hareketlerini hızlandırdı, orgazm sonunda onu yuvarlarken vücudu gerildi ve eğildi. Amından nem sızarken tatmin edici bir homurtu çıkardım ve onu içime çektim, her damlanın tadını çıkardım.

Onu temizleyip ayağa kalkarken "Çok harika," diye nefes nefese kaldı. Onu öpmek için eğildim ve kendi tadına bakmasına izin verdim. Öpüşmemiz eskisi kadar tutkuluydu ve parmaklarının kemerimi çözme hissi tatmin ediciydi. Cüzdanıma uzanırken dudaklarımı ondan ayırdım, orada saklı olan prezervatife ihtiyacım vardı.

Aletimi serbest bıraktığında dudaklarımdan duyulabilir bir rahatlama sesi çıktı ve folyoyu yırtarak açtım. "Kukun bağımlılık yapıyor," diye homurdandım ona şaftımın üzerine gererken.

"Mmm, bana ne kadar bağımlılık yapıcı olduğunu göster." Yüzündeki baştan çıkarıcı sırıtış beni neredeyse çözüyordu ve onu yakalayıp etrafımda döndürdüm. Yuvarlak poposunu havaya kaldırmış, benim için sallıyordu.

Sağ yanağına bir tokat atarken aletim şehvetle zonkluyordu, inleyerek verdiği tepkinin sesi beni ateşliyordu. Ofisim, kimsenin müziklerini sızdırmasını istemeyen müşterilerime duyduğum saygıdan dolayı ses geçirmezdi ve bu lüks için her zamankinden daha fazla minnettardım.

İki parmağımı kıçından amına doğru gezdirdim ve benim için hâlâ ıslak olduğunu hissettim. Sikimin başı girişine değdiğinde kalçalarını geriye doğru itti. Olivia masama yaslandı, ben sonuna kadar içeri sokarken benim için eğildi. Taşaklarım arkasına çarptığında bir çığlık attı.

O kadar tatmin ediciydi ki, amının sikimi sıkması, beni o kadar sıkıyordu ki, o anda ve orada boşalmak için içimdeki dürtüyle savaşmak zorunda kaldım. Hareket etmeye başladığımda gözlerimi kapattım, vücudunun benimkine karşı hissettiği yolu aldım. Parmak uçlarımı sırtında gezdirdim, keşke kıyafetlerinin geri kalanını çıkarmak için zaman ayırsaydım diye düşündüm. Beline yakın bir yerde durdum ve tenini kavrayabilmek için kaşkorsenin saten kumaşını yukarı doğru kaydırdım.

"Beni daha sert becer," diye mırıldandı Olivia bana.

Gözlerim fal taşı gibi açılmıştı, bana karşı zıplayan kıçını görüyordum. Homurdandım, hareketlerimi hızlandırdım ve kısa süre sonra sahip olduğum her şeyle ona vuruyordum. Her hamlemde inliyordu ve ben de şehvetten deliye döndüğümü hissediyordum. Sonunda öne doğru yığılırken, sert ve hızlı bir şekilde orgazm olurken kıçını son bir kez tokatladım.

"Lanet olası *mükemmel*," diye nefes aldım boynuna, onu öperek. "İşte sen busun."

OLIVIA

Kendimi onun dudaklarından dökülen kelimeleri duymazdan gelmeye zorladım. Cinsel açıdan beni mükemmel buluyor olabilirdi ama onun için her şey burada bitiyordu - işte tam da bu yüzden hamileliğimi sır olarak saklama kararımın arkasında durdum.

Eğer ilişkimize başka bir şekilde, sadece arkadaş olarak bile yaklaşsaydı, ona bundan bahsedebilirdim...

Ama yapmadı.

Ben onun için sadece cinsel bir kaçamaktım, zamanla tükeneceğini düşündüğü bir şey. O anda bu fikre teslim olmamak için neredeyse çekip gidecektim. Ama gerçek şu ki, *benim* de arzularım vardı. Eli şimdiye kadar yaşadığım en iyi seksti.

-Belki de bir parçam bunun da sönmesini ve ileride her şeyin daha kolay olmasını umuyordu.

"Harlee bugün seninle ne zaman buluşacak?" Eli kemerini yeniden bağlayıp gömleğini düzeltirken boğazını temizledi. "Orada olmamı istiyor musun?"

"Um." Çoktan giyinmiş olduğum için saçlarımı kulağımın arkasına ittim. "Onu tek başıma idare edebilirim. Sadece ben varken daha açık görünüyor.

Bu da bana onun projenin bütününde ne durumda olduğunu gösterecek."

Başını salladı. "Yeterince makul. İşini yapmana izin vereceğim. Sadece zaman çizelgesini değiştirmeyin. Ekibimizin kesimi o kadar erken yapmasına imkân yok. Yani, evet, belki birkaç gün erteleyebiliriz, ama daha fazlasını değil."

"Evet, biliyorum," diye kabul ettim, o anki karşılaşmamız sırasında yere düşen birkaç kâğıdı topladım. "Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim ama önce seninle konuşmak istedim."

"Bunun için teşekkürler." Masasını düzeltirken gülümsedi. "Önce bana geldiğin için minnettarım."

"Tabii ki."

"Bay Whiss?" Brittany'nin sesi dahili telefondan geldi ve ikimizin de sıçramasına neden oldu. "Julio birinci hatta sizi bekliyor."

Eli eğildi ve telefonu aldı, kolu benimkine değdi. "Devam et ve onu bağla."

Yarım bir gülümsemeyle bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ettim ve odadan dışarı çıktım, bunu yaparken saçlarımı düzeltmeye çalıştım. Dışarı çıkarken Eli'a dönüp bakma zahmetine bile girmedim.

Brittany neredeyse bana doğru koşarken nefesinin altından "Affedersiniz," dedi. Başını iki yana sallayarak sola, yazıcıya doğru yöneldi ve anlayamadığım bir şeyler daha mırıldandı.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve Zena'nın yanına tünediği, Harlee için plan üzerinde çalıştığı masama yöneldim. "Hey, son kesimi öne alamayacağımızı söyledi."

"Tıpkı zaten bildiğimiz gibi." Zena başını kaldırıp bana baktı, gözleri aniden kısılmıştı. "Sen iyi misin?"

Yanağımın içini ısırdım, gerçekten bir şey yapıp yapmadığımı anlamaya çalışıyordum.

iyiydi. "Sanırım, neden?"

"Öğle yemeğini erken yemeye ne dersin?" Zena sandalyesinden kalkıp geri çekildi. Yüzünde tuhaf, anlaşılmaz bir ifade vardı. Kızgın mı yoksa endişeli mi olduğuna karar veremiyordum.

"Tamam..." Çantasını omzuna atarken sesim kesildi. "Ben alırım, hadi gidelim." Bileğimden tuttu ve beni kelimenin tam anlamıyla dışarı *sürükledi*.

ofiste. Neyse ki başka kimse fark etmemiş gibiydi ve rekor bir hızla ana ofisten çıktık. Asansörlere ulaşır ulaşmaz bileğimi bıraktı ve aşağı düğmesine bastı. "Tamam." Zena bir kaşını kaldırarak bana döndü. "*Dökül bakalım.*"

"Ne?" Tam kapılar açılırken boğuk bir ses çıkardım. Asansöre adımımı attığımda midem çalkalanıyordu. Bu normal bir olay haline gelmişti - gerçi bu sefer sabah bulantısı mı yoksa sinir mi olduğunu anlayamıyordum.

Kapılar kapanırken Zena, "Hadi," diye bastırdı. "Bir şeyler olduğunu *biliyorum*. Her şeyini toplayarak girdin ve bu şekilde çıktın." Elini üzerimde gezdirdi, gömleğimin kıvrık olduğu bir yerde durdu. "Biz arkadaşız Olivia. Bana neler olduğunu anlatabilirsin."

"Bilmiyorum..." Kalbim endişeyle hızlanırken sesim kesildi. İsteyeceğim son şey başımı bir ton belaya sokmak ya da ofiste bir karışıklığa neden olmaktı.

Ama bu karmaşayı Eli başlattı. Bu onun suçu olacak.

"Biliyorsun," dedi Zena asansör en alt kata indiğinde iç çekerek, "bunun senin için zor bir hareket olduğunu biliyorum ve tüm bunlarda çok iyisin. Bunu senin için bozacak bir şey asla yapmam. Sen benim *arkadaşımsın*." Bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Sadece olan bitenle tek başına başa çıkman gerektiğini düşünmüyorum."

New York'a geldiğimden beri kendimi ne kadar yalnız hissettiğimi fark etmediğimden, onun sözleriyle boğazımda bir yumru oluşmaya başladı. "Tamam, ama belki burada olmaz."

"Anladım. Gidelim o zaman." Tekrar elimi tuttu ve beni yüksek binadan çıkarıp Central Park'a doğru götürdü. "Oturup konuşabileceğimiz bir yer biliyorum."

Yolda durduk ve bir yemek kamyonundan salata aldık. Onu endişeyle bir banka kadar takip ettim ve yanına oturdum. Hava serindi ama titrememe neden olacak kadar değil. Güzel ve berrak bir gündü ve Zena salatasını yerken ben sadece kendiminkine bakabiliyordum, hiç de aç değildim.

"Tamam," diye başladı Zena ağzı dolu dolu. "Bana Eli'ye neler olduğunu anlat."

"Ah... Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," diye inledim, omuzlarım çökmüştü. "Öncelikle, benden nefret ettiğini düşündüm - ve sonra bana asıldı..."

Zena çatalını bırakarak, "*Biliyordum*," diye haykırdı. "Senden çok hoşlandığını *biliyordum*! Başka hiç kimseye böyle davranmamıştı. Gözlerini sana diktiğini gördüğüm an anladım. Sanki şehvet elle tutulur gibiydi."

"Tamam, bu biraz abartılı oldu." Gözlerinde yıldızlı bir bakış belirince güldüm.

"Olamaz, bahse girerim sana aşıktır."

"Bence sen umutsuz bir romantiksin."

"Her neyse, belki." Omuz silkti. "Peki ofiste takılıyor muydunuz? Çünkü bu çok *ateşli*."

Parktaki banka yaslandım ve salatamı kenara koydum. "Sadece birkaç kez, ama..."

Gülümsemesi soldu. "Bu konuda pek mutlu görünmüyorsun."

"Sadece bunun sadece bir kaçamak olduğu ve 'tükeneceği' konusunda çok kararlı."

"Tanrım." Zena gözlerini devirdi. "Tam da tipik bir boktan erkek lafı. Fikrimi değiştirdim, belki de o kadar romantik değildir. Ugh."

"Evet, işte bu yüzden yeni bir iş bulmamın daha iyi olacağını düşünüyorum.

Er ya da geç."

Birkaç dakika sessiz kaldı, çatalı hâlâ siyah plastik kabın içinde duruyordu. "Sana bir şey sorabilir miyim?" Zena'nın sözleri ürkütücü bir ihtiyatla doluydu.

"Um... Sanırım öyle."

Tereddüt etti ve bir iç çekti. "Birbirimizi o kadar uzun zamandır tanımadığımızı biliyorum, ama biriyle bizim gibi yakınlaşmayalı çok uzun zaman oldu ve seni şu anda en yakın arkadaşlarımdan biri olarak görüyorum."

"Tamam..." Sertçe yutkundum, bununla nereye varmaya çalıştığını merak ediyordum.

Gözlerimin içine baktı. "Hamile misin?"

Vay anasını. Bu kadar belli mi?

"Um..." Sesim kesildi.

"Aman Tanrım..." Eli ağzına gitti. "O biliyor mu?"

Başımı salladım, gözlerimden yaşlar süzülüyordu. "Dürüst olmak gerekirse ona söyleyeceğimi sanmıyorum. Kardeşimle en iyi arkadaş ve bir ilişkiyle ilgilenmediği çok açık..."

Dudaklarını büzdü. "Ama adam zengin. Sana ve bebeğe bakmak için rahatlıkla para ödeyebilir; sence de en azından bunu ona söylemeye değmez mi?"

Omuz silktim. "Onun parasını ya da sempatisini istemiyorum. Ben sadece... yeni bir iş bulabilirsem ortadan kaybolabileceğimi

düşünüyordum."

Zena derin bir nefes aldı. "Bilmiyorum Olivia... Ayrılıp Los Angeles'a gitmek istemeni anlıyorum ama bunu ondan saklamayı bilmiyorum. Peki ya kardeşin? Eninde sonunda öğrenecek."

"Ona sadece babasının kim olduğunu bilmediğimi söyleyebilirim," diye düşündüm, ancak bunları yüksek sesle söyledikçe daha da iyi bir şekilde bir araya gelmiyordu.

Zena bana onaylamayan bir bakış attı. "Sen babasının kim olduğunu *bilmeyecek* türden bir kız değilsin. Seni o kadar uzun zamandır tanımıyorum bile ve bunu biliyorum. Owen'ın da bunu bileceğinden eminim."

"Tamam, belki sonunda ona söylerim?"

"Bir sürü sır."

Başımı salladım, bu kelime içimde kötü bir his uyandırdı. "Başka ne yapacağımı bilmiyorum. Başlangıçta ona gerçekten söyleyeceğimi düşünmüştüm ama sonra... onun nasıl biri olduğunu ve bizim sadece sisteminden atması gereken cinsel bir kaçamak olduğumuz konusunda ne kadar kararlı olduğunu gördüm."

"Ama *sen* onu nasıl görüyorsun?" Zena nihayet yemeğinden bir ısırık daha alarak karşı çıktı. "Çünkü dürüst olmak gerekirse, eğer kalbini kıracaksa kendini bir kaçamağın içine sokmamalısın ve eğer sana bir şey yaptırmak için ofisteki gücünü kullanıyorsa, gidip onun taşaklarını kendim tekmeleyeceğim."

Kendimi mizahtan yoksun hissetsem de biraz güldüm. "Bana hiçbir şey için baskı yapmadı. Sadece yapamam... Ona hayır diyemem."

"Tanrım, çok kötü durumdasın, değil mi?" Zena bana sempatik bir bakış atarak başını salladı. "Onun yüzünden kalbinin kırıldığını görmek istemiyorum. Belki sana birini ayarlamaya çalışabilirim? Erkekler her zaman hamile kadınlara aşık olur."

Yüzüm rahatsızlıkla buruştu. "Hiç sanmıyorum. Bu çok tuhaf görünüyor.

Sadece bir ilişkiyi maskelemek için bir ilişkiye atlamak istemiyorum.

duygularım."

"Demek duyguların var. Başka bir iş aramana yardım edeceğim. Birkaç bağlantım var-"

Telefonum çalmaya başladı, onun sözünü kesti ve ben de cebime girip telefonumu çıkardım. Ekrana bir göz attım.

Harlee.

"Hey, kızım." Zena'ya *Harlee* diye seslendim, o da başını sallayarak karşılık verdi.

"Hey!" Harlee'nin sesi telefonun diğer ucunda parlak ve pozitifti. "Bugün uğramayı planladığımı biliyorum ama gelemeyeceğim. Ayrıca, son kesimin muhtemelen yapılamayacağını söylediğinizi de biliyorum - sorun değil. Size güveniyorum çocuklar."

"Senin için sorun olmamasına sevindim," dedim, neşeli görünmek için kendimi zorlamaya çalışarak. Zena'yla yaptığım konuşma bana büyük bir gerçeklik dozu vermişti ve bebeği nasıl sır olarak saklayacağımdan emin değildim. "Evet, her şey yolunda. *Ayrıca*"-heyecanlı bir ses tonuyla kelimeyi uzattı-"Ben *sana* söylemem gereken bir şey var."

"Öyle mi?" Kaşlarımı kaldırdım, Zena'nın yüzü merakla büyüdü.

"Evet!" Harlee'nin sesi ışıldıyor gibiydi. "Yakın arkadaşlarımdan biri olan Jenna Monroe ile konuşuyordum ve bana ekibinin ek bir yazara ihtiyacı olduğundan bahsediyordu. Ona tamamen senden bahsettim ve bu videoyu benim için kesinlikle *harika* hale getirdiğin tüm yolları anlattım. Aslında senin kim olduğunu ve orada neler olduğunu biliyordu. Her şeye tamamen sempati duydu ve gerçekten anlayışlı davrandı. Ekibine katılmanı istiyor."

"*Gerçekten* mi?!" Jenna Monroe'nun Hollywood'un en iyi yönetmen ve yapımcılarından biri olduğunu zaten bildiğim için haykırdım. "Bu inanılmaz olurdu."

"Evet, yani benim projemi bitirip onun için çalışacağını mı umuyordu?"
"Aman Tanrım, evet! Çok teşekkür ederim!"
Sorun çözüldü.

ELI

I Ofisin yakınındaki kafede durdum, biraz zaman öldürmeye çalışıyordum. Olivia'yla en son takılmamızın üzerinden neredeyse bir hafta geçmişti ve onu tekrar yanımda hissetmek için umutsuz bir ihtiyaç duyuyordum ama fazla umutlanmamıştım. Bir kaçamak için anlaştıktan sonra aramızdaki şeylerin patlayacağını düşünmüştüm ama hayır...

Ne zaman ona yaklaşsam, Zena *tam karşımdaydı*.

Hayatımda gördüğüm en büyük engeldi.

"Eli?" dedi arkamdan bir ses. "Sen misin?"

Kadın olduğunu bilmek dışında sesi tam olarak tanıyamadığım için irkildim. Göreceğim yüzü sadece hayal edebiliyordum. Arkamı döndüm, gözlerim düğme burunlu, ince yapılı, minyon bir esmerin üzerindeydi.

Alicia.

"Hey, nasılsın?" Eski kız arkadaşıma -tabii ona öyle denebilirse- boğuk bir sesle seslendim. En fazla üç aydır bir dargın bir barışıktık. O bir şeyler hissetmişti ama ben hiç hissetmemiştim.

"Ben gerçekten iyiyim." Bana kesinlikle hiçbir şey hissettirmeyen parlak bir gülümseme attı. Sol elini kaldırarak bir yüzük gösterdi. "Brian birkaç ay önce evlenme teklif etti."

"Ah evet, bu harika. Tebrikler," dedim başımı sallayarak ve sıranın biraz daha hızlı ilerlemesini diledim. Brian, birlikte olduğumuz süre boyunca onun en yakın erkek arkadaşlarından biri olmuştu. Onun için deli olduğunu her zaman biliyordum ama dürüst olmak gerekirse bu beni hiç rahatsız etmemişti, biraz bile...

Ve sanırım bu iyi adamın kazandığı bir durumdu. Onun

adına mutlu oldum.

"Evet, teşekkür e d e r i m ." Yüzüme bakarak gülümsemeye devam etti. "Senin için işler nasıl gidiyor?"

"İyi, sanırım," diye mırıldandım, birkaç adım öne çıkarak.

Kaşları çatıldı. "Sadece iyi mi? *Hiç* b ö y l e konuştuğunu duymamıştım. Sen her zaman 'her şey yolunda' adamısın."

Onunla aynı fikirde olduğuma şaşırarak kıkırdadım. "Evet, yani her şey yolunda sanırım. Sadece işle ilgili bir sürü sorunum var."

"Ve bok?"

Tanrım, kadınlar neden bu kadar meraklı?

"Evet," diye homurdandım, derin bir nefes alarak.

"O... o bir *kız* mı?" Sesindeki hayranlık rahatsız ediciydi. Ona

yan gözle baktım, biraz fazla tereddüt ettim.

"Aman Tanrım, öyle!"

Çenem gerildi ve o anda çıkıp gitmeyi düşündüm. "Ben öyle bir şey demedim."

"Hayır, yüzün yaptı ve hayatında hiçbir kadının seni bu kadar huysuzlaştırdığını sanmıyorum. Bu sefer gerçek olmalı. Brian benden bahsederken hep böyle bakardı."

"Hayır," dedim, ama giderek daha fazla emin olamıyordum. Eğer Olivia'nın etrafında herhangi bir *Brian* olsaydı, muhtemelen kendimi kaybederdim. Brian'ın Alicia'nın etrafında dolaştığı gibi bir adamın onun etrafında dolaştığını hayal bile edemezdim.

Koyu kahverengi gözleri kocaman açılmıştı. "Eli Whiss'in *kız sorunları* var. Buna inanamıyorum," diye söylenmeye devam etti. "Mesela, kim o? Yüksek profilli bir süperstar mı? Bir model mi? Kraliyet ailesinden mi? Seni bu kadar zorladığına göre böyle bir şey olmalı."

Başımı salladım. "O sadece... *normal.*"

Öyle olmadığı gerçeği dışında. Şimdiye kadar tanıdığım en egzotik, kafa karıştırıcı, zeki ve güzel kadındı ve şimdi daha fazla bir şeyler olduğundan emin olmaya başlamıştım. Bundan hoşlanmamıştım.

Alicia başını sallıyordu, gülümsemesi hâlâ yüzüne yapışmıştı. "Bu *çok* büyük bir şey. Biliyorsun, görüştüğümüz zamanlarda yaptığım hiçbir şeyi umursamıyordun ve ben de uzun süre kendime senin böyle biri olduğunu söylemeye çalıştım ama şimdi seni bir kadın yüzünden bu kadar sinirli görünce bunun doğru olmadığını anladım. Gerçekten öyle olduğunu düşündüğümden değil. Sadece senin gibi bir adamla çıkma şansını geri çeviremezdim."

"Demek istediğini anladım." Ondan uzaklaşıp kasaya doğru baktım, yedi kadar kadından oluşan bir grubun istediklerini sipariş etmelerinin sonsuza kadar sürmesini izliyordum.

Turistler.

"Ama ya sen?" Öne doğru eğildi ve dikkatimi çekti. "Çünkü davranış şeklin bana inkâr ettiğini düşündürüyor. Beni bunca zaman uzakta tuttuğunu biliyorum ama playboy olduğunu bilmek zor değil.

yollar. Hepimizi tek kullanımlık olarak gördün, 'dikkat dağıtıcı' olduğumuz için hiçbir zaman ciddi bir şey istemedin."

"Bu beni bir pislik gibi gösteriyor."

"Şey, eğer ayakkabı uyuyorsa," diye karşılık verdi, bana bir bakış atarak. "Ama gerçekten, senin doğru kızla tanıştığını düşünmüyorum. Bir erkek doğru kızla karşılaştığında *her* şeyi yapar."

Olivia doğru kişi değil.

Başımı salladım, onu başından savmaya çalıştım ama sözlerinde beni tetikleyen bir şey vardı. "Ne varsaymaya çalıştığını bilmiyorum ama neden bahsettiğin hakkında *hiçbir* fikrin yok."

"Doğru, yani bu kız seni geceleri uyutmuyor mu? Seni çıldırtmıyor ve tüm düşüncelerini tüketmiyor mu? Yaptığı her şeyi didiklemiyor musun? Bahse girerim her ne oluyorsa bir kaçamak olarak etiketlemeye çalışıyorsun ve bunun geçip gideceğini düşünüyorsun."

Kahretsin.

"Bunların hiçbiri onun doğru kişi olduğu anlamına gelmiyor ve böyle bir teorinin var olup olmadığını kim bilebilir ki? Kadınların sadece *dikkat dağıtıcı* olduğu defalarca kanıtlandı."

"Bunu sadece baban sana ve kardeşlerine söylediği için söylüyorsun. *İşte* bu yüzden buna inanıyorsunuz."

"Etrafımda tam olarak bir annem yoktu." Sesimdeki kızgınlığı gizleyemiyordum. Annem ben daha çocukken bizi terk etmiş, Roma'da tanıştığı bir adamla her şeye yeniden başlamak için kaçmıştı.

Ve daha da kötüsü, adam *beş parasızdı,* tek kuruşu yoktu.

"Annen sana ulaşmaya çalıştı..." Alicia'nın sesi ihtiyat doluydu ve bunu bir noktada tartıştığımızı biliyordum. O bir terapistti ve beni bir meydan okuma gibi kabul etmişti.

"Evet, her neyse..." Daha ileri gitmeden onu durdurdum. "Seni görmek güzeldi Alicia. Her şeyin senin için yolunda gitmesine sevindim. Bilgin olsun diye söylüyorum, Brian'ın seni kazanmasına sevindim. O kadar çok çaba sarf etti ki neredeyse üzücü olacaktı."

Gözlerini devirerek güldü. "Ve bu seni *bir kez bile* kıskandırmadı."

Başımı ona doğru çevirdim. "Hayır, neden olsun ki?"

"Kız arkadaşını kıskanıyor musun?"

Julio'yu düşündüğümde ağzım kurudu. "Hayır," diye yalan söyledim, baristanın bana el salladığını görünce. "Sonra görüşürüz."

Umarım olmaz.

Kadın Olivia hakkında başımı döndürmüştü. Aramızda başka bir şey mi vardı? Yani, evet, *bir şeyler* olduğunu biliyordum- ama onu... o *kişi* olarak etiketlemeye çalışmak?

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Sizin için ne getirebilirim, Bay Whiss? Her zamankinden mi?" Neredeyse her zaman siparişimi alan genç barista Samuel bana gülümsedi.

"Evet, bu iyi. Hızlı da olsun. Geç kalıyorum."

"Elbette." Başını salladı, zili çaldı ve kartımı aldı. "Senin için her şeyi yaparım."

Kenara çekildim ve Alicia'nın siparişini vermesini dikkatle izledim. İyi bir kadındı, ama onunla neden asla birlikte olamayacağımızı anlamam uzun sürmedi.

"Bay Whiss," diye seslendi çalışanlardan biri, lattemi uzatırken.

Hemen elinden aldım. "Teşekkürler. İyi günler." Topuklarımın üzerinde döndüm ve neredeyse koşarak oradan uzaklaşacaktım. Alicia'ya beni herhangi bir konuda sorgulamaya devam etme şansı vermek bile istemiyordum. Zaten dünyamı yanlış yönde sarsmıştı.

Olivia'ya gerçekten aşık olmayacağım.

Yoksa çoktan yapmış mıydım? Bu düşünce göğsümün biraz sıkışmasına neden oldu. İhtiyacım olan son şey beni *evliliğe* götürecek ciddi bir ilişkiydi.

Ya da

daha

kötüsü.

Çocuklar.

Bu düşünce beni ürpertti. Çocuk istemediğimden değil, sadece annemin hiçbir uyarıda bulunmadan bizi terk edişini hatırladığım için. Yani, elbette, bana tüm nedenlerini ve babamın onu nasıl hiç dinlemediğini anlatmaya çalıştı.

Ama dostum, kız gittiğinde yıkılmıştı.

Omuzlarına yerleşen acı ve kızgınlık, aşkın lanet bir israftan başka bir şey olduğu fikrine sapmamı engellemek için fazlasıyla yeterliydi. Daha sonra kadınların sadece dikkat dağıtıcı ve tökezletici engeller olduğunu söylemişti.

Ben de kabul ettim.

Kabul ettiğimi *sanıyordum*, değil mi?

Sikeyim.

Beynim bir yolculuktaydı ve tek bir ilaç bile almamıştım. Binanın döner kapısını ittim, lattem elimde sıcacıktı. Tek bir yudum bile almamıştım ve bu beni dilimi yakmaktan kurtarmış olsa da, yerleşmekle tehdit eden lanet olası *panik* dışında herhangi bir hissi memnuniyetle karşılardım.

"Günaydın Bay Whiss," diye seslendi güvenlik görevlisi.

"Evet, sen de." Yüzündeki meraklı ifadeyi görmezden gelerek ona el salladım.

Bir huysuza dönüştüğümü fark ederek asansör düğmesine bastım...

Tıpkı babam gibi.

Kapılar kapanıp beni yalnız bıraktığında silkindim. Düğmeye bastıktan sonra saatime baktım. Artık geç kalmıştım, bunun bir önemi yoktu. Bunun dışında daha önce işe hiç geç kalmamıştım. Olivia'yı görmekle ilgili her şeyi *çok* zorlaştıran bir şey vardı.

Kelimenin tam anlamıyla.

Onun için hüzünleniyordum ve *hiç* böyle şeyler yapmazdım. Dışarıda çok fazla seçenek vardı. Bir kız fikrini değiştirir diye endişelenmeme hiç gerek yoktu.

Hiç yapmadılar ki.

Ben her zaman kalp kıran oldum, herkesin iyiliği için kadınları uzak tuttum. Olivia ile aynı şeyi yapmak benim için neden bu kadar zordu bilmiyorum. *Bu kadar* zor olmamalıydı.

"Selam patron," diye seslendi Mason ben ofise girerken. "Geç kaldın."

"Evet, bana zaten bilmediğim bir şey söyle," diye tersledim.

Yüzü şaşkınlıkla doldu. "İyi misin dostum?"

"Evet," diye homurdandım, birkaç adım öne çıkarak. "Kahve dükkânı kuyruğu çok uzundu."

"Bu en kötüsü. Yine de bir uyarı, Harlee konferans odasında bir toplantıda."

Kalbim durdu ve arkamı döndüm. "Ne oldu? Kimse bana bu sabah onunla bir toplantı olduğunu söylemedi."

Ağzı birkaç santim açık kaldı. "Um...Olivia kontrol altında gibi görünüyordu."

Göğsüm sinirden yanıyordu. *Tabii ki* benden habersiz lanet olası bir buluşma planlayan Olivia'ydı. Dişlerimi o kadar sıktım ki çenemin yan tarafına bıçak gibi bir ağrı saplandı. Nefesimi tutmaya çalıştım.

Ana ofisten hışımla geçip konferans salonuna doğru ilerlerken sabit duruyordum.

"Hey, Eli." Zena gözlerini kocaman açarak sandalyesinden hızla kalktı. "Neredeyse bitti-"

"Benim haberim olmadan kimse en büyük müşterimizle görüşemez," diye kestim sözünü, sesim keskindi. Öfkenin damarlarımda neden bu kadar güçlü bir şekilde dolaştığına dair hiçbir fikrim yoktu, ama çok güçlüydü.

"O değil-"

"Bunu duymak istemiyorum, Zena." Bir elimi kaldırdım. "İş arkadaşı falan olduğunuzu anlıyorum ama bu *benim* sorunum ve bununla ben ilgileneceğim. Kurallarımız var."

Onu orada öylece bıraktığımda Zena dehşete düşmüş görünüyordu, tüm ofis bana bakıyordu.

Siktir et. Bu benim *işim.*

OLIVIA

"O Tamam, Jenna'nın ihtiyacı olan her şey bu kadar olmalı." Harlee gülümsedi, bacak bacak üstüne atmış, Converse tenis ayakkabılarıyla oturuyordu.

lüks konferans salonunda garip bir şekilde yersizdi. "Gerçekten çok heyecanlıyım-"

Konferans odasının kapısı büyük bir *gürültüyle* duvara çarparak açıldı. Kafamı çevirdim ve Eli'nin içeri daldığını görünce irkildim, mavi gözleri... *öfkeyle* doluydu.

Olamaz. Ne yaptım ben?

"Bay Whiss?" Harlee kaşlarını çattı. "Bir sorun mu var?"

Besbelli.

Oturduğum sandalyenin kollarına yaslandım. "Eli-"

"Benden habersiz toplantı yaparak ne halt ediyorsun? Bu ofis politikasına *aykırı*." Gözleri benimkilere dikilmişken öfkeden kuduruyordu.

"Ben... Ben düşünmedim-"

"Hayır," diye sözümü kesti. "*Hiç* düşünmedin Olivia. Owen'ın küçük kız kardeşi olduğun için buraya gelip canın ne isterse yapabileceğini mi sanıyorsun? Çünkü bu işler *böyle* yürümüyor. Buraya gelip burayı sen yönetiyormuşsun gibi davranamazsın. Burayı *ben yönetiyorum*."

Ağzım bir karış açık kaldı, şaşkınlıktan ziyade sinirli görünen Harlee'ye bakarken yanaklarıma bir sıcaklık yayıldı. "Özür dilerim. Bunu ofisinizde konuşabilir miyiz?" *Çok* utanmıştım ve bunun potansiyel yeni işime ne yapabileceğini ancak hayal edebiliyordum.

"Hayır, bunu hemen şimdi burada konuşacağız."

"Eli..." Sesim kesildi, sanki geleceğe dair tüm planım boşa gidiyormuş gibi hissediyordum. "Bu konuyu müşterimiz olmadan konuşmayı gerçekten çok isterim.

"*Benim* müşterim," diye tersledi. "Burası *benim* şirketim."

Harlee'nin kaşları havaya kalktı. "Bay Whiss," diye araya girdi, sesi giderek keskinleşiyordu. "Olivia ile kişisel bir konu hakkında konuşmak için buradaydım, iş için değil. Bu arkadaştan arkadaşa bir görüşmeydi. Şu andan itibaren onunla iş saatleri dışında konuşacağımdan emin olabilirsiniz. Müdürüm iş toplantılarında her zaman hazır bulunur."

Eli'nin yüzü aniden *düşerken* nefesimi tuttum.

Harlee boğazını temizleyerek masadan kalktı. "Her neyse, Olivia," diye bana hitap etti ve Jenna'dan aldığı beyin fırtınası yığınını bana uzatarak, "Ben önden gidip geleceğim. Siz ikinizin konuşmanız gereken bazı şeyler var gibi görünüyor. Jenna'ya tüm bunları sana ilettiğimi söyleyeceğim, sonra görüşürüz."

O yanımdan geçerken başımı salladım ve omzumu hafifçe sıktı. "Teşekkür ederim." Eli'ye dönüp başını sallamadan önce bana "İyi şanslar," dedi. "Mr.
Whiss."

"Harlee," diye boğuldu, sesi her zamankinden daha yenik çıkıyordu. Başka bir durumda onun için üzülebilirdim ama az önce bana nasıl patladığından sonra...

Evet, hayır.

Hiç sempati yok.

Ona döndüğümde kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu, kapı tıkırdayarak kapandı. "Eee?"

"Ofisime, *hemen.*"

Derin bir nefes aldım, acaba bugün sonunda kovulduğum gün mü olacaktı? Konferans odasından çıkarken onu takip ettim ve kağıtları saklaması için Zena'ya vermek üzere durakladım. Bana sempatik bir bakış attı ve ben de omuz silkip göz devirerek ana ofisten Eli'nin özel kanadına doğru ilerledim.

"Günaydın," dedi Brittany ona parlak bir sesle.

Adam ona yanıt vermedi.

Ofisinin kapısı açıldığında bana ters ters baktı ve ben de onu takip ettim. Kapıyı arkamızdan kapatırken bacaklarım güçsüzleşti ve ağzım kurudu. Tekrar bir araya geldiğimizden beri ilk kez onunla yalnızdım...

Ama bu sefer sevişeceğimizden şüpheliydim.

"Bu toplantı ne içindi?" Eli, sesi alçak ve korkutucu bir şekilde talep etti.

"Ne fark eder ki?" Ben de ona karşılık verdim, eğer kovulacaksam bir patlamayla gitmenin daha iyi olacağını düşündüm.

"Çünkü *benim* ofisimde, *benim* zamanımda gerçekleşti." O kadar öfkeliydi ki yüzü kıpkırmızıydı ve koyu kirli sakalının altındaki çenesi gergindi.

Ona başımı salladım. "İki medeni yetişkin gibi konuşabilmemiz için sakinleşebilir misin? Kızgın olmanı anlıyorum ama bu masumcaydı."

"Öyle mi? Masum mu? Harlee'nin sana verdiği bokun üzerinde Jenna Monroe'nun adını gördüm. Ne halt ediyorsun sen?"

Bu keskin ses tonu karşısında irkildim. "Ben sadece... Ben... Ben..." Gözlerim Eli'ninkilerle buluştuğunda kelimeleri çıkaramadım. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu ve vücudum beklenmedik bir şekilde tepki veriyordu.

Neden şu an tahrik oldum ki?

Bu düşünceyi bir kenara itip Eli'a odaklanmaya çalıştım. Hâlâ bana ters ters bakıyordu ama yüzünde başka bir şeyin oluştuğuna dair bir ipucu yakalamıştım.

O da gerginliği hissediyor.

Dilim içgüdüsel olarak alt dudağımda gezindi ve gözlerinin ağzıma kaydığını fark ettim. Geçen hafta olanları tekrar yaşamak için yanıp tutuşan amım kasılırken göğsüm daraldı.

"Jenna Monroe'ya ait belgeler neden sizde?" Eli'ın sesi boğuk olsa da daha sakin çıkmıştı.

"I..." İçimi çektim. Gerçeğin etrafında dolanmanın bir anlamı yoktu. "Harlee'nin projesini bitirdikten sonra ayrılıyorum. Los Angeles'a geri dönüyorum."

Sessizdi, yüzünde bir şeyler değişiyordu - ne olduğunu anlayamadığım bir şey. "Yani... gidiyorsun."

Başımı salladım, ağırlığımı rahatsız edici bir şekilde kaydırdım. "Öyleyim. Sadece en iyisinin bu olduğunu düşünüyorum."

Benden uzaklaşıp ofisin penceresinden dışarı baktı. "Bunun geçen hafta olanlarla bir ilgisi var mı?"

Bana dönüp baktığında göğsüm biraz daraldı. "Hayır, pek sayılmaz." Bu çoğunlukla doğruydu, çünkü bebek sahibi olmak en büyük nedendi. "Ama birlikte o kadar iyi çalıştığımızı sanmıyorum..."

Eli başını salladı ama yüzünde aynı fikirde olduğu izlenimi yoktu.

"Tamam o zaman." "Tamam," dedim sessizce ve kapıya doğru uzandım.

"Henüz gitme." Sesi gergindi ve ona dönüp baktığımda takım elbise pantolonunun önündeki şişkinliği gördüm.

Hay sikeyim.

Vücudum daha derin bir tepki verdi, gözleri vücudumda gezinirken nefesim kesildi. Dar kalem eteğimi tercih etmiştim. Daha fazla düşünmeden kapının kilidini açtım.

Hafif bir inilti çıkardı, eli kendini ayarlamak için aşağı uzandı. "Gel lan buraya."

Dudağımı ısırdım ve dediğini yaptım, ancak attığım her adımda dizlerimin bağı çözülüyor, iç çamaşırım daha da ıslanıyordu. Eli beni karşıladı, elleri doğrudan eteğimin kenarına gitti. Eteğimi çekiştirerek yukarı kaldırdı ve dantelli tangamın amımı zorlukla örttüğü alt yarımı çıplak bıraktı.

"Bahse girerim benim için çoktan sırılsıklam olmuşsundur, değil mi?" diye homurdandı ve beni döndürüp geçen seferki gibi masanın üzerine yatırdı.

"Çok ıslak," diye soludum, kıç yanağıma şaplak atıp acıtmaya devam ederken.

İç çamaşırlarımı bacaklarımdan aşağı sıyırdı, ofisindeki serin hava beni ürpertti. "Topuklular üzerinde kalsın."

Yutkundum ve beş santimlik sivri topuklara takılmaması için külotumdan dikkatlice çıktım. Külotumu çıkarır çıkarmaz, dizini kullanarak bacaklarımı ayırmak için bana sürtündüğünü hissettim...

Ve sonra gitmişti.

Ancak ben daha başımı çevirip bakamadan sıcak nefesi amımı gıdıkladı. Ardından dili kıçımdan klitorisime doğru ilerledi ve yüzünü arkamdan içime gömdü.

"*Siktir*," diye inledim, tırnaklarımı masaya geçirdim. Bacaklarım titriyor, tahrik vücudumu yakıp kavuruyordu.

"Yüzüme sür Olivia," diye talimat verdi, kıç yanaklarımı o kadar sert sıkıyordu ki canımı yakıyordu. Altımdaki Eli'ye sürtünmeye başladığımda acı beni daha da tahrik etti. Ona karşı zıpladım, yüzünde ve dilinde kendimi tatmin ettim. Her birkaç geçişte bir klitorisimi emmek için duruyordu ve tekrar öğütmeden önce neredeyse kaybediyordum.

"Bana ne kadar iyi hissettirdiğini söyle," diye devam etti, kıçımı tekrar tokatlayarak.

"Çok iyi hissettiriyor," diye soludum, sularımı yüzünün her yerinde hayal ettim. Bacaklarımın arasına ne kadar derine gömüldüğüne bakarak onun da örtülü olduğunu biliyordum. Dili içime kaydı ve nefesim kesildi, kalçalarım başını aralarına sıkıştırmak istedi. "Tanrım, çok iyi hissettiriyor," diye tekrarladım, tam da vücudum zirve yapmakla tehdit ederken...

Ama sonra durdu.

Keskin bir nefes verdim. Omzumun üzerinden baktığımda ayağa kalkmış, ağzını sildiğini gördüm.

"Arkanı dön."

Dediğini yaptım, dilini tekrar orada hissetmek için amım ağrıyordu. Eli eğildi ve sütyenimin düğmelerini açmadan önce gömleğimi başımın üzerinden yırttı. Göğüslerim serbest kaldı ve pantolonunun düğmelerini açarken onları açgözlülükle içine aldı.

Prezervatif almak için cebine uzanmasını izlerken, ellerimi merkezime doğru gezdirip klitorisimi bulmadan edemedim. Sırılsıklam ve hazırdım ve kalın sikini dışarı çıkardığında kendimi ovuşturdum.

"Bunu yaptığında çok sıcak oluyor," diye inledi prezervatifi kendi üzerine gererek. "Kendine dokunmaya devam et."

Beni kaldırıp masasının üzerine kaydırarak yüz yüze bıraktığında başımı salladım. Tekrar orgazma yaklaşırken sırtım kamburlaştı ve Eli beni yakından izledi,

Aletini giriş yerimle hizaladı. Burnu benimkine değdi ve kendini içime itmeden hemen önce beni hafifçe öptü.

Aman Tanrım.

Sert sikinin içimi doldurma hissi beni uçurumun kenarına gönderdi ve haykırdım, amımın onun üzerinde titreştiği hissini sürdüm.

Eli kıpırdamadan dururken enseme doğru inleyerek, "Lanet olsun, benim için çok iyi boşalıyorsun," dedi. Nabız atışları azaldıkça, itmeye başladı, kendini tamamen çıkardı ve sonra beni tekrar doldurdu. İçime her girişinde nefesimi tutuyordum, vücudu benimkine karşı gümbürdüyordu.

Eli tenimi ağzına aldı, boynumdan aşağı doğru inerken ısırdı ve yaladı. Meme ucumu ağzına alana kadar durmadı. Dili areolam boyunca ilerledi ve diğer göğsümü avuçlarken ürperdim. Her sıkışı ve itişiyle uyarılmışlığımı geri getirdi ve tırnaklarım omuzlarına batarken yıldızları gördüm.

"Benim için yine boşalacaksın," diye homurdandı, sesinden memnuniyet damlıyordu. Yüzüm, o bana doğru bastırdıkça ısınıyor, aleti içimde tam doğru noktaya çarpıyordu. Kalçalarım ona karşı hareket etmeye başladı ve gözlerimi kapattım, tırnaklarım daha da sertleşti.

O hızlandıkça ben inledim. Tek odaklanabildiğim şey o ve içimdeki kalın sikinin hissiydi. İkinci zirveme ulaştığımda kolonyası sarhoş ediciydi, orgazm vücudumu yıkıyordu. Ona tutunmuş, nefesinin derinleşip ağırlaşmasını dinliyordum.

"*Kahretsin Olivia,*" diye inledi göğsüme doğru*,* beni serbest bırakmasıyla doldururken belimin etrafındaki tutuşu sıkılaştı. Daha fazla bir şey söyleyemeden Brittany'nin sesi odayı doldurdu.

"Bay Whiss, Julio Bradford sizi görmeye geldi."

Eli vücudumun yanından telefona uzanırken bana yaslanmıştı. Ona cevap vermek için düğmeye bastı.

"Bana beş dakika verin, sonra onu içeri gönderebilirsiniz." Sesi son derece sakin ve derli topluydu ve kimse ofisinde ayaküstü seviştiğimizi tahmin bile edemezdi.

"İşimin başına dönmeliyim," diye mırıldandım, masadan kalkıp yanından geçerken.

"Evet, sanırım bu iyi bir fikir." Eli prezervatifi çıkardı ve çöpe attı.

Giysilerimi düzeltirken ve kendimi toparlamaya çalışırken başımı salladım. Nedense orada oyalanıp Eli'nin toparlanmasını izlerken, yakında gideceğim gerçeğiyle ilgili *bir şeyler* söylemesini bekliyordum...

Ama yapmadı.

"Ne?" Kaşları çatıldı.

Başımı salladım. "Yok bir şey, özür dilerim." Saçlarımı kulağımın arkasına ittim ve kapının koluna uzanıp çekiştirerek açtım.

Şaşırtıcı bir şekilde Julio diğer taraftaydı. "Hey, Olivia." Beni gülümseyerek karşıladı.

Eli'a beş dakika vermek buraya kadarmış.

"Seni tekrar görmek güzel," dedim ona, yanından geçip ana ofise doğru ilerlerken.

Kolumu kavradı. "Bir ara bir şeyler içmeliyiz."

Julio'nun elinin bileğimde olduğu yere, yüzüne ve sonra da ikimize odaklanmış olan Eli'ye baktım. "Gelecek projeni konuşmak için bir şeyler içmek ister misin?" Elimi bıraktığında rahatlamış bir şekilde boğuk bir sesle söyledim.

"Belki daha fazla bir şey?"

Dikkatle başımı salladım, nefesim biraz kesik kesik çıkıyordu. "Şu anda gerçekten böyle bir şey aramıyorum." Tekrar Eli'ye baktım ve bir an için yüzünde rahatlamaya benzer bir şey gördüğümü sandım.

Neredeyse gülümseyecektim.

"İyi günler, Julio." Arkamı döndüm ve masama geri döndüm. Eli benden hoşlandığını kabul etmeyebilirdi, hatta gitmemi umursadığını bile söyleyemezdi ama en azından başka birinin ilgisini çektiği için biraz kıskandığını biliyordum.

Bu da bir şeydir.

Elim hâlâ görünmeyen karnıma kaydı.

Ama ona senden bahsedecek kadar değil.

ELI

"A kişisel bir gün mü?" Olivia'dan gelen e-postayı okurken kelimeleri yüksek sesle söyledim. "Ne zamandan beri özel gün kullanıyor?" Elimi salladım.

bilgisayarın başında, tüm bunların ne olduğunu merak ediyordu - yeni işiyle bir ilgisi var mıydı? Kendini iyi hissediyor muydu? Yaşadığımız seksi unutmuş ve benden kaçmak mı istiyordu?

Kahretsin, buna bir son vermeliyim.

Ama yapamadım. Kötü olmuştu ama kafede Alicia'ya rastladığımdan ve Olivia'nın gerçekten *gittiğini* öğrendiğimden beri kendimi bir mengeneye sıkışmış gibi hissediyordum ve bu durum içimdeki yaşamı sıkıştırıyordu. Ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Masanın üzerindeki cep telefonumun zili beni hazırlıksız yakaladı ve babamın yüzünün ekranda parladığını gördüğümde keskin bir nefes aldım.

Kahretsin.

Onunla konuşmak için yanlış bir kafa yapısındaydım. Yine de telefonu elime aldım ve cevap vermek için çubuğu kaydırdım. "N'aber, babalık?"

"Bana neden öyle dediğini bilmiyorum," dedi yüzünü buruşturarak. "Beni yaşlı gösteriyor."

"Şey, eğer ayakkabı uyuyorsa..."

"Evet ve öyle değil, bu kadar yeter. Hala asılabilirim."

"Tanrım," diye inleyerek elimi yüzümde gezdirdim. "Her neyse, senin neyin var? Hafta içi iş saatlerinde beni hiç aramıyorsun."

"Ah, evet, sanırım cazibemi biraz değiştirdiğimi söyleyebilirsiniz."

"Dostum, bu garip göndermeleri bırakmalısın." Kıkırdadım, bir kalem aldım ve parmaklarımın arasında döndürdüm. "Bu çok fazla."

"Hayır." Güldü, *gerçekten* güldü. Onu uzun *zamandır* böyle duymadığım için neredeyse yerimde duramıyordum.

"İyi misin?"

"Elbette," diye yanıtladı beni, kahkahası azalıyordu. "Paul'ü ziyarete geldim ve işler gerçekten iyi gidiyor. Hızlı tempolu hayatıma güzel bir ara oldu."

"Doğru..." En iyi arkadaşından bahsedince sesim kesildi. Adam küçük bir sahil kasabasında yaşıyordu ama hangi kasaba, hatta hangi eyalet olduğunu hatırlayamıyordum. "Yolculuğunun iyi geçmesine sevindim."

"Evet, belki buraya kök salmayı düşünüyorum." Nefesim kesildi. "Ne? Bunu neden yapasın ki?"

"Bilmiyorum, yavaşla. Bazen çiçekleri koklamak için durmanın yanlış bir tarafı yok. Burada insanların harika olduğundan bahsetmiyorum bile." Konuşurken ses tonundaki dalgalanmalardan dolayı *insanlar* mı yoksa tek bir *kişi* mi olduğunu merak ettim...

Bir kadın gibi.

"Hmm, bu ilginç bir genel ifade baba."

"Evet, her neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Senin hayatın nasıl? Şirket nasıl gidiyor? Görünüşe göre tüm kardeşlerin arasında bir tek seni bulup kontrol edemiyorum."

"Bilmiyorum, belki de yetişecek bir şey olmadığı içindir..." Gözlerim bilgisayar ekranına kayarken sesim kesildi, Olivia'nın e-postası hâlâ açıktı.

Onun ilgileneceği bir şey değil zaten.

"Peki, Owen nasıl?"

"O iyi." Sesimi eşit ve kayıtsız tuttum.

"Kız kardeşi artık senin için çalışmıyor mu? Nasıl gidiyor? O da onun kadar titiz ve OKB'li mi?"

"Uh..." Beynim aniden çalışmayı bıraktı.

"Bu kulağa hiç hoş gelmiyor."

"Bilmiyorum."

"Bu sabah bunu çok söyledin." Babamın sesi her geçen saniye daha da eğlenmiş gibi çıkmaya başlamıştı.

"Tamam, evet, sadece meşgulüm." "Doğru ya," diye kıkırdadı babam.

Sikerim böyle işi.

"Gitmeliyim," dedim hızlıca, e-postadan çıktım ve saati fark ettiğimde ayağa kalktım. "Harlee Mendez ve menajeri Chris ile bir toplantım var."

"Harika, tebrikler. Git öldür onu."

Durakladım. *Onun nesi var böyle?* Babamın yeni tavrını didikleyecek vaktim olmadığı için konuyu geçiştirdim. "Seni sonra ararım."

"Hayır, yapmayacaksın. Seni seviyorum, oğlum."

"Seni seviyorum, hoşça kal." Telefonu kulağımdan çekerken ekrana bakarak kapattım. Bu, her zaman huysuz olan babamla yaptığım en tuhaf konuşmaydı ve bunun sevinilecek mi yoksa endişelenilecek bir şey mi olduğundan emin değildim.

Bunu düşünecek zamanım yok.

Toplantı için eşyalarımı topladım ve ofisimin kapısını açtım, Brittany'nin kapıyı çalmak üzereymiş gibi yumruğunu havaya kaldırmış bir şekilde orada durduğunu görünce şaşırdım.

"Ben de toplantı için seni almaya geliyordum."

"Anlıyorum." Eline baktım ve sonra etrafından dolanarak konferans salonuna yöneldim. "Çoktan geldiler mi?"

"Hayır, ama her an burada olabilirler. Onları bekletmeyi hiç sevmezsin..."

"Bunu yapmak kötü bir iş, yani evet."

Ben konferans odasına doğru ilerlerken bana tuhaf bir bakış atarak başını salladı. "Sana karşı dürüst olabilir miyim Eli?" Brittany benim için kapıyı açtı ve beni pencerelerle çevrili geniş toplantı alanına soktu.

"Sanırım." Yanından geçip masanın başındaki deri sandalyeye doğru ilerlerken ona baktım. "Eğer işle ilgiliyse."

"Tamam, peki..." Kapıyı arkasından kapatırken sesi kesildi. "Şu anda en iyi oyununu oynamıyorsun ve bu belli oluyor."

"Bu da ne demek oluyor?" Eleştiri karşısında çenem gerildi. Yani, evet, ofiste açık iletişimden yanaydım, ama bu sanki karnıma bir yumruk gibi inmişti. *Daha önce hiç* bu *kadar* kötü olmamıştım... *hiçbir* konuda.

Brittany'nin yüz ifadesi gerginliğini gizleyemedi. "Bir şey başlatmaya çalışmıyorum. Sadece... son birkaç haftadır -Harlee'yle görüşmeye başladığımızdan beri- pek normal biri gibi değilsin. Bunun gibi." Kravatımı işaret etti.

"Ne?" Siyah kravatıma baktım ve düz olmadığını hemen fark ettim.

Ne oluyor be? Bu sabah kör müydüm?

Sertçe yutkundum ve Brittany'ye baktım; Brittany'nin mükemmel bir şekilde tanımlanmış kaşlarından biri bana doğru kalkmıştı. "Siktir."

"Evet, Olivia ile aranızda bir şeyler olduğunu da *biliyorum*."

Göğsüm sıkışmaya başlamıştı - tüm ofis bir şeyler olduğunu biliyor muydu?

"Bir şey söylemeyeceğim, çünkü o *uzun* ziyaretlerden sonra ofisinizden çıkarken ne kadar dağınık göründüğünü başka kimsenin fark ettiğini sanmıyorum. Ancak asistanınız olarak, bu durumun giderek daha belirgin hale geldiğini bilmeniz gerektiğini düşünüyorum." Sesinde beni yeniden çocukmuşum gibi hissettiren azarlayıcı bir unsur vardı.

"Bunu belirttiğin için teşekkür ederim ama ikimizin arasında *hiçbir şey* yok." Neden yalan söyleme zahmetine girdiğimi bile bilmiyordum - Brittany'nin yüzündeki ifadeden buna inanmadığı belliydi.

"Doğru." Gözlerini devirdi, tam o sırada konferans odasının kapısı çalındı. "Dikkatli olmalısın Eli. Bunun ortaya çıkmasını istemezsin."

Gözlerimi ona diktim. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

Yine gözlerini devirdi. "Hayır. Dediğim gibi, *temiz* bir şirket için çalışmaya devam etmek istiyorum, skandallar olmadan."

Karşılığında bir şey söyleyemeden, kapıyı çalan her kimse kapıyı açtı.

"İkinize de günaydın," diye selamladı Chris bizi. "Resepsiyonda bekledim ama hiçbir zaman sabırlı bir tip olmadım."

Harlee arkasından, "Bu sabah keyfi yerinde değil," diye takıldı. "Chris bazen yatağın ters tarafında uyanır."

"O duyguyu bilirim," diye homurdandım, omuzlarımı yuvarlayarak.

"İkinize de kahve getireyim mi?" Brittany sordu, sesi hafif ve havalıydı. "Masamda olmadığım için özür dilerim."

"Ben vanilyalı latte alayım," diye cevap verdi Chris, kapı aralığından geçip yanımdaki sandalyeye otururken bakışlarıyla bile karşılaşmadan.

"Böyle iyiyim, teşekkürler." Harlee başını salladı ve kendi fincanını kaldırdı. Kahve olduğunu varsaymak istedim ama bugünlerde artık kim bilebilirdi ki?

Brittany ikisine de gülümseyerek odadan çıktı ve beni nedenini hatırlayamadığım bir toplantıyla baş başa bıraktı. *Kahretsin.*

Chris, "Bu sabah gelecekteki projelerimizi görüşmek üzere sizinle bir araya gelmeyi umuyorduk," diye söze başladı ve düşüncelerimi ajandama aldığım nota geri döndürdü.

"Bunun benim prodüksiyon şirketimi kullanmaya devam etmek istediğiniz anlamına geldiğini umuyorum." Cebimdeki telefonum çaldı ama duymazdan geldim, dikkatimi müşterime ve menajerine verdim.

"Şey, mesele de bu," diye başladı Harlee. "Sanırım Olivia'nın ayrılacağını zaten biliyorsunuz ve burada beni en iyi onun temsil ettiğini düşündüm."

Tabii ki.

Telefonumun çalmasının nedeninin sarışın bomba olup olmadığını merak ettiğimde ağzım kurudu.

"Ancak, çoğu zaman New York'ta bulunuyorum ve sadece yaratıcı toplantılar için Los Angeles'a geri dönmenin çok zor olacağını düşünüyorum. Whiss Productions ile burada kalmak istiyorum."

Derin bir nefes alarak yavaşça başımı salladım. "Bizi kullanmaya devam etme niyetinde olduğunu bana bildirmenden daha fazlası varmış gibi hissediyorum."

Yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi. "Tabii ki. Tüm senaryo ve fikirlerin geri bildirim için Olivia'ya gönderilmesini ve başlangıçta anlaşmayı sağlamlaştıran o olduğu için size ödediğimiz her şeyden küçük bir yüzde almasını kabul etmenizi istiyorum."

Yanıt olarak çenem seğirdi. Böyle bir anlaşmayı kabul *etmemiştim*. Bu, aşağı yukarı hiç çalışmayan birine maaş ödemek anlamına geliyordu.

en ufak bir ilgisi yoktu. Ancak Harlee büyük bir ödeme yaptı... "Yüzde kaç düşünüyorsun?"

"Kârınızın yüzde otuzu."

Ağzım açık kaldı. "Kesinlikle olmaz." Olivia'nın ne kadar ateşli olduğu ya da Harlee söz konusu olduğunda ne kadar büyük bir varlık olduğunu kanıtladığı umurumda değildi... böyle bir şey olmayacaktı.

Kaşları havaya kalkmıştı. "Peki neden? *Kârdan* dedim, toplam iş maliyetinden değil."

Başımı salladım. "Bu tür şartları kabul etmiyorum."

"Tamam, peki yüzde yirmiye ne dersin?" Bu kez Chris söze karıştı, yüzü ifadesizdi. "Olivia bir tür tazminat almazsa Harlee şirketinizde kalmayacaktır."

Onunla göz göze geldim. Adamın aklı başında kalarak bu kadar saçma şartlar üzerinde nasıl pazarlık edebildiği beni aşıyordu. "Yüzde beş."

"Hayır." Sesi düzdü. "On beş," diye düzeltti Harlee.

"Hayır." Sıkıntımı belli etmek için sertçe nefes verdim. "Yüzde beşten fazlasını vermeyeceğim. Bu yine de onun zamanı için fazlasıyla yeterli."

"Öyle olduğunu sanmıyorum," diye homurdandı ve kollarını bir çocuk gibi göğsünde kavuşturdu.

Cidden surat asacak.

Chris bana yorgun ve yenilmiş bir bakış attı. "Hadi ama Eli. Bu işlerden çok kâr ediyorsun. Sen bir milyarderin oğlusun. Bana bundan biraz daha fazlasını veremeyeceğini söyleyemezsin."

Dudaklarımı büzdüm, milyarder kartının masaya sürülmesinden nefret ediyordum. Bakışlarım ikisi arasında gidip geliyordu, Harlee'nin şirketim için yaptığı teşhirden alacağı yüzdeye değeceğini biliyordum.

Olivia'ya gitmek istiyordu. Bu sadece lanet olası bir *prensipti* ya da belki de sadece Olivia olduğu gerçeğiydi.

Ugh.

"Pekala, tamam. Ona yüzde on vereceğim ama *hepsi* bu. Yapabileceğim en iyi şey bu." Dişlerimi sıkarak konuşuyordum, soğukkanlılığımı korumaya kararlıydım.

Harlee gülümsedi. "Anlaştık."

Harika, tek kelimeyle harika. Artık Olivia'dan asla *kurtulamayacağım.*

OLIVIA

"Her şey harika görünüyor," dedi Dr. Huskins muayene masasının kenarına otururken. "Bebeğin kalp atışları güçlü ve ben sadece ikinci üç aylık dönemin başında sizi tekrar görmem gerekiyor. Bunu ön taraftaki Erin ile planlayabilirsiniz."

Başımı salladım, elimdeki ultrason fotoğraflarına endişeyle baktım. "Teşekkür ederim." Siyah beyaz fotoğraflarda zar zor seçilebilen küçük, minicik bir bebek fasulyesine bakarken sesim çekingendi. "Ama..." Orta yaşlı, sarışın doktora tekrar baktığımda sesim kesildi. "Aslında o zamandan önce hareket edebilirim."

"Ah, anlıyorum. Taşınacağınız şehirdeki bir kadın doğum uzmanından şimdiden randevu almanızı şiddetle tavsiye ederim, böylece randevu aldığınızdan emin olabilirsiniz."

"Bunu yapacağım," dedim gülümseyerek. "Los Angeles'ta tavsiye edebileceğiniz bir doktor var mı?"

Yüzü bir an derin düşüncelerle buruştu ama sonra başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse korkarım aklıma kimse gelmiyor. Dr. Gerard,

Benim tavsiye edeceğim doktor birkaç ay önce Seattle'a taşındı. İnternette biraz araştırma yaparsanız iyi bir doktor bulacağınıza eminim. Bu kadar büyük bir şehirde mutlaka vardır."

"Tabii ki. Biraz araştırma yapıp doğru olanı bulacağım."

Dr. Huskins bana gülümseyerek, "Hastane turuna da katılmayı unutmayın," diye hatırlattı. "Mümkün olduğunca rahat olduğunuzdan emin olmak istersiniz. Size iyi şanslar Bayan Gray. Gününüzün geri kalanında iyi eğlenceler."

Bu konuda hiçbir şey rahat olmayacak.

Derin bir nefes aldım. "Teşekkür ederim, sana da."

Kapıyı aralık bıraktı ve ben yavaşça masadan kaydım, o anda gerçekten nasıl hissettiğimden emin değildim. Randevuyla ilgili bir şey beni her zamankinden daha yalnız hissettirmişti...

Zena'nın peşine takılma teklifini kabul etmeliydim.

Ama ikimizin de izin almasının, benim izin almamdan daha büyük bir tehlike yaratacağından endişeleniyordum. Eli ikimizin yakın olduğunu biliyordu ve ikimiz de işe gitmezsek nasıl bir sonuç çıkarabileceğini hayal edebiliyordum...

Ve muhtemelen kızardı.

Klinikten çıkarken bu düşünceyi bir kenara bıraktım, temiz hava hoşuma gitti.

New York iklimi beni etkilemeye başlamıştı.

"Olivia?"

Kardeşimin sesini duyunca *donakaldım* ve başımı çevirdiğimde birkaç metre ötemde duran kardeşimi gördüm. "Ne yapıyorsun burada?"

Gözlerini bana dikti. "*Tam* şurada çalışıyorum." Kliniğin yanındaki binayı işaret etti ve tabeladaki ismini tanıdığımda neredeyse yüzümü buruşturacaktım.

Aman Tanrım. Çok *aptalım.*

Kardeşimin ofisine bağlı bir kadın doğum uzmanı seçtim.

"Neden buradaydın?" Sesinde anlam veremediğim bir gerginlik vardı ama midemi her zamankinden daha fazla bulandırdı.

"Sadece benim yıllığım," diye boğuldum.

Owen'ın ifadesi bana inanmadığını açıkça gösteriyordu. "O zaman neden bu konuda bu kadar garip davranıyorsun?"

Aman Tanrım, kardeşim beni çok iyi tanıyor.

"Ben garip davranmıyorum, sen garip davranıyorsun."

Geri dönüş onu şaşırtmadı. "Hadi ama Olivia, bana yalan söyleme. Eğer bir şeyler dönüyorsa, bilmek istiyorum. Ben senin *kardeşinim.* Ne olursa olsun senin için burada olmak benim işim. Görüştüğün adam bu mu? Seni hamile mi bıraktı?" O bu kelimeyi büyük bir rahatlıkla söylerken, ben kendi zihnimde bu kelimeyi kabul etmekte zorlanıyordum.

"Kimseyle görüşmüyorum." *Pek sayılmaz.*

"Pekâlâ, elinde ne tutuyorsun?" Elimde tuttuğumu tamamen unuttuğum ultrason fotoğraflarını işaret etti.

"Um..."

"Tanrım, Olivia, köşeye sıkıştın. Bana *gerçeği* söyle." Owen bana doğru bir adım atarken sesi keskindi. O anda her şeyin bittiğini anladım. İtiraf etmekten başka yapacak bir şey yoktu.

"Hamileyim." Kelimeleri beklediğimden daha güvenle tükürdüm, ancak sonrasında ağzım kurudu.

Sesi yumuşamış olsa da yüzü kıpırdamadı. "Elindeki fotoğraflara bakarak bu sonuca vardım zaten. Hadi gidip yemek yiyelim ve bu konuyu konuşalım."

İsteksizce başımı salladım, onunla aynı hizaya gelirken omuzlarım çöktü. "Sadece dokuz haftalık hamileyim."

"Tamam," dedi Owen, sesi sanki bu düşünce onu rahatsız ediyormuş gibi garip çıkıyordu. "Louie'de yemek ister misin? Sadece bir blok ötede."

"Evet, sorun değil." Kelimeler ağzımdan çıkarken telefonum çantamda titreşti ve bu his beni yanımdan vurdu. Yürürken telefonumu çıkardım, Zena'dan bir mesaj gelmesini bekliyordum. Dr. Huskins'le işlerin nasıl gittiğini ona anlatmam için bana söz verdirmişti. Ancak mesaj ondan gelmemişti.

Sen iyi misin?

Eli'dan gelen üç kelimeyi okudum ve soruya şaşırdım. İyi olup olmadığım ne zamandan beri umurundaydı? En son kontrol ettiğimde, sadece canı ne zaman isterse beni becermek ve terk etmek istiyordu...

Tüm duygular bir yana.

Telefonu çantama geri attım, cevapsız bıraktım ve Owen ile aramıza giren sessizliğe odaklandım. *Hiç* böyle anlarımız olmamıştı ve şimdi olmaya başlamasından nefret ediyordum.

"Babasının kim olduğunu biliyor musun?" Sorusu sessizdi, şehrin gürültüsünden zar zor duyulabiliyordu.

İlk tepkim kızmak oldu ama yutkundum. "Evet, öyle. Buraya taşındığımdan beri sadece bir kişiyle yattım."

Bana baktı ve nedense sorunun arkasındaki *kim* sorusunun cevabını zaten biliyormuş gibi hissetti. "Tanıdığım biri mi?" Owen restoranın kapısına uzandı ve kapıyı benim için açık tuttu.

Hamburger kokusu burnuma çarptı ve açlıktan midem düğümlendi. Loş ışıklı mekâna adımımı attığımda tek söylediğim "Hımm..." oldu.

Hostes bizi kocaman, sevimsiz bir gülümsemeyle karşılar karşılamaz Owen, "Oturduktan sonra anlatırsın," dedi.

"Bugün sadece iki kişi mi yemek yiyecek?"

"Evet." Owen bakışlarını benden kadının bizi götürdüğü kabine kaydırdı.

Bizi izliyormuş gibi görünen gözleri görmezden gelerek ikisini takip ederken nefesimi sabitledim. Gerçekte öyle olmadıklarını biliyordum ama çarpan kalbim ve gergin midem aksini söylüyordu.

"Buyurun." İki menü koydu. "Sunucunuz birazdan yanınızda olacak."

"Mükemmel, teşekkürler," dedi Owen bana dönmeden önce rahatlıkla. "Pekâlâ, şimdi içini dökme sırası sende ve *sakın* bana yalan söylemeyi aklından *bile* geçirme. Bu kadarı bile yeterli."

"Bunu biliyorum." Parmak uçlarımı menüde gezdirirken sesim kısılmıştı, bunu tartışmanın en büyük iştah öldürücü olduğunu biliyordum. Başımı kaldırıp onun bakışlarıyla buluştum. "Onu tanıyorsun."

Başını salladı. "Biliyorum."

Kaşlarım havaya kalktı - Eli kardeşime bizden bahsetmiş ama bahsetmemiş gibi mi yapmıştı?

Tanrım, bu çok garip olacak.

"Bana kim olduğunu söyle Olivia." Sesi sabırsızlıkla yanıyordu.

"Eli."

"*Eli?*" Owen'ın tepkisi, bildiğini sandığım her şeyi yeniden sorgulamama neden oldu. "En iyi arkadaşım demek istiyorsun, değil mi?"

"Um..."

"Vay *anasını*. Bir şeyler döndüğünü *biliyordum*."

"Tanıdığınız biri olduğunu bildiğinizi söylediniz, ben de Eli olduğunu düşündüğünüzü anladım."

Başını iki yana salladı. "Hayır, belki de şehirde tanıdığım biriyle görüşüyordun ve bu yüzden saklıyordun diye düşündüm, *en iyi arkadaşımla* görüştüğünü değil."

"Eğer seni daha iyi hissettirecekse, onunla görüşmüyorum. Biz sadece... o sadece... sadece birkaç kez-"

"Bilmek istemiyorum." Bir elini kaldırdı. "Eli'nin kadınlarla oynadığı oyunları biliyorum ve bu hiç hoş değil. Seni bu şekilde manipüle ettiğine inanamıyorum."

"Bekle, ne?" Ben de karşılık verdim. "Beni *manipüle* etmedi. Bu onun olduğu kadar benim de seçimimdi. Hayır diyebilirdim."

"Peki sen *neden* yapmadın Olivia? Onun bir oyuncu olduğunu *biliyorsun* ve ben de senin 'bir kereden bir şey olmaz' diyecek türden bir kız olmadığını *biliyorum*."

"Bunu bilemezsin."

Bana gözlerini devirdi. "Evet, öyle. Bahse girerim ona aşıksındır - ya da bu noktada gerçek hislerin vardır."

Bu beni susturdu.

Onunla tartışamazdım. Eli'a karşı bir şeyler hissediyordum ve Zena bile bunu biliyordu.

"Tanrım, Olivia." Owen iç geçirdi, garson kız iki su koyarken başı ellerinin arasına düştü.

"Size ne içireyim?" Parlak yeşil gözleri şehrin vaatlerini gösteriyordu ve paramın üzerine bahse girerim ki bu model-muhteşem kadın da tıpkı Owen'ın partisindeki barmen gibi sektörde başarılı olmaya çalışıyordu.

"Ben sadece su içeceğim,
teşekkürler." "Ben de," diye
ekledi kardeşim.

"Sipariş vermeye hazır mısınız?"

"Sadece patates kızartmalı çizburger alacağım," dedim, eve götürmek için kutulayacağımı biliyordum.

"Aynı."

"Siz ikiniz kolay değil misiniz?" Güldü.

"Birimiz öyle," diye homurdandığını duydum Owen'ın nefesinin altından.

O uzaklaşırken masanın altına tekme attım. "Bunu *duydum* amına koyayım."

Omuz silkti. "Eli ile yatağa girdiğinde neye bulaştığını *biliyordun*. Ne söylememi istiyorsun bilmiyorum..." Owen bir kez daha ağır ve acı dolu bir iç çekti ama sonra kıpırdandı. "Bebek hakkında ne düşünüyor? Heyecanlı mı?"

Ona birkaç kez göz kırptım. "Şey, bakın..."

"Aman Tanrım," diye inledi. "Bilmiyor, değil mi?" Yüzümü utangaç, suçlu bir gülümseme kapladı. "Hayır."

"Lanet olsun, Olivia. Bunu ona anlatmalısın."

Dudağımı ısırdım. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Zaten aramızdaki her şeyi küçümsüyor ve bir bebekle ona yük olmak istemiyorum. Bunun onun imajına ne yapacağını hayal bile edemiyorum."

"İmajı mı? Onun imajı kimin umurunda? Bakman gereken bir *bebeğin* var. Adam *zengin* ve bazen ne kadar pislik olsa da çocuğunun hayatında olmak isteyeceğini biliyorum."

Owen'la tartışmak zordu, çünkü bazı geçerli noktalara değindi, ama bu fikrimi değiştirmedi. "Ona söylemeyeceğim. Ona ne zaman söyleyeceğimi ya da söyleyip söylemeyeceğimi bilmiyorum. Bunu kendi başıma yapabilirim, Owen. Zehirli bir ortak ebeveynlik ilişkisi istemiyorum. Eli'ın sırf onun bebeğini taşıyorum diye benimle ilişki kurmaya çalışmasını istemiyorum.

bir babanın etrafında büyüyen bebek, her zaman boktan bir örnek oluşturuyor."

"O kadar da kötü değil."

"Harlee Mendez'in projesi biter bitmez Los Angeles'a taşınıyorum ve belki aramızda biraz boşluk olduğunda ona söylerim."

Owen sessizdi, mavi gözleri benimkilere dikilmişken yanağını çiğniyordu. "Hâlâ onunla yatıyor musun?"

Tereddütüm her şeyi anlatıyordu ama yine de kabul ettim. "Sayılır, bilmiyorum. Sisteminden atacağını falan söylüyor ama gideceğimi öğrendiğinden beri gerçekten hiçbir şey olmadı."

"Onunla yatmayı bırakmalısın."

Bu, kokainman birinden uyuşturucu çekmeyi bırakmasını istemek gibi bir şey.

"Evet, biliyorum."

Owen'ın dudakları sonunda hafif bir gülümsemeye dönüşmeden önce aramızda yine bir sessizlik oldu. "Anne olacaksın."

Demek kardeşim bunun için benden nefret etmiyor.

ELI

Onun nesi var böyle?

Gözlerim bana bakma zahmetine bile girmeyen Olivia'ya takılıp kalmıştı. Kabul ediyorum, videonun son kurgusu hakkında parlak gözlerle sohbet eden Harlee'ye odaklanmıştı. Her nasılsa, beklenmedik bir mucize eseri, Olivia son kurguyu neredeyse bir hafta öne çekmeyi başarmıştı. İnanılmazdı...

Ve sanki buradan ayrılmak için *can* atıyordu.

Video ne kadar erken gösterime girerse, bu şehirden o kadar erken ayrılacaktı.

Düşündüğümde kaşlarımı çattım. *Gitmeden önce en azından bir kez daha yanımda olması gerekiyordu.*

Bu beni biraz kötü hissettirdi, evet, ama o da bunu istemiyor muydu? Aramızdaki kıvılcımı hissedemiyor muydu? Sarhoş ediciydi ama yine de Owen'ın doğum günü partisinden beri benden kaçmakta ustalaşmıştı.

"Prömiyerin bu Cuma'ya alınması hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu biri bana doğru ve Harlee'nin kendisi olduğunu fark etmeden önce birkaç kez göz kırptım.

"Sizin için en iyisi neyse onu yapacağız." Son dakika planlamalarına, özellikle de gala gibi bir şeye asla boyun eğmezdim ama Harlee etrafındaki herkesten istediğini alırdı ve Olivia konusundaki pazarlıktan beri ben de buna boyun eğmiştim.

Yumuşuyorum.

İğrenç.

Çenemi gererek elimi salladım. "Bu hayranlarınız için sorun olur mu?"

"Bir şeyleri erken bırakmama *bayılıyorlar*. Bence çok heyecan verici olacak." Gülümsedi. "Noel'in erken gelmesi gibi bir şey ve bence bu takipçilerime verebileceğim çok güzel bir hediye."

Başımı salladım. "O zaman sanırım hepimiz Cuma günü için güzergahlarımızı belirleyeceğiz."

"Yaşasın!" Disney World'deki küçük bir kız gibi ciyakladı, ellerini birbirine vurdu ve koltuğunda zıpladı.

"Olivia'nın sesi dikkatimi çekti, tatlı sesi bir anneninki gibi yumuşak ve onaylayıcıydı.

İyi bir tane olurdu.

Ürperdim. Böyle bir düşünce de nereden çıkmıştı? Bir kadın hakkında *asla* bu şekilde düşünmemiştim ve Olivia artık bana ilgi bile göstermiyordu. Bu kovalamaca beni delirtiyor muydu?

"Bunu sevmene bayılıyorum." Harlee Olivia'ya sevimli bir popstar göz kırpması attı ve uzanıp elini sıktı. "Galada yanımda oturmalısın. Bence tüm dünya her şeyin arkasındaki beynin sen olduğunu bilmeli."

"Çok tatlısın."

Gerçekten, öyle değil mi? Başım iki kadınla alay etti.

"Tamam, bu gerçek bir karmaşa olacak." Chris kendini masadan geriye itti ve ayağa kalkarken başını salladı. "Bunu yapmak zorundayım.

Her şeyi bir hafta sonraya ertele. Bunu yapmak istediğine *emin misin*, Harlee? Bu seferkini neden tam zamanında yapmayalım ki?"

Ona el salladı. "Oh, bu kadar geçimsiz olmayı bırak. Her şey yoluna girecek. Bir hafta öne aldırmak için maaşlarını iki katına çıkaracağımızı söyle. Bunu daha önce de yaptınız. Eminim yine yaparsınız."

Yanıt olarak iç çekti. "Elbette." Chris daha sonra bana dönerek elini uzattı. "Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkürler Eli. Karmaşık ve talepkâr olabildiğimizi biliyorum ama işbirliğinizi ne kadar takdir ettiğimizi anlatamam."

"Sorun değil." Ayağa kalktım ve elini sıktım. "Biz sadece müşterilerimizi mümkün olduğunca mutlu etmeyi amaçlıyoruz."

"Cuma günü görüşürüz o zaman."

Hepimiz vedalaştık ve Harlee'nin Olivia'ya sarılışını izledim, kulağına onu güldüren bir şey fısıldamak için durakladı. Sinirlerimi yatıştırdı, ama porselen yanaklarının kızardığını görünce sikim sızladı. Soluk sarı saçları şık bir at kuyruğuyla geriye doğru toplanmış, kadınsı çene hattını ve zarif boynunu gösteriyordu. Aklımdan dudaklarımı teninde gezdirip onu ağzımın içine alma hayali geçti.

Sikeyim.

Mason dikkatimi tekrar gerçekliğe çekti ve "Evet, herkes toparlandı," dedi. "Sanırım resmi olarak bunun şimdiye kadar yaptığımız en ilginç projelerden biri olduğunu ve şimdiye kadar en hızlı geri dönüş yaptığımız proje olduğunu söyleyebiliriz."

"Şaka yapmıyorum," diye onayladı Zena, konferans odasından çıkarken yolu göstererek. "Kim kutlama için Erickson's'a gitmek ister? Fazla mesai yaptıktan sonra bir şeyler içmek için can atıyorum."

"Katılıyorum," dedi Mason. "Ben de varım."

Ayağa kalktım ve normalde herkesin kutlama içkilerinin parasını ödemeyi teklif ederdim... ama Olivia'yı aklımdan çıkaramadım.

"Geliyor musun?" Mason ona sordu, kalbim yerinden fırlayacak gibiydi.

"Bilmiyorum. Belki. Önce bitirmem gereken birkaç iş var."

Mason bunu yeterince iyi bir cevap olarak kabul ederek başını salladı. Ekip kendi aralarında sohbet ederek odadan çıktı. Benden önce kapıya yönelen son kişi Olivia oldu ve elini tutarak ona doğru uzandım. Bu onu ürküttü ve bana bakmak için geri döndü, mavi gözleri aletimi ateşe veren bir şeyle parladı.

Kıvılcım hala orada.

"Ne oldu?" Sesi dalgalandı ama tatsız tonu değişmedi.

"Konuşabileceğimizi umuyordum," dedim sesimi düz tutarak.

"Pekâlâ," diye iç geçirdi ve konferans odasının kapısının kapanmasına izin verdi. "Benimle ne hakkında konuşmak istiyorsun Eli?"

Yüzündeki gerginliği görünce elini bıraktım. "Sadece bu prömiyerin yükselmesinin şirketimden ayrılmanı nasıl etkileyeceğini bilmek istiyorum."

Olivia yavaşça başını salladı, yüzünde hiçbir duygu yoktu. "Proje biter bitmez ayrılacağımı söylemiştim, sanırım bu bir hafta erken ayrılacağım anlamına geliyor."

Sertçe yutkundum, gözlerim dolgun dudaklarına kaydı. "İstediğin bu mu Olivia? Gitmek mi istiyorsun?" Bakışlarım tekrar onunkilere kaydı ve orada bir çatışma parıltısı gördüm.

"Bence en iyisi bu Eli. Bunu inkar edemem."

"Neden böyle söylediğini bilmiyorum," diye tersledim, aniden sinirlenmiştim. "Sanki uzaklaşman gereken önemli bir şey varmış gibi davranıyorsun."

"Um, çünkü *var*." Vücudu gerilirken sesinin tonu da yükseldi. "*Sen.*"

"Gerçekten mi?" Hiç de küçümsenmemiş gibi tükürerek karşı çıktım. "Kafanda beni becermeden yanımda olmaya dayanamadığın için mi?"

Dudakları bir santim kadar aralandı, keskin bir nefes verdi ve ben onun derisinin altına girdiğimi anladım. Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum, Eli."

Tekrar elini tuttum ve onu göğsüme çektim. "Aramızda ateş olduğunu biliyorsun."

Gözleri büyüdü ama geri çekilmedi, burnum onunkine değdiğinde dudağını ısırdı. "Eli..."

"Olivia..." Mırıldandım, kokusunu içime çekerken dudaklarım yumuşak tenine yapıştı. *Kahretsin,* beni çılgına çevirdi.

Yumuşak, hafif bir inilti çıkardı ve karnının alt kısmına bastırdığım ereksiyonuma sürtündü. Öpücüğüm derinleşti, dilim alt dudağında geziniyor, tatlı zamanımı alıyordu. Olivia beni ağzına aldı ve sikim pantolonumun içinde öfkelendi, beni öpmek yerine sıcak, ıslak ağzının etrafında olmasını diledi.

Parmaklarım yanlarında geziniyor, dokunuşumla titremesinden zevk alıyordum. Siyah kazağını çıkarmak istiyordum ama onu acele ettirmek istemiyordum. Onun beni *istemesini istiyordum*. Dudaklarım onunkilerden ayrılıp uzaktan hayranlıkla izlediğim çenesine doğru ilerledi.

Kulak memesine doğru ilerleyip onu ısırmak için durakladığımda Olivia nefesini tuttu. Bana sürtündü ve ben de kulağına doğru yumuşak bir şekilde inledim.

"Beni istiyorsun, değil mi?"

"Mmm..." diye cevap verdi, öpücüklerim ensesine konup tenini emip yalarken. "Eli..." İçinde bir şey vardı

Ses tonu donup kalmama neden oldu ve okyanus mavisi gözleriyle buluşmak için geri çekildim. "Ne oldu?" Reddedilmenin ağırlığı üzerime çökmeden önce soruyu zar zor sordum.

göğsüme çarptı.

"Artık bunu yapmamamız gerektiğini düşünüyorum." Ses tonu sertti ve neredeyse rahatsız olmamakla karıştırılabilirdi ama gözleri onu ele veriyordu. Bakışlarımı tutarken göz bebekleri hâlâ şehvetle büyümüştü ve orada bir *duygu* vardı. Yani, beden diline fısıldayan biri falan değildim ama kendisiyle savaştığını biliyordum. Ancak...

Reddedilmek hâlâ baş edemediğim bir kaltaktı.

"Bir şeyler mi hissediyorsun?" Kaşlarımı kaldırdım, ellerimi onun bedeninden ayırdım ve temasın kesilmesiyle gelen hayal kırıklığını görmezden geldim.

"Um... Dürüst olmak gerekirse, daha fazla oyalanmamamız gerektiğini düşünüyorum. Zaten galadan sonra Los Angeles'a gidiyorum."

"Bu, etrafta dolaşmak için *daha* da büyük bir neden." Ona omuz silktim, ses tonumu hafif tuttum ve dilediğim kadar rahatsız olmadım. "Ama hey, biliyorsun, muhtemelen haklısın. Owen'ın ya da ofisten birinin sen gitmeden hemen önce bunu öğrenmesini istemem. Bu senin için işleri gerçekten berbat eder."

Olivia bana hak ettiğim bir bakış attı. "Her neyse, Eli. Senin oyununu oynamaktan bıktım. Gizli bir ofis ilişkisinden daha iyisini hak ediyorum."

Ağzım açık kaldı ama başka bir şey söylemedim, söylemeye fırsatım olmadı. Topukları üzerinde döndü ve ağır kapının arkasından çarpmasına izin vererek toplantı odasından hızla çıktı.

Ne oluyor lan?

Bu kadın bir gecede taşaklarını büyütmüştü. Elbette, beni her zaman etkilemişti, ama bu hareketi ayaklarımı yerden kesti. Ve

Hayatımda ilk defa kalbimin

kırıldığını hissettim.

Birkaç dakika daha masif ahşap kapıya baktım, içimi kaplayan gergin, rahatsız edici ve düpedüz *üzücü* duyguları düşündüm. Kadınlar beni daha önce de yakmıştı ama Olivia sanki kalbimi söküp çıkarmış ve sonra da üzerinde tepinmiş gibiydi.

Hepsi artık sevişmek istemediği için mi?

Kendi düşüncelerim karşısında şaşkınlıktan yüzüm buruştu. Gerçekten kafa karıştırıcıydı. Tabii ona karşı *gerçek* hislerim yoksa.

"Yok artık," diye mırıldandım kendi kendime, kapıyı kırıp açtım ve eşyalarımı alıp yola koyuldum. Hissettiğim şey gerçek aşk *olsa* bile -ya da her neyse- bunu atlatacaktım.

Olabilir.

OLIVIA

I Zena ve benim az önce bir araya getirdiğimiz karton kutulara baktı. "Sanki bunu *daha yeni* yaşamışım gibi hissediyorum."

"Büyük ihtimalle öyle yaptığın içindir." Zena başını bana doğru sallayarak güldü. "Ama cidden, bu kadar kısa sürede iki ülke değiştirmiş olmak şimdiye kadarki en yorucu şey olmalı."

Hayır, kardeşinin en iyi arkadaşı ve patronundan hamile kalmak öyle.

"Bilemiyorum. Bence değişim buna değecek. Ayrıca Jen gibi biriyle çalışmak hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat." Gözlerimi Zena'nın bana endişeli bir bakış attığını bildiğim gözlerinden ziyade kutulara odakladım.

"Ben sadece... gitmeden önce Eli'a bebekten bahsetmen gerektiğini düşünmüyor musun?" Öğrendiğinden beri bu soruyu yüzlerce kez sormuştu ama nedense cevabın değişeceğini düşünüyordu. "Yani, Owen bile söylemen gerektiğini düşünüyor."

"Owen'ın böyle düşündüğünü biliyorum." Sesimdeki kızgınlığı gizleyemedim. "Öğrendiğinden beri Eli'a söylemem için bana baskı yapıyor. O ikna oldu

Eli da benim için falan endişeleniyor."

"Öyle mi?" Zena başını bana doğru eğdi. "İşte bu daha önce duymadığım yeni bir bakış açısı."

"Evet, ben de." Omuz silktim, kutulardan birini kitaplığıma doğru kaydırdım ve doldurmaya başladım. "Dürüst olmak gerekirse beni suçluluk duygusuna sürüklemeye çalışıyormuş gibi hissediyorum. Bu çok yorucu."

"Belki de sadece en yakın arkadaşının baba olacağını ve Owen'ın da amca olacağını bilmesini istiyordur. Belki de bu haberi paylaşabilmek istiyordur?"

Başımı salladım, derin bir nefes aldım ve oturma odamdaki birkaç süs eşyasını toplamaya başlarken ona baktım. "Biliyorum. Kalpsiz bir pislik falan değilim ve eninde sonunda, *belki* Eli'nin onun olduğunu anlayacağını biliyorum. Ama-" Durakladım, düşüncelerime korku sızıyordu. "İkimizin birlikte ebeveynlik yaptığını hayal edebiliyor musun? Birlikte çalışırken bile anlaşamıyoruz."

"Muhtemelen çok fazla seks olurdu." Zena bir kahkaha krizine girdi ve ben de ona katıldım, ancak içinde mizah olduğunu hiç hissetmedim.

Seksi *özledim*. Dürüst olmak gerekirse Eli'ı özledim. Bana karşı tam bir hödük gibi davrandığı zamanlar olsa da, bunu telafi ettiği anlar da vardı. Konferans salonunda onu geri çevirdiğim günden bahsetmiyorum bile, onu gerçekten etkilemiş gibi görünüyordu...

En azından ben öyle olduğunu düşünmüştüm.

Aramızda hiçbir şey değişmemiş gibi davranıyordu ama eskiden olduğu gibi bakışlarını benden kaçırmadığını fark etmiştim ve göz göze *geldiğimizde* gözlerinde beni eskisinden daha da nefessiz bırakan bir şey vardı.

Ama bu onun bebek için hazır olmadığı gerçeğini değiştirmez.

Ki ben de öyle değildim. Zaman geçtikçe, bunu bir sır olarak saklamanın iyi bir fikir olup olmadığını daha fazla düşünmeye başlamıştım. Owen her konuda bana tam destek veriyordu ve aslında her şeyden daha heyecanlı davranarak bir dönüş yapmıştı.

Belki Eli o kadar da kötü karşılamazdı.

Zena ve ben toplanmaya devam ederken bir an için bunu düşündüm ve zihnim bir adım daha ileri giderek Eli'nin bana burada, New York'ta kalmamı istediğini ve bana olan aşkını ilan ettiğini hayal etti.

Evet, doğru.

Kutuyu doldurmayı bitirip bant ve Sharpie'ye uzandığımda omuzlarım çöktü, uygun şekilde etiketleyip kapattım. "En azından bunu daha yeni yaşadığım için iyi bir taşıma şirketi biliyorum."

"Evet, sanırım bu da iyi bir tarafı," dedi Zena, sesi boş çıkmıştı.

Ona baktım, yüzündeki duygular beni şaşırtmıştı. "Sen iyi misin?"

Birkaç kez gözlerini kırpıştırdı, gözleri yaşlarla parlıyordu. "Evet, evet, ben iyiyim. Sadece... bu gerçekten taşınıyor olmanı çok gerçekçi kılıyor ve yeni iş fırsatın ve istediğin gibi şehirden ayrılacağın için senin adına çok mutluyum. Ama kızım-" Biraz tıkandı. "Seni *çok* özleyeceğim ve sen Los Angeles'ta olduğun için bebeğin hayatının bir parçası bile olamayacağım."

"Oh, Zena!" Ona doğru koştum ve onu kucakladım. "Ben de seni özleyeceğim! Fırsat buldukça mutlaka bir araya geleceğiz ve ben de seni her zaman facetime'layacağım." Kollarımı ona doladım, parfümünün kokusunu içime çekerken kendi duygularımla savaştım. "Bu arkadaşlığımızın sonu değil."

"Biliyorum, biliyorum," diye burnunu çekerek benden uzaklaştı. "Yine de ofiste sensiz olmak berbat olacak."

"Evet, ama belki Eli ben gittikten sonra normal haline döner." Eli'nin *normal* halinin gerçekte nelerden oluştuğu hakkında hiçbir fikrim olmasa da bu öneri yapabileceğim en iyi şeydi. Takım elbisesinin üzerine kahve döktüğüm günden beri adam değişmişti.

Belli ki daha kötüsü için.

"Yemin ederim, bence o sadece aşk acısı çekiyor," diyerek Zena bana çıkıştı ve ben de onun konuşmasına hazırlandım. "Sana nasıl baktığını ya da ikinizin artık takılamayacağınızı söylediğinden beri nasıl bu *kadar* sessiz olduğunu nasıl görmüyorsun anlamıyorum. Cidden adamın sana karşı *kötü* hisleri olduğunu düşünüyorum."

"Evet, ama şöyle bir şey var." Keskin bir nefes verdim. "Eğer böyle hissediyorsa, o zaman bu konuda bir şeyler söylemeli, benim kendi başıma bir sonuca varmamı beklememeli. Duygularını itiraf etmeyen erkeklerle birlikte olmaktan çok sıkıldım. Mesela evet, kardeşim tam bir inek ama Katie onun hakkında ne hissettiğini *asla* merak etmek zorunda değil. İlk günden beri onun için deli oluyor ve ben buna çok saygı duyuyorum."

Zena kızıl saçlarının bir kısmını yüzünden uzaklaştırarak başını salladı. "Bunu anlıyorum ama aynı zamanda Eli'nin kimseye aşık olduğunu da sanmıyorum. O her zaman havalı ve çekici, değil mi? O bir playboy, yani kızı nasıl tavlayacağını ve nasıl terk edeceğini biliyor. Geçmişteki tüm kız arkadaşları ondan bıkıp gittiler."

"Evet, çünkü muhtemelen onları beceriyor ve sonra ilgisini kaybediyor."

"Bence bunun nedeni onlarla hiç ilgilenmemiş *olması*. Ama seninle farklı olduğunu düşünüyorum. Bence sana karşı olan hisleriyle savaşıyor."

"Aman Tanrım, Zena, ne kadar umutsuz bir romantiksin."

"Evet, sen değil misin? Gel bakalım." Pazumu şakacı bir şekilde dürttü ve sonra hâlâ boş olan kutuları işaret etti. "Toparlanmaya odaklansak iyi olur, değil mi? Cumartesi günü prömiyerden sonra buradan gitmek istiyorsan, kesinlikle harekete geçmeliyiz - kelime oyunu yapmıyorum."

Kıkırdadım, ona başımı salladım ama kendi inek şakamı yapamadan telefonum çaldı. Açık renk kot pantolonumun cebinden çıkardım, kim olduğunu görmek için bakarken içten içe kendimi frenledim. Hâlâ bir yanım arayanın Eli olmasını umuyordu.

Ama hiç olmadı ve bu sefer de olmayacaktı.

"Hey, Owen," diye selamladım kardeşimi.

"N'aber?"

"Um, sadece evde takılıyorum. Bu gece Eli ile çıkmam gerekiyor ve merak ediyordum da-"

"Hayır, ona söylemedim."

"Neden? Onunla yatmayı bırak dediğimde beni dinledin, neden ona baba olacağını söyle dediğimde beni dinlemiyorsun?" Owen'ın sesi Eli'a söylemem için neredeyse *yalvarıyor* gibiydi.

"Ona söylemeyeceğim," dedim düz bir sesle.

"O zaman Katie'ye ne zaman söyleyeceğim? *Birine* söylemek için can atıyorum.

amca olacağım."

"Sanırım ben gittikten sonra Katie'ye söylerim."

"Los Angeles'a taşınmanın bu durumda yapılacak en doğru şey olduğuna *emin* misin? Çünkü orada tek başına bir anne olman fikri hiç hoşuma gitmiyor."

Telefonun diğer ucunda inlediğini duyunca gülümseyerek, "O zaman sen de benimle oraya taşın," dedim. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Bence bu konuda çok aceleci davranıyorsun. Her şeyin nasıl olduğunu biliyorum, ama ona-"

"*Hayır,*" diye kestim sözünü. "Ve fikrimi değiştirmeye çalışmandan bıktım.

Değişirse size haber veririm."

Ama olmayacak.

ELI

"Dude, bu gece dışarı çıkmamız için neden ısrar ettiğini bilmiyorum." En sevdiğim kulübün kapısından içeri girdiğimizde Owen homurdandı. "Sabah erkenden işe gitmem gerekiyor."

"O zaman sanırım evde kalmalıydın," diyerek ona karşılık verdim ve sırıttım. "Yine de hep peşime takıldın ve o erken sabahlardan hep kurtuldun."

"Sicilimde bir sürü yanlış teşhis olmaması bir mucize."

"Sadece yaşlanıyorsun." Bara doğru giderken omzuna bir tokat attım. "Katie de seni on yıl yaşlandırmış."

"Hayır, yapmadı. Önemli birine sahip olmanın yaşam süresini uzattığı bilim tarafından kanıtlanmıştır, bu yüzden bunu senden duymak bile istemiyorum."

"O zaman muhtemelen genç öleceğim." Sesim duygusuz çıkmıştı ve Olivia bir şeyleri bıraktığından beri üzerimde beliren kalp ağrısı aniden geri dönmüştü, her zamanki gibi güçlüydü.

Tanrım, bu ne zaman bitecek?

Birkaç gün içinde normale döneceğimi düşünmüştüm ama hayır. Hiç de öyle olmadı. Aksine, zaman geçtikçe *daha da kötüye* gidiyormuş gibi hissediyordum. Olivia'nın yakında gideceğini bilmem de cabasıydı ve bu beni rahatlatması gerekirken, sanki *bir şeyler* yapmak için saatim varmış gibi hissetmeme neden oluyordu.

"İyi akşamlar beyler," dedi barmen, Sarah adında bir kadın bize. "Sizin için ne getirebilirim? Her zamankinden mi?"

Başımı salladım. Kendimi yeniden eski ben gibi hissetmemi sağlayacak her şeye hazırdım.

"Ben sadece bir su alacağım," dedi Owen ona, bar tezgahına vurarak ve bana bakarak. "Gerçekten neden dışarıda olduğumuzu bilmiyorum."

"Çünkü bir molaya ihtiyacım var, işte bu yüzden." Onun endişeli bakışlarını görmezden geldim ve bakışlarımı dans pistine çevirdim. Orada çok sayıda güzel kadın vardı, hepsi de en iyi kulüp kıyafetlerini giymişlerdi. Sadece VIP olduğu için üst tabakadan kadınlar da olmalıydı.

Olivia asla böyle bir yere girmezdi.

Ama nedense bu düşünce beni *kötü* hissettirdi. Dans pistindeki tüm kadınlardan daha inanılmazdı ve çok daha güzeldi.

"Hasta gibi görünüyorsun." Owen'ın sesi beni yakaladı ve endişeli ifadesinin bana doğru yöneldiğini görmek için döndüm. "Neden seni eve götürmeme izin vermiyorsun? Yolda bir şeyler atıştırırız?"

"Hayır." Başımı salladım. "Hafta içi her zaman dışarı çıkardım, bunu biliyorsun. Sadece yaptığım şey bu."

"Evet, ama keyifsiz görünüyorsun."

Owen'ın yüzündeki endişe çizgileri daha da derinleşirken ben içkimi alıp hepsini yudumlarken, "Sadece işle ilgili bir şey," diye cevap verdim.

"Bir tane daha alacağım," dedim Sarah'ya. "Gelmeye devam etsinler." Kıkırdadı. "Tamamdır."

Owen uzaklaşırken ona, "Sen gerçekten eğlenceli bir enayisin, biliyor musun?" dedim. "Katie'den önce çok daha eğlenceliydin."

"Evet, çünkü bekârdım, bu yüzden bu bokun bir çeşit çekiciliği vardı sanırım. Ama şimdi hayatımın aşkına sahibim ve onsuz dışarı çıkmak berbat bir şey. Onunla evde olmayı *seviyorum*. Birlikte yemek yediğimiz, birlikte televizyon izlediğimiz ve sonra birlikte yattığımız normal bir rutine sahip olmayı seviyorum."

"Kulağa iğrenç geliyor," diye yalan söyledim, zihnim Olivia ile bunun nasıl olabileceğini hayal etmeye geri döndü. Böyle birine sahip olma fikrinin rahatlatıcı ve çekici bir yanı olduğunu kendime bile itiraf etmekten nefret ediyordum. Her zaman bir kulüp müdavimi olmuştum ve dışarıda olmak için yaşıyordum ama şu anda nedenini hatırlayamıyordum.

"Bugünlerde doğru kişiyle karşılaştığında göreceksin." Owen'ın sesi şüpheyle doluydu ve ikinci içkimi su gibi içmeme neden oldu.

"Bununla neyi kastettiğini bilmiyorum ama babamın her zaman ne dediğini biliyorsun-"

"Selam çocuklar," diye sözümü kesti şehvetli bir kadın sesi. "Biz de seninle bir fotoğraf çektirme fırsatı bulmayı umuyorduk Eli."

Dikkatimi bize doğru yürüdüklerini fark etmediğim kadınlara çevirdim. İkisi de sarışındı ama sahte sarışınlardı ve tenleri koyu bronzdu. Hollywood standartlarında güzellerdi ve eskiden benim tipim olsalar da - eğer bir tipim olduysa bile - bu gece bana *hiçbir şey* yapmadılar.

"Onun resim havasında olduğunu sanmıyorum hanımlar," diye konuştu Owen, ben hâlâ düşüncelerimin içinde kaybolmuşken, aklım her bir kadını *onunla* kıyaslamaya takılmışken.

"Aww," diye sızlandı uzun boylu olan. "Biz sadece birkaç fotoğraf istiyoruz. Eli'nin buna *her zaman* hazır olduğunu biliyoruz."

"Evet," diye mırıldandı daha kısa boylu ve göğüslü olan, eğilip parmağını göğsümde gezdirirken. "Insta'nda her zaman bir şeyler paylaşmayı seviyorsun. Yıllardır orada bir şey görmedim. Biz de öldüğünü falan düşünmeye başlamıştık." Büyük, kırmızı dudaklarını büzdü ve kirpiklerini bana doğru kırpıştırdı.

"Son zamanlarda işle meşguldüm ve sosyal medyamla daha az ilgileniyordum. Bir gün geri döneceğim." *Belki de.*

"Bence bu gece başlamalısın." Uzun boylu olan gözlerini bana dikti, bar ışıklarının altında ela tonu güzeldi ama yine de...

Olivia güzel değil.

"Bu gece havasında olduğunu sanmıyorum," diye ısrar etti Owen, ama sesi dostça ve parlak kalmaya devam etti. "Sadece günün yorgunluğunu atmak için bir şeyler içmeye çıktık. Eğlenceli vakit geçirmek için değil."

Daha çok, kız kardeşini unutmak için, Owen.

Kaç içki içtiğimi hatırlamaya çalışırken düşüncelerim biraz bulanıklaşmaya başlamıştı. Sarah içkileri değiştirip duruyordu ve ben de onları su gibi içiyordum.

"Yavaşlamak isteyebilirsin," sesi arkamdan bir uyarı olarak geldi, boş bir bardak daha otururken.

"Ben iyiyim," diye düzelttim onu ve gitmek için ipucunu almayan iki kadına döndüm. "Bence siz hanımlar harikasınız ama fotoğraf çekecek havada değilim. Eminim ikinizin de harika platformları vardır ve benim sizi desteklememe ihtiyacınız yoktur."

"Yaklaşık elli bin takipçim var," diye böbürlendi kısa boylu olan. "Beni tanımamanıza gerçekten şaşırdım."

Ona başımı salladım. "Tanımıyorum. Artık kimseyi tanıyamıyorum. Kendimi bile."

"Ohhh-tamam," diye araya girdi Owen, kadınları kovarak. "Sanırım siz iyi kadınlara veda edip akşam için eve gitsek daha iyi olacak."

Topuklu ayakkabılarının üzerinde dönüp dans pistine geri dönmeden önce bize eğlenerek ve biraz da yargılayıcı bakışlar attılar. Onların gidişini izlerken, aynı siyah elbiseleri ve kırmızı topuklu ayakkabıları giydiklerini fark ettim.

En iyi arkadaşlar olmalılar... Zena ve Olivia gibi.

"Senin neyin var böyle?" Owen koluma vurdu. "Bunlardan kaç tane içtin?"

"Belli ki her zamanki gibi hesap tutmuyorsun," diye kıkırdadım ve bar taburesine beceriksizce oturdum. "O kadınlar iyiydi."

"Evet, sanırım." Başını iki yana salladı. "Sana neler oluyor Eli? Sanki kız arkadaşından yeni ayrılmışsın gibi davranıyorsun - ama *ayrılmışsın* gibi değil, başka bir versiyonun ayrılmış gibi - kalbi olan bir versiyonun."

"Ha ha," diye karşılık verdim, yeni bir içki yudumlarken. "Neden hiç kalbim yokmuş gibi davrandığını anlamıyorum. Ben lanet olası bir Grinch değilim."

"Son zamanlarda öyle de olabilirsin. Her zaman kaygısızdın ve her şeye göğüs geriyordun. Bunun ne olduğunu bilmiyorum." Bana garip bir bakış attı. "Sanırım birine kafayı takmışsın."

Çenem gerildi. "Dürtme." Bana gözlerini devirmesini görmezden geldim ve bana mesaj atıp atmadığına bakmak için telefonumu cebimden çıkardım.

Yapmamıştı.

Olivia hiç yapmadı.

Sikerim böyle işi. Ona mesaj atacağım.

Parmaklarım beceriksizce onun adının geçtiği bir metin yazdı ve fikrimi değiştiremeden gönder düğmesine bastım -zihnim çalışmıyordu.

Neden artık benimle hiç konuşmuyorsun?

"Kiminle mesajlaşıyorsun?" Owen düşüncelerimi bölerek sordu. "Sanırım seni eve götürmemin zamanı geldi."

"Hayır, ben iyiyim." Sanki zorba en iyi arkadaşımı susturacakmış gibi elimi kaldırdım. "Boşuna endişeleniyorsun. Bu sadece iş."

"Sarhoşsun, Eli," diye tersledi. "Cidden sarhoşsun ve sadece otuz dakikadır buradayız. Bu çılgınlık. Bana neler olduğunu anlat."

"Hiçbir şey. Öyle. Devam Ediyor. Devam." Gözlerim mesajlarıma geri döndü ve Olivia'nın cevap verdiğinden emindim.

Sen benimle konuştuğunda ben de seninle konuşuyorum.

"Sinsi kadın," diye mırıldandım nefesimin altında, hızla ona bir cevap yazdım.

Şu anda ne yapıyorsun?

Owen'ın gözlerinin beni delip geçtiğini hissettiğimde dişlerimi sıktım. "Ne?" Ellerimi ona doğru kaldırdım. "*Senin* neyin var böyle? Sen de garip davranıyorsun."

Başını iki yana salladı. "Hayır,

değilim." "Evet, öylesin."

"Hayır." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Onu taklit ettim, ama içkimin geri kalanını bitirmeden önce değil. "Evet."

"Çocuk gibi davranıyorsun."

"Isır beni," diye mırıldandım, gözlerimi devirip telefonuma geri döndüm.

Evde toparlanıyorum.

Midem düğümlendi. Toplanıyordu çünkü şehirden ve dolayısıyla *benden* ayrılıyordu.

"Olivia mı?" Owen'ın sorusu mesafeliydi ve ben onu duymazdan geldim, zaten nereye gitmem gerektiğini biliyordum. "Neden seni eve götürmeme izin vermiyorsun?"

En iyi arkadaşıma baktım, mavi gözleriyle karşılaştığımda Olivia'dan başka bir şey göremedim. *Sikeyim beni.* "Önce tuvalete gitmeme izin ver, sonra altın olacağım ve beni eve götürüp güvenli bir şekilde yatağa girdiğimden emin olabilirsin."

Yüzünü bir rahatlama kapladı. "Tamam."

Omzunu okşadım, arkamı döndüm ve kullanmaya hiç niyetim olmayan banyoya doğru ilerledim. Nereye gittiğimi *çok* iyi biliyordum.

Ve ev değildi.

OLIVIA

Gecenin son kutusunu köşeye yığarken kapının çalınmasıyla irkildim. Zena ve ben iyi bir ilerleme kaydetmiştik ama hala yapılacak çok şey vardı. Ancak, çok geç olmadan eve gitmesi gerekiyordu ve ben de çok yorgundum.

Her zaman yorgunum.

Saatimi kontrol ederek kapıya doğru ilerlerken omuzlarım çöktü. Zena'nın bir şey unutmuş ve geri dönmüş olma ihtimali vardı. Öne doğru eğildim, gözetleme deliğinden gözlerimi kısarak baktım.

Mümkün değil.

Eli'nin kapımın hemen dışında, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde durduğunu görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Sürgüyü çevirip kapıyı açtım.

"Burada ne yapıyorsun?" Etrafıma bakındım, yarı yarıya ondan daha fazlasını görmeyi bekliyordum, mesela kardeşimi.

"Sadece seni görmeye geldim." Eli bakışlarımı karşıladı, gözleri kızarmıştı.

Kafayı bulmuş.

"Peki neden beni görmeye geldin?" İçeri girmesini işaret ederken içimi çekerek sordum. Normalde sarhoş bir adamın eşiğin diğer tarafında kalmasını isterdim ama bunun Owen'a gelip onu alması için bir telefonla sonuçlanacağını zaten biliyordum.

"Ben... Ben sadece seni özledim Olivia," diye geveledi, kanepeye varana kadar birkaç adım attı. Yerine oturdu ve başını arkaya yasladı. "Her zaman tek düşündüğüm sensin ve neden eskisi gibi olamayacağımızı anlamıyorum."

"Yani canın ne zaman isterse o zaman mı takılıyorsun?" Kendimi tutamadım, göğsüm reddedilme ve öfkeyle yanıyordu. "Bana daha fazla sahip olabilirdin ama *sen* bu seçimi yaptın."

"Bekle, ne?" Başını kaldırıp bana baktı. "Senden daha fazlasına sahip olabilir miydim? Kız arkadaşım falan gibi mi?"

Dudaklarım aralandı ama hiçbir kelime çıkmadı. Orada öylece durmuş, kanepemde oturan çok sarhoş Eli'ye bakıyordum.

"Seni seviyorum Olivia," diye mırıldandı, bakışlarımla buluştuğunda derin sesi boğuklaşmıştı. "Sana çok aşığım ve sen bunun farkında bile değilsin." Sözleri beni olduğum yerde durdurdu ve kalbimin düzensiz bir şekilde çarpmasına neden oldu.

Sadece sarhoş.

"Şu anda ne söylediğinin farkında değilsin," diye boğuldum ve ona bir bardak su yapmak için mutfağa geri döndüm. "Belli ki bu gece çok fazla içmişsin."

"Çok fazla içtim ama ne dediğimi biliyorum Olivia." Kendini koltuktan kaldırmaya çalıştı, ama sonra fikrini değiştirdi ve başını sallayarak geri yattı. "Seni düşünmeden duramıyorum, ne kadar

Çok çabalıyorum ve dünyada senin kadar güzel bir kadın daha yok."

Aman Tanrım. Gerçekten bunu mu demek istedi?

Su bardağını ona taşırken başım sanki içiyormuşum gibi dönmeye başladı. "Al, su içmeye başlamalısın." Bardağı benden alırken elim titriyordu, bakışlarımı her zamanki yoğunluğuyla karşıladı. "Gerçekten sarhoşsun."

"Evet, ne olmuş? Sarhoş olmakla ilgili ne derler? Sarhoş insanlar yalan söylemez, değil mi? Öyle değil mi?"

"Sarhoş insanların yalan söyleyebileceğinden çok eminim," diye karşı çıktım, bu sinir bozucu söz karşısında gözlerimi devirerek. "Sarhoş insanlar tarafından bana pek çok kez yalan söylendi."

Ben uzaklaşamadan bileğimi yakaladı. "Sana yalan söylemiyorum. I seni *istiyorum*."

"Beni istiyorsun çünkü bana sahip olamıyorsun. Artık seninle yatmayacağımı söylemeden önce *hiç* böyle davranmamıştın. Sen sadece sahip olamadığın şeyi istiyorsun."

Bileğimi bıraktı. "Benim hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Pantolonuna girmeye çalışan bir pislik olduğumu mu düşünüyorsun?"

Neredeyse gülüyordum. "Ah, evet. Evet, ben de öyle düşünüyorum."

"Ama ben sana aşığım," dedi, sarhoş olsun ya da olmasın ağzından çıktığını hâlâ anlamakta zorlandığım o üç kelimeyi tekrarlayarak. "Geçen gün eski kız arkadaşlarımdan birine rastladım ve o bile senin benim için doğru kişi olduğunu düşünüyor."

Bu itiraf karşısında kaşlarım çatıldı. Bana gerçeği ya da gerçeğin kendi versiyonunu söylediğine dair bir his vardı içimde ama hiçbirine inanmıyordum. "Seninle yatmıyorum."

"O zaman yapma. Seninle evleneceğim ve bu da bunu kanıtlayacak." Derin bir nefes alırken gözleri yarı kapalıydı. "Göreceksin."

"Evet, belki." Arkasındaki battaniyeyi kaptım, ona ulaşmak için vücudunun üzerine eğilmek zorunda kaldım. Vücudum ona birkaç santim yaklaştığında nefesi kesildi, ama bunu görmezden geldim, egomu biraz beslemekten başka bir şey yapmasına izin vermedim.

Battaniyeyi üzerine serdiğimde, "Sen en iyisisin," diye mırıldandı ve bir esneme sesi çıkararak yastıklardan birine yaslandı. "Sabah sana kahvaltı hazırlayacağım."

Kıkırdadım. "Evet, yapacağından kesinlikle şüpheliyim. Tahminime göre sabah olmadan gitmiş olursun."

Kaşları çatıldı ama gözlerini kapatmadan önce bir şey söylemedi. Birkaç dakika daha orada durdum, nefes alış verişinin derin ve sabit hava çekişlerine dönüşmesini izledim. Hafifçe horladı ve ben gülümsedim. Ancak bu gülümseme çabucak kayboldu.

Ayık Eli asla evime gelmezdi.

Bakışlarımı ondan zorla ayırdım ve kanepenin etrafından dolaşarak tezgahın üzerinde duran telefonuma doğru yürüdüm. Elime aldığımda Owen'dan gelen birkaç mesaj gördüm.

Eli'dan haber aldın mı?

O kayıp. Polisi aramak zorunda kalmadan önce onu bulmaya çalışıyorum.

Gözlerim tekrar kanepemde uyuyan çok sarhoş adama kaydı. Owen'ın isminin yanındaki arama düğmesine bastım ve kapıyı usulca kapatarak yatak odama geçtim.

"Her şey yolunda mı?" Akşamın hikâyesini anlatmaya başlamadan önce Owen'ı yoklayarak sordum.

"Um, hayır," dedi Owen nefes nefese. "Onu hiçbir yerde bulamıyorum. Ona eve gitmesi gerektiğini söyledim, o da kabul etti. Eve gideceğini söyledi.

ve eminim ki onu aramaya gittiğimde gitmişti. Polisi aramak zorunda kalmak istemiyorum ama Tanrım, ne yapmam gerekiyor? O *kadar* sarhoştu ki."

"Polisi aramak zorunda değilsiniz."

Bir an sessizlik oldu. "Peki neden?" "Çünkü o

benim dairemde."

"Bu gece sana mesaj atıyordu, değil mi? Telefonunda olduğunu biliyordum ama kim olduğunu sorduğumda bana cevap vermedi. Sana yaptıklarını itiraf etmemesi beni *yakıyor*. Biz *çok iyi arkadaşız* ve bu haberi senden duymalıydım. Bana gerçeği söylemesi için ona sürekli şans veriyorum ama o söylemiyor."

"Bok suratlı olduğunda bile mi?"

"Hayır, zil zurna sarhoşken bile olmaz."

"Bu ilginç..." İtiraf edilen aşkı düşündüğümde sesim kesildi - bunu kastetmiş olabilir miydi? Başımı kendime doğru salladım. Bunun bir önemi yoktu. Nasıl olsa Los Angeles'a gidiyordum.

"Sanırım senin yüzünden kafayı yedi," diye homurdandı Owen, ayak sesleri telefondan duyuluyordu. Cevap vermeyince devam etti. "Gelip onu almamı ister misin?"

"Hayır, ışık gibi söndü. Onu uyandırmanın bir anlamı olduğunu sanmıyorum.

-Sen bile bunu başaramazdın. Çok sarhoştu, bana aşık olduğuna dair saçma sapan şeyler mırıldanıyordu. Sanırım aklını kaçırdı."

Owen telefonun diğer ucunda duyulabilir bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Anladığını sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Hâlâ baygın olup olmadığını kontrol etmek için odamdan dışarı bakarken sesim dikkatliydi.

"Sanırım sana takıldı ve bence ona baba olacağını söylememen tamamen haksızlık. Hadi ama Olivia, sen bundan daha iyisin. Muhtemelen seninle gerçekten birlikte olmaktan çok mutlu olacaktır. Ona bebekten bahset."

Eli'nin sarhoşken yaptığı itirafı düşündükçe suçluluk duygusu içime çöküyordu. "Tamam, tamam. Bunu düşüneceğim."

"Seni sürekli azarladığım için özür dilerim ama o benim en iyi arkadaşım. Harika bir baba olurdu ve *sözümü* kesmeden önce *lütfen* bana güven. O özünde iyi bir adam. Milyarder bir baba ve yoksun bir anneyle garip bir çocukluk geçirdi - bizden çok da farklı değil, biliyorsun."

Ağzım bir küvet dolusu pamuk yemiş gibi oldu. "Sanırım haklısın."

"Öyle olduğumu biliyorum. Sadece gitmeden önce ona söylemeyi düşün, lütfen." "Tamam Owen," dedim içimi çekmeden önce. "Bunu düşüneceğim."

"Teşekkür ederim," dedi. "Şimdi, Katie daha fazla çıldırmadan eve gideceğim. Geç saate kadar dışarıda kalırsam soyulacağıma inanıyor."

"Haklı olduğu bir nokta var ama sen iri bir adamsın. Birinin seninle bir şeyler denemesi için oldukça cesur olması gerekir."

"Evet, nasıl istersen. Seninle sonra konuşuruz."

"Hoşça kal," diye gülerek telefonu kapattım. Telefonumu komodinin üzerine bırakırken, Owen'ın söylediklerini ve Eli'ın bayılmadan önce nasıl davrandığını düşünmeye başladım...

Belki de ona söylemeliyim.

Yorganı yatağıma geri çektim ve sabah uyandığımda Eli'nin gerçekten dışarıda olup olmayacağını merak ederek yatağa tırmandım. En son ne zaman

Buradaydı, rahatça sıvışmıştı ama bana olan aşkını da ilan etmiyordu.

Sadece sarhoştu.

Kendime bunu hatırlatıp duruyordum, yine de bunu yazmakta zorlanıyordum. Bana aşık olmasını ve büyük bir romantik jest yaparak New York'ta onunla birlikte kalmamı istemesini *istiyordum*. Bebeği birlikte büyütebilir ve mutlu bir aile olabilirdik...

Karısına bağlanmak.

Bu asla gerçekleşmeyecekti. Yorganı başımın üzerine çektim, midem bulanıyordu. Bunun hamilelikten mi yoksa Eli'ye aşık olduğumu bilmemden mi kaynaklandığını söylemek imkansızdı...

Sabah hala buradaysa, ona söylerim. Ve

ona bebekten de bahsedeceğim.

Gözlerimi kapatıp yorgunluğun bedenime yerleşmesine ve beni Eli'a aşık olmanın sorun olmadığı bir diyara götürmesine izin verdim, çünkü o da beni seviyordu.

Ve bunu sadece sarhoş değilken söyledi.

ELI

Başım.

Gözlerim irkilerek açıldı, yumuşak bir polar battaniye burnumu gıdıklıyordu. Yukarı doğru fırladım, yarı yarıya yabancı bir kadının dairesinde olmayı bekliyordum. Ancak etrafa göz gezdirdiğimde bunun tek gecelik bir ilişkiden *çok* daha kötü bir şey olduğunu fark ettim.

Lanet olsun, Olivia'nın evindeyim.

Battaniyeyi yana attım ve saate bakmak için cebimden telefonumu çıkardım. Saat neredeyse sabahın yedisiydi ve Olivia uyanmadan buradan siktir olup gitmem gerekiyordu.

Ya da sadece kalabilirim.

Bu düşünce birden aklıma geldi ama elimle ittim. Olivia'nın evine sarhoş gitmek ve kanepede uyanmak tek bir anlama geliyordu... Kendimi utandırmıştım. Durumu kendim için daha *da* kötüleştirmeden önce dışarı çıkmalıydım.

Cüzdanımın, ev anahtarlarımın ve telefonumun yanımda olduğundan emin olurken nefesimin altında "Siktir, siktir, siktir," diye mırıldandım. Pislik gibi davranmak istemediğim için

battaniye attım ve kanepenin arkasına koydum. Bunu yaparken köşedeki kutu yığınını fark ettim. Sabahın loş ışığında bile taşınma etiketlerini seçebiliyordum.

Gerçekten gitmiş olacak.

Gözlerim yatak odasının kapısına kaydı ve kalbim alarm gibi çalmaya başladı, beni kalmaya ve en azından önceki gece için özür dilemeye ikna etmeye çalışıyordu...

Ama içimdeki yaralı egolu pislik bunu kabul etmiyordu.

Topuğumun üzerinde döndüm ve olabildiğince hızlı ve sessiz bir şekilde ön kapısına doğru ilerledim. Özgürlüğe doğru kayarken kapının kolunu tekrar kilitli konuma getirdim, asansöre doğru ilerlerken vücudumu bir rahatlama hissi kapladı.

Nerede yaşadığını nasıl hatırlayabildim ki?

Olivia'nın evine nasıl geldiğimi anlamak için zonklayan kafamı yoklarken elim aşağı düğmesine çarptı. Ona bir şey söylemiş miydim? Ona asılmaya çalışmış mıydım? Beni buraya Owen mı getirdi?

Son soruya başımı salladım, Owen'ın beni Olivia'ya götürmeyi düşünmesinin mümkün olmadığını gayet iyi b i l i y o r d u m - sarhoşken olmazdı. Kulüpten ayrıldığımı bile hatırlamıyordum... Bekle, yoksa hatırlıyor muydum?

Olivia'nın dairesinin lobisinden çıkarken zihnim Owen'a tuvalete gideceğimi söyleyip taksiye bindiğimi canlandırmaya başladı. Zavallı en iyi arkadaşımın dünya kadar endişelenmesine neden olduğumu fark edince omuzlarım çöktü.

Kahretsin, şimdi özür dilemeliyim.

Daha başka bir şey düşünemeden onu aradım, her zamanki derslerinden birine hazırlanırken göğsümü dolduran endişeyle.

"Ah, demek aşk acısı çeken canavar erkenden uyanmış." Telefonun diğer ucundaki Owen'ın sesi neşeli ve mutluydu. "Kız kardeşimin kanepesindeki uykun nasıldı?"

"Yani orada kaza yaptığımı biliyorsun?" Caddede yürürken biraz midemin bulandığını hissettim, daha önce gittiğim bir kafeye doğru ilerliyordum.

"Evet, oraya düştüğünü biliyorum. Şimdi neredesin?"

"Bean and Berry'ye gidiyorum, onun evinden birkaç blok ötede." Kendime yaşattığım utançtan sonra onun adını söylemeye bile dilim varmadı.

"Seninle orada buluşuruz," dedi. "Koşumu yeni bitirdim ve sadece beş dakikalık mesafedeyim. Konuşacak çok şeyimiz var."

"Öyle mi?" Karnım guruldadı. "Dün gece gerçekten aptalca bir şey yaptım, değil mi?"

Owen güldü. *Güldü.* "Seninle orada görüşürüz, dostum." Ben daha fazlasını öğrenmek istediğimi söyleyemeden telefonu kapattı. Telefonumu tekrar cebime sokarken bir inilti çıkardım. Ne kadar aptal olduğumu düşünerek başımı salladım ve kafeye gitmeye odaklandım.

On beş dakika ve uzun bir kuyruktan sonra arka masalardan birinde oturmuş Owen'ın gelmesini bekliyordum. Sadece beş dakika sonra geleceğini söylemişti ama belli ki saatlerini doğru tutmuyordu. Lattemi yudumlarken akşamdan kalma kafamdaki zonklamayı hafifletecek bir ağrı kesicim olmasını diledim.

Karşımdaki sandalyeyi çekerken Owen'ın sesi dikkatimi çekti: "Vay canına, tam anlamıyla bok gibi görünüyorsun."

"Teşekkürler, ben de seni gördüğüme sevindim," diye homurdandım o oturup elindeki su şişesini yudumlarken. "Sanırım kafein havasında değilsin?"

"Hayır, şu anda kalp atış hızım yeterince yüksek. Yedi mil koştuktan sonra kahve içmek iyi değil."

"Mmm." Ona baktım, yüzündeki alaycı gülümseme o an beni çok rahatsız etti.

"Dün gece iyi uyudun mu?"

"Gerçekten mi? Bence bu sorunun cevabını biliyorsun. Bana neden sorduğunu bile bilmiyorum. Tanrı aşkına, bir *kanepede* uyudum. Üniversiteden beri bunu yapmamıştım."

"Evet, şey..." Owen'ın sesi bir kahkaha krizine girdiğinde kesildi. "Dün geceden *bir şey* hatırlıyor musun? Yoksa olan her şeyi sana anlatmak zorunda mıyım?"

Ağız dolusu ağır aromalı kahveyi yuttum. "Hatırladığım son şey bir taksiye bindiğim. Dürüst olmak gerekirse nereye gittiğimi bile hatırlamıyorum."

"Kahretsin," Owen'ın kahkahası aniden sona erdi. "Gerçekten bundan daha fazlasını hatırlayacağını düşünmüştüm. Dün gece epey macera yaşadın."

"Ne yaptım ben?" Yüzümü buruşturdum, başım ellerime düştü. "Beklemekten tuvalete kusmadan önce söyle bana."

"Evet..." Owen sandalyesinde arkasına yaslandı. "Sana her şeyi anlatmam mümkün değil, çünkü Olivia bana sadece bu kadarını anlattı, ama uzun ve tuhaf bir hikayeyi kısa kesmek gerekirse, dün gece kız kardeşime aşkını ilan ettin."

"...Ne?" Kahvemde boğuldum, neredeyse her yere kusacaktım. "Bunu yapmamın imkanı yok."

"Oh evet. Evet, yaptın."

"Lanet olsun, hayır." Utanç bir dalga gibi üzerime çöktü ve yüksek sesle inlerken yüzümün kızardığını biliyordum. "*Bu kadar* büyük bir aptal olduğuma inanamıyorum."

Owen gözlerini bana dikti. "Aptal olduğuna emin misin? Yoksa kız kardeşime içtenlikle aşık mısın?"

Uh...

"I..."

"Evet, bence geri dönüp onunla konuşmalısın."

Başımı meydan okurcasına salladım. "Kesinlikle olmaz. O daireye geri dönmemin hiçbir yolu yok. Az önce kendimi tam bir aptal gibi gösterdim."

"Emin misin? Çünkü sanırım hayatın boyunca ilk kez benden başka birine karşı savunmasız kalıyorsun. Birine aşık olup sonra da duygularını ona *söylemenin* yanlış bir tarafı yok."

"Ona karşı hiçbir şey hissetmiyorum," diye yalan söyledim, Owen'la göz göze gelemiyordum.

"Böyle yapma." Beni masanın altından tekmeledi.

"*İyi,"* diye inledim, parmaklarımı saçlarımda gezdirirken. "Evet, ona karşı bazı hislerim var ve evet, sanırım ona aşık *olabilirim*. O şimdiye kadar tanıştığım ya da birlikte olduğum diğer tüm kadınlardan çok *farklı*, dostum. O özel biri."

Owen'ın dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "O zaman bunu ona söyle."

"Dostum, onunla en son bir şey denediğimde beni kesti." İtiraf ettiğim anda reddedilme anım geri geldi. "O yola tekrar girmek istediğimi sanmıyorum."

"Dur tahmin edeyim, ona asıldınız ve o da size artık sizinle yatmak istemediğini söyledi." Ses tonunda beni donduran bir değişim oldu.

Owen'ın sahip olduğu anlaşılan ani bilgi karşısında şok olmuş bir halde gözlerimi kıstım. "Ne?"

"Kız kardeşimle yattığını biliyorum."

"Ne-"

"Hayır." Bir elini kaldırarak sözümü kesti. "Neler olup bittiği hakkında bana gerçeği söylemen için sana *bir* şans vereceğim. Eğer söylemezsen, seni kafenin ortasında yere sererim."

Buz mavisi gözleriyle bana meydan okurken, "*Lanet* olsun, ayı kardeşte taşak varmış," diye mırıldandım.

"Dökül bakalım."

İçimi çektim. "Evet, kız kardeşinle birden fazla kez yattım ve evet, sanırım ona karşı bir şeyler hissediyorum - ki bu daha önce *hiç* başıma gelmemişti."

"Harika, yani tüm bunları zaten biliyorum." "Olivia mı söyledi?"

"Tabii ki yaptı." Yüzünde ne kadar bildiğini merak etmeme neden olan bir şey vardı ama bunu kabul edecektim. Bana bir çıkış yolu gösteriyordu ve ben de bunu kullanacaktım. "Bence ona nasıl hissettiğini söylemelisin Eli. Yakında gidiyor."

"Öyle olduğunu biliyorum ve bundan hiç memnun değilim." "Ben de öyle."

"Evet, ama gitmesine engel olamam. İyi bir iş teklifi aldı ve onu kalması için ikna etmeye çalışmamın yanlış olacağını düşünüyorum."

"Ama onu önemsiyor olman kalmak *istemen* için yeterli bir sebep olabilir." "Bilmiyorum."

"Dostum, kız senin yüzünden gidiyor," dedi Owen sinirlenerek. "Lanet daireye geri dön ve onunla konuş. Ona nasıl hissettiğini söyle ve erkek ol."

"Tanrım, bu sabah üzerime çok geliyorsun."

"Hayır, onu düşündüğüm gibi önemsiyorsan ne yapman gerektiğini söylüyorum. Sarhoş Eli bir sürü boktan şey yapabilir ama

yalan."

Tereddütle başımı salladım. "Evet, sarhoşken asla yalan söylemediğimi biliyorum. Sadece... Bilmiyorum. Ya o aynı şekilde hissetmiyorsa?"

"O zaman sanırım New York'un playboyu Eli Whiss birkaç basamak aşağı iner ve hayatında ilk kez gerçek bir kalp kırıklığı yaşar - ama dürüst olmak gerekirse, durumun böyle olacağını sanmıyorum."

"Demek o da aynı şekilde hissediyor?" Boş fincanımı masaya bırakarak canlandım.

"Uh..." Sesi kesildi. "Bunun cevabını bilmiyorum ama bence gerçekten iyi bir şansın var. Olivia son zamanlarda benden uzaklaştı ve sanırım bunun nedeni sana karşı bir şeyler hissettiğini bilmemi istememesi."

"Ama sana birlikte yattığımızı söyledi."

Sandalyesinde kaykıldı, aniden rahatsız görünüyordu. "Az önce söyledi. Bunu ondan öğrendim ama başka bir şey söylemedi."

Bu kez ona inanmayan *bendim*. "Bence şimdi yalan söyleyen sensin."

"Kız kardeşimin seks hayatı hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorum. Bunu geçelim.

Duyguların mı var? Git konuş onunla. Bu konuşma burada bitmiştir."

"Peki," dedim iç çekerek ve masadan kalktım. "Hemen gidip onu göreceğim."

"Aferin sana. Nasıl gittiğini bana haber ver."

"Anlaştık." Ayağa kalktım, kafeden çıkıp Olivia'nın dairesine doğru ilerlerken sinirlerim zaten gergindi. Kısa yürüyüşte kıyafetlerimi düzeltmeye çalıştım ama bunun faydasız olduğunu biliyordum. Olivia beni bu dağınık halimle kabullenmek zorunda kalacaktı.

Apartmanın ana kapısından içeri girerken kalbim güm güm atıyordu ama içeri adımımı atar atmaz donup kaldım. Gözlerim asansör kapılarının hemen dışında duran ateşli bir kızıla takıldı.

Hay sikeyim. Zena'nın bu saatte burada ne işi var?

O beni görmeden önce, ilk gelen taksiye el sallayarak binadan çıktım. Yapmak istediğim *son* şey, hâlâ kabullenmeye çalıştığım duygularımı çalışanlarımdan birinin önünde itiraf etmekti. Evet, tabii, Zena Olivia'nın yakın arkadaşıydı.

Ama yine de olmuyor.

Taksiye bindim ve kapıyı kapattım.

Bu başka bir zaman olmalı.

OLIVIA

"Kalmamı ve tüm bu eşyaları toplamana yardım etmemi istemediğine emin misin?" Zena bana gülümsedi ve eşyalarımı yüklerken beni izledi.

Masamda ne kadar az varsa kutuyu kaldırdım. "Bu akşam gala olduğunu biliyorum ve hazırlanacak çok şeyin var."

"İyi olacağım." Kafam allak bullak olsa da ona zorla gülümsedim. Eli'ın sarhoş bir halde evime gelip aşkını ilan etmesinin üzerinden günler geçmişti ve -tıpkı şüphelendiğim gibi- sabah olduğunda ortalıkta yoktu.

"İyi misin?" Gözlerini bana dikti. "Mutlu olmaktan başka bir şekilde hissettiğini itiraf etmenin yanlış bir şey olmadığını biliyorsun."

Derin bir nefes aldım ve bizim dışımızdaki son çalışanın da ofisten çıkmasını bekledim. "Aklımda ne olduğunu sana zaten söyledim."

"Doğru." Yüzünü buruşturdu. "Eli'nin senin evinde sarhoşken yaptığı itiraf. Bu konuda sana ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

"Kimsenin bildiğini sanmıyorum. Ne zaman Owen'la bu konu hakkında konuşmaya çalışsam beni susturuyor. Bana mı yoksa Eli'ye mi kızgın, yoksa bu konudan gerçekten rahatsız mı anlayamıyorum."

"Kim bilir." Zena omuz silkti. "Tek bildiğim, Eli Whiss'in kafasında olup bitenler hakkında endişelenmene gerek olmadığı. Bu gece katılacağımız harika bir gala var ve çok eğleneceksin."

"Ama ben öyle miyim?" Bir avuç dolusu rengârenk kalemimi elime alarak mırıldandım. "Belki de onunla olanlar hakkında konuşmalıyım - her şeyin köprünün altından çok sular aktığını bilmesini sağlamalıyım."

Zena güldü. "Buna gerçekten takılıp kalmışsın. Haftanın büyük bir bölümünde toplantılarla meşguldü, belki de bu yüzden sana bir şey söylememiştir?"

"Bilmiyorum." İçimi çektim, gözlerim defterlerimden birinin altından çıkan ultrason resmine kaydı. "Sanırım kafamda onun ayık bir şekilde gelip bana bunları anlatacağını umuyordum ama bunun boş bir hayal olduğunu biliyorum."

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

Gözlerim tekrar Zena'nınkilere kaydı. "Elbette."

"Seni sevdiğini söylese işler nasıl değişirdi? Mesela, şu anda ofisinden hışımla çıkıp sana olan ayık ve ölümsüz aşkını ilan etse ne yapardın?"

"Bilmiyorum. Belki kalmayı düşünebilirim?"

Dudakları büzüldü. "Ama neden? Los Angeles'ta harika bir teklif aldın."

"Evet, ama sanırım gitmemin tek bir gerçek nedeni var..." Elim karnıma gitti, hala kolayca gizlenebiliyordu ama çok uzun sürmeyecekti. Eğer Eli'ın bunu bilmesini istemiyorsam, bunu yapmamın *hiçbir* yolu yoktu.

Etrafta takılabilirdim. Bunu bir sır olarak saklıyor olabilirdim ama babasının kim olduğuna dair ayrıntılı bir yalan uydurmayacaktım.

Zena kolumdan çekiştirdi ve beni kucakladı. "Her şey olması gerektiği gibi olacak, bunu biliyorum."

Başımı salladım, kucağına doğru eğildim. "Tanrım, seni özleyeceğim."

"Evet, aynen öyle. Hayatımda bıraktığın boşluğu doldurmak için pembe dizi falan izlemeye başlamam gerekecek."

Göğsümden kahkahalar yükseldi. "Benim hayatım pembe dizi *değil*."

"Sen öyle diyorsan," diye takıldı, uzaklaştı ve çantasını aldı. "Yine de ben gidip eve döneceğim. Her ne kadar kalıp seninle konuşmayı çok istesem de, oraya gidip hatırlatmazsam kocamın bu akşam galamız olduğunu hatırlamasına imkân yok."

"Doğru," dedim, bir kapının açılma sesi dikkatimizi çekti. "Hâlâ burada olduğunu sanmıyordum..."

"İşte sana o konuşma için bir fırsat," diye takıldı Zena, arkasını döndü ve sanki bir görevdeymiş gibi kapıya doğru yöneldi. "Sana iyi şanslar." Dışarı çıkarken bana göz kırptı.

Gözlerim Eli'nin çıkmasını beklediğim yere kaydı ve birkaç saniye sonra onun uzun boylu, geniş gövdesi göründü. Koyu gri takım elbisesi ve yeni kesilmiş ve şekillendirilmiş saçlarıyla o gün için iyi toparlanmıştı. Çenesindeki kirli sakal, kalçalarımın heyecanla gerilmesine yetti, keşke gıdıklansalar diye düşündüm.

Eli boş ofisi taradı ve gözleri bana ulaştığında, geç kaldığım için başımın belaya girmesini bekleyerek kendimi hazırladım...

Ama onun yerine gülümsedi ve bana doğru yürüdü.

Ne diyeceğim? Sarhoşken beni sevdiğini söylemen sorun değil mi? Ya da o şeyleri söylediğini biliyor mu?

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, sanki o sarhoş konuşması daha yeni olmuş gibiydi, çünkü aradan zaman geçmişti ama ikimiz de bununla gerçekten yüzleşmemiştik.

"Olivia," diye selamladı beni, anında iri yarı biri gibi masaya yaslanarak. "Görüyorum ki eşyalarını topluyorsun."

"Evet... Pazartesi sabahı taşınıyorum - nakliyeciler burada olacak." Ağzım kurudu. "Burada değil ama. Benim dairemde. Taşınıyorum. Eşyalarım."

Bana bir kaşını kaldırdı ama az önce aptal gibi konuşmamışım gibi başını salladı. "Pazartesi günü Los Angeles'a mı dönüyorsun?"

İçimi çektim. "Evet, ben de bunu söylemeye çalışıyordum, özür dilerim."

Gözleri masanın üzerindeki kutuya kaydı. "Burada gerçekten fazla bir şeyiniz yoktu, değil mi?"

"Mmm, pek sayılmaz." Küçük kutumun içindekiler kesinlikle içler acısıydı, çoğunlukla ofis malzemeleri ve internetten sipariş ettiğim isim tabelamdan ibaretti. "Yine de sorun değil."

"Kalabilirdin, biliyorsun değil mi?" Parmakları masamın yüzeyinde geziniyordu ve bu yavaş hareketle ilgili bir şey nefesimi tutmama neden oldu. Zihnim o parmakların tenimde aynı hareketi tekrarladığı görüntülerle doluyordu.

"Sanırım kalmamam en iyisi olacak." Ses tonuma olan güvenimi kaybediyordum ama bunun tek nedeni bacaklarımın arasındaki kumaşın nemlenmesiydi. Vücudum bana karşı çalışıyordu, ama yüzümü duygusuz tuttum - en azından öyle sanıyordum.

Eli birkaç dakika sessiz kaldı, duruşunu değiştirdi. *Gergin* görünüyordu. "Bence birkaç gece önce olanlar hakkında konuşmalıyız."

"Yani benim evime geliyorsun, değil mi?" Ne kadar sarışın gibi konuştuğum için yüzümü buruşturmak istedim ama saçlarım sarıydı yani... "Her şey yolunda. Geldin, kanepemde yattın ve gerçekten tartışacak başka bir şey yok."

Başını iki yana salladı. "Olanları küçümsemeye çalışmayı bırak. Oraya gittiğimde ne söylediğimi *biliyorum*. Gerçi ben gidene kadar bilmiyordum ama sana ne söylediğimi biliyorum, çoğunlukla."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum, nedense bu itiraf içimi acıttı. "Sabah bana kahvaltı hazırlayacağına söz verdiğini hatırlıyorsun o zaman?"

"Ne?" Eli'ın yüzü şaşkınlıkla buruştu. "Bunu hatırlamıyorum."

"Doğru."

Derin bir nefes aldı ve parmaklarını başının üzerinde gezdirerek siyah saçlarını karıştırdı. "Dinle Olivia, o sabah kaçtım çünkü yaptığım şey yüzünden çok utanmıştım. Aramızdaki ilişkiyi bitirmiştin ve bu beni deli ediyordu."

"Sanırım seksim o kadar iyi," diye mırıldandım, gözlerim Eli'ninkilerle zorlukla buluşabiliyordu. Gözlerimi kaçırmak zorunda kalmadan önce onun yoğun bakışlarını sadece bir saniye tutabildim.

"Evinden çıktım, kahve aldım ve geri dönüyordum ama lobiye geldiğimde Zena çoktan oradaydı."

"Sabahları işe giderken benimle birlikte yürür." Konuşurken ses tonum dengesizdi, Eli'nin yüzündeki duygu ortaya çıkmaya başlamıştı.

Aman Tanrım.

"O gece söylediklerimde ciddiydim Olivia. Seni seviyorum, sanırım sana aşığım. Bu tür şeyler hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Birkaç aylık bir etiketten daha fazlası olan bir ilişkim hiç olmadı. Hiç *duygularım* olmadı."

Ondan duyduklarımı algılamakta güçlük çekiyordum, sonunda bakışlarını yakaladığımda ağzım hafifçe açık kaldı. "Sen... beni *seviyor* musun?"

"Uh, evet. Senden alacağımı düşündüğüm yanıt bu değildi ama evet. Seni seviyorum. Bunun bir çift olarak bizim için ne anlama geldiğini bilmiyorum ama senden başkasını düşünemiyorum bile. Çapkınlık günlerim sona erdi. Sadece seni istiyorum." Sesindeki kalınlık kalbimi sıkıştırıyordu, ancak şok hala aynı derecede güçlüydü.

"I..." Sessizce dururken sesim kesildi, aramızdaki gerilim azaldı. "Ben de seni seviyorum."

Ve bir bebeğimiz olacak.

ELI

I Gülümsedim. *Sırıttım.* Sanki tüm dünya bir anda doğru olmuştu ve ben en iyi şekilde dehşete düşmüştüm. Olivia'nın beni görüp görmeyeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Muhtemelen sana söylemeliyim..."

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirerek sözünü kestim, çilekli limonatanın tadına baktım. *Hay sikeyim.* Dilimi ağzına alarak inledi. Kollarım beline dolanırken vücudum ona doğru bastırıyordu. Koyu mor bluzunun saten kumaşının altında vücudu yumuşacıktı. Parmaklarım onu siyah kumaş pantolonundan çekip çıkardı.

Ellerim gömleğini başının üzerinden kaydırıp öpüşmemizi keserken "*Oh,*" diye nefes nefese kaldı. "Bunu burada yapmak istediğine emin misin?"

"Burada kimse yok ve olmayacaklar da. Olsalar bile umurumda değil," diye homurdandım, dolgun göğüslerini ve şişmiş dudaklarını seyrederken. Güzelliğin timsaliydi ve *kimse* onu ne kadar sevdiğimi göstermeme engel olamayacaktı.

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "O zaman gel beni al."

Kalbim onun sözleriyle iki kat hızlı atmaya başladı. "Siktir, bebeğim." Açıkta kalan gövdesini kavradım, parmak uçlarım kıvrımlarını keşfediyordu. Elim sütyenindeki beyaz dantelin üzerinde gezindi ve mükemmel göğüslerini kumaşın üzerinden sıktı. Dudakları benimkilere dönerken tatmin olmuş bir nefes verdi, öpüşlerimiz sıcak, ağır ve çaresizdi.

Takım elbisemin ceketini çıkarmama yardım ederken sütyeninin arkasını hızla çözdüm. Olivia kemerimin tokasına uzanırken ceketi bir kenara attı ve göğüsleri görmem için serbest kaldı. Beklediğimden daha hızlı davranarak pantolonumu ve boxer külotumu indirdi, ereksiyonum dışarı fırladı.

"Bunu özlemişim," diye mırıldandı, dilini zonklayan sikimin ucunda gezdirirken mavi gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı bakıyordu. Beni sıcak ağzına alırken, taşaklarıma yapışırken emerken ve benimle oynarken vücudum memnuniyet ve ihtiyaçla titredi.

"*Lanet* olsun," diye homurdandım, uzunluğumu aşağı yukarı hareket ettirerek boğazının arkasına çarpmama izin verdi. "Aynen böyle." Parmaklarım onun açık sarı buklelerine dolandı ve hızını artırırken saçlarını yüzünden uzak tuttu. Bu hızla devam etmemin imkânı yoktu.

Bir eliyle taşaklarımı sıkarken, diğer eliyle ağzını destekliyordu, sikim kolayca girip çıkıyordu, tükürüğü mükemmel bir kayganlaştırıcıydı. Çalışmasını izledim, aletimi canla başla emerken göğüsleri zıplıyordu, meme uçları dikleşmişti.

Onlara dokunmak, okşamak ve sadece tadına bakmak için ölüyordum. Doruğa yaklaştıkça sikim titriyor, o beni pompaladıkça nefeslerim derinleşiyordu. Tam sınıra ulaştığımda gözlerimi kapattım.

"Benim için boşalacaksın, değil mi?" Olivia emişler arasında mırıldandı ve o boğucu sesi son darbe oldu.

Sikim ağzında patlarken boğazımdan derin, erotik bir inilti çıktı. Sert ve hızlı bir şekilde boşaldım ve iyi bir kız gibi, Olivia serbest bırakılmamın her onsunu yuttu. Daha sonra tutuşumu gevşettim ve bana baktı ve gülümsedi.

"Tekrar gidebilir misin?"

"Yapabilir miyim?" Hırladım, aşağı uzandım ve onu dirseklerinden yakaladım. Onu ayağa kaldırdım, ağzını öptüm, benden gelen tuzlu ipucundan rahatsız olmadım. Pantolonunun düğmelerini açarak yuvarlak kalçalarından aşağı indirdim ve altındaki beyaz danteli ortaya çıkardım. "Tanrım, Olivia, inanılmazsın."

İç çamaşırını aşağı kaydırdım, çıplak vücudu önümde tümüyle sergileniyordu. Amcığı ofisteki yumuşak, sıcak ışıkların altında parlıyordu ve ben şimdiden amcığını atıştırmaya aç bir şekilde dudaklarımı yaladım. Topuklu ayakkabılarını tekmeleyerek kıyafetlerinden çıktı.

"Benim için her zaman ıslaksın." Kıçını masaya bastırdım ve dizlerimin üzerine çöktüm. Bacaklarını ayırdım ve kendime en sevdiğim manzarayı sundum. Parmak uçlarımı yarığında gezdirdim ve orada biriken nemin tadını çıkardım.

"*Ooh*," diye inledi, başı geriye doğru eğildi. Yüzü zevkle dolarken plaj dalgaları omuzlarının altına düştü. Acı çeken gözler için bir manzaraydı.

Bir nefes aldım, eğilip ipeksi kalçalarını öptüm, derisinin bir kısmını ağzıma çektim. Onda bir iz bırakmak, orada olduğumu ve *her zaman* olacağımı bilmesini *istedim*. Bu duygusal bir duyguydu, ama amına doğru öpüşürken çabalarımı şarj etmesine izin verdim. Dilimi parmağımın olduğu yerde gezdirdim ve bana karşı titredi.

Klitorisini öpüp nazikçe ağzıma alırken ellerim onu sabit tuttu. Kahretsin, onun tadını özlemiştim. Klitorisine karşı dönmeye başladığımda ve parmaklarımdan biri girişine doğru ilerleyerek sevimli küçük amına daldığında ondan hafif iniltiler geldi.

"*Eli, kendini* çok iyi hissediyorsun," diye nefes nefese kaldı.

Bakışlarım yukarı doğru kaydı, tam zamanında onu meme uçlarını uyarırken, pembe tümsekleri daha önce hiç görmediğim bir şiddetle sıkarken yakaladım. Aletim hâlâ sertti ve onun kendine bu şekilde dokunduğunu görünce zonklamaya başladı.

Kalçaları yüzüme doğru hareket etti ve yüzümü tatlı sularıyla kapladı. Yüzüme sürtünme hissini çok seviyordum, bu yüzden istediği kadar hareket etmesine izin verdim. Parmaklarım içinde ileri geri hareket ediyordu ve ben de üçüncü bir parmağımı sokarak dar amını benim için gerdim. Biraz kıpırdandı, ama ondan gelen inlemeler zevkten başka bir şeyle dolu değildi.

Dilim klitorisine sürtünürken Olivia, "Sikini içimde istiyorum," diye sızlandı. "Lütfen Eli."

"Önce benim için boşalacaksın," dedim içine, tenine değen nefesim titremesine neden oldu. "Benim için çok sert boşalmanı istiyorum, böylece seni içebilirim bebeğim."

Kalçalarını bana karşı sallamaya devam ederken tek tepkisi "*Ooh*," oldu. "Senin için boşalabilirim."

"İşte benim güzel kızım." İşime geri dönmeden önce kalçasını öpmek için durakladım. İnlemelerinin şiddeti arttığında ve parmakları aniden saçlarımı neredeyse acı verecek kadar sıktığında hedefi vurduğumu anladım. Yine de bu beni daha da tahrik eden türden bir acıydı ve onu uçurumun kenarına getirmeye yakın olduğumu bilerek yoğunluğumu artırdım.

"Oh, oh, *oh*," diye haykırdı vücudu etrafımda gerilirken, kalçaları yanaklarıma doğru sertleşirken bana doğru bastırdı. "*Eli!*" Kedisi orgazmının kanıtlarıyla akarken, onun coşku çığlığı kulaklarıma müzik oldu. Onu içime çektim, sikim kükrüyordu ve tekrar kalkmaya hazırdı.

Nefesleri kesilmiş ve yoğun zevkten yıpranmış bir halde yükseklerden inerken onu yalamayı bitirdim. Ayağa kalkarken amına son bir öpücük kondurdum, puslu, şehvet dolu gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesim kesildi.

Onu usulca öpmeden hemen önce, "Seni seviyorum Eli," diye mırıldandı. Dilini alt dudağımın kenarında gezdirerek kendi tadına baktı ve ben de bunu onun ağzına götürmenin verdiği tatminle hırladım. Sikim karnının alt kısmına bastırırken alt dudağını ısırdım. Elim şaftımı kavradı ve ucunu aşağı doğru bastırarak nemin bir kısmını yakaladım. Vücudu içine doğru itti ve aletim nemli kalçalarının arasına kayarken nefesimi tuttum.

Bu hissin kendisi beni uçurumun kenarına getirebilirdi ama geri çektim. Öpüşmemizi kestim ve yerdeki takım elbise pantolonuma uzandım. Cebimi karıştırarak cüzdanımı çıkardım ve arkasından bir prezervatif çıkardım.

"Al," dedi Olivia, folyoyu benden kaparken sesi hâlâ baştan çıkarıcıydı. Onu izledim, folyoyu yırtıp açarken ve ambalajı eşyalarının olduğu kutuya atarken endişem artıyordu.

Parmak uçlarımı çenesinde gezdirip gözlerini yakalayarak, "Gördüğüm kadarıyla bir hatıra alıyorsun," diye takıldım.

"Onun gibi bir şey." Göz temasını bile kesmeden lateksi sikimin üzerinde yuvarladı ve ben de sertçe nefes verdim. Onu belinden tutup masasının üstüne oturtmadan önce beni birkaç kez pompaladı.

İçine daldım, giriş için ağırdan almakla uğraşmadım. Sadece onun etrafımda olmasını istiyordum. Dudaklarını tekrar buldum ve açgözlülükle öpüşürken kollarını boynuma doladı, birbirimize açtık. I

İtişlerimi yavaş tuttum, onu bana sıkıca tutarken göğsümden taşan duygulara kapıldım, göğüsleri bana bastırdı.

Bu ecstasy.

Bu kez aramızda farklı bir güç vardı ve belki de sonunda itiraf ettiğim aşktı. Ne olursa olsun, onu daha önce hiç olmadığı kadar güçlü bir şekilde öperken ona -ve ona- sarıldım. Yoğunluğumu karşıladı, vücutlarımız en lezzetli şekilde iç içe geçti, amı hala benim için ıslanmıştı.

Onu yutmak, sevmek, ona tapmak ve asla bırakmamak istiyordum. Sahiplenici bir şekilde, kalçalarım hızını artırıp onunkilere çarparken onu kendime doğru tuttum. Okyanus mavisi gözlerinde kaybolmak için dudaklarımı onunkilerden ayırdım, ellerim şimdi yanlarını sıkıca kavrıyordu.

"Beni daha sert becer," diye nefes aldı, konuşurken kalın dudakları şişmişti.

Cevap olarak homurdandım ve kıçını masanın kenarına biraz daha yaklaştırdım. Bir defteri ve diğer bazı kâğıtları yere düşürdü ama onlara aldırmadım, sadece o anki seksi vücuduna odaklanabildim. Vücutlarımızın tokat sesi boş ofisi doldururken göğüsleri ileri geri sallanıyordu. Bana sarıldı, ikinci bir orgazmın kıyısına yaklaştığını fark ettiğimde inlemeleri gittikçe daha yüksek sesle çıkmaya başladı.

"Benim için tekrar boşal," diye nefes nefese kaldım, sikim de bir patlamanın eşiğindeydi.

Yüzü buruştu ve başı geriye doğru eğilirken dudağını acımasızca ısırdı. Olivia gözlerini kapadı ve tırnakları pazılarıma batarken ağzından son bir boğucu inilti çıktı. Amcığı sikimin etrafında zonkluyordu ve benim için tek gereken buydu. Öne doğru yığılırken titriyordum, sikim prezervatifi onun içinde dolduruyordu.

"Siktir, seni seviyorum," diye inledim ensesine doğru.

"Ben de seni seviyorum." Kollarını bana doladı ve parmaklarını nazikçe saçlarımın arasından geçirdi. Bu kez bana dokunuşu o kadar sevgi doluydu ki, kollarımı ona doladım ve onu kendime doğru çektim.

"Bu geceki gala," diye başladım, nihayet ondan uzaklaşırken boğazımı temizledim, sikim nihayet yumuşamıştı. "Belki birlikte gidebiliriz diye düşünüyordum."

"Randevu gibi mi?" Prezervatifi aletimden çıkarıp masasının altındaki çöp kutusuna atarken bana bir kaşını kaldırdı.

Temizlik ekibi bununla ilgilenecektir.

"Evet, randevu gibi." Pantolonumu ve boxer külotumu aldım ve sonra onun için de kıyafetlerini aldım. Onları benden aldı, gözleri beni dikkatle inceliyordu.

"O zaman herkes birlikte olduğumuzu öğrenmeyecek mi? Bu ofis politikasına aykırı, değil mi?"

"Artık burada çalışmıyorsun," diye mantık yürüttüm, kıyafetlerimi tekrar giyip kemerimi bağladım. "Kalmaya ve işe geri dönmeye karar versen bile, işleri bizim için ayarlamam gerekecek. Her şey yoluna girecek. Bunu yarım yamalak yapmak istemiyorum Olivia."

Gülümsedi, gözleri yumuşaktı ve o anda hissettiğim duyguların aynısını yansıtıyordu. "Yani kalmamı mı istiyorsun?"

Başımı salladım ve cüzdanımı yere düşürdüğümü fark ettim. Almak için eğildim ve eğildiğimde yerde, ön yüzünde Olivia'nın adının yazılı olduğu defteri gördüm. Ancak saniyeler sonra donup kalmama neden olan şey *bu* değildi. Defterin hemen yan tarafında ultrasona benzer siyah-beyaz bir fotoğraf vardı. Üzerinde *Gri Bebek* yazıyordu.

Ne oluyor lan?

Parmaklarım ona uzandı ve yattığı yerden kaldırdı. Gördüğüm şeyi anlamaya çalışırken kalbim güm güm atıyordu...

Hamile mi?

Fotoğrafın etiketine ve ultrason tarihine bakarak sorumun cevabını biliyordum; bu tarih, onun özel bir gün için işe gelmediği gündü. Sertçe yutkundum, iki olasılık olduğunu biliyordum...

Birincisi, Olivia başka birinden hamileydi.

Ya da iki, ben bir babaydım ve o bunu benden *saklıyordu*. Her iki durumda da çok *öfkeliydim.*

OLIVIA

"Eli?" O eğilmiş halde kalırken kaşlarımı çatmıştım. Bluzumu tekrar yerine soktum, Eli ve benim birlikte olma olasılığımızın hafiflediğini hissediyordum.

gerçek bir şey olmak.

Sadece ona-

"Bu da ne Olivia?" Sarsılarak ayağa kalktı ve gözlerim elindeki resme kaydı, ağzım açık kaldı.

"Lütfen açıklamama izin verin." Teslimiyet içinde ellerimi kaldırdım. "Ben sadece... Ben sadece... Bunu açıklayabilirim."

"Yapabilir misin? Çünkü neler olduğunu bilmek isterim. Bu yüzden mi aramızdaki ilişkiyi kestin? Ya da Los Angeles'taki işi kabul etmekte bu kadar acele etmenizin nedeni bu mu?" Sesi öfke ve *incinmişlik* doluydu.

"Ben... Ben on iki haftalık hamileyim." Kelimeleri beni boğacakmış gibi boğuk boğuk söyledim ve Eli'ın kafasında hesap yapmasını bekledim. Biliyordu, onun olduğunu bilmek zorundaydı.

"Yani ilk kez birlikte yattığımız zamanlar gibi, ha?" Gözleri resimdeki küçük bebek fasulyesine kaydı.

"Evet... Ben... Ben başka kimseyle yatmadım, Eli." Yumruğunu masaya vururken gözlerimi sıkıca kapattım. Hamile olduğum için mi yoksa ona söylemediğim için mi kızgındı emin değildim. "Çok üzgünüm, Eli."

"Pardon? Gerçekten mi?" diye kükredi. "Ne yapacaktın Olivia? Los Angeles'a kaçıp çocuğumuzu bensiz mi büyütecektin? Bu ne lan?" Eli'ın yüzü ve sesi kırıldı, duygusallıktan çatladı. "Bunu neden yaptın ki? Seni ve bebeğimizi desteklemeyecek *kadar* boktan bir adam olduğumu mu düşünüyorsun gerçekten?"

Bizim. Bebeğimiz deyip duruyor.

Hıçkırıklarımı bastırdım. "Sadece bu konuda mutlu olacağını düşünmemiştim- ve bunun bizi birlikte olmaya zorlamasını ya da hayatını altüst etmesini istemedim."

"Doğru, yani sen sadece kaçıp bekar bir anne olmak ve bana bir çocuğum olduğunu asla söylememek istedin. Seni *seviyorum* Olivia. Sana istediğin her şeyi verirdim -evlilik, ev, para, neye ihtiyacın varsa."

"Ne kadar üzgün olduğumu anlatamam," diye yalvardım. "Bunu bu şekilde algılayacağını hiç düşünmemiştim. Senin için en iyi ihtimalle bir seks arkadaşından daha fazlası olduğumu düşünmemiştim."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Eli öfkeyle konuştu. "Bunun ne önemi var ki? Sadece bir seks arkadaşı olsaydın bile, neden bana söylemedin? Bir *bebekten* bahsediyoruz! Senin olduğu kadar *benim* de bebeğim. Her zaman çocuk istedim, sadece... Seninle tanışana kadar birini nasıl seveceğimi bilmiyordum."

Sözleri kalbimi kırıyordu ve kanıtlar yanaklarımdan aşağı dökülüyordu. "Ah, Eli." Ona doğru uzandım ama kolunu benden çekti.

"Hayır, sadece... *hayır*." Takım elbisesinin ceketini aldı ve omuz silkti.

"Lütfen gitme." Ona yalvarıyor olmam umurumda değildi. Bu şekilde gitmesi fikrine dayanamıyordum. "Lütfen gitme."

"Belki de bunu bir sır olarak saklamaya karar verdiğinde bu tür bir tepkiyi düşünmeliydin." Ofisten hışımla çıkmadan önce bana ters ters baktı.

"Peki ya prömiyer?" Arkasından seslendim, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken sesim titriyordu.

"Bebeğimizi tek başına büyütmeyi planladığın gibi, kendi başının çaresine bakabilirsin." Ofis kapısını arkasından çarparak kapatmadan önce bana son bir kez başını salladı.

Orada donup kalmıştım, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. Her şeyi berbat etmiştim ve gerekçem ne olursa olsun, kalbim milyonlarca parçaya ayrılırken yeterince iyi değildi. Eli aşkını itiraf etmişti ve her sözünü geri almak ve bana siktirip gitmemi söylemek istemesi fazlasıyla adil olurdu.

Ben olsam öyle yapardım.

Başım ellerime düşerken yutkundum ve hıçkırıklar göğsümden en iğrenç şekilde patladı. Nefes almaya çalışırken sesim sümüklü çıkıyordu, gözlerimi silerken masamdaki sandalyeye yığıldım. Öfkesinin her zerresini hak etmiştim ama beni bitiren yüzündeki kalp kırıklığıydı.

Kendimi sakinleştirirken çantamdan telefonumu çıkardım, çaresizlik göğsümü dolduruyordu. Doğruca Eli'nin numarasına gittim ve arama düğmesine bastım.

Lütfen cevap verin, lütfen.

Hemen reddedildi.

Ugh.

Kişi listemi kaydırdım ve parmağım Owen'ın numarasının üzerinde gezindi, her şeyi kardeşime anlatmayı düşünüyordum. Owen'ın bana

belki beni savunmaya gelir ve Eli'nin aklını başına getirmeme yardım eder, ama sonra yine...

Başından beri ona söylememi istiyordu.

Duymak istediğim son şey *sana söylemiştim*.

"Lanet olsun." Birkaç dakika daha burnumu çektim ve sonunda tüm hikâyeyi bilen ve bana o acı verici dört kelimeyi söylemeyecek olan tek müttefikime ulaşmaya karar verdim.

"Hey, her şey yolunda mı?" Zena cevap verdi, kocasının sesi arka planda boğuk bir şekilde duyuluyordu.

"Um." Kesik kesik bir nefes aldım. "Dürüst olmak gerekirse pek değil."

"Oh hayır..." Sesindeki endişe duyulabiliyordu. "Ne oldu? Ofisten daha bir saat önce çıktım."

"Evet, aslında hâlâ buradayım." Boş mekâna şöyle bir göz gezdirdim ve eve gidip akşam için hazırlanmaya başlamaya ne kadar ihtiyacım olsa da yerimden kıpırdayamadım.

"...Neden?"

"Eli henüz gitmemişti ve *konuştuk*..." "Oh

oğlum, ve?"

"Ve beni sevdiğini itiraf etti."

Bir an sessizlik oldu. "O zaman neden sesin mutlu gelmiyor? New York'ta kalmak isteyip istemediğine karar veremediğin için mi?"

"Hayır... hayır hiç de öyle değil. O...biz, bilirsin..." Kelimelerimin üzerinde tökezledim. "*Eylemi* yaptım."

"Yani seks yaptınız demek istiyorsun," diye güldü Zena. "Bu konuda

tuhaf davranma." "Doğru, evet, her neyse." Boğazımı temizledim. "Daha

sonra, o

ve ikiyle ikiyi bir araya getirdim." Nefesi kesildi. "Oh,

yapmadı."

"Evet, evet. Evet, yaptı." "Aman Tanrım..."

"Çıldırdı ve gitti." Tekrar ağlamamak için kendimi zor tuttum, tüm duygularım beni eziyordu. "Sanki bana galaya birlikte gitmeyi teklif etmiş, beni sevdiğini ve kalmamı istediğini söylemişti ve sonra *bam!* Bebeği saklayarak her şeyi *mahvettim.*"

"Sadece biraz derin nefes al." Zena'nın sesi sakinleştiriciydi. "Hamile olduğun haberini almak büyük bir doz, bu yüzden biraz zamana ihtiyacı olabilir."

O göremese de başımı salladım. "Yine de çok kızgındı ve incinmişti. Kendimi *korkunç* hissetmeme neden olan şey incinmiş olmamdı."

Ağır bir iç geçirdi. "Demek istediğim, eylemlerimizin sonuçları *var* ve bunun için seni suçlamayacağım. Ama cidden, ben olsam adama biraz zaman ve alan tanırdım. En azından ikiniz birlikte ebeveynlik yapacaksınız, bu yüzden o da kendine gelmek zorunda."

"Ona bebeğimiz dedi." Yine hıçkırıklara boğuldum. "Ve ben bunu hiç böyle düşünmemiştim. Bunu benimle yapmak istemesi beni çok etkiledi. Bana istediğim her şeyi verebileceğini söyledi."

"Evet, muhtemelen hâlâ da öyle olacak," dedi Zena, sesi ton değiştirerek. "Dinle Olivia, sen iyi bir insansın. Hamileliğini sakladın çünkü onun umurunda olmadığını düşündün. Sadece on iki haftalıksın. Pek çok kadın düşük riskinin azaldığı ikinci üç aylık döneme kadar *kocalarına* bile söylemiyor. Sen *iyisin.* Her şey yoluna girecek."

Kendimi toparladım ve derin, kararsız bir nefes aldım. "Haklısın. Sadece şu anda çıldırıyorum çünkü her şey çok taze ve bana beni sevdiğini söylemesi...ugh. Bilmiyorum bile. Sanki rüyalarımdan fırlamış gibiydi."

"Evet, şu anda kızgın olabilir ama seni incitti diye birini sevmeyi bırakacak değilsin ya."

"Bir bebeği sır olarak saklamak büyük bir olaydır."

"Ama birlikte değildiniz ve onun senin hakkında ciddi olduğuna dair hiçbir fikrin yoktu. Silahlarına sadık kal, masa sandalyesinden kalk ve eve git. Bu gece için hazırlan ve seninle çıkmaya gelmese bile, harika görün."

"Yaşam koçu olmalısın." Ayağa kalkıp geri kalan eşyalarımı toplarken hafifçe güldüm. Ancak defteri yerden alırken bir şeyin eksik olduğunu fark ettim...

Ultrason görüntüsü.

"Yanında götürdü..." Kapıya doğru yönelirken sesim kesildi. "Ne?"

"Bebeğin fotoğrafı," dedim usulca.

"Erkekler bazen şaşırtıcı olabiliyor. Kocam dışarıdan sert biri gibi görünüyor ama hamile kaldığımda -ki bunu deniyoruz- çok mutlu olacağını biliyorum. En azından bazıları çok yumuşak kalplidir. Eli her zaman bir playboy oldu, ama dünya üzerinde yürüyen en kötü adam değil. Sadece doğru kişiyi bulması gerekiyordu."

"Evet, her şeyi berbat etmiş olmam çok kötü," diye mırıldandım ofis kapısını arkamdan kilitlerken, birkaç uzun an boyunca *Whiss Productions'*a bakmak için durakladım. Ayrılıp kaçmaya, Los Angeles'ta üçüncü kez yeniden başlamaya çok hazırdım ama burada dururken her şey gerçekten acı tatlı geliyordu.

Ve kafa karıştırıcı.

Gerçekten kafa karıştırıcı.

"Pazartesi günü Los Angeles'a gidip gitmeme konusunda hiçbir fikrim yok," dedim kulağımla omzum arasına sıkıştırdığım telefona. "Ne yapmalıyım?"

"Birkaç gün içinde çok şey olabilir. Ben olsam biraz beklerdim. Belki kardeşinle konuşursun?"

İçimi çektim. "Bu konuda neler söyleyeceğini *tahmin* edebiliyorum."

ELI

"U "Owen beni tuhaf bir bakışla karşıladı, ben hışımla dairesine girerken kapı arkamdan çarpıldı. "Seni görmek çok güzel
"

Girişte durduğum yerde dönerken başımı ona doğru salladım. "Olivia'yla duygularım hakkında konuşmaya gittim."

"Ah, demek *sonunda* başardın?" Owen eğlenen bir kaşını kaldırdı. "Çekindikten sonra ona asla söylemeyeceğini düşünmüştüm."

"Ben korkmadım," diye tersledim onu. "Zena'nın orada olduğunu biliyorsun."

"Doğru, Zena'nın Olivia ile *günlerce* kalacağını bilmiyordum." Kollarını göğsünde kavuşturmuş, biraz dağınık ve yorgun görünüyordu. Adam için uzun bir iş günü olmuş olmalıydı.

"Bir sürü toplantım vardı," dedim yavaşça, aniden tüm bu bilgileri Owen'a anlatıp anlatmamam gerektiğini düşündüm. Ne de olsa Olivia onun kız kardeşiydi...

Ve onun hamile olduğunu bilip bilmediğine dair hiçbir fikrim yoktu.

"Tamam, nasıl istersen. Sonunda ona nasıl hissettiğini söyleyecek cesareti bulmana sevindim. Nasıl tepki verdi?"

Yanağımın içini ısırdım, gözlerindeki heyecanı ve sevgiyi yeniden canlandırdım. "Bunu çok iyi karşıladı. O anı en iyi şekilde değerlendirdiğimizi söyleyebilirim."

Gelmiş geçmiş en iyi seks.

"İğrenç, ofis seksini bilmek istemiyorum, kardeşim." Owen yorumum karşısında gözle görülür bir şekilde ürperdi. Sonra doğruldu, tavrı değişti. "Madem o kadar iyi geçti, neden burada kötü bir araba kazasından yeni kurtulmuş gibi görünüyorsun? Enkaz gibi görünüyorsun dostum."

"Çünkü ben *öyleyim*," diye ona çıkıştım, tam o sırada arkamdaki koridordan ayak sesleri duyuldu. Omzumun üzerinden baktığımda Katie'nin yüzünde sinirli bir ifadeyle oturma odasında belirdiğini gördüm.

"Cidden zamanlaman çok kötü," diye homurdandı Katie, yanımdan hızla geçerken omzu çökmüştü. Owen'a attığı bakışları kaçırmadım ve neredeyse bir şey söyleyecektim, onu savunmaya gelme ihtiyacı hissettim...

Kapının yanındaki askılıktan ceketini ve çantasını alırken Owen ona, "Benim bir pislik olmam onun suçu değil," dedi. "Sana neler olduğunu anlatmalıydım ve bu benim hatam."

Gözlerim açıldı. *Uh oh.*

"Evet, ama mesele bu değil. *Mesele* şu ki, neden benden bir şeyler saklamak zorunda olduğunu anlamıyorum. Biz *çok iyi arkadaşız.*"

Hayır, ben *onun en iyi arkadaşıyım Katie.*

Odada tansiyon yükselirken düşüncelerimi kendime sakladım ve gözlerim akıllı saatime kayarak zamanı kontrol etti. Hâlâ öfkeliydim ama bu ikisi hakkındaki merakım dikkatimi dağıtıyordu. Ancak galaya birkaç saat vardı ve Olivia'yla mı gideceğime, tek başıma mı gideceğime yoksa okulu mu asacağıma karar vermem gerekiyordu.

Ve ikincisi benim şu anki planımdı.

"Bak Katie, *o* bile bilmiyor." Owen'ın sözleri dikkatimi çekti ve başımı ona doğru çevirdim.

Gözlerimi orada duran ikisine diktim. "Neyi biliyorsun?" İkisi de bana doğru baktı. "Hiçbir şey," dediler aynı anda.

"Yine de bilmeli!" Katie tersledi. "Neler olup bittiğini bilmeyi *hak ediyor*. Neden herkes her şey hakkında sır saklamanın iyi bir şey olduğunu düşünüyor anlamıyorum!"

"Ona söylemek bana düşmez!" Owen ateş etti.

Ağırlığımı topuklarımın üzerine verdim, ortam iyice garipleşmişti. "Bunun neyle ilgili olduğundan emin değilim ama gitmem gerek."

"Hayır!" Katie bana ateş etti ve ben de geriye doğru çekildim. "Sen konuşmana geri dönebilirsin. Ben kitap kulübü toplantıma gidiyorum, sonra da" -Owen'a döndü- "sen ve ben bu konu hakkında konuşacağız."

Owen'ın yüzü yenilgiyle düştü. "Anlıyorum. Özür dilerim Katie."

Ona bakarken yüzü hafifçe yumuşadı ve sonra dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Sorun değil, seni affediyorum ama bu konuda hâlâ kızgınım."

"Yeterince makul," diye içini çekti Owen, sarı saçlarını düzeltirken. "Akşam görüşürüz."

Bununla birlikte Katie daireyi terk etti, kapı yavaşça ve sessizce arkasından kapandı. Owen ve ben orada durmuş birbirimize bakıyorduk, ikimiz de o andan sonra nasıl ilerleyeceğimizden emin değildik. Onu Katie ile kavga ederken *hiç* görmemiştim. Aslında, her zaman dünyanın zirvesinde görünüyorlardı.

"Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm," diye mırıldandı Owen, ön kapıyı kilitledi ve kanepeye yöneldi. Koltuğa çöktü ve ellerini yüzünde gezdirdi. "İlişkiler çok zor olabiliyor ve kadınlar *çok* karmaşık."

Bir de bana sor.

"Onunla ilgili sorun neydi?" Oturmadım, hâlâ ultrason fotoğrafının cebimde bir delik açmasından dolayı endişeliydim. Bu haber beni fazlasıyla etkilemişti ama gerçek şuydu ki...

Bebek için *heyecanlıydım*.

Ve eğer benden bir sır olarak saklamasaydı, Olivia'yla bir sırrım olduğu için çok mutlu olabilirdim. *Bunu* düşündüğüm an, öfke beni kıpkırmızı yaptı. Bunu yapması çok *yanlıştı*.

"Bence neden oturma odamda dikilip çok kızgın göründüğüne odaklanmalıyız." Owen başını arkaya yaslamadan önce duyulabilir derin bir nefes aldı. "Ve benim zaten birkaç tane-"

"O hamile."

Bana birkaç kez gözlerini kırpıştırdı ama yüz ifadesi değişmedi.

-Hem de hiç. Owen beklediğim gibi patlamıyordu... "Kız kardeşin hamile."

Çenesi gerildi ve sonunda konuştu. "Biliyorum."

O anda suratının ortasına bir yumruk indirebilirdim. "Benimle dalga geçiyor olmalısın! Ne zamandır biliyordun? Neden bana söylemeyi düşünmedin?" Sesimin tonu yükseliyordu, ancak boğazım gerilmiş ve sıkılmıştı, tamamen kaybetmemeye çalışıyordum. "Sen benim *en iyi* arkadaşımsın ve bana söyleyemedin mi?"

Owen, Olivia'nın tam tersiydi, benim patlamamdan hiç etkilenmemişti. "Bir şeyleri saklamak hakkında konuşalım, olur mu? Kız kardeşim *on iki* haftalık hamile ve hesaplarıma göre bu, ikinizin *on iki hafta* önce seks yaptığı anlamına geliyor. Eğer bunu düşünürseniz-" Başını bana doğru eğerek durakladı. "Bu, onunla yattığın gerçeğini neredeyse... yani yaklaşık *on bir* hafta boyunca bir sır olarak sakladığın anlamına gelir."

Hay sikeyim. O haklıydı.

"Hamile olmak biriyle yatmaktan çok daha ciddi bir şey," diye karşı çıktım ve gözlerini devirmesine şaşırmadım.

"Biriyle yatmak hamileliğe yol açar," diye karşılık verdi Owen. "Ve birinin kız kardeşiyle yatmak büyük bir olaydır. Olivia bana bundan bahsetmemiş olsaydı, benim çok daha boktan bir versiyonuma sahip *olabilirdin*."

"Ve sanırım bebek hakkında da boşboğazlık etti? Çünkü bugün öğrenmemin tek nedeni buydu." Fotoğrafı çıkardım ve ona gösterdim.

Bana sempatik bir bakış attı. "Dinle Eli, o kadar uzun zaman önce öğrenmedim. Sana söylemesini istedim ama dürüst olmak gerekirse sanırım korktu."

"Neyden korkuyorsun?" Kaşlarım çatıldı. "Ben olsam onu korkutmazdım. Böyle şeylerin olduğunu biliyorum. Yani, evet, şimdiye kadar hiç *başıma* gelmedi ama bir sürü hikâye duydum."

"Evet, ama uzun zamandır ondan nefret ettiğini düşünüyordu. Ona karşı ne kadar büyük bir pislik olduğunu gördüm. Böyle biriyle bebek büyütmeye çalışmak istemedi. Ayrıca, çok iyi yetiştirildiğimiz de söylenemez... Babamız bokun tekiydi, dostum. Olivia sadece böyle adamlar tanıdı."

"Ama yine de meselenin esası bu," diye karşı çıktım, gerçi kendi yaptıklarım ve onun geçmişindeki erkeklerin yaptıklarını düşününce biraz yumuşamış hissettim...

Ama çok yumuşak değil.

"Bunu anlıyorum," diye tersledi Owen. "Yaptığı şeyin doğru olduğunu söylemeye çalışmıyorum.

-Tıpkı hamileliğimi Katie'den saklamamın doğru olmadığı gibi. Evet, bu daha hafif bir suç ama yine de ona tüm sırlarımı anlatmamış olmam onu incitti. Katie'nin Olivia'yı sevdiğinden bahsetmiyorum bile, bu yüzden onun yanında olmamızı istiyor."

"O Los Angeles'tayken bunu yapmak zor olacak." Ses tonum keskin ve öfke doluydu. "Ülkenin öbür ucuna kaçıp gidecek ve bana bir çocuğum olduğunu asla söylemeyecekti, dostum!"

Owen her zamanki gibi sakin olmasına rağmen başını salladı. "Biliyorum, bu beni de kızdırırdı."

"O zaman neden kızgın değilsin?" Cebimde defalarca çalmaya devam eden telefonumu görmezden gelerek talep ettim. Arayanın büyük ihtimalle Olivia olduğunu biliyordum ama henüz onunla yüzleşemezdim.

"Neden kızayım ki? Size defalarca bunun sadece bir kaçamak olduğunu söyleyen bir adamdan hamile olduğunuzu öğrenmek çok zor. Los Angeles'taki işi sadece hamile olduğu için değil, iş yerinde hayatını pek de kolaylaştırmadığın için kabul etti. Onu orada istemedin."

"Bu doğru değil," diye anında karşılık verdim ama sonra kendimi durdurdum, suçluluk duygusu zihnime doluşmuştu. "Ona olması gerekenden daha sert davranmış *olabilirim*. Ben sadece... İnsanların onu *kayırdığımı* düşünmesini istemedim ve üstelik ondan çok etkilenmiştim. Sanırım tüm ofis aramızda bir şeyler olduğunu biliyor."

Owen omuz silkti. "Artık bir önemi yok."

"Önemli," dedim dişlerimi sıkarak. "Söz konusu olan benim itibarım."

"O zaman bunu gidip kız kardeşimi hamile bırakmadan önce düşünecektin sanırım," diye meydan okudu Olivia'nınkilerle aynı mavi gözlerle, ama gözlerinde hiç merhamet yoktu. "Daha önce öğrenmiş olsaydım seni yumruklardım ama kız kardeşim bu konuda o kadar üzgündü ki sana bunu yapmayı kendime yediremedim. Hayatında daha fazla drama ihtiyacı yoktu."

Söylediklerini düşündüm ve Owen'ın onunla yattığımı öğrenmesinden duyduğum korkuyu hatırladım. "Arkandan iş çevirmemeliydim ve bunun için özür dilerim ama bunun bizimle ve arkadaşlığımızla *hiçbir* ilgisi *yok*. Bu sadece, benden hamileliğini saklayan bir kadına olan aşkımı ilan ederek çekip gitmemle ilgili."

"Senin onu sevdiğinden haberi yoktu."

"*Neden onun tarafındasın?*" Ellerimi havaya kaldırarak sordum. "Bu başka bir kız olsaydı, sen de şu anda benim kadar kızgın olurdun. Bunun yerine, her konuda onu savunmaya geliyorsun!"

Owen omuz silkti. "Sadece durum hakkında gerçekten dar görüşlü olduğunu düşünüyorum. Hamile olduğunu benim doğum günü partimde öğrendi Eli. Ne kadar korkmuş olabileceğini hayal edebiliyor musun? Bilemiyorum. Sanırım ben kendimi karşımdakinin yerine koyan biriyim. Yaptığı şeyi neden yaptığını anlıyorum. Kendini korumak gerçek bir şeydir."

Onunla aynı fikirde değildim ama *belki* de haklı olduğu bir nokta vardı ve onunla tartışmaya devam etmek istediğimden emin değildim. "Bu geceki galaya onu eşim olarak götürmem gerekiyordu."

"Dur tahmin edeyim, şimdi de yapmayacak mısın?" Owen çenesindeki kirli sakalı ovuşturdu. "Sıçıp batırdığını anlıyorum ama Pazartesi gidiyor kardeşim. Binlerce mil uzakta olacak."

Bu düşünce midemi sıkıştırdı. "Biliyorum."

"Sanırım öfkenizin ve onun hatasının gerçekten onu tamamen kaybetmeye değip değmeyeceğine karar vermelisiniz."

Ona bakakaldım, nutkum tutulmuştu. Tüm bu saçmalıklar söz konusu olduğunda onunla pek aynı fikirde olmayabilirdim ama bu sözler beni çok etkilemişti.

OLIVIA

I dairemde kalan eşyalarımdan biri olan boy aynasında kendime baktım. Zena'yla konuştuktan sonra bir şekilde eve dönmeyi ve gala için hazırlanmayı başarmıştım. Sadece birkaç saat önce Eli ile yaşadıklarım geçici bir dikkat dağıtma işlevi görmüştü ve Hala atlatamamış olsam da en azından seksi görünüyordum.

Çoğunlukla sıcak.

Siyah elbisem vücuda tam oturuyordu ve sadece on iki haftalık olmama rağmen orta kısmım şişmiş görünüyordu. "Neyse odur," dedim kendi kendime, dalan yakaya bakarken bir iç geçirdim. Her zamanki tarzım değildi, göğüslerimin yanları dünyanın görebileceği kadar açıktı ama bunu satın alırken Eli'nin dikkatini çekecek kadar cesur bir açıklama yapmayı umuyordum...

Ve şimdi keşke daha mütevazı bir şey seçseydim de görünmez olsaydım diyordum.

Beni olduğumdan çok daha zarif gösterecek şekilde biçimlendirilmiş, yana taranmış sarı dalgalarımı dikkatlice düzeltirken sertçe yutkundum.

gerçekten öyleydim. Dışarıdan ne kadar göz alıcı görünürsem görüneyim, her zaman arkadaş edinmekte ve aşkı bulmakta zorlanan inek bir yazar olacaktım. Titizlikle kırmızı rujumu sürmeyi bitirdim ve aynadan uzaklaştım, gözlerim yatağın kenarında duran telefonuma kaydı.

Kontrol etmeden önce, rujumun tonuyla uyumlu kırmızı çantamı aldım ve ihtiyacım olan her şeyin yanımda olduğundan emin oldum. Yüzüstü düşebileceğim kırmızı topuklu ayakkabılarımı giydim ve *ardından* telefonumu elime alıp ekranını aydınlattım.

İki bildirim.

Zena'dan.

Ugh.

İki mesajı açtım. *Her şey yoluna girecek, söz veriyorum. Bu gece görüşürüz, seksi bayan.*

Sonuncusuna güldüm ama bir yanıt göndermedim. Biliyordum ki Eli büyük olasılıkla galada olacaktı -çünkü bilirsiniz, onun şirketiydi ve boktan bir şeydi- ama açıkça benim randevum olarak gitmiyordu. Bana olan aşkını itiraf etmişti ve ben daha tadını çıkarmaya fırsat bulamadan aşkını silip süpürmüştü.

Hay sikeyim.

Omuzlarımı yuvarlayarak yatağın yanındaki dijital saatin saatine baktım. Daire ile birlikte gelmişti ve bu iyi bir şeydi, çünkü eski siyah kare saat benim arkadaşım değildi. Bomba mı patlıyor yoksa her sabah kâbus mu görüyorum diye düşünmeme neden olan eski tip bir alarmı vardı. Ne olursa olsun, arabam beni almak için burada olacaktı.

on dakikadan daha kısa bir sürede. Whiss Productions için çalışmanın böyle etkinliklerde şoförlük yapmayı da içermesi ne kadar komik.

Muhtemelen vergiden düşülür.

Ön kapıya doğru ilerlerken gözlerim çıplak dairemi son bir kez daha taradı. Sadece üç gün içinde Los Angeles'ta olacak, orada bir stüdyo daireye yerleşecek ve her şeye yeniden başlayacaktım.

Sayılır.

Eli hamile olduğumu öğrendiğine göre, anlaşmamızın neleri kapsayacağı konusunda *hiçbir* fikrim yoktu. Bebeği görmek için Los Angeles'a uçabilir miydi? Yoksa beni New York'a mı uçuracaktı? Kapımı arkamdan kilitleyip asansöre yönelirken bu soruyu düşündüm. Geleceğimizin nasıl göründüğünü tartışmak için fazla zamanımız yoktu ve tek umabildiğim medeni bir tartışma yapabilecek kadar öfkesinin yatışmasıydı.

Çünkü açıkça, aramızdaki ilişki masadan kalkmıştı.

Zemin kata adımımı atıp caddeye doğru ilerlerken topuklu ayakkabılarım fayanslar üzerinde iğrenç bir şekilde tıkırdadı. Hafif deri ceketim dışarıda durup arabayı beklemem için yeterince sıcak olmayacaktı, bu yüzden apartmanımın ayrıntılı lobisine yerleştirilmiş bir sandalyeye yerleştim. Dışarıdaki caddeye bakan pencerenin yanına yerleştirilmişti. Şehrin koşuşturmacasından ya da soğuk havasından pek hoşlanmıyordum...

Ama şimdi onları özleyeceğimi düşünmeye başlamıştım.

Telefonum çantamda titredi ve aceleyle çıkardım, her şey hakkında fikrini değiştiren Eli olmasını umuyordum.

Ama hayır. Sadece kardeşimdi.

"Hey, Owen," diye cevap verdim, gözlerim hâlâ camın diğer tarafında bir amaçla yürüyen çeşitli insan kalabalığına odaklanmıştı. Cuma gecesiydi ve şehir her zamankinden daha kalabalık olacaktı.

"Ben de seni kontrol etmek için aramıştım," dedi, ses tonunda bir tuhaflık vardı. "Galaya gitmek üzere misin?"

"Evet... sadece şoförümü bekliyorum."

"Tanrım, tüm çalışanları için şoför tutması delilik. Sanırsınız hepiniz bir grup ünlüsünüz."

"Aşırı ama her neyse." Bana bile pek doğru gelmeyen bir kahkaha attım.

"Heyecanlı mısın? Orada bir sürü büyük isim olmalı."

"Evet, sanırım öyle. Bu elbiseyi giydiğim için çok pişmanım. Sanırım göğüslerim her an düşebilir."

"TMI, ama tamam, haber verdiğin için teşekkürler." Hattın diğer ucunda yüzünü buruşturdu. "Biriyle mi gidiyorsun?"

Ah, işte orada. Aramanın sebebi. Söylediğinden daha fazlasını biliyor.

Sakin davranmaya karar verdim. "Um, hayır. Hiç sanmıyorum. Zena kocasıyla gidiyor. Bana da tek başıma uçmak kalıyor."

"Bu ille de kötü bir şey değil, biliyorsun." "Öyle

olduğunu hiç söylemedim."

"Doğru..." Sesi kesildi. "Katie artık hamile olduğunu biliyor. Sadece bunu bilmeni istedim. Bunu bir sır olarak sakladığımı öğrenince bana çok kızdı. Kadınlar delidir."

Zavallı Katie'nin tepkisini düşünerek güldüm ama sonra sesim kesildi. "Babasının kim olduğunu biliyor mu?"

"Evet, babasının kim olduğunu biliyor." Durakladı. "Görünüşe göre baba da biliyor."

"Biliyorum."

"Bildiğini biliyorum."

"Beni bu yüzden arıyorsun, değil mi? Her şeyin benim hatam olduğu ve yaptıklarımın sonuçları olduğu ve senin bana bunu söylediğin hakkında nutuk çekmek için."

"Bunlar konuyla ilgili ama hayır." İçini çekti. "Aslında sadece iyi olduğundan emin olmak için aramıştım."

"Biliyorsun, isteseydi kalırdım... Ama ben her zaman iyiyim. Los Angeles'a gittiğimde de iyi olacağım," diye mırıldandım.

"Hayır, iyi olmak zorunda değilsin Olivia. Kalbinin kırılması ve üzgün olman sorun değil. Şu anda neler yaşadığını sadece hayal edebiliyorum ve Eli'nin gerçekten çok kızgın olduğunu biliyorum."

"Evet, ama öfkesinin her zerresini hak ettim."

"Hadi ama, kendini bu kadar hırpalama. Nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikrin yoktu ve seni savunmak gerekirse, sana karşı tam bir pislikti, bunu biliyor."

"Evet, ama bu onun beni parçalamasına engel olmadı. Beni ne kadar çok sevdiğini ve kalmamı istediğini söyledi. Hatta bu gece onunla çıkmamı bile istedi, herkesin görebileceği türden bir randevu. Sonra her şeyi berbat ettim. Ona kendim söylemeye fırsat bulamadan resmi gördü. *Hepsi* benim suçum."

"Dinle, yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmene sevindim ama onun da aynısını yapması gerekiyor. Her şeyi bu kadar gizli kapaklı yaparak ve sonra da sana karşı bir pislik gibi davranarak seni zor durumda bıraktı. Sen en iyisini hak ediyorsun ve ilişkiler konusunda yaşadığın onca şeyden sonra senin için daha azını istemiyorum. Eli bir adım öne çıkıp o adam olamıyorsa, o zaman doğru kişi değildir."

Kardeşimin sözlerinden etkilenerek gözyaşlarımı geri kırptım. "Bu gerçekten de bana söylediğin en tatlı şeydi."

"Tamam, bana duygusal falan davranma. Sadece bu galaya gidip canlarına okumak için seni heyecanlandırmaya çalışıyorum."

"Doğru, anladım." Yumuşak bir şekilde güldüm. "Bebekle ne yapmak istediğine dair bir şey söyledi mi?"

"Evet, konuşmuştuk-"

"Oh, kahretsin," diye kestim sözünü. "Aracım geldi." Telefonda konuştuğum süre içinde, dışarıda kaldırıma yanaşan siyah limuzini kaçırmıştım. "Gitmem gerek. Seni sonra ararım."

"Tamam, iyi eğlenceler." Sesi beklediğimden daha parlaktı, çocuğunu baloya gönderen bir anne gibiydi.

"Evet, görüşürüz." Telefonu kapattım ve çantama geri koydum. Yüzüstü düşme riskine girmeden olabildiğince hızlı bir şekilde yürüyerek dışarı çıktım, şoför benim için kapıyı açmıştı bile.

"İyi akşamlar Bayan Gray," diyerek gür beyaz bıyıklarının altından sıcak bir gülümsemeyle beni selamladı. Bana hatırlattığı bir ünlü olsaydı, bu Sam Elliot olurdu. Adamın doppelgänger'i olabilirdi, kalın sesiyle tamamlanmıştı.

Boş limuzine binerken ona "Teşekkür ederim," dedim. Kapıyı kapattı ve sürücü koltuğuna tırmanmak için etrafımda dolaştı.

"İsterseniz sizin için içecek bir şeyler var ve bilmenizi isterim ki parti sonrası için de sizi ben götüreceğim."

"Parti sonrası mı?" Gözlerim duvarı kaplayan mini şişelere kayarken sordum. Bir an için parti otobüsündeymişim gibi hissettim. "Parti sonrası olduğunu bilmiyordum."

"Sanırım artık biliyorsun," diye kıkırdadı. "Görünüşe göre Harlee Mendez Club de Rio'da son bir dakika düzenliyor."

"Vay canına, hangi kulüp olduğuna dair hiçbir fikrim yok."

"Gerçekten mi?" Aynada bana bir kaşını kaldırarak baktı. "Burası New York'taki en yüksek profilli VIP kulüplerinden biri. Whiss Production'ın bunun gibi galalarının çoğu orada düzenlenen partilerle sona erer."

Yüzümü buruşturdum. *Harika. Eli'ın seksi ünlülerle dolup taşmasını izleyebileceğim bir yer.*

"Gitmek zorunda mıyım?"

"Ben senin patronun değilim, sadece şoförünüm. Bu soruya sizin adınıza cevap veremem ama eğer prömiyerden çıkar ve sizi buraya geri götürmemi isterseniz, muhtemelen dediğinizi yaparım."

"Tamam, bu gala bittikten sonra Whiss Productions için çalışmayacağım, bu yüzden tahminimce beni eve geri getirmeniz sorun olmayacaktır."

Bana tuhaf bir bakış attı ama başka bir şey söylemedi. Koltuğumda arkama yaslandım ve pencereden dışarıya, insanlara baktım. Bazıları gruplar halinde yürüyor, yürürken gülüyor, bazıları da çiftler halinde el ele tutuşuyordu.

Ugh.

Bu görüntünün neden bu kadar rahatsız edici olduğunu bilmiyordum. Bu ilk ayrılışım değildi ve sonuncusu çok daha dramatikti, kalabalık bir insan grubunun önünde mihrapta terk edilmiştim. Ancak, Eli'ın en çılgın hayallerimi gerçekleştirdikten sonra -tabii ki seksten çok daha fazla şekilde- çekip gitmesinde daha güçlü bir şey vardı.

Yine de ortak ebeveynlik yapmamız gerekecek.

Belki de buydu? Ancak orada oturup bakışlarımı kırmızı tırnaklarıma çevirdiğimde, meselenin bu olmadığını fark ettim. Eli *ne kadar* sıçıp batırmış olursa olsun, onu hâlâ seviyordum. Yani, onu *gerçekten* seviyordum.

Ve benim hatam onun beni sevmemesi için yeterliydi.

Boğazımda büyüyen yumruyu yuttum, mükemmelleştirmek için bir saat boyunca çalıştığım makyajımı mahvetmek istemiyordum. Araba yavaşladı ve yukarı baktım, tiyatronun göründüğünü gördüm. Sıra sıra fotoğrafçılar vardı ve hepsinin önünde yürümek zorunda kalacaktım...

Ugh. Hayır.

"Beni bir tur daha attırabilir misin?" Limuzinin önü ile arkası arasındaki açıklığa doğru ilerleyerek sordum. "Dışarı çıkmaya hazır değilim."

Aynada gözlerimle buluştu. "Kalabalıktan hoşlanmıyor musun?"

"Pek sayılmaz, hayır. İçeri girmenin bir arka yolu var mı?" Bu fikir beni biraz umutlandırdı. Dudakları aşağı doğru döndü ve umudumu söndürdü.

"Olabilir.
Ama seni hemen ön tarafa götürmeliyim."

"Az önce beni daha sonra eve götürebileceğini söyledin, o zaman neden arka çıkışa gidemiyoruz?"

"Bayan Gray, sizi ilk durakta *nereye* bırakacağıma dair çok ayrıntılı talimatlarım var."

"Tamam, belki beni bir blok ötede bırakırsın?" *Sonra da kendime bir arka yol bulurum.*

"Bunu yapamam."

"Ama benim için bloğun etrafında dönüyorsun," diye akıl yürüttüm.

"Evet, ama yine de ön tarafa bırakılacaksın. Emirlere karşı gelmeyeceğim. Çocukluğundan beri Bay Whiss için şoförlük yapıyorum - büyük bir şirketin Bay Whiss'i olmadan önce. Bana bizzat söylediği şeylere karşı gelmemem gerektiğini çok iyi biliyorum."

Vay canına, Eli bu sürüş işini ciddiye alıyor.

"Eli'ye beni bir blok ötede bırakması için seni zorladığımı söyleyebilirsin."

"Gerçekten senin gibi küçük bir şey tarafından *zorlandığıma* inanacağını mı düşünüyorsun? Bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

"Yapabileceğim numaralara şaşıracaksınız."

Güldü. "Öyle olacağımı hiç sanmıyorum. Bırakılacağınız yer konusunda çok kararlı görünüyorsunuz."

"Bir sürü kameranın önüne çıkmak istemiyorum." "O

zaman yüzünü kapat."

Gözlerimi devirdim. "O fotoğrafların ne kadar kötü görüneceğini hayal

edebiliyor musun?" "Tamam, sadece gülümse ve hızlı yürü."

"O zaman bloğun etrafında bir tur daha atalım, böylece gaza gelebilirim." Gerçekten heyecanlanmam gereken tek şey, bana kelimelerle ifade edilemeyecek kadar kızgın olan Eli ile karşılaşma *olasılığımdı*. Bunun kameralarla *hiçbir* ilgisi yoktu. Ünlü değildim. Fotoğrafım sadece şirkete geri gönderilecekti ve Eli'ın onunla hiçbir şey yapmayacağını biliyordum.

Şoför blok etrafında bir tur daha attıktan sonra sıradaki iki arabanın arkasına yanaştığında koltuğumun kenarına kaykıldım ve elbisemi düzelttim. "Buradan çıkabilirim."

"Hayır," dedi, telefonuna bakarken dikkati dağılmış gibiydi. "Kapınızı açtıklarında dışarı çıkacaksınız."

Beklerken dizlerim zıpladı, kalbim bir yarış atının son çeyrek turunu atması gibi göğsümde çarpıyordu. Bir an için gözlerimi kapattım. *Lütfen bu geceyi dramasız atlatmama izin ver.*

Kapı kolunun sesi kulağıma geldiğinde onları açtım. Kalabalığın sesi ve yanıp sönen ışıklar, dışarı çıkmama yardım eden bir elin uzatılmasıyla gerçeğe dönüştü. Nefes nefese kalarak eli tuttum.

"Hazır mısın?" dedi ses ben dışarı çıkarken.

Kimin elini tuttuğumu fark ederek başımı kaldırdım. "Merhaba," dedim boğuk bir sesle. "Muhteşem görünüyorsun." Eli bana gülümsedi, gözleri yumuşacıktı.

Elimi tuttu ve kolunu uzattı. "Ve seni o şekilde korkuttuğum için çok özür dilerim. Sana karşı bir pislik gibi davrandım ve duygularımı ne kendime ne de sana itiraf etmek istemedim. Bebeğimizi neden sakladığını anlıyorum."

Nutkum tutulmuştu, bakışlarında kaybolmuştum, fotoğraf çeken insanlar olduğunu unutmuştum. "En büyük özrü borçlu olan benim."

"Peki, affedilmiş say. Bundan sonra başka sır yok mu?"

Gözyaşlarımı bastırarak başımı salladım. "Artık sır yok."

"Bir şey daha var," diye ekledi bana sinsi bir gülümsemeyle. "Lütfen kal. Benim için çalışmak zorunda değilsin ama kal. Kal çünkü seni seviyorum, kal çünkü bir bebeğimiz olacak ve kal çünkü Owen ve Zena buradalar."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Kalacak bir yerim yok. Yarın dışarıda olmam gerekiyor."

"O zaman yanıma taşın ve bu işi gerçekten yapalım."

"Gerçekten mi?" Kaşlarım çatıldı.

"Kesinlikle. Şimdi-" Üzerimizdeki tüm gözlere başıyla işaret etti. "Hadi gidip dünyaya birlikte ne kadar ateşli olduğumuzu gösterelim. Bir gün çocuğumuz bu geceki fotoğraflara bakacak ve gördükleri en tuhaf çift olduğumuzu düşünecek."

Güldüm. "Kulağa mükemmel geliyor."

ELI

1,5 Yıl Sonra

"Hey Olivia Gray'in bu projede yer alması mümkün mü?" En tanınmış yapımcılardan biri olan Este Stewart telefonda sordu.
"Bence onun sinematik konseptler konusundaki gözü rakipsiz."

Herkes öyle düşünüyor.

Yüzümde bir gülümsemeyle, "Onunla programı hakkında konuşmam gerekecek, ama muhtemelen bunu onunla tartışmanız için bir toplantı ayarlayabiliriz," diye önerdim. Olivia bugünlerde çok talep görüyordu - aldığımız telefonların çoğunda potansiyel müşteriler onun uzmanlığını talep ediyordu. Genelde onları geri çevirmek zorunda kalırdım ama Este Stewart gibi biri mi? Kesinlikle hayır. Bunun için zaman yaratmamız gerekecekti.

"Çok memnun olurum Bay Whiss. Düşündüğüm bir film var ve onun hem senaryo ekibinin hem de yönetmen ekibinin bir parçası olmasını çok isterim. Kadın yaratıcı bir deha ve dokunulmaz hale gelmeden önce ondan faydalanmam gerekiyor."

Zaten benden başka kimse tarafından dokunulmaz.

Yaptığım şakaya sırıttım ama profesyonelliğimi korudum, kadının beni göremediğine şükrettim. "Kesinlikle. Seninle çalışmayı çok istediğini biliyorum.

Fırsat bulur bulmaz bunu ona soracağım."

"Mükemmel, bir şey öğrenir öğrenmez bana ulaş."

"Bunu yapacağım," dedim. "İyi günler, Este."

"Sen de Eli."

Telefonu kapattım ve sandalyemde arkama yaslandım. Gözlerim masamın üzerindeki resme kaydı, Oliver'ın parlak mavi gözleri benimkilerle buluştu. Fotoğraf bir önceki hafta sonu düzenlenen birinci yaş günü partisindendi ve Olivia resmin çıktısını alıp masama koymayı kendine görev edinmişti

-Ve onun da. Biz *o* ebeveynlerdik, duvarlarımız her şeyden çok oğlumuzun resimleriyle kaplıydı. Üçümüzün de resimleri vardı ama Oliver yine de bizi geçti.

"Hey," tatlı bir ses dikkatimi çekti.

"Selam bebeğim," dedim Olivia'ya ofisime girdiğinde, her zamanki gibi güzel görünüyordu. Sarı saçları her zamanki şık at kuyruğuyla toplanmıştı ve beyaz bluzu bebek iğrençliğinden arınmıştı, yine de onu saçları dağınık bir çift pijama içinde en seksi bulduğumu itiraf etmeliyim.

"Gitmeye hazır mısın? Olly'yi almak için geç kalmayı sevmiyorum. Beni strese sokuyor." Bana acele etmemi söyleyen bir bakış attı ve ben de güldüm.

"Biliyorsun, onu alabilecek bir dadımız var." "Evet, ama

o zaman Katie'yi göremem."

Gözlerimi deviriyordum, baldızının düşüncesi beni utandırıyordu. Katie'yi seviyordum ama bunun tek nedeni Owen ve Olivia'yı sevmemdi. Eğer onlar olmasaydı, kadın tuhaf hippi diliyle ve güneşin altındaki her şey için bitkisel ilaçlarıyla beni *deli* ederdi.

"Hadi," diye ısrar etti, bana el sallayarak. "Ben de eve gitmek istiyorum."

Ayağa kalktım ve giydiği siyah kalem eteğin içindeki yuvarlak kalçalarına baktım. Ne kadar meşgul olursam olayım, o eteği giydiğinde onu masamda becermeyi düşünmediğim bir gün bile olmamıştı. Masanın önüne doğru yürüdüm ve onu yakaladım, kendime doğru çektim ve kapıyı kilitledim.

"*Gitmemiz* gerektiğini söyledim," diye sızlandı ama elim kıçını sıkarken gözleri şehvetle doldu.

"Evet, ama Olly *anne ve baba* zamanımızı mahvediyor," diye mırıldandım kulağına, nefesinin kesilmesine bayılmıştım. "Sanırım arayı kapatma vaktimiz geldi."

"Ugh," diye homurdandı ama sesi pek de rahatsız edici değildi.

Çenesini geriye doğru eğdim, ortasındaki küçük gamzeye hayranlıkla baktım - aynı gamze oğlumuza da geçmişti. "Seni seviyorum ve uzun zamandır ofis seksi yapmadık."

Burnumu onunkine değdirdiğimde kıkırdayarak, "Suratı asık, azgın bir ergen gibi konuşuyorsun," dedi.

"Ama bu bir hayır değil mi?" Cevabını beklerken dudaklarına bir öpücük kondurdum.

Dudaklarını benim için araladı ve ben de bunu bir davet olarak kabul edip dilimi açıklıktan içeri daldırdım. Olivia'nın tadı tanıdık gelmeye başlamıştı. Aslında, Olivia'nın her *santimi* tanıdıktı. Vücudunu avucumun içi gibi biliyordum, vücudu hamilelik ve doğumla değiştikçe onu yeniden öğreniyordum. Tüm bunlar onu daha çok sevmemi sağlamıştı.

O zaman onu yeterince sevdiğimi düşünmüştüm.

Parmaklarım eteğini beline kadar çekerken, "Aman Tanrım," diye inledi. "Hızlı olmalıyız."

"Senin için her şeyi yaparım bebeğim." Ağzımı onunkinden ayırdım, onu yerden kaldırdım ve masanın kenarına bıraktım. Ellerim tümüyle

çıplak kalçalarından aşağıya doğru akıyordu. Sırılsıklam olmuş amına ulaşana kadar durmadılar. İç çamaşırını kenara ittim ve parmaklarımı içine soktum.

"*Ooh,*" diye inledi, dudaklarım ensesine indiğinde başını geriye eğdi. Parmaklarımı ileri geri hareket ettirerek etini öptüm ve emdim. "Sadece bana sikini ver, Eli."

Aletim de bu fikre katıldı ve zaman kazanmak için boştaki elimle pantolonumu ereksiyonumu serbest bırakacak kadar açtım. Sikimin ucu amına değdi ve elleriyle beni çekiştirerek içine bastırdı.

"*Şimdi* içime gir," diye talep etti, sesi ihtiyaçtan boğucuydu.

"*Kahretsin,* benimle böyle konuşmana bayılıyorum." İçine derinlemesine bastırdığımda, onu tamamen doldurmama izin vermek için siyah iç çamaşırını yana doğru tutarken tatmin edici bir inilti çıkardım.

"*Oh,*" diye iç geçirdi, bakışlarımla buluştu. "Seni

seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Dudaklarımız çarpıştı ve kendimi sıcak, tutkulu bir öpücüğün içinde kaybolmaya bıraktım. Kalçalarım ona doğru itilirken, o da vücudunu kendi tarzında sertleştirdi, ellerinden biri kendini tatmin etmek için kaydı. Olly doğduğundan beri bol bol pratik yaptığımız için hızlı öpüşmeyi bir sanat haline getirmiştik.

İkimiz de serbest kalmaya odaklanırken kıçını kavradım ve sıktım. Amcığı sikime dayandığı an benim için her şeyin biteceğini biliyordum ama yine de dudaklarımız kilitliyken ona olabildiğince sert ve hızlı pompaladım.

Çekilirken nefes nefese kaldı, açık ton ruju en seksi şekilde yüzüne bulaşmıştı. "Boşalacağım."

"O zaman benim için boşal, bebeğim," diye homurdandım, daha önce yapamadığım bir güçle ona dalmak için boşluktan yararlandım. Ona tekrar tekrar çarpıyordum.

orgazmın baskısı belimde oluşmaya başlamıştı. Eğer cennet varsa, işte burasıydı. Bu *kadındı*.

"*Oh, Eli,*" diye haykırdı gözleri kapanırken ve yüzü zevkle dolarken. "Aman *Tanrım.*"

Sesini duyduğumda anında boşaldım, vücudunu salgımla doldurdum. Olivia dudaklarımı dudaklarına götürdü, ikimiz de yükseklerden aşağı inerken ağzıma sıcak, ıslak bir öpücük yerleştirdi.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı dudaklarını dudaklarımdan ayırırken. "Ama artık eve gitme vakti geldi."

Gülmekten kendimi alamadım. "Orgazmdan beş saniye sonra çoktan kontrol ediyorsun."

"Sadece bir vur-kaç," diye dalga geçerek burnuma vurdu ve bana göz kırptı.

Tanrım, çok sevimli ve karım olarak daha da sevimli olacak.

Olivia

"Neden bu kadar yavaş yürüyorsun?" Owen ve Kate'in konağına doğru ilerlerken Eli'a mızmızlandım. "Bu sabah hava durumunda yağmur yağacağını gördüm."

"Benim şemsiyem var," diye gerekçelendirdi Eli, bizi yavaşlatmak için elimi çekiştirirken omuz silkti. "Ve ben hâlâ ofiste yaptığımız ateşli seksi unutmaya çalışıyorum."

Gözlerimi devirdim. "Bazen çok dağınık oluyorsun." "Ama bunu seviyorsun."

"Biliyorum." Ona gülümsedim, caddede ilerlerken kalbimin dolduğunu hissediyordum. Gökyüzü kapalıydı ama şehri biraz daha romantik hissettirecek şekilde. Böyle günlerde çekim yapmayı seviyordum ve kafam şu anki projelerimden birkaçı için sonsuz öpüşme ve makyaj sahneleriyle doluydu.

"Biliyor musun, Este Stewart bugün aradı." Eli'nin sesi hayallerimi böldü.

İsim beni dondurdu. "Bekle, Este Stewart mı?" Onu durdurdum ve yüzünü bana döndü.

"Evet, işte o. Özellikle seni de sordu. Sen aranan bir kadınsın."

"Aman Tanrım." Elim ağzıma gitti. "Çalışmak istiyor mu? *Ben* mi?"

Başını salladı, yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Tabii ki istiyor. Herkes seninle çalışmak istiyor ve ben de kendine yarattığın bu isimle gurur duyuyorum."

"Los Angeles'a taşınmadığım için çok mutluyum." Gülümsedim, bir an kendimi okullu kızlar gibi hissettim, zıpladım. "*Vay canına.* Sen olmasaydın tüm bu bağlantıları kuramayacağımı *biliyorum*."

Başını iki yana salladı. "Tatlım, bunu *sen* yaptın. Ben değil."

"Ah, çok tatlısın." Yanağına bir öpücük kondurdum ve kardeşimin evine giden yolun geri kalanını atlama isteğimle savaştım. Eli muhtemelen bunun için bana gülerdi ya da bana katılırdı. Tuhaflıklarıma alışmıştı ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen bana aşık olmasını sağlayan da buydu.

"Seninle ne zaman görüşebileceğini bilmek istiyor," diye devam etti, tekrar yürümeye başladığımızda elimi sıkarak. "Ben de seninle konuşur konuşmaz ona geri döneceğimi söyledim. Zaten programının ne kadar yoğun olduğunu biliyorum."

"Este müsait olur olmaz Brittany'ye ulaşıp bir şeyler ayarlamasını söyleyeceğim. Onu bekletmek istemiyorum." Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu.

Heyecan. Este Stewart neredeyse *tüm* favori filmlerimin yapımcılığını üstlenmişti ve onunla çalışma düşüncesi...

Ugh. Saf coşku.

Owen'ın evine yaklaşırken yüksek sesle düşünerek, "Umarım Zena'nın yardım edecek zamanı vardır," diye ekledim. "Onsuz böyle büyük bir proje üzerinde çalışmayı hayal bile edemiyorum. Yemin ederim, yaratıcılığımı o besliyor."

Eli bana yan gözle bakarak, "Sanırım bunu sadece kızların şarap geceleri yapıyor," diye alay etti. "Ama evet, eminim bunu kaçırmak istemeyecektir."

"Evet, ama ikizler onu meşgul ediyor." Olly'den sadece birkaç ay küçük olan iki oğlunu düşündüm. Eli'nin yanına taşındığım gün Zena hamile olduğunu öğrenmişti ve çocukların çok iyi arkadaş olacaklarına dair söz vermiştik. Öyleydiler de...

Ama onlar da bir sürü belaydı.

"Üçüncüyü bu kadar erken denediklerine gerçekten inanamıyorum," dedi Eli, tam yanağıma bir yağmur damlası çarparken. "Birbirine bu kadar yakın *üç* çocuk sahibi olmayı hayal bile edemiyorum. Bir de ikizleri olduğunu düşünün. Tam bir kaos." Gözle görülür bir şekilde ürperdi.

"Bence çok şirin," dedim dikkatlice, tepkisini ölçmek için.

Gözlerini bana dikti. "Burada bir şey mi ima ediyorsun?"

Başımı salladım ama yine de ona sinsi bir gülümseme verdim. "Belki birkaç yıl içinde. Sanırım daha önümüzde uzun bir yol var."

Beni durdururken gökyüzünden daha fazla yağmur damlası düştü. "O kadar uzağa gideceğimizi sanmıyorum."

"Mmm," diye cevap verdim, evli olmakla ilgili bir yorum yapmaktan kendimi alıkoyarak. Aylardır evlenme teklif etmesini bekliyordum ama Olly doğduktan sonra çok meşgul olmuştuk. "Göreceğiz bakalım." Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz,

yağmur gerçekten yağmaya başladı ve ben şaşkınlıkla omuzlarımı kamburlaştırdım. "Aman Tanrım!"

"Yağmurun romantik olduğunu söylediğini sanıyordum?" diye güldü, yerinden kımıldamadan. "Öyle! Ama bu soğuk."

"Mükemmel o zaman. Bunu hızlı yapacağım." "Ne?"

Elimi bıraktı ve sağanak yağmurun ortasında tek dizinin üzerine çöktüğünde ağzım bir karış açık kaldı. "Olivia, bizim aşk hikâyemiz tuhaf ve her zaman kolay olmadı." Eli cebinden bir yüzük kutusu çıkardı. "Bütün bunları bir evlenme teklifi için planlamıştım ama sonra senin romantizmi basit şeylerde bulduğunu fark ettim -yağmur ve bulutlu günler gibi- bu yüzden böyle yapmanın daha iyi olacağını düşündüm. Benimle evlenir misin?"

Başımı sallayarak neredeyse bayılıyordum. "Um, evet. Evet. Lütfen. Evet!" Ona saldırdım, onu o kadar sert öptüm ki neredeyse kaldırıma düşüyorduk. Nefes nefese kalana kadar ayrılmadık ve sonra kare kesimli elması parmağıma taktı.

"Bayan Olivia Whiss," dedi usulca.

"Bay Eli Gray," diye takıldım.

Gözlerini devirdi ve ikimizi de ayağa kaldırdı. "Birlikte yağmurda ıslanmayı tercih edeceğim başka kimse yok.

Ona baktım, ikimiz de sağanak yağmurdan sırılsıklam olmuştuk. "Ben de."

***Patronun Sürpriz Bebeği'*ni okuduğunuz için teşekkür ederiz!**

Eğer bunu beğendiyseniz, *Huysuz Babanın Bebeği'*ni de beğeneceksiniz.

Önizleme için okumaya devam edin!

★★★★★

"Bu Josie Hart'ın okuduğum yedinci kitabı ve her birini çok sevdim ama bu kitapta öyle bir şey var ki

benim favorim."

★★★★★

"OMG Mutlaka okunmalı! Bu kitabı okumaktan zevk aldım ve gerilim inanılmazdı. Koltuğumun kenarındaydım ve okumayı bırakamadım ya da elimden bırakamadım.

Aşağı!"

★★★★★

"Kai huysuz, pis konuşan bekâr bir baba. Bu kitapta tam bir Alfa'ydı. Kai sahiplenici, kırılmış ve inatçıydı. Molly ise bağımsız, inatçı ve yaratıcıydı. Birlikte etkileşimleri barut fıçısı gibiydi.

patlamak üzereydi. Patladıklarında çok sıcaktı ve yüzleri kızarıyordu. Şakalaşmaları ateşli ve komikti, özellikle de Molly Kai'nin damarına bastığında. Bayıldım!"

Huysuz Babanın Bebeğine Gizli Bakış

Bay Dövmeli, Esmer ve Huysuz'un tek gecelik bir ilişki olması gerekiyordu.

Peki ben nasıl oldu da dadı oldum?

Siyahlar içinde öldürmek için
giyinmiş, sanki buranın sahibiymiş gibi
faturaları düşürüyor.
Külot giymediğime sevindim çünkü *mahvolurlardı*.

O gece tek beklediğim biraz eğlenmekti. Hikayenin sonu.

Ta ki dadı görüşmesine gittiğimde karşımdaki o olana

kadar.

Gün boyunca yağ ve su gibi çarpışıyoruz.
Ve geceleri çarşafları mahveder.

Zaten kendine ait iki tatlı kızı var ve asla yuva kurmaz.
Peki bu durumda ben ve bebek yumruğum ne olacak?

KAI

"I "O viskiyi içersen sana yüz dolar veririm."

En iyi tavlama cümlem değil ama en yakın arkadaşımın bana ayarladığı görücü usulü randevuya *gitmemek* için kendimi zor tutuyorum. Görünüşüne bakılırsa, muhtemelen umutsuz bir romantik, parkta uzun yürüyüşleri seviyor, asla küfür etmiyor ve çok iyimser.

Benim tipim değil.

Sarışın olduğunu, karışık çiçekli giyindiğini ve su içtiğini de eklersek... evet, kimse onun eski karımın düğünündeki kız arkadaşım olduğuna inanmayacak.

"Masaya koy ve anlaşalım."

Yüzüne zar zor bakabildim ve bunu sadece siyah deri ceketine doğru kıvrılan olağanüstü seksi kızıl saçları olduğu gerçeğine göre değerlendiriyorum. Ve barda sek bir viski sipariş etti.

Benim tarzım bir kadın.

Başını çevirip ilk kez bana baktığında, şansımın az önce iyiye gittiğini fark ediyorum. Delicesine güçlü yeşil gözleri

yüksek elmacık kemikleri ve burnu boyunca uzanan çil kalıntıları. Ve bu lanet leylak rengi dudaklar emilmek ve emilmek için mükemmel.

Hemen cüzdanımdan bir Benjamin çıkarıyorum, barın üzerine iki tane bıraktığımda göz temasını kesmiyorum.

Bu gece hayatımı kurtardığı için bir tane.

İkincisi de, filmin büyük bir kısmında onun gözlerini oyacağım için.

Ben bir erkeğim. Bir aziz değil.

Yaşamak için insanların canına okudum, bu yüzden yaşam tarzım ve sözlerim konusunda kesinlikle kaba saba biriyim. Az önce bir kadını para karşılığında benimle oturması için kandırdım çünkü Susie Homemaker'a benzeyen bir kadınla kibarca oturmak zorunda kalma ihtimali beni bayıltmak istiyor.

Ve uğraşacak yeterince sorunum var.

Ancak, şimdi bu tanrıça ortaya çıktı ve tüm gecemi değiştirdi, en azından biramı bitirmek için kalmak istiyorum.

Gözleri az önce ahşap bar tezgahına attığım paraya kayıyor ve benimkinin yanındaki tabureye oturmadan önce zarif başparmağı ve işaret parmağıyla banknotlardan birini alıyor.

"Diğeri sende kalsın," diyor kesin bir dille. "Ben pahalı bir randevuyum." Önümüzdeki bir saat boyunca o güzel kıçını yanıma oturtsa da umurumda değil.

"O zaman ne olacak?" "Bir hamburger."

Kaşlarımı kaldırıyorum çünkü bu şimdiye kadar aldığım en az özen gerektiren randevu talebi. "Ve?"

"Eminim eninde sonunda bir içki daha isteyeceğim." Bana zayıf bir gülümseme veriyor ve benim sikim de aynı şekilde karşılık veriyor çünkü o ateşli.

Onun için memnuniyetle dizlerimin üzerine çökeceğim ve sıcak istediği sürece onun tatlı küçük amını yalayacağım gibi.

"Bana karşı çok yumuşak davranıyorsun," diye hafifçe azarlıyorum. "Seni kimden çekip aldım?"

"Ne yazık ki, hiç kimse." Tüm vücuduyla nefes alıyor ve yavaşça bırakıyor. "Kötü bir günün ardından buradayım."

Çenemi kaldırıyorum. "Ah, bu tür bar ziyaretlerinden

biri." "Seninki ne?"

"Kör randevu talihsizliği."

Başını yana eğiyor. "Görücü usulü buluştuğun kişiyi çapalıyor musun?"

"Anlaşmamız sadece benimle oturmaktı. Pisliğin teki olmadığımdan

değil."

Gözleri göğsümden aşağıya doğru cömert bir bakış atıyor ve bu da bana aynı fırsatı veriyor. Taşaklı bir kadın ve açıkçası nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok ama manzaranın cehennemini takdir edebilirim.

Düz beyaz tişörtü en azından D kuplarıyla doludur ve teni krem renginin mükemmel bir tonundadır - yavaş ol amına koyayım.

Bir kurtarıcıya ihtiyacım var, sikilmeye değil.

"Yani biri senin takılman gerektiğini mi düşündü?" Biramı dudaklarıma götürüyorum, arkadaşımın beni bu aptalca fikre ikna etmesine izin verdiğim için öncekinden daha fazla sinirleniyorum. "Hangisi?"

İçkimden bir yudum alıyorum ve güvenilir olup olmadığını anlamak için yeni suç arkadaşımın yüzünü inceliyorum.

Ve neon kırmızısı bir tabela bir anda ortaya çıkıp bana öyle olup olmadığını söylemeyeceğine göre, şansımı deneyeceğim.

"Uzun kollu gül gömlekli ve lale etekli sarışın."

Başını sallıyor. "Anladım. Bu benim kız kardeşim."

Gözlerim kafatasımdan fırlayacak gibi oldu. "Ne?" Kurtarıcım olduğunu düşündüğüm kadının dudaklarından anında bir kahkaha tufanı kopuyor ve ben ona ters ters bakıyorum. "Ciddi misin sen?"

"Belli ki bu barda oturan tek pislik sen değilsin."

"Görünüşe göre değil," diye mırıldanıyorum ama dudaklarımın hafifçe kıpırdamasına engel olamıyorum. "Geri kalan yüz dolardan on dolar düşüyorum."

Gülümsüyor ve sanki yüzünden parlıyor, çok güzel. Çok

güzel.

Bu kelimeyi en son ne zaman kullandığımı

hatırlamıyorum. "Eminim onu geri

kazanabilirim."

"Nasıl emin değilim," diye cevap veriyorum. "Yeni sevgilinin taşaklarını iki dakika içinde patlatmak hoş karşılanmaz."

"Belki de ego okşamasıydı." Meraklı bir şekilde kaşlarımı kaldırdım. "Bunu düşünmene izin vereceğim."

Başımı ileri geri sallıyorum çünkü seksi, kendine güvenen ve iyi göründüğünü bilen birini seçmem gerekiyordu. "Baş belasısın. Belki de buraya gelip benimle oturman o kadar da iyi bir fikir değildi."

Benjamin'ini parmaklarıyla havaya kaldırdı. "Ben her zaman gidebilirim ve sen de yeni flörtünle utanmadan flört edebilirsin."

"Referansları alacağını sanmıyorum."

Yabancım gülümsüyor. "Şüpheli."

Aramızda birkaç saniyelik bir sessizlik geçtikten sonra yabancının kimliğini öğreniyorum ve bir tanışma randevusunun nasıl olması gerektiğini öğreniyorum. "Bana adını söylersen on dolarını geri veririm."

Dişlerini pelüş alt dudağına gömüyor ve lanet olsun, bu kadın cehennem kadar seksi. "Molly."

Bu basit isme inanamayarak alay ediyorum. "Saçmalık."

"Bahis mi?" Kaşları güvenle kalkıyor, belli ki kendi adını bile biliyor.

"Molly?"

"Evet."

"Düzenli olarak erkeklerle ölümüne sikişiyormuş gibi görünen biri nasıl olur da Molly ismini uydurur?"

Omuzlarını silkiyor. "Ailem biraz, diyelim ki... güvenliydi." "Peki ya siz?"

Molly beni selamlamak için içkisini kaldırdı. "Burada bir yabancıyla yüz dolar için oturuyorum, almayacağım, sadece tutacağım. Sen söyle."

"Sanırım azizi günahkarın yerine koymuş olabilirim."

"Böylesi daha eğlenceli, değil mi?" diye soruyor bardağının kenarından, küçük bir yudum almadan önce.

Elimde değil ama bu küçük çapkınlık oyununa devam etmek ve onunla birlikte oynamak istiyorum. Yapacak daha iyi bir şeyim yok ve daha ilginç bir şey ortaya çıkmışken boş evime geri dönmeyeceğimden eminim.

"Olabilir," diye kestirip atıyorum.

Molly dudaklarını yalıyor. "Biliyorsun... annem bana senin gibi erkeklerden bahsetti."

"Gerçekten mi?" Bar tezgahına yaslandım. "Peki ne dedi?"

"Dövmeli erkekler tam bir şeytandır. Ve tüm ahlakınızı yok edecekler."

"Birkaç tanesini

parçaladım." "İyi olanları

var mı?"

"Umursadığımdan değil."

Molly biraz öne eğiliyor ve fark etti mi bilmiyorum ama durmazsa çok çabuk öğrenecek gibi görünüyor. "Bu bozuk ahlakla birlikte kaç kalp kırdın?"

"Öğrenmek için fazla kalmıyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "İşim beni meşgul ediyor."

Çenesini kaldırıyor ve sonra bırakıyor. "Ah, bir fuckboy."

Sesi suçlayıcı değil ama yine de kendimi hareketlerimi savunurken buluyorum. "Güzel bir zaman," diye karşılık veriyorum. "Hiçbir şey için söz vermiyorum."

"En azından bu var. Ama eminim daha sonra bu pek hoş karşılanmayacaktır."

"Buna şahit olmak için etrafta olmalıyım."

Molly diliyle yanaklarından birini dışarı itiyor. "Mhm... gizlice kaçıyorsun."

"Sanki bunu her hafta sonu yapıyormuşum gibi davranıyorsun."

Kıkırdıyor ve arkasına yaslanıp bardağını yanına alıyor ve beni uzaktan incelerken göğsüne sıkıştırıyor. "Tanışma randevusu bunun için mi?"

"Hayır," diyorum yavaşça. "O tamamen farklı bir şey içindi." "Lise buluşması mı?"

Kaşlarım çatıldı. "İnsanlar gerçekten hala bunlara gidiyor mu?"

"Bilmiyorum. Aklıma gelen ilk şey buydu." İşaret parmağını bardağından kaldırıyor ve beni işaret ediyor. "Peki... randevu ne için?"

"Düğün."

Molly bana yan gözle baktı. "Düğün için randevuya mı ihtiyacın var?"

Öne doğru eğildim, daha önce daha yakınken kaybettiği boşluğu telafi ettim. "Dinle tatlım... Eğer seksi olduğumu düşünüyorsan, çık ve söyle. Aksi takdirde, evet, bir randevuya ihtiyacım vardı. Bu en iyi arkadaşımın aptalca fikriydi ve ben bunu yapmayacağım."

"Çok seksisin," diye takılıyor hiç tereddüt etmeden. "Ama ben daha çok tek başına gitmeyi sorun etmeyen bir adama benzediğin gerçeği üzerinde düşünüyorum."

"Ah...şey, bu özel bir düğün. Gitmek istemediğim ama gideceğim bir düğün."

"Bu kadar özel olan ne?" "Eski karımın."

Molly'nin yüz ifadesi düşer. "Oh."

Başımı sallıyorum ve biramdan büyük bir yudum alıyorum, Molly'nin evliliğime ne olduğu ve onun sadakatsizliği yüzünden suçu üstlendikten sonra neden kendimi bu boktan gösteriye zorladığım hakkında sorabileceği başka sorulardan kaçınıyorum.

Olivia bana iki güzel kız verdi ve sonra menajerimle yatmaya başladığında ve ben bir lansman partisinin ortasındayken paparazzileri kıçıma gönderdiğinde hayatlarımızı paramparça etti.

Medya, menajerim John'un beş yıldızlı bir otelde eşimle görüldüğü ve şaşırtıcı bir şekilde aynı gece iki sarışının benim önümde öpüşmeye başladığı haberinin sızmasının ardından ortalığı karıştırıyordu.

Görünüşe göre, bu hile yapmak.

Ancak hikayeyi doğrulamak ya da yalanlamak yerine John'un ağzını burnunu kırdım ve onu karıma geri gönderdim.

Şimdi, onunla evleniyor.

Ve kızlarımız düğünde, güzel elbiseleri içinde onları izlemem ve bütün gece onlarla dans etmem için bana yalvarıyorlar.

Bu fikir son derece mide bulandırıcı ve o gün Olivia ve John ile aynı füze fırlatma mesafesinde olmak istemiyorum.

Aslında, onlara en kötüsünden başka bir şey dilemiyorum.

"Görünüşe göre kafanı dağıtacak birine ihtiyacın var," diyor Molly meraklı gözlerle bakmak yerine.

"Sadece bir an önce bitmesini istiyorum."

"Şey, herhangi bir süper güç göstermediğiniz için, bu sizin için kartlarda görünmüyor."

"Peki siz ne öneriyorsunuz?"

"Kiliseyi yakmak hoş karşılanmayacaktır." "Bunu

düşündüm."

Molly elindeki yüz dolarlık banknota bakar. "Ya da bu parayı alıp bir elbise alabilirim ve sonra seninle gelebilirim."

Neye bulaştığını kesinlikle bilmemesine rağmen kendisini bir haraç olarak sunması yüzümü kaldırıyor.

Ancak, o tam olarak uyuyor.

Sarışınlardan hoşlanmıyorum, birincisi. Belki de Olivia sarışın olduğu ve ona dokunma fikri beni hasta ettiği içindir. Artı, aletim bir daha birine dokunmama grevine girdi, biri flört etmeye ya da yatağıma girmeye çalıştığında boxerımın içinde gevşiyor.

Molly, sikimin canının çektiği şeyin mükemmel bir versiyonu. Her ne kadar onu becermek istediğim bir şey olmasa da, sözde kız arkadaşım olarak ortaya çıkmakta gayet başarılı.

"Ne zaman olduğunu bile bilmiyorsun," diye karşılık veriyorum, bu fikre karşı olmasam da.

"Son zamanlarda çok fazla zamanım var," diye basitçe cevap veriyor. "Ayrıca, eğer o senin eski sevgilinse bir şeyleri berbat etmiş olmalı."

"Ben olmadığımı nereden

biliyorsun?" "Çünkü gitmek

istemiyorsun." Gözlemci.

Akıllıca.

Ve seksi. Bu kız beni incelikle öğrenirken ve i n c e l e r k e n dalga geçmiyor, bu da beni biraz savunmasız hissettiriyor.

"Terapist falan mısın?"

Molly burnunu bana doğru kırıştırıyor. "Hayır, ben sadece bir şeyler bilen bir kadınım. Yine de karar senin. Ben bu tabureden kıçımı kaldırabilirim ve sen de sana nezaketle teklif edilen kör randevuyu getirebilirsin." Bana gülümseyerek göz kırpıyor. "Ama şunu söyleyeyim, ben daha eğlenceliyim."

Ona şüpheyle bakıyorum çünkü sorunumun çözümünün kelimenin tam anlamıyla yanı başıma düşmesi çok kolay olurdu. "Kimin için çalışıyorsun?"

"Hükümet," diye mırıldanıyor, viskisinin kalanını bitirip bardağı hafifçe bardağa vurmadan önce. "Ve bu kızın gitmesi gereken bir randevusu var."

"Randevu mu?"

"Bir pizza ve Netflix'te izlediğim diziyle birlikte."

"Ve sen onu bana tercih mi ediyorsun?" Bu soru aslında kulağa biraz kıskançlık gibi geliyor ve az önce ne kadar zavallı göründüğümü fark ediyorum.

Yine de böyle hissediyorum.

Ya da konuşma onun için biraz fazla gerçekçi oldu ve benim dramamla uğraşmak istemiyor.

"Bunu düşünmek için zamana ihtiyacın var," diye cevap veriyor ve teklifini kabul edip etmemem umurunda değilmiş gibi görünüyor. Eminim Molly'nin her gün peşinden koşan erkeklerle takılmak için pek çok fırsatı vardır.

"İstemiyorum." Ve bu iki kelime ben çok fazla düşünmeden ağzımdan çıkıverdi. Dediğim gibi, o benim sorunum için mükemmel bir çözüm. "Tam benim tipimsin."

"Öyle miyim?" Bu durum gururunu okşamamış gibi görünüyor, ki bu da onun bir erkeğin saçmalıklarına kolayca kanacak biri olmadığını kanıtlıyor.

Yine de söylediklerim doğru.

"Sanki herkes sana bunu söylüyormuş gibi konuşuyorsun," diye takılıyorum taburesinden kalkarken.

"Erkekler şu anda yapılacaklar listemde değil." "Nedenmiş o?"

"Çünkü patronum pisliğin teki." Ve öylece bırakıyor. "Burada bir trend var gibi görünüyor."

Molly omuzlarını silkerek, tüm sorunlarını ortaya döken açık bir kitap olmadığı gerçeğini ima eder. "Bu frenler. Ancak, iyi bir adam bana gece için biraz eğlence teklif etti, bu yüzden bu konuda çok fazla şikayet edemem."

"Eğer bu konuşmayı gecenin en önemli olayı olarak görüyorsan, tatlım, senin için üzülüyorum."

Gülümsüyor. "Yapma. Vibratörüm ve ben gayet iyiyiz."

Aletim seğiriyor çünkü onun utanmadan tek başına boşalmasını düşünmek muhtemelen bütün hafta boyunca düşündüğüm en çekici şeylerden biri. "Erkek arkadaşın yok, ha?"

"Yakın zamanda değil."

"Çok şakacısın."

Molly kalçalarımın arasına giriyor ve tonka fasulyesi ve vanilya gibi kokuyor. O yeşil gözler utanmadan bana bakıyor ve konuşmaya başladığından beri sikimin sertleşmeyi bıraktığını söyleyemem. "Seni asla kızdırmam. Sadece dürüst davranıyorum."

"O zaman neden birdenbire seni domaltmak ve ne kadar eğlenceli olabileceğimi göstermek istiyorum?"

"Sen bir
çapkınsın."
"Ben
gerçekçiyim."
"Bir centilmen gibi davranıyorsun çünkü henüz beni eve götürmeyi teklif etmedin."
Doğru.
İşte bu.
Abartılıyor.
Kalçasını tutmamak için avuç içimi uyluğuma koyuyorum. "Bunu düzeltmemi ister misin?"
Molly bunu birkaç saniye düşündükten sonra bana işkence etmeye karar veriyor ve "Bence önce senin sorununu çözmeliyiz, sonra belki benden hala hoşlanıyorsan bunu konuşabiliriz" diyor.
"Kulağa beni tekrar görmek istiyormuşsun gibi geliyor, bela."
Sırıtarak bana göz kırpıyor. "Şey, bana alaycı dedin ve ben sadece yardımcı olmaya çalışıyorum."
"Sana verebileceğim başka bir şey varken bacaklarını açarak kendini tatmin ettiğini söyleyerek. Bu konuda benim sınırlı miktardaki kısıtlamamı test ettiğini söyleyebilirim."
"Mantıklı kararlar veren birine benzemiyorsun." "Değilim,
ama bir muafiyet yapmak istiyorum."
"Ve *bu* muhtemelen on dakika önce beni gözlerinle becermen dışında bana söylediğin en güzel şeydi."
"Kesinlikle bir iltifattı," diye itiraf ediyorum kendimi onun gözüne sokmak için düzenli bir nefes alarak.
Şimdilik.
Diğer zamanlarda serbest oyun.

Başka bir zaman olsa, dudaklarından çıkan her bir iniltiyi dinlerken arabamın arka koltuğunda gezmeyi teklif ederdim.

Molly ona verdiğim yüz dolarlık banknotu yavaşça bar tezgahının üzerine koyuyor ve orada duran elimin altına kaydırıyor. "Eğer bir etki yaratmak istiyorsan, küçük toplantın için mükemmel bir elbisem var." Sanki aklından korkunç bir şey geçmiş gibi kaşlarını çattı. "Ve adını hiç öğrenemedim." "Kai." Ona doğum ismimi veriyorum çünkü eğer ona herkesin verdiği ismi verirsem beni ararsa, sosyal medyada beni arayabilir ve kesinlikle karşına çıkacağım.

Artık oyunda çok fazla yer almıyor olabilirim ama dört kez dünya boks şampiyonu oldum. Gelecek vaat eden boksörleri destekleyerek toplumda varlığımı hissettirmeye devam ediyorum ama bir süredir dövüşmedim.

Kızlarım siyah gözlerden hoşlanmazdı. "Kai," diyor yavaşça, sonra başını sallıyor. "Tamam o zaman."

Arkama uzanıp kot pantolonumdan telefonumu çıkarıyorum. "Neden numaranı benim telefonuma yazmıyorsun, ben de sana detayları mesaj atarım."

Cep telefonumu uzattım ve hemen elimden alıp rakamları tuşladı, sonra geri verdi.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Kai," diyor son bir ödüllü gülümsemeyle. "Belki sonra görüşürüz."

Ve sonra kişisel alanımdan geri çekiliyor ve çıkışa doğru arkamdan adım atıyor.

Telefonuma bakarak, rehberime girdiği numaraya bakıyorum.

Üzerinde *Trouble* yazıyor. Evet.

Olacak.

MOLLY

I Bunu yapma.

Sadece konuşmak ve tüm hayatımı etkileyen güncel olayları aklımdan çıkarmak için, almadığım yüz dolar karşılığında yabancılarla bir barda oturmam.

Dahası, *daha* bir haftadır bile tanımadığım biriyle bir sürü yabancıyla birlikte düğüne gitmem.

Ama bu, barda Kai'ye evet dememi engellemedi. Gitmeyi önerdim çünkü ne kaybedecektim ki? O gün zaten işimden kovulmuştum çünkü patronum en yeni maskara markası ve mükemmel at kuyruğunun nasıl yapılacağı hakkında yazmadığım için bana kızmıştı.

Jonathan'ın yazmamı istediği güzellik ve moda köşelerinden bıkmıştım. Bu konuda yaptığımız konuşmalar o kadar çoktu ki saymakla bitmezdi ve daha fazlasını yazmam için yaratıcılığımı küçümsüyordu.

Classy AF, Kaliforniya'daki en yeni blog ve kadın dergisi olsa da ben daha fazlasını diledim. İyi para kazandıran bir işti ama dört yılımı bu işe verdim.

Aynı şeyleri yazdığıma dair serzenişlerim ve şikayetlerim kulak ardı edilirken.

Ben de şansımı denedim.

Bu şans bana işime mal oldu ama başka bir iş bulacaktım. Jonathan belli ki nasıl hissettiğimi umursamıyordu çünkü Jennifer adaletsizlik, cinsiyetçilik ve ırkçılık üzerine yazılar yazmaya başladığında sadece bir yıldır orada çalışıyordu. Her şey kimin daha iyi flört edebileceğine bağlıydı ve bu benim yapacağım bir şey değildi.

Jonathan bir araçtı, kadın çalışanlarının ilgisine bayılan biriydi ve ben gururumu koruyarak ona bunu verecek biri değildim, bu yüzden yazımı yazdım.

Beni kovdu.

Hikayenin

sonu.

Ancak Kai, saçları köpüklü ve sakalları mükemmel bir şekilde kesilmiş siyah takım elbisesiyle beni almaya geldiğinde, hayatımın bu bölümü şu anda güçlü bir düşünce bile değil.

Adam cehennem gibi ateşli.

Kesinlikle geçmişte çıktığım tiplerden değil ama bu öyle bir şey değil. Yapacak farklı bir şeye, normlarımı değiştirecek bir şeye ihtiyacım vardı çünkü bunu çok fazla yapacağımı hissediyordum. Bu yüzden tıpkı *Classy AF* için yazdığım makalede yaptığım gibi bu şansa da atladım.

İyi ki de yapmışım.

Omuzları takım elbise ceketini dolduruyor ve siz daha ona aşık olduğunuzu anlamadan kalbinizi parçalara ayıracak tipik bir kötü çocuk gibi görünüyor.

Onunla ilgili her şey siyah.

Saçları, kenarlı çene çizgisi boyunca uzanan kirli sakalları, gök mavisi gözleri hariç her şey çoktan boyumdan aşağı düşmüştü.

Bu gece klasik giyindim. Yere kadar inen ve sol uyluğumun üst kısmına kadar gelen yüksek bir yırtmacı olan siyah bir elbise. Elbisemin askıları omuzlarımın üzerinde duruyor ve hafif olması ve çok fazla terlememem için şeffaf bir saten malzeme kullanılmış.

"Kahretsin, çok güzelsin," diyor bakışları elbisemin kalçamın bir kısmını ortaya çıkaran yırtmacına kayarken. "Neredeyse üzerine başka bir şey giymeni söyleyecektim ama bu kolay kolay unutulacak bir şey değil."

Gülümsüyorum, elimde değil.

Bu adam onunla ilk tanıştığım andan beri kendimi muhteşem hissetmemi sağladı. Bir ilişki aramıyorum, ama bu kadar çekici bir adamla böyle aniden gelirse bir ilişkiyi geri çevirmeyeceğim.

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum. "Zaten değişmemi isteyeceğini de sanmıyorum." Mavi gözleri benimkilere kayıyor. "Bu elbiseden çıkmak zor olacak ve biraz yardıma ihtiyacım olacak."

O mavi derinliklerde şehvet gibi bir şey oluşuyor ve ben onun ne düşündüğünü çok iyi biliyorum. Eğer bu adam beni yarı çıplak yakalarsa, asla düğüne gidemeyiz. Bir hamle yapacağını biliyorum. Bu adam dünyaya bir bok vermeden güven yayıyor. Ben o sırada ya da sonrasında yaşayabileceğim duyguların parçalarını toplarken, onun istediğini alacağını biliyorum.

Zaten yeterince stres yaşıyorum.

"Gitsek iyi olacak," diyor sonunda, daha sonra başımızı derde sokacak dürtülerle hareket etmeyelim diye. "Hazır mısın?"

Başımı salladım. "Öyleyim."

Kai, ben kaldırıma çıkıp son derece keskin siyah Audi'sinin yolcu tarafındaki kapısına varmadan önce benim verandaya inmemi bekliyor. Kapıyı açmak için elini bana doğru uzatıyor ve bir anlığına bayıldığımı düşünüyorum çünkü daha önce kimse benim için bunu yapmamıştı.

"Teşekkür ederim," diyorum içeride otururken. Arkamdan kapıyı kapatıp aracının ön tarafına geçerken serin deri koltuklar vücuduma harika bir his veriyor ve arabada yanıma oturmadan önce giydiği siyah takım elbiseyi içime çekmem için bana özel bir an daha veriyor.

Arabayı çalıştırıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan otoyolda sessizlik içinde ilerliyoruz. Radyosunda bir rock grubu çalıyor ama o kadar kısık ki Kai sessizliği bozmadan önce kimin şarkı söylediğini anlayamıyorum.

Sol elini kalçasına dayayıp sağ elini direksiyonda tutarak, "Bazı kurallarımız olmalı," diyor.

"Tamam."

Bana hızlı bir bakış fırlattı. "Kendini rahatsız hissetmeni istemiyorum."

Demek istediğim, varlığının zaten beni biraz tedirgin ettiğini düşünmüyorsa, kendisine yeterince kredi vermiyor demektir.

"Aklından ne geçiyordu?" Bu kuralların neler olabileceğini merak ederek soruyorum.

"Şey..." Duraksıyor ve birkaç saniye geçtikten sonra tam olarak emin olmadığını anlıyorum.

"El ele tutuşmak iyi olur," diye cevap veriyorum yardımcı olmak için. "Bence bu beklenen bir şey ve biri ne kadar zamandır birlikte olduğumuzu sorarsa hikâyemizi doğru anlatmalıyız."

"Birini düğüne getirmek için ne kadar süre çıkmanız gerekir?"

Hiçbir fikrim yok.

"Altı ayın iyi bir süre olduğunu düşünüyorum."

Başını sallıyor. "Çocuklarımla ilgili bir sorun olacak ve seni tanımayacaklar."

Gözlerim biraz açılıyor ve aktif olarak bana bakmadığına seviniyorum çünkü hiç çocuğu olduğundan bahsetmemişti.

Kapanacak bir şey değil, değil.

Ancak, bunu beklemiyordum.

"Kaç yaşındalar?" Bu soruyu sorduğum için kendimi ısrarcı hissediyorum ama yine de tüm temellerimizi kapsadığımızdan emin olmak istiyorum. Biri bana ayrıntılı bir soru sorsa kesinlikle bu sorunun cevabını bilmem gerekirdi.

"Yedi ve beş," diye yanıtlıyor. "İki kızım var. Bria ve Lark." "Bu isimleri seviyorum."

"Eski sevgilim onları Pinterest'te bulmuş."

Doğru.

Ağzında ekşi bir tat bırakmış gibi görünüyor. Bu da demek oluyor ki bu benim için daha kolay olacak. O duygusal olarak bağlanamıyor ve ben de bu geceyi yapacak bir şey olarak değerlendirebilirim. Belki yazar falan arayan biriyle tanışırım, kim bilir?

"Bilmem gereken çılgın aile üyeleri var mı?" Bastırıyorum, çünkü burada kimlerin olacağını bilmiyorum.

"Sadece Myles adında aptal bir en iyi arkadaş." "Ah, sana tuzak kuran kişi."

"Bu o olmalı." Dudaklarımı itiyorum ve başımı sallayarak pencereden dışarı bakıyorum. Bu biraz garip olacak. "Yapmamı istemediğin bir şey var mı?"

Bu adam bu kadar saygılı olmayı bırakmazsa, içkiyi fazla kaçırırsam kendimi aptal durumuna düşüreceğim.

"Aklıma gelen bir şey yok," diye kestirip atıyorum, sinirlerimin yavaş yavaş yükselmeye başladığını hissediyorum çünkü daha önce hiç kimsenin kız arkadaşı gibi davranmadığım halde bunun zaman geçirmek için bir şey olacağını düşünerek bu işe girmiştim.

"Nerede tanışmıştık?"

"Bir bar." Ona bir bakış attım. "Bu doğru olsa iyi olur."

Kai benim sataşmalarıma tepki vermiyor ama sakin yüzünü yoldan ayırmıyor. Eski karısının düğününe girerken gergin olup olmadığını ya da belki de onu evli görmek istemediğini merak ediyorum.

Açıkçası onun bu konudaki duygularından bihaberim. Bununla birlikte, içine girdiğimi bile bilmediğim bir ilişkide üçüncü tekerlek olabileceğimi hissetmekten kendimi alamıyorum.

"Yapmamı istemediğin bir şey var mı?" Parmaklarımı ya da ayaklarımı kıpırdatmamaya çalışarak soruyorum. "Konuşmamam gereken biri var mı?"

"Hayır."

Aramızdaki hava değişti ve bunu yaptığım için küçük bir pişmanlık hissi omurgamdan yukarı doğru süzülmeye başladı.

"Uymamı istediğiniz kurallar var mı?"

"Sadece bana deliler gibi aşıkmışsın gibi davran ve aramız iyi olsun."

Kaşlarım çatıldı çünkü *bu* planın bir parçası değildi. "Organik olarak, umarım."

"Normalde nasıl davranırsanız öyle."

Sessiz bir nefes alıyorum çünkü burada görevimin ötesine geçmiyorum. Bu adamı özgüven sorunu olan bir kadın gibi hırpalamayacağım. Onu çok çekici buluyormuşum gibi davranacağım kısım zor olmayacak ama fiziksel olarak ne istediğini hâlâ bilmiyorum.

"Yani, yanaktan öpücükler."

Çevremden Kai'nin bana baktığını görüyorum. "Aşık olduğun erkekleri sadece yanaklarından mı öpüyorsun?"

"Aşık olduğumu kim söyledi?" Başımı tekrar ona çeviriyorum, bana bunun nasıl sonuçlanacağını anlatması için onu zorluyorum çünkü hâlâ çok belirsiz.

"Öyle olmak zorundaydın."

"Nedenmiş o?"

Kai'nin bakışları dikkatini tekrar yola çevirmeden önce tekrar elbisemin ön kısmına düşüyor. "Henüz hiçbir erkeğin seninle evlenmeye çalışmamış olması mümkün değil."

Eski sevgilim beni aldattığını öğrenmeden önce bunu yapmıştı ama o dram dolu hikayeye girmeyeceğim.

"Belki de onlara bir şans vermedim."

"Kendini sert biri gibi gösteriyorsun Molly, ama senin adın *Molly*."

"Ne olmuş yani?" Daha önce hiç kimse ismime bakarak karakterimi yargılamaya çalışmamıştı ama alınmadım. Bu konuda bu kadar emin olması beni daha çok eğlendirdi.

"Dışarıdan çok seksi göründüğünüzün farkındayım," diyor, "ama içiniz de çok tatlı olmalı."

Haksız olmasa da alay ediyorum ama cevap vermiyorum. Kardeşim de Kai gibi. Konuşmak istemediği bir şey olduğunda belirsiz bir konuşma tarzı var ve bu beni b a z e n kesinlikle çıldırtıyor.

Başka bir deyişle, ben buna alışkınım.

"Öyle değil mi?" Kai'nin sözlerindeki emin olmayan tonu duyduğumda kazandığımı anlıyorum.

"Bunun bir önemi yok," diye cevap veriyorum, aynı bulanıklıkla. "El ele tutuşmak isteyip istemediğini ve elimi kalçana koymamdan ya da kulağına edepsiz bir şeyler fısıldamak için eğilmemden rahatsız olup olmadığını bilmem gerekiyor, oysa ben sana sadece önümüzdeki iki dakika içinde bana bir içki daha getirip getiremeyeceğini soruyorum."

Kai'nin arabasının yanından kıkırdamaya benzeyen derin bir gümbürtü havayı yarıyor ve gerçekten de o olduğunu görmek için bir bakış atıyorum.

Kulağa harika geliyor, yalan söylemeyeceğim. Ancak, bu adam kötü bir ilişkinin kalıntılarını yaşıyor gibi görünüyor.

"Tüm bunlarla aram iyi," diyor. "Aslında, bunu teşvik ediyorum."

Okumaya devam et *Huysuz Babanın Bebeği*.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.